EDVARDI CORSINI
DISSERTATIONES QVATVOR
AGONISTICAE.

EDVARDI CORSINI

CL. REG. SCHOLARVM PIARVM

IN ACADEMIA PISANA

PHILOSOPHIAE PROFESSORIS

DISSERTATIONES IV. AGONISTICAE

QVIBVS

OLYMPIORVM . PYTHIORVM . NEMEORVM

ATQVE ISTHMIORVM

TEMPVS INQVIRITVR AC DEMONSTRATVR

ACCEDIT

HIERONICARVM CATALOGVS

EDITIS LONGE VBERIOR ET ACCVRATIOR

FLORENTIAE . ANNO . CIↃ. IↃ. CC. XLVII.

E TYPOGRAPHIO IMPERIALI

PRAESIDVM ADPROBATIONE

EMINENTISSIMO ET REVERENDISSIMO PRINCIPI

ANGELO MARIAE QUIRINO

S. R. E. PRESBYTERO CARDINALI
APOSTOLICAE SEDIS BIBLIOTHECARIO
E T
E P I S C O P O B R I X I E N S I

E D V A R D V S C O R S I N V S.

Optime, atque eleganter a Pindaro dictum accepimus:

. . . . . ἀρχομένου δ' ἔργου πρόσωπον

Χρὴ θέμεν τηλαυγές (1)

illuſtres nimirum aditus, primamque operis in-

✠ 2 ce-

(1) Olymp. Ode VI. ver. 4.

cepturi frontem, ſplendidam & ornatam eſſe oportere; ut exinde facile in ceteras partes omnes ornamentum, ac ſplendor uberrime diffundatur. Aureum hoc praeſtantiſſimi, divinique Poëtae praeceptum oculis mihi iampridem, atque animo, QVIRINE CARDINALIS AMPLISSIME, obverſabatur, ubi de AGONISTICIS hiſce DISSERTATIONIBVS edendis cogitavi, quibus celeberrimos quatuor Graeciae Ludos ita illuſtrandos ſuſceperam, ut verum tempus, quo ipſorum quilibet inſtaurari conſueverat, quantum fieri fortaſſe poterat, accuratiſſime oſtenderetur. Optime nimirum noveram eximiam hanc quidem, atque pulcherrimam eſſe differendi materiem, ſive Ludorum gloriam, ſive clariſſimos, atque immortales Viros illos conſideres, qui in hoc ipſo argumenti genere mihi praeluxerant; ſed altera tamen ex parte vereri profecto poteram, ne quidquid ipſe coniicere, vel meditari potuiſſem, longe infra ipſius dignitatem iaceret; adeoque haec Sparta, quae ornanda mihi, novoque propemodum cultu decoranda contigerat, Eruditorum oculis impolita, atque indecora prodiret. Illud etiam accedere videbatur, quod ſi doctorum homi-

num veſtigiis hic ubique preſſius inſiſtere, ipſiſque facem praeferentibus, de vero Ludorum tempore diſſerere licuiſſet, alacrius id certe, leviorique aut erroris, aut invidiae periculo praeſtare fortaſſe poteram. At ingenuus ipſe veritatis amor me ſenſim abripuit, ut ab illorum hypotheſi ſubinde deflecterem; atque praeſertim in definiendo PYTHIADVM, NEMEADVM, ac ISTHMIADVM tempore ſententiam illam amplecterer, atque Eruditorum hominum iudicio excutiendam proponerem, quae a recepta iam, communique Scaligeri, Petavii, Dodvelli ſententia plurimum diſſideret. Id vero quam lubricum, atque difficile cenſeri, vel eſſe, conſueverit, Pindaro ipſo iudice, ac praeceptore didiceram:(1)

> . . . . . . πολλὰ γὰρ, πολλὰ λέλεκται. γεαρὰ δ' ἐξευρόντα δόμεναι
> Βασάνῳ ἐς ἔλεγχον ἅπας κίνδυνος, ὄψον φθονεροῖσιν.

Itaque maximo, optimoque iure in votis habui, ut in ipſa operis huiuſce fronte tuum, QVIRINE, nomen affulgeret; adeoque Diſſertationes iſtae, quae TIBI maximo, atque immorta-

(1) Nemea VIII. ver. 33.

tali tuo munere inſcriptae forent, id ſplendoris, & gloriae, quod ex ingenii mei tenuitate ſperare certe vix poterant, ex auſpicio, nomine, praeſidioque tuo feliciter aſſequerentur. Quid enim illuſtrius mihi, vel ſtudiis hiſce meis honorificentius eſſe unquam poterat, quam ſi ea TIBI conſecrata, ac probata forent, qui in omni literarum genere quam qui maxime commendatus, communes Eruditorum omnium plauſus, atque amorem TIBI mirifice conciliaſti? Vivunt adhuc Florentiae, atque omnium ora pervolitant, praeclara ingenii, eruditionis, ſcientiaeque tuae argumenta, quibus maxima de TE iam inde ab ineunte aetate ſperare iuſſiſti; neque interitum verebuntur egregiae ſignificationes illae honoris, & obſervantiae, quibus Italiae, exterarumque Gentium conſenſu, iudicioque graviſſimo virtutis, ac doctrinae laudem adeptus es immortalem. Alte nimirum omnium animis inſedit, atque in oculos ipſos incurrit incredibilis ardor ille, quo literarum ſtudia, atque honeſtiſſimas facultates omnes ita complecteris, ut maximus illis per TE, immenſuſque ſplendor accedat. Certe ego veterem Corcyrenſis inſu-

ſulae gloriam Homero, ceteriſque Scriptoribus celebratam, ſpirantem iterum, ac redivivam intueri videor, ubi ipſius primordia, ritus, inſtituta, mores, hiſtoriam, res a Phaeacibus praeclare geſtas, Argonautarum itinera, aetatem, aliaque id genus plurima, quae doctiſſimos etiam Viros effugerant, ex ultima Antiquitatis memoria, ac penitioris Hiſtoriae monimentis a Te feliciter eruta, ſubtiliter definita, elegantiſſimeque deſcripta conſpicio. Quid vero de plurimis Italicae, ac Brixienſis praeſertim Literaturae monimentis hic dicam, quae ſic a temporis iniuria, atque interitu vindicaſti; ut ſimul etiam perſpicuis, certiſque characteribus demonſtraveris literarum ſtudia, quae miſero quodam fato ubique Gentium languere, vel exſtingui coeperant, ab Italis excitata, priſtinoque ſplendori, ac dignitati reſtituta fuiſſe; ut ab Italis ipſis, qui primam hanc verae ſapientiae facem extulerunt, in exteras deinde Gentes omnes longe lateque profluxerint? Quis immortalium Virorum Pauli II. & Pauli III. Pontificum Optimorum, Maximorumque, Franciſci Barbari, Reginaldi Poli aeterna prorſus in rem Chriſtianam, ſimul-

que

que in Literas merita, atque Hiſtoriam vel e tenebris eductam, vel ab erroribus abſterſam, vel nova prorſus per TE, aureaque luce perfuſam eſſe non videat? Quis ſacra illa vetuſtae, religioſaeque Diſciplinae monimenta venerari non debeat, quae tanto Eccleſiae, veraeque Religionis decore perpetuis, accuratiſque obſervationibus illuſtrata, publica luce, Latinaque etiam Vrbe donaſti? Quis cetera, ac praeclara illa ſane, & innumera ingenii, doctrinaeque tuae argumenta non admiretur, quibus in dies, inter graviſſimas rerum publicarum curas, in ipſis etiam itinerum difficultatibus Rempublicam literariam ornare pergis; atque in iis purioris elegantiae vim, acre iudicium, uberem demum, beatamque omnigenae eruditionis copiam non ſuſpiciat? Itaque, cum ipſe tanta Sapientiae gloria commenderis, atque in omni diſciplinarum genere maxime excelleas, mirari certe non poſſumus, ſi literarum cauſſam, eiſque deditos homines incredibili prorſus humanitate complecti, munificentia, atque amore fovere, iiſque vere praeſentiſſimum Sidus affulgere conſueveris: ut, cum plurima humanitatis, ac bene-

ficen-

ſicentiae huius tuae monimenta publicis etiam decretis aeternitati conſecrata frequentiſſime occurrant; longe tamen plura, ac illuſtriora in Eruditorum hominum ſcriptis, Marmoribus certe, vel aere perennioribus, obverſentur; adeoque longe graviori, meliorique iure de TE uſurpari nunc poſſit, quod Pindarus ipſe de Therone iam dixerat [1]

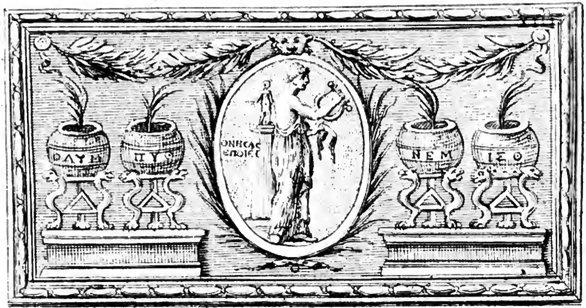
Α᾽υδάσομαι ἐνόρκιον
Λόγον ἀλαθεῖ νόῳ,
Τεκεῖν μή τιν᾽ ἑκατόν
γ᾽ ἐτέων πόλιν
Φίλοις ἄνδρα μᾶλλον
Ε᾽υεργέταν πραπίσιν, ἀ-
φθονέςερόντε χέρα.

Sed quorſum iſta commemoro, QVIRÎNE CARDINALIS AMPLISSIME, laudeſque hic tuas nulli propemodum ignoratas, ſed una potius, conſtantique Eruditorum omnium voce celebratas ingredior: cum iis praeſertim pro rei dignitate efferendis imparem eſſe me ſentiam? Non alio id certe conſilio, quam ut omnes intelligant quam merito ſtudiis hiſce meis TE unum Auſpicem, ac Patronum optaverim, quantum mihi vel Diſſertationibus hiſce meis im-

(1) Olymp. II. ver. 166.

immortali tuo Nomini conſecratis, ex ipſa nominis, dignitatis, ſapientiae, virtutumque tuarum gloria, praeſidioque pollicear: ut, ſi illae Tibi doctiſſimo, probatiſſimoque Viro placere, probarique fortaſſe poſſint, nihil ſit certe cur aliorum iudicia vereri ego debeam, aut ab ingenuis Antiquitatis cultoribus illas probari, meque apud ipſos gratiam aliquam inire poſſe deſperem. Itaque id unum oro obteſtorque Te, Qvirine Maecenas optime, ut exiguum hoc obſervantiae in Te meae monimentum ea, qua cetera conſueviſti, humanitate complectaris; atque, ubi reliqua fortaſſe decora, & ornamenta deeſſe illi videas, eximiam hanc ſaltem operis, & argumenti dignitatem, ſimulque effuſam in Te voluntatem meam intuearis, ipſumque veluti memoris, grati, devinctiſſimique animi pignus excipias.

OPE-

Ex Num. ant. et Gemma ant.

OPERIS ARGVMENTVM ET SYNOPSIS

DISSERTATIO I.

OLYMPIA.

I. *OLYMPICORVM Ludorum dignitas, atque praeſtantia ex Pindaro, aliiſque Scriptoribus indicatur. Variae dignitatis huius, & excellentiae cauſſae proferuntur; atque illud in primis Olympiorum decus exponitur, quod ex ipſa Olympiadum ſerie, veluti perſpicuo, certoque temporum charactere, plurimus in re Chronologica ſplendor, ac praeſidium oriatur.* II. *Primam tamen Olympiorum originem hactenus incompertam, & obſcuram eſſe demonſtratur. Olympia, ab Hercule primum inſtituta, Troiani belli temporibus excidiſſe; mox ab Iphito reſtituta, iterumque intermiſſa fuiſſe oſtenditur; donec ab Olympiade, qua Coroebus palmam obtinuit, veluti* prima, *conſtans, ac perpetua ipſarum ſeries inciperet.* III. *Verum primae huius Olympiadis* numeratae *tempus exponitur. Olympicos Ludos non antiquioribus ſolum temporibus, quibus civiles Graecorum anni lunares erant, ſed recentioribus etiam, quibus ſolares anni uſurpari iam coeperant, circa ſolſtitium aeſtivum peragi conſueviſſe oſtenditur: idque olim plenilunii tempore contigiſſe ex Pindaro, & Scaligero demonſtratur.* IV. *Tetraeteris Olympica, ſive*

Elidenſis Periodus a Scaligero excogitata refellitur. Ingenioſa quoque Dodvelli ſententia de Octaeterica Elidenſium periodo, civilis anni cardine, & embolimi menſis ſitu exponitur, ac impugnatur. V. Apollonium, & Parthenium *menſes a Scholiaſte Pindarico memoratos neque ad Delios, neque ad Elidenſes referri poſſe contra Dodvellum aſſeritur. Scaligeri, ſimulque Dodvelli inconſtantia, vel error in definiendo Elidenſis anni principio, Olympico Elidenſium menſe, eiuſque nomine indicatur.* VI. *Menſes illos ad ipſam potius Scholiaſtae patriam referendos eſſe coniicitur; ut in illa civilis annus ab Attico Metagitnione, ideoque facile ab ortu Caniculae, duceretur.* VII. *Hinc menſes illos Cilicibus fortaſſe, vel Ceis adſcribi poſſe coniecturis innuitur. Noriſii ſententia de civilibus Cilicum menſibus exponitur, atque explicatur. Elidenſis anni principium ab Olympico menſe repetendum eſſe ſuadetur.* VIII. *Series, & ordo proponitur, quo varia Certaminum genera, ac univerſa Olympiorum celebritas quinque dierum ſpatio abſolveretur. Pancratii, pentathli, ſtadii, aliorumque Certaminum, quae primis Olympiorum diebus agebantur, ſignificatio, & origo demonſtratur.* IX. *Pugilatus etiam, armatorum curſus, celetis, apenes, calpes, bigae, currus, tethrippi vel quadrigae inſtitutio, ipſorum varietas, atque diſcrimina declarantur.* X. *Sacrificiorum, ac pompae dies inquiritur, quae ab Elidenſibus, aliiſque Graeciae Populis exhibebatur: an in Olympici Feſti principium, vel finem potius incideret. Pauſaniae, & Pindarici Scholiaſtae teſtimonia conciliantur. Inſignis quidam Andocidis, & Demoſthenis locus antea depravatus reſtituitur, ac illuſtratur. Architheoros ad Olympia, & cetera Graecorum Certamina ab Athenienſibus mitti conſueviſſe demonſtratur.* XI. *Profanam quidem Olympiorum celebritatem Theodoſii Magni temporibus ſublatam; Indictiones tamen longe prius uſurpatas eſſe contra Cedrenum oſtenditur.* Olympiadis, *ac* Luſtri *nomen, florentibus adhuc Olympiae Ludis, promiſcue a Latinis Scriptoribus uſurpatum eſſe contra Scaligerum demonſtratur. Antiochenorum Olympiorum origo, ritus, & hiſtoria ex Malela profertur, ac illuſtratur; ſimulque Prideauxii error oſtenditur.* XII. *Olympicos Ludos Smyrnae quoque, & Alexandriae celebratos eſſe ex Marmoribus, & Scriptoribus indicatur. Alexandrinarum Olympiadum cardo, vel inſtitutio contra Dodvelli ſententiam conſtituitur. Athleticum Marmor contra Dodvellum, ac Fabrum exponitur, & illuſtra-*

ſtra-

ſtratur. Olympiades etiam Macedonicae memorantur. XIII. *Athenis etiam Olympia celebrari conſueviſſe Pindari, aliorumque Scriptorum teſtimoniis oſtenditur. Eximius Thucydidis, & Heſychii locus contra Dodvelli mentem exponitur.* XIV. *Olympiades alias Athenis peragi, atque etiam numerari conſueviſſe nunc primum ex Marmore demonſtratur. Marmor ipſum profertur, & illuſtratur; earumque Olympiadum cardo, vel inſtitutio definitur.* XV. *Maxima in civilibus Graecarum Vrbium annis, ipſorumque principio varietas obſervatur. Accuratior methodus, & ratio proponitur, qua civiles Athenienſium anni, & Archontes Eponymi cum Olympicis annis ante Olymp.* LXXXVII. *committi debeant; eademque variis exemplis contra Dodvellum, alioſque Faſtorum Scriptores confirmatur. Methodus etiam in Romanis Conſulibus, ac Olympicis annis invicem committendis a Dionyſio Halicarnaſſeo, aliiſque Scriptoribus uſurpata, & Faſtorum Conſularium labes apud Diodorum indicatur.*

DISSERTATIO II.

PYTHIA.

I. P*YTHICOS Ludos ab Apolline primum celebratos, moxque diu intermiſſos, ab Amphictyonibus demum, confecto Criſſenſi bello, inſtauratos eſſe Pindarici Scholiaſtae teſtimonio demonſtratur; eiuſque locus antea depravatus reſtituitur, ac illuſtratur.* II. *Eadem quoque Pythiorum reſtitutio Oxonienſis Marmoris teſtimonio confirmatur; ſimulque Marmoris a Scholiaſte diſſidium in definiendo ſecundae, vel* coronariae *Pythiadis anno indicatur. Scholiaſtae calculus, & vulgata lectio contra Lydiatum, Prideauxium, Dodvellum, alioſque plures aſſeritur. Alterius Scholiaſtae, & Cenſorini locus de enneaeterico Pythiadum intervallo explicatur.* III. *Coronariam Pythiadem omnium* primam *ab Amphictyonibus celebratam in Olympiadem XLVIII. non XLIX. incidiſſe ex Pauſania demonſtratur. Inſignis Scaligeri, Meurſii, Dodvelli, aliorumque Scriptorum error in definiendo Archontis Damaſiae II. Situ, vel anno indicatur. Eximius Laërtii locus contra Meurſii, aliorumque mentem exponitur; & Damaſiae II. nomen Archontum Fa-*

ſtis anno 3. *Olymp. XLVIII. inſcribendum eſſe probatur*. IV. *Alterius, vel I. Damaſiae nomen anno* 2. *non* 1. *Olymp. XXXV. Faſtis inſcribendum eſſe contra Meurſium, ac Dodvellum oſtenditur. Dionyſii Halicarnaſſei locus a Meurſii explicatione defenditur, & illuſtratur; verumque tempus definitur, quo Thaleti, ceteriſque ſex Graeciae Philoſophis* Sapientis *nomen conceſſum fuit*. V. *In Oxonienſi Marmore vel quadratarii, vel potius Auctoris error oſtenditur; eiuſque cauſſa, & origo variis coniecturis inquiritur. Gravis Meurſii, aliorumqae Scriptorum error in Criſſenſis excidii tempore, Pythici Agonis origine, Solonis aetate, & Simonis Archontis anno definiendo demonſtratur*. Primam *Pythiadem* numeratam *in Olymp. XLIX. incidiſſe variis exemplis ex Pindarico Scholiaſte petitis cum Scaligero, ac Dodvello probatur*. VI. *Opinionum varietas in definiendis Olympicis annis, quibus Pythiades celebrari conſueverant, explicatur; Pythicoſque Ludos a Scaligero quidem, ac Meurſio in* tertios; *a Petavio autem, Dodvello, Petito, aliiſque pluribus in* ſecundos *Olympiadum annos referri demonſtratur; ut alii quidem* ineuntibus, *alii vero* exeuntibus *potius Olympicis annis Pythia conceſſerint*. VII. *Pythicos Ludos* tertiis *Olympiadum annis celebratos eſſe Pauſaniae, Diodori, Euſebii, Oxonienſis Marmoris teſtimonio, ſimulque duarum Pythiadum exemplo ex Demoſthene demonſtratur*. VIII. *Exemplum aliud Pythiadis, quae in* tertium *Olympiadis annum inciderit, ex Aeſchine profertur; ac verum tempus inquiritur, quo iudicium* de Corona *diremptum fuerit*. IX. *Sequioribus etiam temporibus Pythicos Ludos* tertiis *Olympiadum annis peragi conſueviſſe Pythiadis alterius exemplo ex Philoſtrato confirmatur*. X. *Id certius adhuc, & illuſtrius ex alia Pythiade a Xenophonte, & Plutarcho memorata, certiſque temporum characteribus inſignita deducitur*. XI. *Ipſam quoque Pythiadem a Thucydide memoratam, cui Petavii, Dodvellique ſententia maxime innititur, non* ſecundo, *ſed* tertio *ſolum Olymp. LXXXIX. anno celebratam eſſe ex ipſo Thucydide demonſtratur. Celebris ille Thucydidis locus hactenus obſcurus contra Petavii, ac Dodvelli mentem exponitur, & illuſtratur. Petavii, Dodvelli, aliorumque Interpretum error oſtenditur*. XII. *Argumenta ſingula, ſive rationes, quibus Petavii, ac Dodvelli ſententia defendi ſolet, dirimuntur. Pythiades non* ineuntibus, *ſed* exeuntibus *potius, Olympicis annis inſtaurari conſueviſſe contra Scaligerum, & Palmerium demon-*

ſtra-

ſtratur; veruſque ipſarum menſis, ac menſis dies cum Dodvello conſtituitur. XIII. *Certaminum ſeries, ac varietas exponitur, quae in Pythiis agebantur. Ipſorum origo, vel inſtitutio ex Pauſania deſcribitur; Pythicoſque Ludos non una, ſed pluribus diebus peragi, vel abſolvi conſueviſſe innuitur.* XIV. *Pythia non Delphis ſolum, ſed etiam Megaris, alibique celebrata fuiſſe ex Scriptoribus, & Marmoribus etiam oſtenditur. Delphicas vero Pythiades, antequam cum Olympicis Ludis una ſublatae fuerint, nunquam* trietericas, *ſed* pentaetericas *ſolum fuiſſe contra Dodvellum aſſeritur; & ipſius error, aut inconſtantia notatur.*

DISSERTATIO III.

NEMEA.

I. N*EMEORVM Ludorum cauſſa, & origo, varii ipſorum ritus, ac locus, corona Victoribus ex viridi apio conceſſa ex Apollodoro, Scholiaſte Pindari, aliiſque Scriptoribus indicatur. Eadem quoque Nemeorum inſtitutio, verumque ipſius tempus Oxonienſis Marmoris teſtimonio confirmatur; eoſque primum Archemoro, mox Iovi dicatos fuiſſe obſervatur.* II. *Nemeaeos Ludos facile Solonis aetate intercidiſſe coniecturis aſſeritur. Ipſos Olymp. LIII. anno* 1. *reſtitutos eſſe ex Euſebio probatur, eiuſque locus variis rationibus exponitur, ac illuſtratur.* III. Primae *Nemeadis* numeratae *tempus inquiritur; ipſamque facile in Olymp. LXXII. incidiſſe ex Pindari aetate accuratius definita conſtituitur. Coronam Victoribus conceſſam prius ex olea, mox autem ex apio viridi contextam fuiſſe obſervatur. Nemeadis etiam tempus oſtenditur, qua Sogenes a Pindaro, ac Mantheus ab eximio quodam Marmore memoratus victor fuit; eiuſque Marmoris aetas cum Bimardo definitur, ac illuſtratur.* IV. *Nemeades* trietericas *ſolum fuiſſe; & ipſarum alias* aeſtate, *alias* hieme *celebratas eſſe ex Pauſania, aliiſque Scriptoribus indicatur. Scaligeri, Petavii, Dodvelli, aliorumque ſententia exponitur, qui* aeſtivas *quidem Nemeades* tertiis; hibernas *vero* primis *Olympiadum annis redire, vel celebrari conſueviſſe contendunt.* V. Aeſtivas *tamen Nemeades non* tertiis, *ſed* quartis *ſolum, Olympiadum annis celebratas eſſe illuſtri, certoque Nemea-*

dis

dis exemplo demonſtratur, quae ineunte quarto *Olymp. CXL. peracta fuit. Ambiguus Polybii locus exponitur, ac illuſtratur. Caſauboni error in definiendis Achaicorum, atque Aetolorum Praetorum annis oſtenditur; & accurata ipſorum ſeries ex Polybio contexitur. Inſignis Dodvelli error in definiendo Cannenſis proelii, ac Nemeadis huius anno demonſtratur.* VI. *Celebre Nemeadis alterius exemplum ex Polybio profertur, quae in* quartum *Oly. CXXXIX. ineuntem annum, adeoque ante Antigoni, Seleuci, & Ptolemaei Evergetis mortem, inciderit.* VII. *Verus annus oſtenditur, quo Regum illorum mors, & Cleomenis regis fuga contigerit. Res ab Arato geſtae, Cleomenici belli tempus, aliaque hiſtoriae capita contra Dodvelli ſententiam definiuntur, ac illuſtrantur.* VIII. *Variae rationes, & argumenta dirimuntur, quibus Dodvellus Cleomenici belli tempus conſtituit; ac Nemeades Cleomenici belli tempore celebratas in* primum, *ac* tertium *Olympiadis annum revocandas eſſe contendit.* IX. *Graviſſimum argumentum aliud ex Aſtronomorum Canone, ſive Thot Philopatoris a Dodvello deſumptum exponitur; atque ex eodem ipſo Aſtronomorum Canone confutatur. Verus Thot Philopatoris, eiuſque ſitus contra Dodvelli ſententiam inquiritur, ac demonſtratur. Alexandri Magni aetas, mortiſque tempus contra Scaligerum, ac Petavium definitur. Philippi Thot, adeoque celebris Aerae cardo, vel ſitus perſpicuis, certiſque characteribus conſtituitur; atque exinde Aſtronomicus Canon cum Polybio, Plutarcho, aliiſque Scriptoribus conciliatur.* X. *Nemeadem aliam Olymp. CXLII. anno* quarto *celebratam eſſe ex Livio demonſtratur; eiuſque error in Romanis Conſulibus, ac Olympicis annis invicem committendis cum Petavio indicatur.* XI. *Alterius etiam Nemeadis exemplum, quae ineunte* quarto *Oly. CXLIII. anno peracta fuit, ex Plutarcho profertur. Machanidae tyranni caedes, Nabidis initium, Mantinea pugna, Lyſippi Praetoris annus, aliaque Graecae Hiſtoriae capita hactenus obſcura, vel incerta ſuis accurate temporibus adſcribuntur, ac illuſtrantur.* XII. Hibernas *Nemeades in* ſecundos *Olympiadum annos incidiſſe ex Diodoro demonſtratur; eiuſque auctoritas contra Scaligeri, Petavii, ac Dodvelli ſententiam aſſeritur, & confirmatur.* XIII. *Singula Nemeadum exempla, quibus Scaligeri, Petavii, ac Dodvelli ſententia innititur, excutiuntur, & ordine refelluntur. Inſignis Livii locus, ac Nemeadis ab illo memoratae tempus contra Dodvellum exponitur*

tur

tur, ac illuſtratur. XIV. Aeſtivas *Nemeades duodecima Panemi menſis die celebratas eſſe ex Pindarico Scholiaſte demonſtratur. Panemum hunc neque Argolicum, neque Macedonicum fuiſſe contra Dodvellum oſtenditur, eiuſque argumenta dirimuntur. Depravatus quidam Demoſthenis locus indicatur, ac reſtituitur. Panemum ipſum Corinthiis potius, quam Populis aliis, adſcribendum eſſe probatur; ſimulque tamen ratio indicatur, qua fortaſſe Macedonicus eſſe potuerit.* XV. *Scaligeri error in explicando quodam Pindarici Scholiaſtae loco, atque* aeſtivarum *Nemeadum menſe definiendo demonſtratur. Dodvelli quoque calculus, & explicatio refellitur. Inſignis ille Scholiaſtae locus depravatus oſtenditur, reſtituitur, ac illuſtratur; verumque Tlepolemiorum Feſtorum tempus definitur.* XVI. *Delphinii Aeginetarum menſis ſitus inquiritur; ipſumque non Attico Metagitnioni, ut putavit Dodvellus, ſed Hecatombaeoni reſpondiſſe demonſtratur. Nemeacos Ludos nunquam* annuos *evaſiſſe; ſed ipſa quoque Iuliani Caeſaris aetate* trietericos *fuiſſe contra Fabrum, & Prideauxium oſtenditur. Iuliani Caeſaris locus, fortaſſe mutilus, tentatur, coniectura reſtituitur, & contra Fabri ſententiam exponitur. Gruteri Marmor emendatur, ac illuſtratur. Hereorum Feſtorum ritus deſcribitur, verumque ipſorum tempus conſtituitur.*

DISSERTATIO IV.

ISTHMIA.

I. ISTHMIACOS *Ludos primum a Siſypho in Palaemonis, ac Leucotheae honorem inſtitutos, iterum a Theſeo celebratos, ac Neptuno dedicatos fuiſse Pindarici Scholiaſtae, Plutarchi, & Oxonienſis Marmoris teſtimonio indicatur. Maxima tamen opinionum varietas innuitur, ac veriſimilior eligitur. Coronam Victoribus conceſſam prius ex pinu, deinde ex apio, iterumque ex pinu contextam fuiſſe ex Pindaro, & Plutarcho probatur; adeoque diſſidentes Scriptorum ſententiae conciliantur.* II. *Iſthmiades non* annuas, *ut Suidas, aut* pentaetericas, *ut Auſonius, ac Plinius exiſtimarunt; ſed* trietericas *ſolum fuiſſe ex Pindaro, aliiſque Scriptoribus demonſtratur. Ipſas Cypſelidarum quoque temporibus celebratas eſſe contra Solinum, Euſebium, & Scaligerum ex Pauſania, Laertio,*

&

& Plutarcho oſtenditur. Eas tamen Olymp. II. ſplendidius peragi coepiſſe, ideoque veluti inſtauratas eſſe obſervatur. III. *Iſthmiades* primis, *ac* tertiis *Olympiadum annis redire, vel celebrari conſueviſſe cum Scaligero, Petavio, ac Dodvello aſſeritur; easque in duodecimam Hecatombaeonis Attici diem incidiſſe praeclara Dodvelli coniectura ſtatuitur. Iſthmiades tamen non Carnio, vel I. vel II. ſed Panemo ſolum Corinthiorum menſe celebratas eſſe; Panemumque ipſum non Boedromioni, ſed Hecatombaeoni ſolum Attico reſpondiſſe contra Dodvellum oſtenditur.* IV. *Certius adhuc, & illuſtrius argumentum aliud aſſertur quod Iſthmiaci Ludi eadem ipſa, qua Nemeaci, adeoque duodecima Corinthii Panemi, vel Hecatombaeonis Attici die celebrarentur: iterumque Scaligeri ſententia de Nemeaco, atque Olympico Macedonum menſe, ac Nemeadum die impugnatur.* V. *Iſthmiades alias non* hieme, *ut putavit Dodvellus, ſed exeunte* vere *poſt Pythia celebratas eſſe perſpicuo Xenophontis, & Plutarchi teſtimonio, ſive Iſthmiadis exemplo demonſtratur, quae exeunte fere anno* tertio *Olymp. XCVI. peracta fuit.* VI. *Dodvelli error in definiendo Iſthmiadis huius anno, vel tempore demonſtratur; ſimulque maxima in Xenophontis hiſtoria perſpicuitas, atque connexio defenditur.* VII. *Hic ipſe verus Iſthmiadum* vernarum *ſitus ex Hyacinthiorum Feſtorum tempore Xenophontis, & Pauſaniae auctoritate deducitur. Hyacinthia Feſta Thargelione menſe celebrari conſueviſſe ex Thucydide cum Dodvello obſervatur; eiuſdemque Dodvelli in definiendo Hyacinthiorum, ac Iſthmiorum tempore error, & inconſtantia notatur.* VIII. *Conſtans ille Iſthmiadum, Pythiadum, ac Nemeadum ſitus, atque ordo eximio Demoſthenis loco, ſive Byzantinorum Pſephiſmate, confirmatur. Verum tempus oſtenditur, quo Perinthus, ac Byzantium obſeſſum fuit; ac Diodori locus explicatur.* IX. *Celebris ille Ariſtotelis locus, qui Petito, ceteriſque facile impoſuit, contra Petiti, ac Dodvelli mentem exponitur, ac illuſtratur; atque exinde quoque* vernarum *Iſthmiadum tempus confirmatur. Iſthmiades quidem* trietericas, *Pythiades vero* pentaetericas *ſemper fuiſſe contra Dodvellum aſſeritur; eiuſque error, & inconſtantia obſervatur.* X. *Aſclepiorum tempus hactenus incompertum ex Pindarico Scholiaſte, & Platone conſtituitur. Illa non* aeſtate, *ſed* vere *potius, peragi conſueviſſe contra Dodvellum oſtenditur. Non* maiora *ſolum, ſed etiam* minora *Panathenaea Hecatombaeone menſe Athenis celebrata fuiſſe*

con-

contra Meurſium, ac Dodvellum aſſeritur. Athenis etiam Aſclepia Feſta celebrari conſueviſſe nunc primum ex Aeſchine probatur; ipſorumque dies conſtituitur. XI. *Iſthmiorum celebritatem uſque ad Iuliani Caeſaris aetatem viguiſſe perſpicuo quoque Libanii teſtimonio confirmatur. Antiochenae quoque Olympiades, earumque tempus, & cardo ex Malelae hiſtoria iam conſtitutus ex Libanio ipſo contra Van-Dalium aſſeritur.* XII. *Athleticum quoddam Marmor exhibetur, ac illuſtratur. Quid* Periodi, *ac* Periodonicae *nomine intelligatur perſpicuo Feſti loco, variiſque exemplis oſtenditur.* XIII. *Inſigne Marmor aliud profertur, eiuſque aetas inquiritur, ac definitur. Marmor ipſum alicubi reſtituitur, & illuſtratur. Auguſtalia Certamina Pergami, & Neapoli celebrata indicantur.* XIV. *Olympia quoque, ſive Olympiadas Neapoli celebrari, atque Elidenſium inſtar numerari conſueviſſe nunc primum ex Marmore hactenus inedito demonſtratur. Marmor ipſum ſubiicitur, exponitur, ac illuſtratur. Olympiades illas ab Auguſtalibus minime diſtinguendas eſse coniecturis aſseritur. Prima harum Olympiadum inſtitutio hactenus incomperta definitur.*

Sequitur Olympionicarum, Pythionicarum, Nemeonicarum, atque Iſthmionicarum Catalogus alphabetico ordine diſpoſitus.

DIS-

DISSERTATIO I.

OLYMPIA.

Εἴδ' Ἄεθλα γαρύεν	*Si Certamina narrare*
Ἔλδαι, φίλον ἦτορ,	*Cupis, care anime* mi,
Μηκέθ' ἁλίῳ σκόπει	*Ne amplius Sole contempleris*
Ἄλλο θαλπνότερον	*Aliud ſplendidius*
Ἐν ἁμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον	*Interdiu lucens aſtrum*
Ἐρήμας δι' αἰθέρος·	*Per deſertum aether*;
Μηδ' Ὀλυμπίας Ἀγῶνα	*Nec Olympico Certamine*
Φέρτερον αὐδάσομεν. (1)	*Praeſtantius* aliud *dicemus*.

Ita Pindarus optime elegantiſſimeque maximam Olympicorum Ludorum gloriam, atque praeſtantiam expreſſit: cumque Hieronicas, aut victores illos, quos in celeberrimis quatuor Graeciae Ludis, *Olympiis* nimirum, *Pythiis*, *Nemeis*, atque *Iſthmiis* virtutis ardor, palmaque nobilis Terrarum dominos evexerat ad Deos, aureis carminibus celebrandos ſuſciperet, non aliunde ſibi, quam ab Olympicis, incipiendum eſſe putavit. Atque ita propemodum mihi quoque de quatuor Ludis illis, ſimulque tempore, quo ipſorum quilibet veteri conſtantique ritu peragebatur, meliori quo poterit ordine loquuturo, ab Olympicis ipſis exordiri nunc libet; qui ceteros omnes ſplendore, atque incredibili frequentia longiſſime ſuperabant. Etenim, ut praeclare a Pindaro ipſo, Pauſania, ceteriſque dictum accepimus, Olympiorum celebritas non peculiare quoddam Elidenſis Populi, ſed commune potius, ac veluti patrium univerſae Graeciae Feſtum haberi conſueverat; ut proinde Graecarum Civitatum ſingulae non modo ſpectatum

(1) Olymp. I. ver. 5.

ſuis veluti e ſedibus exilirent; ſed augendo quoque ipſorum ſplendori plurima certatim conferrent, ut opportune mox oſtendetur. Maxima deinde Ludorum, ſive certaminum varietas, quae in Olympicis ipſis invecta fuit, auguſta Iovis Olympii aedes, incredibilis Statuarum numerus, magnificus Olympicae arenae, theatrique ſplendor, maximus Athletarum ardor, denique victorum gloria, quam Cicero ſplendidioribus Romanorum triumphis comparandam eſſe putaverat, intuentium oculos, animumque ita percellere conſueverunt, ut nihil illuſtrius, ſplendidius nihil, nihil denique magnificentius non in Graecia ſolum, ſed in univerſo quoque terrarum orbe ſpectari poſſe merito videretur. Sed haec, aliaque id genus plurima Olympiorum decora, quae facile ex Pindaro, Pauſania, ceteriſque Graeciae Scriptoribus afferri poſſent, hic nihil moror; non modo quod a Fabro, aliiſque innumeris accuratiſſime expoſita, ac illuſtrata iam fuerint; verum etiam quod ab operis, inſtitutique mei ratione prorſus abhorreant. Id unum potius addidiſſe iuverit Olympicos Ludos ceteris Graeciae Feſtis hac etiam in parte maxime excellere, quod ex iis veluti fontibus perſpicua, atque certiſſima temporum ſeries uberrime deducatur; ipſorumque praeſidio praeteritarum rerum hiſtoria, quae mirifice implexa foret, accuratiſſime digeri, diſponique poſſit: ut nihil proinde inſtaurandae, illuſtrandaeque temporum doctrinae utilius excogitari, vel optari unquam potuerit, quam ut res aliqua praeclare geſta Olympicis annis, veluti characteribus luminibuſque, exornata reperiatur.

II. Sed maxima haec tamen, atque admirabilis perſpicuitas, ſimulque certa temporum ſeries ex prima Olympiorum origine reperi, ſive deduci non poteſt. Etenim quis omnium primus celeberrimos Ludos illos inſtituerit, quae vera ipſorum cauſſa, & origo cenſeri debeat, in tanta rerum obſcuritate, veterumque Scriptorum diſſidio definiri certe vix poterit. Communis eſt tamen, longeque veriſimilior opinio, quod Olympici Ludi ab Hercule primum peracti, vel celebrati fuerint anno P. I. 3507. (1) poſtquam Augeam Elidis Regem ſuperaverat. (2) Ipſorum tamen celebritatem Troiani belli temporibus excidiſſe exinde quoque deduci poterit quod Homerus ipſe, qui obſcuriores Agones alios accurate deſcripſit, nullam de Olympiis, ipſo-

(1) Petav. Doctr. Temp. Libr. IX. c. 41. (2) Diod. Lib. IV. Pindar. Olymp. X. ver. 20, & 31.

ipſorumque Victoribus mentionem iniecerit. Itaque Iphitus, quem Pauſanias [1], & Ariſtoteles [2] Lycurgi temporibus vixiſſe memorant, Olympicos Ludos intermiſſos fere, atque obſoletos inſtauravit; quamvis illi vel repente mox deſeri, vel obſcurius peragi poſt Iphitum conſueverint, ut proinde Olympiades illae poſt Iphitum incertis fortaſſe, variiſque temporibus celebratae, numeratae non fuerint. Hinc Olympias omnium prima, a qua veluti cardine ceterae mox inſecutae numerari, vel Olympicorum annorum ſeries ſupputari coeperunt, eſt illa, qua Coraebus Eleus palmam retulit; illa nimirum, quae poſt 112. annos, hoc eſt 28. Olympiadum ſpatium Olympiadem ab Iphito celebratam eſt inſecuta, ut perſpicuo Phlegontis [3] teſtimonio erudimur.

III. Quamvis autem in definiendo huius Olympiadis ſitu doctiſſimi quoque Viri aberraverint; nihil tamen certum adeo, atque exploratum eſſe unquam poterit, quam primam Olympiadem illam, qua Coraebus palmam retulit, anno P. I. 3938. celebratam eſſe; ut proinde vulgaris Chriſti nativitas in annum 4. Olymp. CXCIV. hoc eſt medium fere olympicum annum 776. inciderit. Etenim primus olympicus annus a Solſtitio aeſtivo incepit anno P. I. 3938. [4] adeoque annus iſte, quo ſcribimus, atque a vulgari Chriſti nativitate 1746. cenſetur, eſſe debet 2522. olympicus, hoc eſt 2. Olymp. DCXXXI. a proxime ſuperiori Solſtitio aeſtivo inchoatus. Ac Olympicos certe Ludos aeſtate, vel circa Solſtitium aeſtivum veteri conſtantique lege peragi conſueviſſe, pluribus, certiſque Veterum teſtimoniis, & exemplis etiam erudimur, quae Scaliger [5], Petavius [6], Dodvellus [7] accuratiſſime collegere; idque temporibus etiam illis obtinuiſſe, quibus Romani, ſolareſque menſes a Graecis uſurpati iam fuerant, Scaliger, & Dodvellus oſtendit, qui Olympicos Ludos Statii aetate peractos [8] in medium Iulii menſis incidiſſe perſpicuis oppido certiſque characteribus demonſtravit. Antequam tamen recentior illa ſolaris anni forma a Romanis in Graeciam invecta foret, Olympici Ludi non alia, quam Lunae, periodo definiri conſueverant; ut quemadmodum nempe civilis ac popularis annus eiuſque menſes lunares erant, ita quoque ci-

(1) In Eliac. I. (2) Apud Plutar. in Lycurgo vid. Athen. Libr. XIV. (3) De Olympiis. (4) Vid. Petav. Doctr Temp. Lib. IX. c. 44. 45. (5) De Emend. Temp. Libr. IV. pag. 242. (6) Doctr. Temp. Libr. IX. c. 48. (7) Diſſert. IV. Sect. 14. (8) Silvar. IV. 4.

civilia Feſta, quae, Gemino teſte, [1] ſacra conſtantique lege *κατὰ τρία, καὶ' ἐνιαυτὺς, καὶὰ μῆνας, καθ' ἡμέρας ſecundum tria*, nimirum *ſecundum annos*, *ſecundum menſes*; *ſecundum dies* peragi debebant, ex ipſa Lunae periodo deducebantur. Olympicos autem Ludos plenilunii tempore celebratos eſſe perſpicuo Pindari teſtimonio [2] probavit Scaliger; idque facile variis Olympiadum exemplis oſtendi poſſet, quibus aperte colligitur plenilunium ipſum aliquando ex phaſibus, aliquando vero ex civilium menſium cardine, vel Cyclorum periodo definitum eſſe, [3] ut inferius etiam demonſtrabitur. Itaque id unum clariſſimis Viris illis explorandum ſupererat quonam Cyclo, ſive Periodo in Olympicis Ludis rite legitimeque indicendis Elidenſes uti conſueverint, adeoque quo civilis Elidenſis anni menſe Olympia redire, vel inſtaurari conſueverint.

IV. Magnus, atque immortalis Scaliger, [4] qui omnium primus veram Chronologiae illuſtrandae facem extulit, id ex pulcherrimo Pindarici Scholiaſtae loco ſe deprehendiſſe putavit; qui ad Olympiacam III. adnotaverat *γίνεται δὲ ὁ Α"γων ποτὲ μὲν διὰ τεσσαράκοντα ἐννέα μηνῶν, ποτὲ δὲ διὰ πεντέκοντα. ὅθεν καὶ ποτὲ μὲν τῷ Α'πολλωνίῳ μηνὶ, ποὶὲ δὲ τῷ Παρθενίῳ ἐπιτελεῖται*: *fit autem Agon quandoque quidem poſt* elapſos *quadragintanovem menſes*; *quandoque vero poſt quinquaginta*: *unde interdum quidem Apollonio menſe*, *interdum vero Parthenio celebratur*. Hinc Olympicam quandam Tetraeteridem Scaliger ſubtiliter excogitavit, in qua Ludorum celebritas, ſi ad civiles, ac populares annos, quos Scaliger ipſe ſolares eſſe iam dixerat, referatur, in unum ſemper eundemque prorſus Elidenſium menſem incideret; ſin vero ad arcanum alium, vel ut appellat ipſe, *πρυτανείας Prytaniae* annum revocetur, quem lunarem eſſe contendit, modo in unum, modo in menſem alium incurrat: ibique Scholiaſtem de *Prytaniae*, ſive obſcuriori menſium genere loquutum, ac intelligendum eſſe arbitratur. Petavius, qui Scaligeri hypotheſim de ſolarium, lunariumque menſium diſcrimine erudite, ſimulque tamen acerbius exagitavit, Olympicos Ludos primo Elidenſis, aut Olympicae, ſimulque Atticae Periodi menſe celebratos eſſe putavit; [5] cumque Scaliger menſis illius initium ſemper poſt aeſtivum

(1) In Iſagoge c. de Menſib. (2) Olymp. III. verſ. 35. & ver. 90. (3) Dodv. Diſſ. IV. Sect. 2; (4) De Emend. Temp. Lib. I. pag. 36. (5) Doctr. Temp. Lib. I. c. 24. & IX. c. 48.

vum Solſtitium incidiſſe velit, Petavius longe veriſimilius exiſtimat neomeniam illam aliquando ante Solſtitium contigiſſe; [1] ut nimirum olympica neomenia cenſeretur illa, quae Solſtitii cardini proximior eſſet [2], ſive Solſtitium ipſum praecederet, ſive aliquando proxime conſequeretur. Denique Dodvellus ipſe, qui in contexendis explicandiſque civilibus Elidenſium Cyclis ceteros omnes induſtria ſuperavit, quamvis *Apollonium* ac *Parthenium* menſem ad Delios fortaſſe revocari poſſe coniecerit, qui *Apollinem*, ac *Dianam* in Delo natos hiſce menſium nominibus honorare, vel deſignare voluerint [3], Scaligeri tamen hypotheſim libentius amplectitur, qui menſes illos ab Elidenſibus uſurpatos eſſe putavit. Ea vero de cauſſa Ludos Olympicos aliquando quidem *Parthenio*; aliquando vero *Apollonio* menſe celebratos eſſe contendit quod Elidenſes ipſi ante receptam Metonis Enneadecaeteridem civiles ac lunares annos in Octaeteride quadam diſponerent, quae tres embolimos proinde menſes admitteret; adeoque *tertium*, *quintum*, & *octavum* annum embolimaeos complecteretur [4]. Itaque, cum primus Octaeteridis huius annus, ex Dodvelli hypotheſi, in olympicum annum inciderit, in prima Tetraeteride embolimus unus haberi poterat; adeoque Olympici Ludi peracto 49. menſium ſpatio redire, vel inſtaurari debebant. At Tetraeteris illa, vel altera Octaeteridis pars, quae proxime conſequebatur, duos embolimos habere debuit; adeoque Ludi nonniſi poſt 50. menſium tempus inſtaurari peragique poterant. Quandoquidem vero Scholiaſtes aſſerit quod ubi peractis 49. menſibus Olympici Ludi redibant, *Apollonio* menſe committebantur: ubi vero poſt 50. menſes inſtaurabantur, in *Parthenium* incidebant, in civilibus Elidenſium annis duodecimum poſtremumque menſem *Apollonii* nomine deſignatum eſſe putavit Dodvellus, *Parthenii* vero nomine menſem embolimum indicari. Quamvis enim apud Athenienſes embolimus menſis non alio, quam *Poſideonis* II. nomine vocaretur; atque Agrigentini embolimum menſem illum, qui *Carnio* coniungebatur, Carnium II. ſive διμῆνα Καρνεῖον *bimeſtrem Carnium* appellare conſueverint; fieri tamen profecto poterat ut Elidenſes embolimum additumque menſem non *Apollonii* II. ſed *Parthenii* potius nomine deſignaverint; quemadmodum fere Romanis menſis embolimus non *Februarius* II. ſed *Merkedonius* di-

(1) Lib. I. c. 12. (2) Lib. IX. c. 42. (3) Diſſert. IV. Sect. 13. (4) Sect. 4.

dicebatur. Itaque, cum in priori Octaeteridis parte, ſive Tetraeteride, embolimus menſis ille, qui unicus in ipſa fuerat, in *tertium* ipſius annum incideret, ultimus Tetraeteridis, vel Olympiadis annus communi ſolum, adeoque *Apollonio*, menſe deſinebat; in altera vero Octaeteridis parte, quae *quintum* & *octavum* annum embolimos, adeoque 50. menſes, habere debuit, poſtremus annus in embolimo, vel *Parthenio* menſe exibat; [1] ut Olympici proinde Ludi, ex perſpicua Octaeteridis huius periodo vel Cycli lege, alterne Apollonio, Parthenioque menſe celebrari debuerint. [2] Recepta vero Metonis Enneadecaeteride, quod ſuis certe temporibus iam factum eſſe Scholiaſtes ipſe ſignificat, non *alterne* quidem, ſed ποτὲ *aliquando* ſolum poſt 49. ποτὲ *aliquando* vero poſt 50. menſes Olympia redire debebant: iuxta varios embolimi menſis ſitus, quos ex Petavii, Dodvellique hypotheſi opportunius alibi expoſui. [3]

V. Atque hactenus quidem elegantiſſima, ſimulque, ut ingenue fatear, veriſimillima Dodvelli hypotheſis in explicanda Periodo, qua ſolemnis illa Olympiorum celebritas ex Scholiaſtae calculo inſtaurari, variiſque ſubinde Elidenſium menſibus celebrari conſueverit. Si quidpiam tamen clariſſimo, atque immortali Viro reponere; & coniecturis coniecturas alias opponere hic liceat, nonnulla ſunt certe, quae in pulcherrima ipſius hypotheſi reprehendi, corrigique poſſe putaverim. Ac initio quidem quod Apollonium, Partheniumque menſem, ſi fortaſſe civilibus Elidenſium annis adſcribi non debeant, ad Delios potius, quam Graecos alios, referendos eſſe putavit, perſpicue fallitur. Etenim Delios ipſos non aliis, quam Athenienſium, menſibus Pindarici Scholiaſtae temporibus uſos eſſe demonſtrat eximium Marmor illud, quod opportunius alibi [4] expoſui, ubi *Gamelionis* menſis nomen occurrit. Ita propemodum in altero Deliorum Pſephiſmate, quod ex Ioſepho [5] iam protuli [6], *Thargelionis* menſis nomen exprimitur; ut iis proinde temporibus, quibus Delii vel Athenienſium, vel Romanorum imperio ſubiecti fuerant, civiles etiam Athenienſium menſes uſurpaverint; adeoque Apollonius, Partheniuſque menſis ad Delios ipſos immerito referatur. Sed haec leviora ſunt certe, quam ut in do-

ctiſ-

(1) Sect. 13. (2) Sect. 9. (3) Faſt. Attic. Diſſert. II. num. 29. (4) Faſt. Attic. Diſſert. VIII. num. 32. (5) Antiqu. Iudaic. Lib. XIV. c. 10. (6) Diſſert. X. num. 20.

ctiſſimo Viro ad alia properanti fuſius hic corrigi, refellique debeant. Quid vero quod elegans illa Dodvelli hypotheſis eam nobis in civilibus Elidenſium annis Periodum exhibet, in qua Olympiorum celebritas non in primum, ſed in poſtremum potius, civilis anni menſem, quodque etiam gravius cenſeri facile poterit, in embolimum additumque menſem incideret? Quis vero fieri potuiſſe exiſtimet ut civilis Elidenſium annus, hoc eſt primus ipſorum menſis, non ab Olympicis Ludis ipſis, vel novilunio, quod proxime Ludos praeceſſerat; ſed a proximo potius poſt Olympicos Ludos novilunio duceretur? ſolemnis illa Ludorum celebritas ad extremos ſolum civilis anni dies protruderetur? Olympicus menſis non uno ſemper eodemque nomine, ſed diverſo vocaretur? ipſa denique Octaeteris illa, quae ab Elidenſibus inſtituta fuerat, non a Ludorum initio, olympicoque menſe, ſed a proximo potius, vel inſequente procederet? Certe Scaliger in civilibus Elidenſium annis menſem illum *primum* eſſe putavit, (1) in quem Olympici Ludi inciderent; novoſque Olympicos annos incepiſſe docet *neomenia ſequentis Hecatombaeonis Attici, aut primi menſis Elidenſis, ſive Olympici, cuius nomen ignoramus* (2): quamvis huius opinionis immemor, ſibique non conſtans alibi dixerit *Eleos initium priſci anni a bruma, Ludicrum autem Olympicum a diebus aeſtivis iniiſſe:* (3) perinde quaſi in civilibus Elidenſium annis, ipſorumque principio varietas aliqua invecta fuerit; quod nullo tamen Veterum teſtimonio a Scaligero probatum eſſe conſpicimus. Hic ipſe quoque Elidenſis anni cardo a Petavio conſtituitur (4); nihilque veriſimilius eſſe unquam poterit, quam olympicos, aut Elidenſes annos ab ipſo Olympiorum menſe incepiſſe. Hinc optime accurateque Dodvellus ipſe iam dixerat quod *a novilunio poſt Solſtitium proximo Elidenſis anni initium erat repetendum*; (5) atque *Olympiadum anni, ſaltem apud* Elidenſes, *non* a civili Plenilunio, *qui dies erat Ludorum ultimus, menſis autem civilis decimus ſextus, ſupputandi ſunt*; *ſed a die menſis illius primo, qui menſis erat etiam apud illos civilis anni primus*; (6) quamvis huius hypotheſis immemor ſibique repugnans, ut ambiguum illum Pindarici Scholiaſtae locum exponeret, Octaeteridem illam ex-

co-

(1) Pag. 37. (2) Pag. 39. (3) Lib. IV. Pag. 299. (4) Doctr. Temp. Lib. I. c. 12. & 15. (5) Sect. 3. (6) Sect. 2. ſic etiam Sect. 11.

cogitaverit, in qua civiles Olympiadum anni non ab olympico menſe; ſive a novilunio, quod proxime Ludos ipſos praecederet; ſed ab alio potius, quod Olympicos Ludos proxime conſequeretur, inciperent; adeoque cum *verum ultimi menſis nomen fuerit* Apollonius, Embolimi *autem* Parthenius .... *in* Octaeteridis *priori* Tetraeteride quartus *annus in menſe ultimo* communi *exiret* Apollonio; *poſteriori autem* Tetraeteride *ultimus menſis erat* embolimus, *atque adeo* Parthenius. [1] Quod ſi vel a primis uſque temporibus, quibus Olympiades in Chronologia adhiberi, vel numerari coeperunt, ac certa quaedam Periodus, quaecumque demum ea fuerit, ab Elidenſibus inventa fuit, primus ipſorum menſis non alius eſſe videtur, quam menſis ille, quo Olympici Ludi peragerentur, id certe facilius longeque veriſimilius admitti debet ubi recepta Metonis Enneadecaeteride Elidenſes etiam, ut optime Dodvellus ipſe iam viderat [2], eadem prorſus Periodo, eodemque Cyclo cum Athenienſibus uti coeperunt. Itaque, ſicuti in civilibus Athenienſium annis, non Panathenaea ſolum, ſed Olympici quoque Ludi ſemper in unum eundemque civilis anni menſem, hoc eſt *Hecatombaeonem* omnium primum conſtanter incidebant; ita quoque in civilibus Elidenſium annis Olympia ſemper uni eidemque, atque omnium primo menſi tributa videntur: ut embolimorum quidem ope interdum poſt 49. interdum poſt 50. menſes illa redirent; ſed ſemper tamen in unum idemque civilis anni caput, ſive principium inciderent.

VI. Haec aliaque id genus plura, quae facile nunc addi poſſent, ſatis, ut opinor, oſtendunt *Apollonium*, ac *Parthenium* menſem, qui a Pindarico Scholiaſte, veluti menſes *Olympici*, memorantur, ad Elidenſes referri, ſive civilibus Elidenſium annis inſeri, vel accenſeri non poſſe. In tanta vero rerum obſcuritate, veterumque Scriptorum ſilentio quis facile certoque nunc dixerit cuinam Genti menſes illi concedi debeant? qua lege, ſive Periodo incognitae Gentis annus conſtitui, contexique poſſit, ut Olympici Ludi modo in *Parthenium*, modo in *Apollonium* ipſius menſem inciderent? Facile id ego quidem acutioribus aliis explorandum ac divinandum relinquo; tenueſque ſolum coniecturas quaſdam hic proferam, quibus & Scholiaſtae locus exponi, & menſium

(1) Sect. 13. (2) Diſſert. IV. Sect. 11.

ſium illorum patria, ut ita dixerim, divinando coniici fortaſſe poſſit. Itaque primum ſuſpicor menſes illos non alterius, quam Gentis, vel Vrbis eius fuiſſe, ex qua Pindaricus Scholiaſtes ille prodierat: ut is proinde verum Olympiadum tempus exprimere, vel definire volens non Elidenſes, ſed patrios potius, notioreſque menſes, quibus Olympici Ludi peragebantur, expreſſerit. Suſpicor etiam in Scholiaſtae patria non antiquam Elidenſium Octaeteridem, ſed Metonis Enneadecaeteridem obtinuiſſe: non modo quod ipſius verba, licet obſcurius, id, Dodvello teſte, ſignificent; verum etiam quod Enneadecaeteris illa, ex Diodoro [1], apud omnes fere Graecas Gentes recepta, ac feliciter uſurpata fuerit; praeſertim vero quod Scholiaſtes ipſe in definiendo Nemeorum, Iſthmiorumque tempore Metonis Periodum prae oculis habuiſſe videatur, ut ſuis in locis opportunius mox oſtendetur. Exinde vero perſpicue deduci poterit quod alteruter ex menſibus illis *embolimus* eſſe debet. Etenim, ſi uterque *communis* eſſet, atque embolimus proinde menſis in ſitum alium incideret, pentaetericum Feſtum illud, quod *Apollonio* menſe prius peractum fuerat, iterum non alio, quam *Apollonio*, menſe redire vel inſtaurari debuiſſet: cum ex Metonicae Periodi legibus pentaetericum Feſtum illud aliquando quidem poſt 49. aliquando vero poſt 50. menſes, inſertis opportune embolimis, redire; ſed a civili tamen menſe, cui affixum iampridem fuerat, dimoveri non poſſit. Itaque in hypotheſi longe veriſimillima quod in Scholiaſtae Patria embolimus menſis in extremum civilis anni locum coniici, vel adiungi conſueverit, ſi poſtremus anni menſis, ſive in communibus annis *Apollonius*, ſive in embolimaeis *Parthenius* is fuerit, ſemper in Olympicum, adeoque Hecatombaeonem Atticum, menſem incidiſſe debuit, manifeſtiſſime inferri poterit quod primus anni menſis cum Metagitnione Attico coniungebatur. Hinc facile ſuſpicari quis poterit quod civiles anni apud Gentes illas ab ortu Caniculae veluti cardine deducebantur; ut quemadmodum menſis olympicus, vel Elidenſium, aut Athenienſium *primus*, a proximo poſt aeſtivum Solſtitium novilunio incipiebat, ita quoque primus Scholiaſtae menſis a novilunio inceperit, quod exortum Caniculae proxime inſequebatur; adeoque, cum ortus Caniculae in primam Metagitnionis Attici diem incideret,

(1) Lib XII. c. 36.

ut in Attico Parapegmate lunari notavit Scaliger, (1) primus Scholiaſtae menſis cum Attico Metagitnione coniungebatur. Fieri tamen fortaſſe etiam potuit ut ab autumno, Aetolorum, vel ab hyeme, Thebanorum inſtar, civilis anni initium Gens illa duxerit; quamvis alio prorſus in loco embolimum menſem insereret: quemadmodum fere Athenienſes, quamvis Poſideonem II. velut *embolimum* retinerent, civiles tamen annos poſt Olympiadem LXXXVII. ſive inſtitutam Metonis Enneadecaeteridem, ab Hecatombaeone menſe auſpicabantur. Embolimi tamen menſis ſitus oſtendit quod civilis annus vel Scholiaſtae ipſius aetate, vel antiquioribus ſaltem temporibus, ab Attico Metagitnione, ſive ab ortu Caniculae ducebatur.

VII. Quis vero coniicere vel divinare nunc poſſit cui nam Genti Pindaricus Scholiaſtes ille concedi debeat; quinam Populus civiles annos ab ortu Caniculae, ſive ab Attico Metagitnione menſe exordiri conſueverit; cui denique Urbi *Parthenius*, ac *Apollonius* menſis ille non alteri, quam Pindarico Scholiaſtae, memoratus adſcribi poſſit? Nihil hic certe in tanta rerum obſcuritate, veterumque Scriptorum ſilentio definiri poſſe conſpicio. Si tamen aliquis in re difficillima coniecturae locus hic eſſe poteſt, illud imprimis obſervari poſſe putaverim quod Caniculae exortus ab Aegyptiis accuratiſſime notari, vel explorari conſueverat, ut exinde Aegyptii ſuos ὥρας, ſive civilis anni quadrantes, auſpicarentur; unde Canicula, ſive Σῶθις exoriens, *erat ipſis curſus ſolaris Epocha*. (2) Sed, ut exteras Gentes illas, quibus Apollonius, Partheniuſque menſis adſcribi certe non poterit, praeteream, teſtatur Manilius primum Caniculae exortum a Cilicibus obſervatum eſſe:

Hanc qui ſurgentem, primo cum redditur ortu,
Montis ab excelſo ſpeculantur vertice Tauri,
Eventus frugum varios, & tempora dicunt. (3)

Ita propemodum *Ceos accepimus*, ut Tullii verbis utar, *ortum Caniculae diligenter quotannis ſolere ſervare, coniecturamque capere, ut ſcribit Ponticus Heraclides, an peſtilens annus futurus ſit.* (4) Quid igitur prohibet quin Cilices, aut Cei non coniecturas ſolum, atque praeſagia, ſed vertentis etiam anni principium ab or-

(1) De Emend. Temp. Lib. IV. Pag. 249. (2) Scalig. Emend. Temp. Lib. III pag. 195. (3) Lib I.
(4) De Divinat.

ortu Caniculae duxerint? Cur Apollonius Partheniuſque menſis, veluti Apollini, Palladique ſacer, a Cilicibus, aut Ceis ipſis uſurpatus exiſtimari non poterit: cum praeſertim Deos illos Cei eximio quodam cultu proſequerentur, Straboneque teſte prope Corisſiam, & Poeeeſſam Cei urbes Σμινθίυ Α'πόλλωνος *Smintbii Apollinis*, atque Poeeeſſae Νεδυσίας Α'θηνᾶς *Neduſiae Palladis* Templum foret? [1] ac Pindarus ipſe dixerit

Καὶ τὸν ἀκαρεκόμαν Φοῖβον χορεύων
Ε'ν Κέῳ ἀμφιρύτῳ σὺν ποντίοις
Α'νδράσιν [2]
Et intonſum coma Phoebum ſaltando celebrans
In Ceo circumflua cum maritimis
Viris

quod nimirum a Ceis, Deliorum inſtar, Apollo coleretur. Cur denique Scholiaſtes ille vel ad Ciliciam, vel ad Ceon veluti patriam revocari fortaſſe non poſſit, ex qua Simonides, Bachylides, aliique plurimi Poeticae artis ſtudio, ſapientiaeque gloria celebrati prodiere; quemadmodum Cilicia Oppianum, atque Aratum ipſi Scholiaſtae Pindarico memoratum protulerat? Sed haec omnia tamen coniiciendo ſolum, ac divinando fere nunc dixerim; cum indicia ſingula, vel characteres illi, quos protuli, non potius ad Cilices, aut Ceos, quam ad celebres alios Graeciae Populos, transferri facile poſſint, qui eodem civilis anni cardine, iiſque menſibus uſi fuerint, quos Pindaricus Scholiaſtes expreſſit. Illud etiam accedit quod clariſſimum Italiae, Piſanaeque Academiae noſtrae decus Noriſius [3] non alios a Cilicibus, quam Syro-Macedonum, menſes uſurpatos eſſe putavit: ut proinde facile ſuſpicari quis poſſit *Partbenium*, atque *Apollonium* menſem Scholiaſti Pindarico memoratum ad Cilicas ipſos referri non poſſe. Noriſius, ut civiles illos Cilicum menſes oſtenderet, Grureri Marmor [4] Scaligero [5], Petavioque [6] laudatum exhibet, in quo legitur Euſebiam ἀπὸ Κώμης Α'δάνων obiiſſe ἐν ὑπατείᾳ Ο'νωρίυ τὸ Η. ϗ Κονςαντίνυ τὸ Α. μηνὶ Πανήμυ ΙΒ. ἡμέρᾳ *ex Vico Adanorum... in Conſulatu Honorii VIII. & Conſtantini I. menſe Panemo* 12. *die*. Itaque, concludit Noriſius, anno Chr. 409. quo Honorius octavum Conſulatum geſſit, Adanenſes, adeoque Cilices

(1) Lib. X. (2) Iſthm. I. verſ. 8. (3) De Epoch. Syro-Maced. Diſſert. IV. c. 1. (4) Pag. 1052. 6.
(5) De Emend. Temp. Lib. V. Pag. 516. (6) Doctr. Temp. Libr. II. c. 46.

omnes Panemo, aliiſque Syro-Macedonum menſibus utebantur. Quamvis autem haec maximam veri ſpeciem praeſeferant, non inde tamen perſpicue certoque inferri poſſe putaverim Cilicas omnes Syro-Macedonum menſibus ſemper uti conſueviſſe. Fieri nimirum fortaſſe poterat ut hi *Hierocomitae Addanorum*, non ſecus ac alii *Hierocomitae*, qui Pergamenorum imperio ſuberant, Macedonum menſibus uterentur; alii vero Cilices diverſos omnino menſes adhiberent. Fieri quoque potuit ut *Panemus* ille, qui in Marmore memoratur, non Macedonum, ſed Cilicum potius fuerit; quemadmodum prorſus Corinthii quoque *Panemi* nomine menſium unum vocabant, qui tamen a Macedonico Panemo manifeſtiſſime diſtingui debet, ut inferius demonſtrabitur; idque facile exemplis aliis oſtendi poſſet, quae in Faſtis Atticis (1) proferuntur. Denique fieri fortaſſe potuit ut Honorii Caeſaris aetate, ſequioribus nimirum temporibus, Cilices ipſi Syro-Macedonum menſibus uti coeperint; at antiquioribus tamen, Pindaricique Scholiaſtae aetate menſes alios uſurpaverint, quod in Cypro, aliiſque in locis factum conſpicimus. Itaque ſubtilioribus Viris aliis haec exploranda, vel dirimenda relinquo; idque unum veluti certum, atque perſpicue a me demonſtratum eſſe confido, quod menſes illi, cuiuſcumque demum Gentis ii fuerint, ad *Elidenſes* certe, vel *Delios* cum Dodvello referri non poſſunt; ac Olympici proinde Ludi non ultimo, non embolimo; ſed primo potius Civilis Elidenſis anni menſe veteri, conſtantique ritu peragebantur, ut tamen ad plenilunium potius, ſive menſis ipſius medium, quam ad novilunium, ſive initium ſpectaverint.

VIII. Ita vero Olympicorum Ludorum celebritas in plenilunium ipſum incidere conſueverat, ut *ſextadecima* menſis die ab Hellanodicis, ſive Ludorum Praeſidibus de victoribus iudicium fieret; ipſiſque corona, quae antiquitus quidem ex pomis, mox vero ex olea contexta fuerat (2), concedetur, ut elegantiſſime Pindarus ipſe teſtatur:

. . . . διχόμηνις ὅλον χρυσάρματος
Ἑσπέρας ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε μήνα
Καὶ μεγάλων Ἀέθλων ἁγνὰν κρίσιν
Καὶ πενταετηρίδ' ἁμᾶ
Θῆκε. (3)

. . . ple-

(1) Diſſert. XIV. (2) Pindar. Olymp. XI. & III. & Pauſ. Eliac. I. (3) Olymp. III. ver. 35.

. . . . plena Luna aureo curru vecta
Veſpere totum oculum illuſtraverat,
Et magnorum Certaminum ſanctum iudicium,
Et quinquennium ſimul conſtituerat.

Ipſa tamen Ludorum celebritas *undecima* menſis die incipiebat. Etenim Pindarus ipſe Olympica Feſta ἀέθλων πενταμέρυς ἁμίλλας [1] *quinque-dierum Certamina* vocavit: ubi vetus, & optimus ille Pindari Scholiaſtes adnotavit: πέντε ἡμέραις ἤγετο τὰ ἀγωνίσματα, ἀπὸ ἑνδεκάτης μέχρις ἑκκαιδεκάτης. ἡνίκα ὖν ἐτελεῖτο τὰ ἆθλα τῶν πενθημέρων Ἀγώνων, ἐγέραιρον τὺς βωμύς. [2] *quinque diebus Certamina agebantur, ab undecima menſis uſque ad ſextamdecimam: itaque cum quinque dierum Agones abſolvebantur, aras honorabant.* Qua vero ſerie, vel ordine omnis Ludorum, ſive Certaminum varietas quinque diebus illis abſolveretur, definiri certe vix poterit, cum Veteres hac in parte nihil expreſſerint; & maxima ſubinde varietas in Ludis ipſis invecta fuerit. Id unum ex Pauſania [3] conſtitui poterit; quod ante LXVII. Olympiadem uno eodemque die equorum, ſimulque hominum Certamina peragebantur; ut *equiriis*, tum *quinquertio*, denique, ingruente iam nocte, *pancratio* certaretur. At memorata Olympiade eſt inſtitutum, ut mactatis Deo victimis, quinquertii primum, & curſus, deinde vero equorum certamina committerentur. Ac *Pentathlum* quidem, ſive *Quinquertium*, quod XVIII. Olympiade receptum fuit, quinque certamina complectebatur; nimirum, ut celebri Simonidis, [4] verſiculo exprimitur Ἅλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην *ſaltum, curſum, diſcum, iaculum, luctam*, quorum Agonum quilibet a Pauſania, Fabro [5], & Pottero [6] nitide, accurateque deſcribitur. Ceteris tamen omnibus excellere videbatur δρόμος *curſus*; qui omnium etiam primus in Olympicis Ludis iſtis obtinuit; ut proinde Coraebus, aliique Olympionicae, uſque ad Olymp. XVIII. ſolo ſtadio, vel curſu certaverint. At initio quidem σαδιοδρόμοι *ſtadii curſores* integram ſtadii longitudinem, hoc eſt 125. paſſus, ſive octavam Italici milliarii partem conficere tenebantur. Olympiade vero XIV. δίαυλος ſeu *duplicati ſtadii curſus* eſt inſtitutus, quo διαυλοδρόμοι a carceribus ad metam, ſimulque a meta ad carceres continuato curſu, vel impe-

(1) Olymp. V. verſ. 13. (2) Ad Olymp V. ver. 13. ſic Tzezes ad Lycophron. (3) Pauſ. Eliac. I. c. 8. (4) Anthol. Lib. I. c. 1. Epigr. 8. (5) Agoniſt. Libr. I. c. 31. (6) Archaeol. Lib. II. c. 21.

petu ferebantur ; iiſdemque pene temporibus δολιχὸς etiam, ac δολιχοδρόμοι ſunt adiecti, quum ſtadii meta longius removebatur, ut proinde vel 12. vel 25. ſtadia peragenda forent. *Pancratium* vero Olympiade XVIII. receptum *luctam*, ſimulque *pugilatum* ita complectebatur, ut in illa quidem Agoniſtae adverſarium proſternere, in iſto vero ictibus illum impetere niterentur; cum tamen alioquin luctatores ſeſe ictibus impetere, ſive pugiles in πύγμῃ, vel *ſolitario pugilatu* adverſarium proſternere non ſolerent; utrumque vero Pancratiaſtis ſolum concederetur. Quemadmodum vero virorum Pancratium Olympiade XXXIII. receptum fuit, [2] ita Olymp. CXLV. puerorum Pancratium uſurpatum, ſimulque repente repudiatum fuit [3]. Ita quoque puerorum Quinquertium Olympiade XXXVIII. admiſſum, ſimulque tamen abolitum memoratur [4]; quamvis Olymp. XXXVII. curſus, & luctae; ac Olymp. XLI. caeſtuum certamen pueris ipſis conceſſum; poſteriſque etiam aetatibus conſervatum fuerit. Itaque duobus primis Olympiorum diebus non alia, quam Pentathli, Pancratiique, Certamina committi, vel celebrari conſueverant: niſi fortaſſe potius utrumque ad unum eundemque diem cum Sophoclis Scholiaſte referre libeat: ἅλμα, δίσκον, ἄκοντα, δρόμον, πάλην, ταῦτα ἐν μιᾷ τὶς ἠγωνίζετο ἡμέρᾳ, [5] *ſaltu, diſco, iaculo, curſu, lucta uno eodemque die certavit*; quamvis id omnino abſurdum, nec ipſi quidem Herculi conceſſum dixerit Faber [6], ut variis illis Certaminibus una eademque die certare poſſet.

IX. Ceteris autem mox inſequutis Olympicae celebritatis diebus, ſed ordine tamen hactenus incomperto, Agones alii peragi, ſive committi conſueverant, quorum nomina, ſimulque originem breviſſime oſtendiſſe iuverit, quod illa ſaepiſſime in Graecis Scriptoribus occurrant, ac veluti perſpicui, certique temporum characteres haberi ſubinde poſſint.

Πύγμη *Pugilatus*, ſeu Caeſtuum ludicrum Olympiade XXIII. eſt inſtitutum, quo non modo inter ſeſe viri, ſed pueri quoque poſt Olympiadem XXXXI. certabant. [7]

Ὁπλιτῶν δρόμος *gravioris armaturae peditum curſus* Olympiade LXV. receptus fuit. [8]

Κέλητης πῶλος vel *deſultorius pullus* Olympiade CXXXI. admiſ-

(1) Pauſ. Eliac I. c. 8. (2) Pauſan. c. 9. (3) Ibi c. 9. (4) Ibi c. 9. (5) Ad Electr. (6) Agoniſt. Lib. I. c. 31. (7) Pauſan. Eliac. I. c. 8. (8) Ibi c. 8. & 12.

miſſus fuit; cum iam inde ab Olympiade XXXIII. ἵππος κέλης *equus deſultorius* receptus eſſet, adeoque adultis equis curſus ille conficeretur. (1)

Ἀπήνης δρόμος *mularis vehiculi*, vel *rhedae curſus*, in quo muli iugales bini adhibebantur, Olympiade quidem LXX. inſtitutus, ſed LXXXIV. abrogatus fuit.

Κάλπης δρόμος Olympiade LXXI. receptus, atque LXXXIV. ſublatus fuit (2). Amaſeus quidem, aliique plurimi *Calpen* carpenti genus fuiſſe putant, in quo equae doſſuariae duae iungerentur. At eruditis Viris eſt obſervatum ita Calpe certatum eſſe, ut eques equarum uni, celetis inſtar, inſideret, aliam vero manu duceret, ac moderaretur, metaeque proximus ex equa deſiliens utriuſque fraenum arripiens ita curſum abſolveret.

Συνωρίς, aut *biga*, quae ſcilicet a binis integra aetate, vel adultis equis in ſtadio traheretur, Olymp. XCIII. recepta fuit; nam πώλων Συνωρίδες, ſive *pullorum equorum bigae* Olympiade ſolum CXXVIII. ſunt inſtitutae. (3)

Ἅρμα *currus* a binis, vel quatuor adultis equis trahebatur: unde interdum ſimpliciter *currus*, interdum etiam τέθριππος *quadriga* nominatur: ut Theron Agrigentinus ἅρματι *curru* a Pindaro viciſſe dicitur (4); cum tamen ex integro Odes contextu ipſum *tethrippo*, ſive *quadriga* certaſſe conſtet. Ceterum equorum adultorum currus, ſive biga, ſive quadriga illa fuerit, Olymp. XXV. at ἅρμα πώλων *pullorum* equorum *currus* Olympiade ſolum IC. admiſſus fuit. (5)

X. Quemadmodum vero obſcurum hactenus, & incompertum eſſe diximus ordinem, quo in ſplendidiſſima Olympiorum celebritate Ludi, vel Agones omnes ſuperius enumerati ſolenni, conſtantique ritu conficerentur, ita quoque incognitam, vel incertam eſſe conſpicimus diem, qua Sacra quoque ad Iovis, Herculis, aliorumque Deorum, atque Heroum Aras maxima, atque incredibili pompa celebrabantur; utrum nempe ſolemnis illa Sacrificiorum dies in Olympici Agonis initium, vel finem potius incideret. Etenim Pauſanias quidem mactatis prius Deo victimis Olympicos Ludos commiſſos fuiſſe dicit; idque non obſcure Pindarus ipſe teſtatur (6). Scholiaſtes tamen aſſerit quod

πρό-

(1) Ibi c. 8. (2) Pauſ. c. 9. (3) Pauſ c. 9. & Xenoph. Libr. I. (4) Olymp. Ode II. verſ. 8. (5) Pauſ. c. 9. (6) Olymp. III. verſ. 35. & V. ver. 13.

πρότερον ἡ ἡμέρα τῆς πανσελήνυ παρεγίνετο, εἶτα αἱ θυσίαι, ϗ τὰ λοιπὰ τῦ Α'γῶνος ἐτελῦνϊο *prius plenilunii dies adveniebat: deinde vero ſacrificia, & cetera ad Agonem ſpectantia perficiebantur*. At fieri fortaſſe potuit ut Sacra quaedam Ludorum initio, alia in ipſorum exitu peragerentur: idque certe veriſimilius haberi poterit ſplendidiora Sacra in ipſo potius Ludorum initio celebrata fuiſſe: quemadmodum ſane Pindarus ipſe docet Thebis in Heracliis Feſtis prius Sacrificia peragi, mox δευτέρῳ ἄμαρι *ſequenti die* Certamina committi conſueviſſe (1). Eiuſmodi vero Sacra Olympiorum tempore celebrata non ab Elidenſibus ſolum, ſive Piſaeis, qui Ludis ipſis praeſidebant, ſed ab omnibus fere Graeciae Populis offerebantur, quae Α'ρχιθεώρυς, ſive *Spectaculi Principes* ad Olympicos, alioſque etiam Ludos eligere, atque ablegare conſueverant, qui patriae nomine pompam ducere, vota nuncupare, denique Sacra ſplendidiori, quo poterat, cultu peragere nitebantur. Facile id quidem plurimis Veterum teſtimoniis oſtendi poſſet; ſed unicum Andocidis locum ſubieciſſe nunc iuverit, ut is ab inſigni mendo, vitioſaque Interpretum explicatione liberetur. Poſtquam accuratus, atque elegans Orator ille dixiſſet quod Alcibiades Diomedi cuidam Athenienſi, qui biga certaturus Olympiam conceſſerat, vim intulit, ipſeque in Diomedis locum irrepſit, repente ſubdit: Ι῞να δὲ μὴ μόνον Διομήδην, ἀλλὰ ϗ τὴν πόλιν ὅλην ὑβρίζων ἐπιδόξειε, τὰ πομπεῖα παρὰ τῶν Α'ρχιθεωρῶν ἀιτησάμενος, ὡς εἰς τὰ πινάκια τῇ προτέρᾳ τῆς ϑσίας χρησόμενος, ἐξηπάτησε, ϗ ἀποδῦναι ὐκ ἤθελε. βυλόμενος τῇ ὑςεραίᾳ πρότερος τῆς πόλεως χρήσασθαι τοῖς χρυσοῖς χερνίβοις, ϗ θυμιατηρίοις. Ο῞σοι μὲν ὖν τῶν ξένων, μὴ ἐγίνωσκον ἡμέτερα ὄνϊα, τὴν πομπὴν τὴν κοινὴν ὁρῶντες ὑςέραν ὖσαν τῆς Α'λκιβιάδυ, τοὺς τούϊυ πομπείοις χρῆσθαι ἐνόμιζον ἡμᾶς. (2) *Et, ut non ſolum Diomedem, ſed ipſam univerſam Urbem offendiſſe oſtenderet, utenſilia a ſacrorum Ludorum Praefectis petens, ut in tabulis utenſilium ſcripturus, prima die eis uſurus, decepit, reddereque noluit; primus die inſequenti vaſis aureis lavandis manibus, & thuribulis Urbis uti volens. Quotquot autem peregrinorum veſtra eſſe neſciverunt, pompam omnem ſpectantes poſt pompam Alcibiadis ductam, vos ipſius utenſilibus uſos putarunt*. Palmerius doctiſſimus, cum nullum hic *utenſilibus* locum eſſe intelligeret, ſimulque graeca quaedam a latino Interprete omiſſa conſpiceret, Fe-

(1) Iſthm. IV. verſ. 114. (2) Orat. IV.

Feſtum aliud excogitavit, quod ſolemnem Feſti diem Athenis proxime conſequeretur; adeoque dies Feſto poſterior, ſive ut Gallice exponit ipſe, *le lendemain de la Fête* vocaretur. At erudito Viro depravatus Andocidis locus impoſuit. Quolibet enim pignore contenderim non ὀυσίας *utenſilis*, ſed θυσίας *ſacrificii* legendum eſſe: ut nimirum exprimatur Alcibiadem ab Athenienſium Architheoris aurea vaſa poſtulaſſe, perinde quaſi ipſis τῇ προτέρᾳ τῆς θυσίας, die nimirum, quae ſolemnem ſacrificiorum, pompaeque diem praecederet, in inſtruenda menſa, vel ara privatim uti vellet; cum tamen ipſis τῇ ὑστεραίᾳ *ſequenti*, hoc eſt ipſa ſacrificiorum pompaeque die publice uti decreviſſet; antequam ſolemnis Athenienſis Urbis pompa duceretur. Ceterum Achitheoros ipſos ad Pythicos etiam Ludos Athenienſis Urbis nomine miſſos eſſe perſpicuo Demoſthenis [1] teſtimonio facile oſtendi poteſt, quod inferius aſſeretur ubi de Pythiis, ipſorumque tempore agendum erit. Nemeacis etiam Ludis Athenienſium Architheoros interfuiſſe, ibique patriae Civitatis nomine ſacrificia offerre, ſolemnemque pompam ducere conſueviſſe ex alio Demoſthenis loco, licet obſcuriori, vel depravato, deprehendiſſe videor, quem facile tamen reſtitui, ac illuſtrari poſſe putaverim. Aſſerit Orator quod Midias, quamvis ſibi infeſtus eſſet, εἴασε δ' Ἀρχιθεωροῦντα ἀγαγεῖν τῷ Διὶ τῷ Νεμίῳ τὴν κοινὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως θεωρίαν *non probibuit quominus Architheorus in honorem Nemii Iovis commune pro Republica ſpectaculum celebrarem*. Nullus hic dubito quin haec ad Nemeacos Ludos, ſolemnemque pompam in iis Athenienſis Urbis nomine exhibitam referri debeant. Itaque non Νεμίῳ *Nemio*, quae nihili vox eſt, ſed Νεμεαίῳ reſcribendum arbitror; ut quemadmodum Andocides [2] ſe in Olympiis, ac Iſthmiis etiam Ludis Athenienſium Architheorum fuiſſe gloriatur, ita quoque Demoſthenes non Athenis, ſed Argis, Nemeorum Architheorus haberi debeat.

XI. Quandiu vero ſolemnis illa, magnifica, atque admirabilis Olympicorum Ludorum celebritas veteri conſtantique ritu peracta fuerit; quibuſve temporibus pompa illa Olympio Iovi ſacra, quam Pindarus πενταετηρίδ' ἑορτὰν [3] *quinquennale Feſtum* appellat, atque a Pindari aetate ad ſequiora uſque tempora ſingulis quinquenniis inſtaurari conſueverat, ſublata ſit, defi-

(1) Orat. de Falſa Legat. Pag. 208. (2) Orat. I (3) Neme. XI verſ. 34.

niri vix poteſt. Pauſanias certe Olympiadis CCXXXV. meminit [1]. Africanus in contexenda Olympiadum, temporumque ſerie Olympiades ipſas ad ſua uſque tempora, hoc eſt Olymp. CCIL. deduxit. Cenſorinus aureolum *de die Natali* Librum ſcribens Olympiadis CCLIV. proxime ſuperioris meminit. [2] Iuliani Caeſaris aetate non Olympicos ſolum, ſed & reliquos etiam Graeciae Ludos adhuc πολυθρυλλήτυς *celebratiſſimos* fuiſſe in *Epiſtola pro Argivis* Caeſar ipſe demonſtrat. Olympia demum Theodoſii ſenioris aetate ſublata, vel abolita fuiſſe ſcribit Theophanes; idque *ſextodecimo*, ultimoque piiſſimi Caeſaris illius anno contigiſſe teſtatur Cedrenus, hoc eſt anno Chr. 395. ut ipſorum proinde ſeries in Olympiade CCXCIII. deſierit [3]. Quod vero Cedrenus ipſe mox aſſerit tunc Olympiadum loco *Indictiones* diſtinguendis ſignandiſque temporibus uſurpari coepiſſe, facile refelli poteſt, cum Indictiones ipſae Theodoſii Caeſaris aetatem longe praeceſſerint; & *Conſtantinianae* ſaltem Indictionis exordium a doctiſſimis Viris [4] Alexandrinum Chronicon, ſive Faſtos Siculos, ſequutis ad 23. Septembris diem anni Chr. 312. hoc eſt anni 1. Olymp. CCLXXIII. referatur: quamvis Panvinius Nicaeni Concilii tempore & Olympiadas a Conſtantino Caeſare abolitas, & Indictiones iis ſubſtitutas eſſe putaverit. Ita quoque mirifice deceptus eſt Scaliger, qui poſt abolitas Olympiadas Luſtrum Iulianum *Olympiadis* nomine appellari coepiſſe contendit, idque variis Scriptorum teſtimoniis, & exemplis etiam ex Socrate, & Auſonio petitis oſtendere conatur [5]. At inſignem hunc doctiſſimi Viri errorem accuratiſſime confutavit Petavius [6]; ſimulque ſingula Scriptorum loca, quibus abuſus eſt Scaliger, ſubtiliter explicavit. Qui plura hac in parte deſideret, Petavii fontes adire poterit. Id unum obſervaſſe nunc iuverit quod ex Ovidii loco, quem Scaliger ipſe laudaverat, nitide inferri poteſt *Olympiadis* nomine Romanum *Luſtrum*, non poſt abolitas Olympiades, ut Scaliger exiſtimavit, ſed florentibus adhuc Olympiae Ludis, aliquando deſignari. Ait enim Poeta

In Scythia nobis quinquennis Olympias acta eſt;
Iam tempus Luſtri tranſit in alterius. [7]

quemadmodum, ut *quinquageſimum* aetatis annum exprimeret, ait.

Po-

(1) Eliac. I. c. 9. (2) Cap. 18. (3) Petav. Doctr. Temp. Lib. IX. c. 46. Fabri Agon. Lib. II. c. 26. (4) Petav. Doctr. Temp. Libr. XI. c. 41. (5) De Emend. Temp. Libr. V pag. 382. (6) Lib. IX. c. 43. (7) De Ponto Libr. IV. Ep. 6. verſ. 5.

Poſtque meos ortus Piſaea vinctus oliva
Abſtulerat decies praemia victor eques (1).

Itaque ex teſtimoniis illis, quae Scaliger (2) ipſe congeſſit, perſpicuum fiet *Olympiadis* nomine *Luſtrum* etiam aliquando vocatum eſſe; ſicuti viciſſim *Olympiadis*, aut quadriennii ſpatium *Luſtrum* ab Ovidio vocatur cum ait

. . . . in Luſtrum accedere debet,
Quae conſumatur partibus, una dies (3)

quamvis Olympias quatuor ſolum annos conſtantiſſime complexa fuerit, Luſtrum vero quinque Iulianis annis conſtaret, ut proinde promiſcua illa *Olympiadis*, ac *Luſtri* appellatio florentibus adhuc in Elide Olympicis Ludis uſurpata ſubinde fuerit; quos Iuliani Caeſaris temporibus viguiſſe, atque ipſa demum Theodoſii aetate ſublatos, atque abolitos eſſe iam diximus. Olympicos tamen Ludos Antiochiae celebratos longe poſt abolitos Elidenſium Ludos exoleviſſe erudimur. (4) Etenim in Hiſtoriarum Sylloge ex Malelae Chronicis conſarcinata legitur quod *anno Vrbis Antiochiae XCII. permiſit Claudius Antiochenis emere ab Elidenſibus ius Ludorum Olympicorum Antiochiae celebrandorum menſe Hyperberetaeo*, quod nimirum civiles Antiochenorum anni a calendis ipſis Hyperberetaei, ſive Octobris Iuliani, inciperent; tum ſubdit Malela Ludos ipſos ab Afranio, qui *Alytarchae* dignitatem omnium primus obtinuit, anno Aerae Antiochenae CCLX. reſtauratos eſſe; tandemque a Iuſtino Caeſare anno Antiocheno DLXVIII. omnino abolitos, ac exciſos fuiſſe. Itaque, cum Antiochenſis Aera inceperit autumno anno V. C. Var. 705. hoc eſt affecto iam anno 4. Olymp. CLXXXII. ut invicte demonſtravit Noriſius (5), Olympici Ludi apud Antiochenos incepiſſe debent anno V. C. 797. ſive Chr. 45. ab Afranio ſunt reſtituti anno V. C. 965. Chr. 213. denique omnino ſublati anno V. C. 1273. ſive Chr. 521. in quem annus $\frac{1}{4}$ Olympiadis Elidenſis CCCXXIV. incidiſſet. Quandoquidem tamen eiuſmodi Malelae Hiſtoria pluribus ſubinde erroribus inquinata, variiſque fabulis reſperſa conſpicitur, nihil hic temere de Antiochenorum Olympiorum tempore definire nunc velim; idque unum ex Malela ipſo, variiſque Theodoſiani Codi-

(1) Triſt. Lib. IV. Eleg. 10. ver. 85. (2) Vid. Scal. ad Chr. Euſeb. anno 2023. (3) Faſtor. Lib III. verſ. 131. Vid. De Emend. Temp. Lib. V. Pag. 482. (4) Vid. Prideaux. ad Marm. Oxon. Pag. 139. (5) De Epochis Syro-Maced. Diſſert. III. c. 4. 6 & 7.

dicis teſtimoniis inferri poſſe putaverim quod Alytarchae dignitas, & Olympici quoque Ludi apud Antiochenos habebantur, quacumque demum aetate inſtituti, ſive ſublati illi fuerint; quemadmodum certe pluribus oſtendi poſſet iiſdem quoque temporibus, quibus apud Antiochenos Alytarcha praeerat, Olympicos Ludos adhuc in Elide celebratos eſſe; quamvis Prideauxius Alytarchae dignitatem, ſimulque Olympiorum celebritatem in Elide prorſus abolitam, atque a Piſaeis ad Antiochenos translatam eſſe putaverit.

XII. Ceterum, quaecumque demum opinio de Antiochenis Olympiis iſtis eligatur, perſpicuum eſt tamen Olympicos Ludos non in Elide ſolum, ſed in variis etiam Graeciae, vel Orientis Vrbibus peractos eſſe; quamvis ab Elidenſibus, veriſque Olympiis accuratiſſime diſtingui debeant. Etenim Smyrnae quoque Olympia celebrata fuiſſe non modo Pauſanias (1), ſed Athleticum etiam Marmor oſtendit, in quo M. Aurelius Aſclepiades, ſive Hermodorus, viciſſe dicitur ἐν Ζμύρνῃ Ὀλύμπια (2) *Smyrnae Olympia*; quemadmodum prorſus in Oxonienſi Marmore Σμύρναν Ὀλύμπια (3) apud *Smyrnam Olympia* memorantur; ſimulque τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν Ὀλύμπια *Aſiae Olympia* apud Philoſtratum occurrunt (4), quae non alia certe Prideauxio (5) videntur eſſe, quam quae Σμύρναν Κοινὸν Ἀσίας *Commune Aſiae Feſtum* in Oxonienſi Marmore nominantur. Ita Alexandriae quoque Ludos Olympicos inſtitutos eſſe ex Gruteriano Marmore deprehendi poteſt, in quo Aſclepiades ille, aliove nomine Hermodorus, viciſſe dicitur Ὀλύμπια τὰ ἐν Πίσῃ CM. Ὀλυμπιάδι *Olympia in Piſa Olympiade CCXL* tum memoratis pluribus certaminibus, ſeu victoriis aliis additur: ἀθλήσας τὰ πάντα ἔτη ἓξ παυσάμενος τῆς ἀθλήσεως ἐτῶν ΚΕ.. ϗ μετὰ τὸ παύσασθαι μετὰ πλείονα χρόνον ἀναγκασθεὶς ἐν τῇ πατρίδι Ἀλεξανδρείᾳ, ϗ νικήσας Ὀλύμπια παγκράτιον Ὀλυμπιάδι ἕκτῃ *certans in univerſum annos ſex deſiſtens a paleſtra annos natus XXV... & poſtquam deſtitiſſet poſt plurimum temporis coactus in patria Alexandria vincens Olympia pancratio Olympiade ſexta*. Ergo inter Olympiadem CCXL. Elidenſium, & *ſextam* Alexandrinorum *plurimum temporis* interceſſit; adeoque Olympiadum Alexandrinarum exordium facile ad Olymp. CCXL. ſeu potius CCXXXVIII.

(1) Eliac. II. (2) Gruter. Pag. 314. (3) Marm. III. Pag. 70. (4) In Polemone. (5) Ad Marm. Oxon. Pag 73.

CCXXXVIII. referri debet. Itaque doctiſſimus Faber hic fallitur ubi aſſerit Aſclepiadem *intermiſiſſe ipſam artem athleticam, cum iam 25. attigiſſet, per totos ſex annos* (1): quo plano fieret primam Alexandriae Olympiadem poſt CCXLI. Elidenſium contigiſſe. At in Marmore diſerte legitur Aſclepiadem *ſex* annis, ab *undevicesſimo* nimirum ad *viceſimum quintum*, certaſſe; moxque longiori fortaſſe, ſed incognito nobis, tempore intermiſiſſe. Apud Dium quoque Macedoniae Vrbem Olympicos Ludos Iovi, Muſiſque ſacros ab Archelao rege inſtitutos eſſe teſtatur Diodorus; ipſoſque ab Alexandro novem dierum ſpatio magnifice peractos aſſerit anno 2. Olymp. CXI. (2): quemadmodum Olympicos Ludos alios anno 1. Olymp. CVIII. a Philippo celebratos eſſe iam dixerat (3) poſtquam ille Olynthiorum Vrbem occupaverat.

XIII. Denique, ne exemplis aliis hic immorer, Athenis ipſis Olympia, vel a primis uſque temporibus agebantur. Etenim Pindarus, ubi dixiſſet Timodemidas Athenarum cives pluribus in locis palmas retuliſſe, ſubdit

. . . . . . τὰδ' οἴκοι
Μᾶσσον ἀριθμῷ
Διὸς Α'γῶνι (4)
. . . . . . *domi autem*
Maiores ſunt *numero* victoriae
In *Iovis Agone*:

ubi Scholiaſtes adnotavit τίθεται δὲ ἐν Α'θήναις Διὸς Α"γων, τυτέςι τὰ Ο'λύμπια *celebratur Athenis Iovis Agon, hoc eſt Olympia*: quemadmodum Heſychius ait Ο'λύμπια. ὁ Αθήνησιν Α"γων *Olympia. Certamen Athenis celebratum*. Clarius id etiam ex altero Pindari loco deduci poterit quum is Teleſicratem Pythiorum victorem celebrans ait ipſum palmam quoque retuliſſe

Ε'ν Ο'λυμπίοισί τε, καὶ βαθικόλπυ
Γᾶς Α'έθλοις (5)
In Olympiis etiam, & profunde ſinuoſae
Telluris Certaminibus:

ubi Scholiaſtes optime, accurateque obſervavit: Ο'λυμπίοις. ὐ τοῖς ἐν Πίσῃ νῦν. οὐ γὰρ ὕτως ἔρριψεν ἁπλῶς τὸν λόγον. ἀλλὰ τοῖς ἐν Α'θήναις. *Olym-*

(1) Agon. Lib. III. c. 12. (2) Lib. XVII. c. 16. (3) Lib. XVI. c. 55. (4) Neme. II. ver. 35. (5) Pyth. IX. ver. 77.

Olympiis. *non de iis, quae in Piſa* celebrantur, *nunc* Pindarus loquitur; *neque enim ita ſimpliciter mentionem* de iis *iniecisſet*; *ſed de Olympiis* illis hic agit, *quae Athenis* agebantur. Nec alia certe de cauſſa factum putaverim quod Thucydides, ubi dixiſſet Cyloni ab Oraculo imperatum, ut in maximo Iovis Feſto Athenarum arcem occuparet, ſubdit Cylonem id non de maximo apud Athenienſes Feſto, ac *Diaſiis* praeſertim, quod proclive fuerat; ſed de Elidenſibus ſolum Olympiis accepiſſe; adeoque, cum Ὀλύμπια τὰ ἐν Πελοποννήσῳ[1] *Olympia in Peloponneſo* adveniſſent, Athenienſem arcem occupaſſe. Certe, ſi Cylonis, aut Thucydidis ipſius aetate nulla Athenis *Olympia* fuiſſent, quae cum Peloponneſiacis Olympiis confundi poſſent, quid Thucydes adieciſſet Olympia a Cylone expectata *Elidenſia* fuiſſe, non vero ſolum *Olympiorum* nomen expreſſiſſet? Id optime profecto viderat antiquus ille Thucydidis Scholiaſtes, qui voces illas conſulto a Thucydide adiectas eſſe obſervavit, ut is *Elidenſia* ab *Athenienſibus* Olympiis accurate diſtingueret. Itaque, niſi plurimum fallor, Dodvelli ſententia probari certe non poterit ubi ſuperiorem Thucydidis locum exponens ait ipſum voces illas τὰ ἐν Πελοποννήσῳ *in Peloponneſo* non alia de cauſſa adieciſſe, quam ut Olympicos Elidenſium Ludos a Diaſiis Feſtis diſtingueret, quae in Iovis honorem ab Athenienſibus ſolemni ritu quotannis celebrabantur: quemadmodum & eximium quoque Heſychii locum de Elidenſibus ſolum Olympiis intelligi poſſe putavit, *nec aliunde ortum exiſtimat, quod Grammaticus ille reliquis accuratior Athenienſibus etiam tribueret Olympia*, niſi quod *tantumdem valebant Olympiades Atticae, quam Elidenſes, poſtquam Athenienſes, & Elidenſes etiam eodem Metonis Cyclo uti coeperunt*.[2] Etenim, ut leviores alias Dodvelli coniecturas, & argumenta diſſimulem, Feſta ſingula, quae in Iovis honorem Athenis agebantur, proprio, diſtinctoque *Diaſiorum Diipoliorum* nomine vocabantur; adeoque cum Olympiis in Elide celebratis confundi certe non poterant, nihilque proinde in cauſſa eſſe poterat cur Thucydides Olympicos Elidis Ludos a Diaſiis accurate diſtinguere conaretur. Quinetiam cum Thucydides aſſerit Cylonem Olympia τὰ ἐν Πελοποννήσῳ *in Peloponneſo* expectaſſe perſpicue ſatis oſtendit Athenis etiam, aut alibi Olympia quaedam peragi conſueviſſe.

XIV.

(1) Lib I c. 126. (2) Diſſert IV. Sect. 11.

XIV. Ab Olympiis autem iſtis, quae Pindari, ac Thucydidis aetate Athenis celebrantur, perſpicue diſtingui debent Olympici Agones illi, quos Hadriani Caeſaris temporibus inſtitutos, ipſoque Athenis degente primum celebratos, vel editos eſſe putaverim, poſtquam Caeſar ipſe magnificum Olympio Iovi, ſimulque ſibi Templum Athenis dedicaverat, atque in Graecis proinde Marmoribus, ac Numis etiam *Olympii* nomen obtinuerat, ut fuſius, ac opportunius in Faſtis Atticis demonſtravi (1). Itaque, cum *Olympiei* dedicatio, ſolemniſque, & auguſta celebritas illa in annum 3. Olymp. CCXXVII. inciderit, ut perſpicuis certiſque characteribus oſtendi, eiuſmodi Olympiorum inſtitutio ad annum illum referri debet. Ac Olympicos certe Ludos, ſive Olympiadem aliquam tunc Athenis inſtitutam eſſe ex pulcherrimo quoque, & eximio Marmore deprehendiſſe videor: quo perſpicue etiam apparet Atticas Olympiades iſtas, Elidenſium, & Alexandrinarum inſtar, numerandas fuiſſe: quod Eruditis omnibus ignoratum eſſe conſpicio. Cl. Muratorius hoc Marmor exhibet Pag. 1080. Num. 1.

Athenis in magna baſi. E Schedis meis, & Schedis Barberinis Cyriaci.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΚΑΙΣΑΡΑ
ΤΡΑΙΑΝΟΝ ΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΣΕΒΑΣΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΠΟΝΤΩ
Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ
ΤΟΝ ΕΑΥΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΕΝ ΤΗ ΠΡΩΤΗ ΟΛΥΜΠΙΑΔΙ
ΔΙΑ ΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝ
ΚΑΠΙΤΩΝΟΣ ΣΚΙΠΙΩΝΟΣ
ΚΑΙ ΓΑΙΟΜΙΟΥ

(1) Diſſert. X. Num. 16.

IMPERATOREM . CAESAREM
TRAIANVM . HADRIANVM
AVGVSTVM . OLYMPIVM
SEBASTOPOLITANORVM
IN . PONTO
SENATVS . ET . POPVLVS
SVVM . BENEFACTOREM
IN . PRIMA . OLYMPIADE
LEGATIONEM . AGENTIBVS
CAPITONE . SCIPIONE
ET . GAEOMIO.

Marmor ipſum, & quidem accuratius, in editis etiam Cyriaci Inſcriptionibus obſervatur Pag. XI. Num. 83. Etenim in poſtremo verſu legitur ΚΑΙ. ΓΑΙΩ. * * ΜΙΟΥ ideoque non *Gaeomio*, ſed *Caio* . . . . *mio* reddi debet. Quandoquidem vero in omnibus Cyriaci exemplis nitide diſerteque legitur ἐν τῇ πρώτῃ Ὀλυμπιάδι *in prima Olympiade*, dubitari certe non poterit, quin aliqua Olympiadum ſeries hic indicetur, quae Elidenſium inſtar in poſterum numeranda foret. Cl. quidem Muratorius hic adnotavit: *excidiſſe hic aliquid ſuſpicor, neque enim Hadrianus Auguſtus prima Olympiade decurrente floruit; ſed quidem* anno primo *alicuius Olympiadis, ut reor*. At in perſpicuo integroque Marmore nulla erroris ſuſpicio, nulluſque lacunae locus hic eſſe poteſt; ideoque non *primus* Olympiadis alicuius annus, ſed *prima* potius Olympias hic indicatur. Quam vero Olympiadem hic veluti *primam* in Athenienſi Marmore expreſſam, vel numeratam eſſe putabimus, niſi quae Athenis, Olympico dedicato, & Olympiis Agonibus ſplendidiſſime celebratis inſtituta fuerit? ut quemadmodum nempe Pindarus de Hercule loquens ait

. . . . καὶ πέντα-
ετηρίδ' ὅπως ἄρα ἔστασεν ἑορτὰν,
Ἐν Ὀλυμπιάδι πρώτᾳ (1)
. . . . *& quinquen-*
nalem quomodo inſtituiſſet celebritatem
In Olympiade prima;

olym-

(1) Olymp. X. verſ. 69.

Olympicos nimirum Ludos ita *primum* ab Hercule celebratos eſſe, ut pentaeteridis vertentis ſpatio illi redire, vel inſtaurari debuerint; ita quoque ab Olympiis illis, quae tunc Athenis peracta fuerant, Olympiades mox futurae, veluti cardine, numerandae fuerint. Itaque, cum ab omnibus fere Graeciae, vel Orientis Vrbibus Hadriano Caeſari Statuas, ac Monimenta iis temporibus Pauſanias [1] excitatas eſſe teſtetur, quibus ille Iovi, ſibique Templum dedicavit, adeoque ſuperius etiam Sebaſtopolitanorum Marmor tunc temporis Hadriano poſitum fuerit, quis aperte non videat *primam* Atticam Olympiadem in eximio hoc Marmore memoratam in eosdem annos, ſive CCXXVII. Elidenſium Olympiadem incidiſſe?

XV. Quandoquidem vero Olympiadas, quae in Elide committebantur, atque excellentia quadam, ſive *κατ' ἐξοχήν Olympia* dicebantur, veluti perſpicuos, certoſque temporum characteres a Graecis omnibus uſurpatas, atque in diſtinguenda rerum ſerie numeratas eſſe iam diximus, illud hic etiam coronidis loco addidiſſe iuverit qua methodo, quibuſque legibus civiles Graecarum Gentium anni cum olympicis ipſis committi debeant; ut facile Magiſtratus etiam, qui civilibus annis, quibus praeerant, nomen imponere, ſuo nimirum nomine veluti charactere eos deſignare conſueverant, ad certos olympicos annos accuratiſſime referantur. Certe, ſi Gentium ipſarum ſingulae civilis anni principium non ab alio, quam Olympicorum Ludorum tempore, veluti cardine, deduxiſſent, aut unum ſaltem idemque civilis anni principium uſurpaſſent, facile civiles ipſarum anni, res iis geſtae, ac Magiſtratus omnes eponymi cum olympicis annis committi poſſent. At eruditis omnibus eſt obſervatum, atque ipſe quoque opportunius in Faſtis Atticis [2] demonſtravi, civilis anni principium, menſiumque nomina apud finitimas etiam Gentes mirifice diſſidere. Ita Achaeos ab ineunte vere, ſeu Pleiadum ortu, Aetolos autem ab autumno, ſive ortu Virgiliarum civiles annos inchoaſſe mox oſtendetur, ubi de Nemeis agendum erit. Thebani a bruma annos ſuos exordiebantur: quemadmodum Athenienſes ipſi ante Olympiadem LXXXVII. a Gamelionis Attici novilunio, quod proxime brumam ipſam conſequebatur, annum auſpicabantur; atque inſtitu-

D

(1) In Attic. (2) Diſſert XIV.

tuta demum Metonis Enneadecaeteride, primo nimirum eius Olympiadis anno, civiles, & Archonticos annos ab Hecatombaeone menſe ducebant; ut civiles proinde cum olympicis annis tunc accuratiſſime conſpirarent. Itaque in tanta varietate, Cyclorumque diſſidio id unum conſtitui, vel definiri nunc poterit quod apud Elidenſes quidem, Athenienſes, & ſi quae fuerint Gentes aliae, quae civiles annos, Elidenſium inſtar, ab olympico menſe deduxerint, primi menſis, ſive civilis anni, principium non ab olympici menſis plenilunio, Ludorumque fine, ſed ab initio potius, hoc eſt novilunio, cenſeri debet; ac *primus* Olympiadis alicuius annus apud illas vocari, qui vere ab olympico menſe inceperat. In Gentibus autem aliis, quae in civilis anni principio ab Elidenſibus diſſidebant, primus illarum menſis ex ipſo civilis anni cardine, vel annuis ipſarum Magiſtratibus aeſtimandus erit; ac *primus* Olympiadis alicuius annus apud ipſas cenſeri menſis ille, in quem Olympici Ludi incidiſſent, qui proxime nimirum ante Olympicos Ludos inceperat: ſive is ab autumno, ſive a bruma, ſive etiam a vere, pro vario Gentis more, proceſſerit. Sic, ut exemplis aliquot id oſtendatur, Iſocrates a Dionyſio, (1) ſimulque Plutarcho (2) in lucem prodiſſe dicitur κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν ϗ ἕκτην Ὀλυμπιάδα, Ἄρχοντος Ἀθήνησι Λυσιμάχου Μυῤῥινουσίου *Olympiade LXXXVI. Archonte Athenis Lyſimacho Myrrhinuſio*, hoc eſt anno 1. illius Olympiadis. Ac Iſocratis quidem ortus, ut in Faſtis Atticis ipſe omnium primus oſtendi, (3) Hecatombaeone menſe, quo Olympias illa, vel olympicus annus inceperat, contigiſſe debuit; ſed Lyſimachus tamen ille Archontis Eponymi munus non labente anno 1. Olymp. LXXXVI. ut Dodvellus, aliique plurimi exiſtimarunt, ſed Gamelione menſe anni 4. Olymp. LXXXV. ſuſceperat; ergo civilis, & Archonticus annus ille, qui ante Ludos inceperat, cum *primo* Olympiadis anno committi, ſive *primus* olympicus annus in Attica Periodo cenſeri debet. Ita quoque Salaminia pugna, quae Olympiadis LXXV. anno 1. commiſſa fuit, Calliadis Archontis anno contigiſſe dicitur; cum tamen Calliadis imperium Gamelione menſe anni 4. Olymp. LXXIV. inceperit (4); atque in Oxonienſi Marmore ad annum iſtum

(1) De Antiquis Orator. Num 1. (2) Vita X. Rhet. in Iſocr. (3) Diſſert IX. Num. 38. (4) Vid. Faſt. Attic. Diſſert. IX. Num. 29.

iſtum accuratiſſime referatur. Itaque in contexendis Archontum Faſtis ante Olymp. LXXXVII. Archontes omnes ad annum illum olympicum referendos eſſe demonſtravi, qui ipſis magiſtratu fungentibus deſiturus erat; quamvis Diodorus, aliique plurimi, qui Diodori veſtigiis inſtitere, Archontes ipſos ad annum illum olympicum revocaverint, qui ipſis imperio fungentibus erat incepturus; adeoque Calliadem anno 1. Olymp. LXXV. Faſtis adſcripſerint, qui anno 4. Olymp. LXXIV. tribuendus erat. Exinde vero factum eſſe iam diximus ut Archontum, rerumque geſtarum ſeries mirifice incerta foret; Diodorus ipſe a Dionyſio, atque Oxonienſi Marmore diſſidere; unius denique Archontis nomen in Faſtis omnibus hactenus editis excidiſſe videretur; cum tamen omnia ſibi mirifice conſentiant; Diodorus ipſe cum Dionyſio, ſimulque Marmore componi; integra demum, atque accurata Faſtorum ſeries contexi poſſit, ſi Apſeudes non Gamelione menſe anni 4. Olymp. LXXXVI. ut Dodvello, ceteriſque Scriptoribus omnibus exiſtimatum, ſed Gamelione potius ſuperioris anni 3. imperium ſuſceperit; adeoque non *quinque* ſolum, ut putavit Dodvellus, ſed *ſeptemdecim* potius in Magiſtratu menſes exegerit. Sed haec, aliaque id genus plurima, quae in civilibus Athenienſium annis, ſimulque olympicis una committendis obſervari debent, fuſius, atque opportunius in Faſtis Atticis demonſtravi. Id unum hic poſtremo monuiſſe iuverit, quod Dionyſius ipſe, qui Eponymos Athenienſium Archontes cum olympicis annis illis committere conſuevit, qui mox incepturi fuerant, ut archonticus proinde, vel civilis Athenienſium annus olympici initium praecederet; ita viciſſim civiles Romanorum annos, ſive Conſules, cum olympicis annis coniunxit, ut Conſules ipſos ad annum potius Olympicum revocaverit, qui ipſis conſulatum gerentibus erat deſiturus; adeoque ſemper apud Dionyſium, ſi inſignem unum ipſius locum alibi laudatum exceperis, conſularis anni principium olympici principio poſterius eſſe conſueverit; hoc eſt Dionyſius ipſe ineuntem V. C. annum cum anno olympico non incepturo, ſed labente potius, atque exeunte fere, coniunxerit. (1) Quod vero ad ceteros Scriptores attinet, qui Conſulum, & Archontum nomina, ſive civiles Romanorum annos, ſimulque Olympicos

 me-

(1) Vid. Faſt. Attic. Diſſert. VIII. Num. 9.

memorarunt, maxima certe varietas in ipſorum ſingulis, atque perplexitas obſervatur. Etenim Diodorus quidem in Conſulares Faſtos mutilos, atque mirifice depravatos inciderat. Livius in contexenda Conſulum ſerie, vel in Conſularibus annis ad annos olympicos revocandis integro ſubinde anni ſpatio aberravit, ut inferius demonſtrabitur ubi de Nemeis, ipſorumque tempore agendum erit: idque facile de Scriptoribus etiam aliis oſtendi poſſet; quemadmodum certe plurima fuſius, atque opportunius in Faſtis Atticis demonſtravi (1) ubi methodum, melioreſque leges expoſui, quibus civiles Athenienſium, aliarumque Graecarum Vrbium menſes cum civilibus Romanorum menſibus una coniungi, ſive facile committi poſſint.

(1) Diſſert. & XIV.

DIS-

DISSERTATIO II.

PYTHIA.

I. PRoxime poſt Olympicos Ludos, de quibus hactenus loquuti ſumus, Pythici ſunt exponendi, qui ceteros omnes ſplendore, ac celebritate, ſi Olympicos ſolum exceperis, ſuperarunt. Quod ad ipſorum originem pertinet, perſpicuis Veterum teſtimoniis erudimur quod Pythia ab Apolline, poſtquam Pythonem, ſive ſerpens, (1) ſive tyrannus (2) quidam ille fuerit, occiderat, ſunt inſtituta; poſteriſque aetatibus in Apollinis ipſius honorem celebrari conſueverunt. Ubi vero Amphictyones Cirrhaeos, ac Criſſenſes, qui Delphicum Templum violaverant, ſacro diuturnoque bello, Eurylocho Theſſalo duce, ſuperaſſent, Ludos ipſos, qui iam fere obſoleverant, inſtaurarunt, eoſque clariores, nobilioreſque reddiderunt. Etenim, cum ſolo cytharoedorum certamine olim peragi, laureoque ſerto, veluti victoriae praemio, decorari ſolerent, tibicinum quoque, ac virorum ad tibias canentium certamen adiectum, victorique non laurus, ſed pecunia conceſſa fuit; quamvis Pythiade mox inſequuta Agon ipſe non χρηματίτης *pecuniarius*, ſed ςεφανίτης *coronarius* iterum decretus fuerit. Haec omnia nitide diſerteque Pindari Scholiaſtes expoſuit, ſimulque temporis characteres expreſſit, quibus, & Cirrhae direptio, ac uterque Pythicus Agon ille contigerit: Εὐρύλοχος ὁ Θεσσαλὸς καταπολεμήσας Κιῤῥαίους ἀνεκλήσατο τὸν Αγῶνα τοῦ Θεοῦ .... περιεγένετο αὐτῶν ἐπὶ Ἄρχοντος Ἀθήνησι μὲν Σιμωνί-

(1) Ovid. Metam. I. ver. 445. (2) Strabo Lib. IX. & Scholiaſtes Pind. in Argum. Pyth.

νίδυ, Δήλῳ δὲ Γυλίδα . . . κ̀ δὴ τοῦτον χρηματίτην μόνον ἔθετο. Μετὰ δὲ χρόνον ἑξαετῆ . . . ἐπὶ μὲν Ἀθήνησιν Ἄρχοντος Δαμασίυ, ἐν δὲ Δήλῳ Διοδώρυ ὕςερον κ̀ ςεφανίτην ἔθεντο (1). *Eurylochus Theſſalus cum debellaviſſet Cirrhaeos conſtituit Certamen in Dei* Apollinis *honorem . . . vicit* autem *illos Archonte Athenis quidem Simonide, in Delo vero Gylida . . . & Agonem ipſum chrematitem ſolum decrevit. Verum poſt ſex annos . . . Archonte Athenis quidem Damaſia; in Delo autem Diodoro, iterum coronarium ſtatuerunt*. Longeque clarius Scholiaſtes alter: Τὸν Πυθικὸν Ἀγῶνα διέθηκεν Εὐρύλοχος ὁ Θέσσαλος σὺν τοῖς Ἀμφικτύοσι τὺς Κιῤῥαίυς καταπολεμήσας . . ἐπὶ Ἄρχοντος Δελφοῖς μὲν Γυλίδα, Ἀθήνησι δὲ Σίμωνος, κ̀ νικήσας ἔθετο χρηματικὸν Ἀγῶνα . . , ἔθετο δὲ Ἀγῶνα κιθαρωδικὸν, ὥσπερ κ̀ πρότερον. προσέθηκε δὲ αὐλητὴν, κ̀ αὐλωδόν . . . κ̀ ἔτει ἕκτῳ μετὰ τὴν τῆς Κίῤῥας ἅλωσιν, ἀνεκύρηξαν τῷ θεῷ τὸν ςεφανίτην ἐπὶ Διοδώρυ μὲν Ἄρχοντος Δελφοῖς, Ἀθήνησι δὲ Δαμασίδος. (2) *Pythicum Certamen inſtituit Eurylochus Theſſalus una cum Amphictyonibus cum Cirrhaeos debellaſſet . . Archonte Delphis quidem Gylida, Athenis vero Simone; victoriaque parta chrematiten Agonem decrevit . . . Citharoedorum vero certamen, ut prius, admiſit*, ſimulque *tibicinem, cantoremque ad tibiam adiecit . . . ſextoque poſt Cirrhae excidium anno coronarium Dei Agonem* Amphictyones *decreverunt, Diodoro quidem Delphis Archonte, Athenis vero Damaſide*.. Quo certe loco obſervari facile poterit duos Archontas illos *Diodorum*, ac *Gylidam* non ad Delum inſulam (quid enim Pythicis Ludis cum Delo?) ſed ad Delphos ipſos referendos eſſe; adeoque in ſuperiori Scholiaſtae loco utrobique ἐν Δέλφοις reſcribendum; quamvis Dodvellus ipſe (3) viriato Scholiaſtae textu deceptus *Diodorum*, ac *Gylidam* non Delphorum, ſed Deli Archontes fuiſſe putaverit.

II. Eiuſmodi vero Pythiorum cauſſa, & origo, quam Pindaricus Scholiaſtes ille nobis expreſſerat, perſpicuo quoque Oxonienſis Marmoris teſtimonio mirifice confirmatur. Siquidem in ipſo duplex illa Pythiorum celebritas, Cirrhaeque excidium iiſdem prorſus Athenienſium Archontum nominibus inſignitur; quamvis in Marmore inter Simonis, & Damaſiae Archontis annum non *ſex* ſolum, ut Pindari Scholiaſtes ait, ſed *novem* potius anni numerentur: Ἀφ' ὃ Ἀμφικτύονες ἐνίκησαν ἑλόντες Κύῤῥαν, κ̀ ὁ γυμνικὸς ἐτέθη χρηματίτης ἀπὸ τῶν λαφύρων ἔτη ΗΗΗΔΔΠΙΙ. Ἄρχοντος Ἀθή-

(1) Argum II. in Pyth. (2) Argum. IV. (3) Pag. 778. 795. 797.

Ἀθήνησι Σίμωνος .... Ἀφ' οὗ ϛεφανίτης Ἀγὼν πάλιν ἐτέθη ἔτη ΗΗΗΔΠΙΙΙ Ἄρχοντος Ἀθήνησι Δαμασίου τοῦ δευτέρου. (1) *Ex quo Amphictyones victoriam obtinuerunt Cyrrham capientes, & Agon gymnicus editus fuit chrematites dictus e ſpoliis, anni* 327. *Archonte Athenis Simone. Ex quo Stephanites, vel coronarius Agon denuo editus fuit, anni* 318. *Archonte Athenis Damaſia ſecundo.* Itaque ex celeberrima Marmoris huius hypotheſi Cyrrhae excidium, & chrematites Pythicus Agon ad annum 2. Olymp. XLVII. referri debet; ſtephanites vero, vel coronarius Agon, ſimulque Damaſiae principatus ad annum 3. Olymp. IL. revocari, quum ex Pindarici tamen Scholiaſtae calculo ad annum 3. Olymp. XLVIII. referri ille debeat. Hinc Lydiatus (2), Valeſius (3), aliique plures ἐννεαετῆ & ἔτει ἐννάτῳ in ſuperiori Scholiaſtae loco reſcribendum eſſe contendunt; ut nimirum Scholiaſtes ipſe cum Marmore conſpiret; quemadmodum etiam Lydiatus ipſe non ὕϛερον, ſed ὑϛέρου legendum aſſerit, ſicuti in Marmore Δαμασίου τοῦ δευτέρου *Damaſia ſecundo* ſcriptum conſpicitur: cum praeſertim Scholiaſtes ipſe teſtetur, quod ἐτελεῖτο ὁ Ἀγὼν καταρχὰς μὲν διὰ ἐννεατηρίδος, μετέϛη δὲ εἰς πενταετηρίδα (4) *initio quidem novennii intervallo peragebatur Agon; deinde vero in quinquennium mutatus fuit.* At, niſi plurimum hic ego fallor, nihil in Pindarici Scholiaſtae loco mutari debet. Optime nimirum hic ὕϛερον *ſecundo* dicitur, ut exprimatur Damaſia Athenis Archonte Agonem, qui chrematites fuerat, *iterum* coronarium evaſiſſe; ſicuti in Marmore legitur ϛεφανίτης πάλιν ἐτέθη *coronarius iterum conſtitutus fuit*: & quamvis etiam non ὕϛερον, ſed ὑϛέρου legendum eſſet, id certe non ad Damaſiam, ſed ad Diodorum potius Delphorum Archontem referri deberet. Quod vero ad χρόνον ἑξαετῆ, ſive *ſexennium* attinet, quod in Scholiaſte nunc legitur, atque ideo in ἐννεαετῆ mutandum eſſe putavit Lydiatus, quod Scholiaſtes alius, ac Cenſorinus Pythia initio *enneaeterica* fuiſſe dixerit, non ea certe, vel Pindarico Interpreti, vel Cenſorino mens fuerat quod Pythia ab Amphictyonibus Simone Archonte inſtituta *enneaeterica* fuerint; moxque Damaſia Archonte *pentaeterica* repente evaſerint, adeoque inter Simonis, & Damaſiae principatum *novennium* effluxerit: ſed *novennii* intervallum ad antiquiora illa tempora referri debet,

(1) Epoch. 38. & 39. (2) Marm. Oxon. Pag. 45. (3) Tom. I. Hiſt. Acad. Inſcript. (4) Vid. Cenſorin c. 18.

bet, quibus Pythia peragebantur, antequam Solonis aetate omnino intermiſſa, vel obſoleta iam forent. Certe Solon Athenienſium civibus, qui Olympia, vel Iſthmia viciſſent, praemia quaedam conſtituit (1); nihilque tamen de Pythiorum victoribus adiecit: quod argumento eſſe poterit ipſius aetate, ſive anno 3. Olympiadis XLVI. quo Eponymus Athenis Archon fuit, ac leges edidit, Pythicos Ludos peragi non conſueviſſe. Ad haec Pindarici Scholiaſtae verba de inchoato ſolum *novennio* intelligi profecto debent; quemadmodum Cenſorinus ait Pythia poſt annos *octo* inſtaurari conſueviſſe. At ex Marmoris hypotheſi calculoque *novennium* ipſum non affectum modo, ſed integrum potius, completumque foret; adeoque, ſi Scholiaſtes ipſe cum Marmore committi debeat, non χρόνον ἐννάετῆ *novennium*, & ἔτει ἐννάτῳ *anno nono*, ut contendit Lydiatus, ſed δεκαετῆ, & ἔτει δεκάτῳ *decennium*, & *anno decimo* reſcribendum foret. Itaque ſuſpicor hic optime, accurateque χρόνον ἑξαετῆ *ſexennium* a Scholiaſte numerari; Pythicoſque Ludos, qui Simone Athenis Archonte poſt Cirrhae excidium anno 2. Olymp. XLVII. peracti fuerant, iterum *quinquennio*, ſive ſi mavis, *ſexennio* labente, deletiſque Cyrrhaeorum reliquiis, Damaſiae Archontis anno, tertio nimirum Olymp. XLVIII. inſtauratos eſſe; tuncque primum & gymnicos, & pentaetericos in poſterum decretos fuiſſe; adeoque proxime ſequentis Olymp. IL. anno 3. celebratos eſſe.

III. Certe, ut hinc exordiar, Scholiaſtes ille teſtatur Pythicos Ludos *iterum*, ſive *ſecundo* celebratos eſſe *quum ceteri* Amphictyonum *Duces Cirrhaeorum reliquos ſuperaſſent*; eos nimirum, qui poſt ingentem Cirrhae, Criſſaeque direptionem ad Cirphim montem confugerant. Quis vero exiſtimet palantes illos, ac perfugas Cirrhaeos nonniſi exacto *novennii* ſpatio ſuperatos tandem, & exciſos fuiſſe? Ad haec, ſi Pythia Olympiadis XLVII. anno 2. peracta poſt *novennium* ſolum, hoc eſt anno 3. Olymp. IL. inſtaurata fuiſſent, ut ex Marmore contendit Lydiatus, prima, ac pentaeterica Pythias poſt Olympiadem IL. incidiſſet. At Olympiadis XLVIII. qua Glaucias Crotoniata palmam retulerat, anno tertio Pythicos etiam Ludos celebratos fuiſſe graviſſimus, & accuratiſſimus Scriptor Pauſanias teſtatur aſſerens quod τῆς τεσσαρακοστῆς Ὀλυμπιάδος καὶ ὀγδόης,

ἣν

(1) Plutar. in Solone.

ἣν Γλαυκίας ὁ Κροτωνιάτης ἐνίκησε, ταύτης ἔτει τρίτῳ ἆθλα ἔθεσαν οἱ Ἀμφικτύονες [1] *quadrageſimae octavae Olympiadis, qua Glaucias Crotoniata vicerat, anno tertio certamina inſtituerunt Amphictyones*: quod veteri nimirum citharoedorum certamini tunc equorum etiam, & quadrigarum certamen adiectum fuit. Denique, ne coniecturas alias hic perſequar, Pythicos Ludos Damaſiae Archontis anno inſtauratos eſſe tum Oxonienſis Marmoris, tum Pindarici quoque Scholiaſtae teſtimonio erudimur. At Damaſias ille, licet ex Marmoris hypotheſi ad annum *tertium* Olympiadis IL. referatur, ante Olympiadem ipſam Archontum Faſtis inſcribi, atque ad XLVIII. Olympiadem referri debet. Etenim Laertius de Thalete loquens ait ἦν τοίνυν ὁ Θάλης πατρὸς μὲν Ἐξαμίου, μητρὸς δὲ Κλεοβουλίνης; καὶ πρῶτος σοφὸς ὠνομάσθη, Ἄρχοντος Ἀθήνησι Δαμασίου [2]: *igitur Thales patre quidem Examio, matre vero Cleobulina genitus eſt, atque* omnium *primus Sapiens eſt appellatus Archonte Athenis Damaſia*. Inſignem hunc Laertii locum ita Meurſius [3], Scaliger [4], aliique plurimi explicarunt ut Damaſiae Archontis anno Thaletem in lucem prodiiſſe velint; adeoque, cum Laertius ipſe mox dixerit [5] Thaletis ortum in annum 1. Olymp. XXXV. incidiſſe, Damaſiae nomen Meurſius hoc anno 1. Faſtis inſeruit; ac Dodvellus ipſe Damaſiam hunc I. ad annum 1. Olymp. XXXV. Damaſiam vero II. in Marmore memoratum ad annum 3. Olymp. IL. revocavit. Sed Meurſius hic certe non modo perſpicue fallitur, ſed univerſam quoque temporum illorum hiſtoriam mirifice perturbat. Etenim Thales Damaſiae Archontis anno non in lucem prodiiſſe, quod Meurſius immerito exiſtimavit; ſed *Sapientis* nomen obtinuiſſe dicitur; ibique Laertius Damaſiae Archontis nomen adiecit non ut natalem Thaletis annum exprimeret, ſed ut accurate potius tempus oſtenderet, quo Thales ipſe, ſimulque ceteri ſex Graeciae Viri *Sapientis* nomine ſunt inſigniti. Facile id ego primum ex perſpicuo Laertii textu deprehendiſſe videor, qui de natali Thaletis anno mox nitide loquuturus, initio ipſius parentes, ſimulque *Sapientis* nomen ipſi, ceteriſque conceſſum expreſſit. Ait enim καὶ πρῶτος Θάλης σοφὸς ὠνομάσθη Ἄρχοντος Ἀθήνησι Δαμασίου, καθ' ὃν οἱ

(1) Phocic. c. 7. (2) Libr. I. ſeg. 22. (3) De Arch. Ath. Libr. I. c. 11. (4) In Collectan. Hiſtoriar. (5) Segm 38.

ἑπτὰ Σοφοὶ ἐκλήθησαν, ὥς φησι Δημήτριος ὁ Φαλερεὺς ἐν τῇ τῶν Ἀρχόντων Ἀναγραφῇ *atque* omnium *primus Thales Sapiens eſt appellatus Archonte Athenis Damaſia: quo tempore VII. Graeciae Sapientes ſunt nominati, ut ait Demetrius Phalereus in Archontum* ſerie, vel *Recenſione*. Itaque quis aperte non videat ex perſpicua Laertii hypotheſi, ſive potius accuratiſſimis Demetrii Faſtis, Damaſiae Archontis anno Thaleti, ceteriſque *Sapientis* nomen inditum memorari; adeoque Damaſiae nomen ad annum 1. Olymp. XXXV. hoc eſt natalem Thaletis annum, prorſus immerito revocari? perinde quaſi Thales ipſe uno eodemque anno in lucem prodire, ſimulque communi Graeciae conſenſu *Sapientis* nomine decorari potuerit. Ergo Damaſias ille, qui a Laertio ex Demetrii Faſtis hic memoratur, non ad Olympiadem XXXV. ſed ad poſteriora tempora ſpectaſſe debuit, quibus Thales ipſe, Solon, Periander, ceterique ſapientiae gloria, rerumque geſtarum laude florere potuerint. Id tamen ante Olymp. IL. contigiſſe ex Periandri vita manifeſtiſſime deprehendi poteſt. Siquidem Periander ipſe anno 4. Olymp. XXXVIII. poſt Cypſeli patris obitum Corinthi tyrannidem occupavit; exactiſque in illa annis *quadraginta* e vivis exceſſit ἑνὶ πρὸ τῆς τεσσαρακοστῆς ἐννάτης Ὀλυμπιάδος *anno uno ante quadrageſimam nonam Olympiadem*, ut nitide diſerteque, additis etiam characteribus aliis, Laertius (1), & Euſebius expreſſit: ut proinde Scaliger (2), Meurſius (3), Menagius (4), ceterique Scriptores omnes Periandri mortem ad annum 4. Olymp. XLVIII. revocandam eſſe putaverint. Ergo, ſi Periander ipſe una cum ceteris *Sapientis* nomen obtinuit, idque Damaſiae Archontis anno contigiſſe debuit, dubitari certe non poterit quin Damaſiae principatus ante Periandri mortem, adeoque ante Olymp. IL. inciderit; ideoque coronarius Pythiorum Agon, quem *Damaſiae II.* Archontis anno celebratum eſſe Oxonienſis Marmoris Auctor oſtendit, ad IL. Olympiadem referri certe non poterit; nihilque veriſimilius effingi poteſt, quam coronarium Agonem illum, Damaſiae principatum, ſimulque Sapientis nomen VII. Viris illis conceſſum in annum 3. Olymp. XLVIII. incidiſſe.

IV. Ac certe, ſi Damaſias aliquis admitti debeat, qui ex Oxo-

(1) Segm. 95. & 98. (2) Ad Chron. Euſeb. anno 1389. (3) De Arch. Ath. Libr. I. c. 10. (4) Ad Laert. loc. cit.

Oxonienſis Marmoris hypotheſi ad annum 3. Olymp. IL. referatur, ille non *ſecundus*, ut optime accurateque Marmor ipſum appellat, ſed *tertius* habendus eſſet. Etenim praeter Damaſiam illum, quo Archonte VII. Viros ante Olymp. IL. *Sapientis* nomine appellatos eſſe iam diximus, Damaſias alter anno 2. Olymp. XXXV. imperaverat, ut perſpicuo Dionyſii teſtimonio erudimur. Etenim ait παραλαμβάνει τὴν ἀρχὴν ὁ Μάρκιος ἐνιαυτῷ δευτέρῳ τῆς τριακοστῆς καὶ πέμπτης Ὀλυμπιάδος, ἣν ἐνίκα Σφαῖρος ὁ Λακεδαιμόνιος, καθ' ὃν χρόνον Ἀθήνησι τὴν ἐνιαύσιον ἀρχὴν εἶχε Δαμασίας (1) Ancus *Martius regnum ſuſcepit anno ſecundo Olympiadis trigeſimae quintae, qua vicit Sphaerus Lacedaemonius, quo tempore Archontis annui magiſtratum habebat Damaſias*. Eximium hunc quidem Dionyſii locum Meurſius (2) ipſe iam viderat; ſed, cum Damaſiae Archontis nomen ad natalem Thaletis annum, hoc eſt 1. Olymp. XXXV. referendum eſſe contenderet, ita Dionyſium intelligendum eſſe putavit, ut Dionyſius ipſe Damaſiae principatum non ad 2. Olympiadis annum, quo Ancus regnum obtinuit, ſed ad 1. quo Sphaerus victor evaſerat, revocaverit. Quo certe loco Meurſius & a perſpicua temporum ſerie, & a clariſſima Dionyſii mente, vel phraſi maxime aberrat. Etenim, ut exemplum unum hic afferam, Dionyſius ipſe mox ſubdit παραλαμβάνει τὴν βασιλείαν ἐνιαυτῷ δευτέρῳ μάλιστα τῆς μιᾶς καὶ τεσσαρακοστῆς Ὀλυμπιάδος ὁ Ταρκύνιος, ἣν ἐνίκα στάδιον Κλεωνίδας ὁ Θηβαῖος, Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἡνιοχίδου *regnum adeptus eſt Tarquinius anno ſecundo quadrageſimae primae Olympiadis, qua Cleonidas Thebanus ſtadio vicerat, Archonte Athenis Heniochide*. Itaque, ſicuti Heniochides iſte non *primo*, ſed *ſecundo* ſolum XLI. Olympiadis anno, Meurſio ipſo teſte (3), Archontum Faſtis inſcribitur, ita quoque Damaſias ipſe non *primo*, ſed *ſecundo* potius XXXV. Olymp. anno adſcribendus erit; ac Damaſias ille, quem ante Olymp. IL. imperaſſe iam diximus, *Damaſias alter*, ſive II. habendus erit; cumque in Marmore Pythicum Agonem Damaſiae II. Archontis anno celebratum eſſe dicatur, Agon ille ad Olymp. IL. differri certe non poterit. Ergo, ut uno omnia verbo complectar, Pindarici Scholiaſtae opinio cum Pauſaniae calculo, Demetrii Faſtis, pluribus Euſebii, Laertiique teſtimoniis invicem collatis accuratiſſime conſpirat; adeoque Pythicus coronarius

(1) Lib. III. num. 36. (2) De Arch. Ath. Libr. I. c. 11. (3) Libr. I. c. 11.

Agon, & Damaſiae II. principatus ante Olymp. IL. nec alio facilius quam 3. Olymp. XLVIII. anno contigiſſe debuit.

V. Sed quid praeſtantiſſimo Marmoris Auctori reponi poterit, a quo coronarius Agon, ſimulque Damaſiae II. principatus ad annum 3. ſequentis Olymp. IL. revocatur? Id acutiores alii liberius inquirant; ſimulque methodum, qua Pauſaniae, Scholiaſtae, aliorumque teſtimonia fortaſſe cum Marmore componi poſſint, accuratius oſtendant. Certe, ne graviſſimus Auctor ille, qui plenos, integros, accuratoſque Archontum Faſtos exſcribere poterat, in re celeberrima deceptus dicatur, ſuſpicari fortaſſe quis poterit in ipſo Marmore quadratarii vitio errorem aliquem irrepſiſſe; adeoque pro HHHΔΠIII 318. levi mutatione numerum alium HHHΔΔII 322. legendum eſſe. Suſpicari quoque quis poterit in Faſtis ipſis, quos Marmoris Auctor exſcripſerat, diſſidium aliquid extitiſſe; cumque id unum veluti certum, atque exploratum haberetur quod Pythicus Agon Damaſiae Archontis anno, & *ſecunda* Pythiade *coronarius* evaſerat, nonnulli quidem *primae* Pythiadis nomine Ludos illos fortaſſe intellexerint, qui repente poſt Cirrhae excidium ſunt celebrati; alii vero ſplendidiores alios veluti omnium *primos* acceperint, qui, Cirrhaeis omnino deletis, addito quadrigarum certamine, ſimulque definito pentaeteridis ſpatio, ſunt inſtituti: quo fieri profecto debuit ut *ſecundam* Pythiadem, & Damaſiae nomen Scriptores alii ad XLVIII. alii ad IL. Olympiadem revocaverint. Denique, ne conjecturis aliis hic immorer, cum *prima* pentaeterica Pythias, a qua ceterae mox inſequutae *numerari* coeperunt, in IL. Olympiadem certiſſime inciderit, ut mox oſtendetur, nihil certe facilius eſſe iam poterat quam ut Scriptores aliqui *primam* Pythiadem, quam Damaſiae Archontis anno peractam eſſe didicerant, in IL. Olympiade collocarent: perinde quaſi *prima Pythias celebrata* a *prima Pythiade numerata* nullo diſcrimine diſtingueretur. Ceterum, quocumque demum ex fonte diſſidium, ac error ille prodierit, Marmoris ſolum auctoritas Pauſaniae, Scholiaſtis, aliorumque auctoritati praeferri certe non poterit; neque Pauſanias ex Marmore, ſed Marmor ipſum ex Pauſania ceteriſque Scriptoribus explicari, corrigique debet. Illud hic etiam obſervari facile poterit quod, quamvis Dodvellus, aliique plurimi Damaſiae II. nomen Scriptoribus omni-

omnibus ignoratum, atque ex ſolo Oxonienſi Marmore exſculpendum eſſe putaverint, illud tamen perſpicue ex ſuperioribus Laertii, atque Pindarici Scholiaſtae locis deprehendi poterat. Itaque excuſari certe non poterit inſignis Scaligeri [1], Meurſiique [2] error, qui res a Laertio, & Scholiaſte Damaſiae Archontis nomine inſignitas ad Damaſiam alium, ſive Olympiadem XXXV. revocarunt. Quid vero quod Meurſius ipſe Simonis Archontis nomen Pindarico Scholiaſtae memoratum, adeoque Pythicum Agonem ab Eurylocho conſtitutum, Cirrhaeque excidium anno 1. Olymp. XXXIII. Faſtis inſcripſerit? Si verus Simonis Archontis annus, Pythicique Agonis origo unius Marmoris praeſidio definiri debuiſſet, facile id quidem in doctiſſimo Viro, cuius aetate Marmor ipſum nondum affulſerat, diſſimulari potuiſſet. At Meurſius ipſe iam viderat bellum contra Cirrhaeos Solone Duce ſuſceptum, atque Cirrhenſem Vrbem Solonis decreto direptam fuiſſe. Itaque, cum ex Aeſchine [3], ſimulque Plutarcho [4] Solon, Meurſio ipſo teſte [5], anno 2. Olymp. L. *octogenarius* [6] e vivis exceſſerit, adeoque anno 1. Olymp. XXXV. in lucem prodierit, qui fieri unquam potuit ut anno 1. Olymp. XXXIII. Solone duce Cirrhaeorum Vrbs diripi, Pythicus Agon inſtitui, Simon denique Archontis munere perfungi poſſet? Sed haec, aliaque id genus plura, quae Clariſſimo Viro exciderunt, ex perſpicuo Laertii loco perperam explicato, veluti fonte, prodiere; adeoque, ſi inſignem illum Laertii textum ipſe omnium primus rite, feliciterque explicaverim, univerſa temporum, rerumque ſeries ſibi mirifice conſtabit; Simonis Archontis nomen, prima Cirrhaeorum clades, Pythicique Ludi anno 2. Olymp. XLVII. prima vero pentaeterica, ſolemniſque Pythias, *Sapientis* nomen ſeptem Graeciae Viris conceſſum, extremum Criſſenſis Populi excidium, & Damaſias II. anno 3. Olymp. XLVIII. adſcribendus erit. Quamvis tamen Olympiade XLVIII. Pythici Ludi peracti fuerint, primuſque coronarius Agon ad Olympiadem illam ſpectaverit, Pythiades tamen ipſae non ab illa, ſed a ſequenti potius Pythiade numerari coeperunt; ut proinde prima Pythias, ex qua ceterae ſupputari conſueverunt, in Olympiadem IL. inciderit. Id

1) In Collectan. Hiſtor. (2) Libr. I. c. 11. (3) Orat. adv. Cteſiph. (4) In Solone. (5) Libr. I c. 14. (6) Laert. I. ſeg. 62.

Id optime, accurateque ex variis Pindarici Scholiaſtae locis poſt Scaligerum (1) demonſtravit Dodvellus (2), ubi Scholiaſtes ipſe XXVIII. Pythiadem LXXVI. Olympiadi *σύγχρονον* fuiſſe dicit; (3) XXXI. Pythiadem ante LXXX. Olymp. peractam eſſe teſtatur (4); denique XXIX. Pythiadem proxime poſt Olymp. LXXVIII. celebratam aſſerit (5); ut proinde conſtans ille Pythiadum numerus ſemper ab Olympiade IL. ſive Pythiade, quae proxime poſt Olympicos Ludos illos inciderat, veluti cardine, deducatur.

VI. Atque iſta quidem de vero tempore, ſive Olympiade, qua Pythiades ipſae vel inſtitutae fuerint, vel numerari coeperint. Quo vero Olympiadis anno Pythiades ipſae peragi, vel celebrari conſueverint hactenus, ut opinor, incertum, & obſcurum cenſeri facile poterit: cum illuſtriores certe melioriſque notae Scriptores hac in parte diſſideant. Etenim Scaliger (6), Meurſius (7), aliique plures Pythicos Ludos *tertiis* Olympiadum annis celebratos eſſe arbitrantur, quod Pauſanias (8) ipſarum originem ad tertium Olympiadis XLVIII. & Euſebius (9) ad tertium Olymp. IL. annum revocaverit; ſimulque Xenophon (10) teſtetur Iaſonem Pheraeorum principem ἐπιόντων Πυθίων *imminentibus Pythiis* occiſum eſſe, eiuſque interitum Diodorus (11) in anno 3. Olymp. CII. collocaverit. Petavius (12) vero, Dodvellus (13), Petitus (14) aliique plurimi Pythicos Ludos exeunte potius anno *ſecundo* Olympiadum peragi conſueviſſe contendunt; idque perſpicuo Thucydidis teſtimonio confirmari poſſe arbitrantur. Etenim diligens, atque accuratiſſimus Scriptor ille teſtatur *decima-quarta* Elaphebolionis menſis die, quum *octavus* Peloponneſiaci belli annus deſineret, hoc eſt anno 1. Olymp. LXXXIX. inter Lacedaemonios, atque Athenienſes annuas inducias incepiſſe: ἅμα ἦρι τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους ἐκεχειρίαν ἐποιήσαντο ἐνιαύσιον (15) *ineunte ſequentis aeſtatis vere annuas inducias fecerunt*: moxque ſubdit: τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους καὶ μὲν ἐνιαύσιοι σπονδαὶ διελέλυντο μέχρι Πυθίων (16) *ſequenti aeſtate induciae, quae in ſpatium annuum, ad Pythia uſque, factae fuerant, ſolutae ſunt*; ſive, ut Valla latine reddidit,

(1) Emend. Temp. Libr. I. Pag 52. (2) Diſſert. V. Sect. 1. (3) Argum. in Pyth III. (4) Argum. ad Pyth. XIV. (5) Argum. in Olymp. XII. (6) Emend. Temp. Lib. I Pag. 53. (7) Arch. Ath. Lib. II. c. 9. (8) In Phocic. (9) In Chron Num. 1435. (10) Lib. VI. (11) Lib. XV. c. 57. (12) Doctr. Temp. Lib. I c. 33. (13) Diſſert. V. Sect. 2. & Annal. Thucyd. ad annum 2. Olymp. 89. (14) Ad Leges Attic. (15) Lib IV. c. 117. & 118. (16) Lib. V. c. 1.

didit, *quae ad Pythia uſque proceſſerant*. Itaque, ſi annuae induciae, quae Elaphebolione menſe anno 1. Olymp. LXXXIX. inceperant, Pythiorum tempore diremptae ſunt, vel ad Pythicos Ludos uſque durarunt, manifeſtiſſime deduci poſſe videtur quod Pythici Ludi in proxime ſequentem annum inciderint, ut nimirum Elaphebolione menſe anni *ſecundi*, ut opinatur Petavius, ſive potius Munichione menſe celebrati fuerint, ut Dodvellus exiſtimat; adeoque annuis induciis ipſis ſolemnes etiam Pythiorum induciae acceſſerint. A Pauſania vero, Diodoro, Euſebioque Pythicos Ludos *tertio* Olympiadis anno ideo tributos eſſe putaverunt Petavius ipſe, ac Dodvellus quod exeunte anno *ſecundo* peragi ſolerent; adeoque facile ad *tertii* ſequentis initium transferri poſſe viderentur: at *Pythia ipſa*, concludit Dodvellus, *a quibus Tetraeteridis exordium fuiſſe diximus, non erant certe alterius anni quam ſecundi* (1) Olympiadum; quemadmodum certe Scaliger ipſe, qui Pauſaniae, Diodorique veſtigiis inſtiterat, ineuntibus ſolum *tertiis* Olympiadum annis Pythia conſignavit. Qui diſſidentes illas doctiſſimorum hominum ſententias inſpexerit, ſimulque graviſſima Veterum teſtimonia, quae utraque ex parte proferuntur, accuratius exploraverit, is facile intelliget obſcurum adhuc, & ambiguum eſſe oportere quonam Olympiadis anno Pythia vere celebrari conſueverint; aut in alterutram fortaſſe, ac Petavii praeſertim, Dodvellique hypotheſim veluti recentiorem, ut fieri plerumque ſolet, inclinabit. Itaque, ut in re graviſſima, ex qua plurima tum Atticae, tum Graecae hiſtoriae capita pendere debent, omnis obſcuritas, atque ambiguitas dirimatur, perſpicuis certiſque characteribus oſtendiſſe iuverit Pythicos Ludos non *ſecundis*, ſed *tertiis* ſolum Olympiadum annis conſtantiſſime peractos eſſe: idque non *tertiis* ipſis ineuntibus, ut Scaligero videbatur, ſed exeuntibus contigiſſe.

VII. Ac initio quidem perſpicua Pauſaniae, Diodori, Euſebii, ſimulque Oxonienſis etiam Marmoris teſtimonia proferri poſſent, quibus aperte erudimur Pythiadas, ubi pentaetericae factae iam fuerant, *tertio* Olympiadis anno vel inſtitutas, vel peractas eſſe. At ne vulgaris illis, ſimulque, ut ingenue fatear, ambiguis, & obſcurioribus Diodori praeſertim, ac Euſebii teſti-

(1) Diſſert. V. Sect. 2.

ſtimoniis abuti videar, clarioribus exemplis aliis evincam Pythia non aliis quam *tertiis* Olympiadum annis celebrata fuiſſe. Itaque Demoſthenes, aut quicumque demum is fuerit, antiquus, & optimus Orator ille, qui Orationem *adverſus Neaeram* conſcripſit, de Phrynione differens ait ϗ ὡς ἄλλυς τε πολλῦς ἐπὶ κῶμων ἔχων ἔλθεν αὐτὴν, ϗ ὡς Καβρίαν τὸν Α'ιξονέα, ὅτι ἐνίκα ἐπὶ Σωκρατίδυ Α"ρχονlος τὰ Πύθια τῷ τεθρίππῳ *adducebat eam* Neaeram *comeſſatum cum ad alios multos, tum ad Chabriam Aexonenſem, cum is Socratide Archonte quadrigis Pythia viciſſet*. Socratides Archon iſte anno 3. Olymp. CI. Eponymorum Faſtis inſcribitur; adeoque Pythia Socratidis Archontis anno celebrata non ad *ſecundum*, ſed *tertium* Olympiadis annum manifeſtiſſime referri debent. Ita propemodum Pythias, quae Olympiade CVIII. peracta fuit, non ad *ſecundum*, ſed ad *tertium* ipſius annum certiſſime ſpectaſſe debuit. Etenim Pythicos Ludos illos Demoſthenes celebratos eſſe teſtatur (1) poſtquam Phocenſes Vrbes exciſae, direptaeque fuerant. At Phocenſium Vrbium excidium in *viceſimam primam* Scirrhophorionis menſis diem anno 2. Olymp. CVIII. inciderat, ut, emendato Demoſthenis ipſius textu, perſpicuis certiſque characteribus in *Faſtis Atticis* demonſtravi (2); ergo Pythias illa non ad *ſecundum*, ſed ad *tertium* Olympiadis annum revocari debet.

VIII. Pythicos etiam Ludos, qui in Olympiadem CXII. inciderunt, *tertio* ipſius Olympiadis anno celebratos eſſe perſpicuo Aeſchinis teſtimonio demonſtrari poſſe conſpicio. Etenim vehemens, & acer Orator ille, ubi coronam Demoſtheni a Cteſiphonte decretam negandam eſſe contenderet, ait: ϗ τὸν καιρὸν μέμνησθε, ἐν ᾧ τὴν ψῆφον φέρεlε. ἡμέρων μὲν ὀλίγον μέλλει τὰ Πύθια γίνεσθαι .. δόξετε δὲ ἐὰν μὲν τῦτον ςεφανώσηlε (3) *temporis etiam ratio vobis eſt habenda, quo ſuffragium feretis. Paucos poſt dies Pythia ſunt futura ... quid ſi iſtum coronaveritis?* Itaque, cum celeberrima quaeſtio, ac iudicium *de Corona*, ad quod univerſa fere Graecia confluxerat, ageretur, nondum Pythia peracta fuerant; ſed brevi potius poſt iudicium ipſum celebrari debebant. At iudicium illud de Corona, vel celeberrimam Rhetorum contentionem Ariſtophontis Archontis anno, hoc eſt anno 3. Olymp. CXII. inſtitutam eſſe Plutarchus (4),

Theo-

(1) Orat. de Falſa Leg. Pag. 208. (2) Differt. III. Numer. 15. & 18. (3) Orat. adv. Cteſiph. Pag. 310. (4) In Demoſth & Vita X Rhet.

Theophraſtus (1), Dionyſius (2), aliique plurimi (3) diſerte docent; ergo Olympiade CXII. Pythici Ludi non *ſecundo*, ſed *tertio* ſolum ipſius anno ſunt celebrati. Quod ſi veteres, & accuratiſſimi Scriptores illi menſem quoque expreſſiſſent, quo Orationes habitae, ac celeberrima quaeſtio dirempta fuit, facile exinde verum Pythiadis quoque tempus inferri poſſet. At nihil propemodum de iudicii menſe, vel tempore prodiderunt. Si quidpiam hic tamen in tanto Veterum ſilentio coniicere liceat, ſuſpicor Aeſchinis, ac Demoſthenis Orationes Poſideone menſe habitas, adeoque graviſſimum iudicium illud de Corona eodem ipſo Poſideone menſe diremptum eſſe. Siquidem Aeſchines in alia quaeſtione, quae inter ipſum, ac Demoſthenem de mala obita Legatione exarſerat, ut argumenti, iudiciique gravitatem, ſimulque diſcriminis, in quo verſabatur, magnitudinem exprimeret ait: Πρὸς ἕνδεκα γὰρ ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι (4) *etenim diviſo biſariam diei tempore ad undecim aquae amphoras accuſor*. At Harpocration (5), &, qui totidem fere verbis Harpocrationem ipſum expreſſerat, Suidas (6) haec Aeſchinis verba declarans ait ἐν τῷ Ποσειδεῶνι μηνί διαμεμετρημένη ἡμέρα ἐλεγέτο. ἡ δὲ ἦν μέτρον τὶ ὕδατος πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ῥέον. ἐμετρεῖτο δὲ τῷ Ποσειδεῶνι μηνὶ ἐν τούτῳ γὰρ ἐγωνίζοντο οἱ μέγιστοι, καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες. *Poſideone menſe dimenſa*, vel biſariam diviſa *dies dicebatur*. *Haec vero erat quaedam aquae menſura ad dimenſum diei intervallum fluens: menſurabatur autem Poſideone menſe; quod in illo maxima, & de maximis* rebus iudicia, vel forenſia *certamina committerentur*. Itaque, ſi maxima, vel graviora iudicia Poſideone menſe agebantur, atque altera *de Legatione* contentio Poſideone menſe habenda fuerat, dubitari certe vix poterit quin gravius hoc iudicium aliud *de Corona*, adeoque Aeſchinis Oratio in menſem illum inciderit. Ergo, ſi Pythia *paucos poſt dies* erant futura, perſpicue apparet haec exeuntibus *tertiis* Olympiadum annis, nimirum circa Gamelionem, vel Antheſterionem menſem peragi conſueviſſe.

IX. Sic, ut e ſequioribus etiam temporibus exemplum aliud hic proferam, narrat Philoſtratus (7) Clementem Byzantium iis temporibus in Pythicis Ludis *Tragoedia* viciſſe, quibus By-

(1) Charact. (2) Epiſt. ad Ammae. (3) Vide Meurſ. Arch. Ath. Lib IV. c 13. (4) Orat. de Falſa Legat. (5) In Διαμεμετρημένη. (6) In Ποσειδεών, & in διαμεμετρημένη. (7) Vitae Sophiſt. Lib. II. Num. 27. c. 2.

zantium a Severi militibus obſidebatur: cumque a Iudicibus aliis ipſi praeconium, atque victoria negata foret, ne Civitas illa laudari videretur, quae arma adverſus Romanos tuliſſet, ſolum Hippodromum ſuffragio ſuo victoriam Clementi conceſſiſſe. Itaque, cum Severus anno Chr. 193. Kalendis Iuniis imperium ſuſceperit, moxque in Orientem contra Nigrum contenderit, exactaque hyeme Niger a militibus occiſus fuerit; ipſoque interempto tandem Byzantium, quod in Nigri partibus contra Severum ſteterat, triennii tempore obſeſſum ſit, (1) perſpicue apparet Byzantii obſidionem ante annum Chr. 195. adeoque 3. Olymp. CCXLIII. non incepiſſe; ideoque Pythicos Ludos illos, quibus Hippodromus Sophiſta praeerat, ad *tertium* ipſum, non vero *ſecundum* Olympiadis annum revocandos eſſe; quamvis Fabricius (2), qui Pythia exeuntibus *ſecundis* Olympiadum annis peragi conſueviſſe putaverat, Pythiadem illam ad annum Chr. 194. ſive 195. revocaverit.

X. At, ne fortaſſe quis temere ſuſpicetur ſequioribus ſolum temporibus poſt Olympiadem C. Pythicos Ludos in *tertios* Olympiadum annos incidiſſe; antiquioribus tamen, ſive Thucydidis aetate, *ſecundis* annis celebrari conſueviſſe, illuſtre tandem exemplum, vel argumentum aliud hic afferam, quo perſpicue, ſimulque, ut opinor, inviciſſime demonſtretur ſemper Pythia non *ſecundis*, ſed *tertiis* ſolum Olympiadum annis peracta fore. Narrat Plutarchus Ageſilao circa Chaeroneam immorante ſolis eclipſim contigiſſe, ipſique victoriam apud Gnidum a Conone partam nunciatam eſſe; a Lacedaemoniis, Ageſilao duce, Thebanos prope Coronam ingenti proelio ſuperatos eſſe; Ageſilaum ipſum, pluribus licet vulneribus ſaucium, victoriae tamen tropaeum excitaſſe; tum ſubdit ϗ τὴν νίκην ὕτως ἐκβεβαιωσάμενος, εἰς Δελφὺς ἀπεκομίσθη, Πυθίων ἀγομένων (3) *victoriaque ſic conſtituta, Delphos deportatus eſt, dum Pythia agerentur*. Hic nullus, opinor, dubitandi locus ſupererit quin Pythia, quibus Ageſilaus Thebanorum apud Coronam victor interfuit, poſt inſignem illam ſolis eclipſim, quae Coronenſem pugnam praeceſſerat, peracta fuerint; cum praeſertim eclipſis illa, atque haec eadem rerum ab Ageſilao geſtarum ſeries a Xenophonte quoque

que

(1) Vid. Xiphil. Herodian. & Spartia. in Severo. (2) in Notis ad Philoſtr. (3) In Ageſilao.

que [1], graviſſimo nimirum & coaevo Scriptore, diſertiſſime memoretur. At eclipſis illa *decimaquarta* Auguſti Romani die, adeoque Metagitnione menſe anno 3. Olymp. XCVI. ante Chr. 392. Eubulide Athenis Archonte contigit, ut Calviſio, Petavio, aliiſque pluribus eſt obſervatum; ergo Pythici Ludi non ad *ſecundum*, ſed ad *tertium* Olympiadis eiuſdem annum manifeſtiſſime referri debent; adeoque Xenophontis, atque ipſius fere Thucydidis etiam aetate Pythia non in *ſecundos*, ſed *tertios* ſolum Olympiadum annos incidebant; quemadmodum poſteris etiam aetatibus *tertiis* ſemper annis Pythiadas celebratas eſſe perſpicuis Veterum teſtimoniis, aut exemplis aliis oſtendi.

XI. Quid vero ſi & Pythicos Ludos illos, qui a Thucydide memorantur, non *ſecundo*, ſed *tertio* ſolum Olymp. LXXXIX. anno celebratos eſſe demonſtrem; ſimulque inſignem illum Thucydidis locum, quem Petavius ipſe, ac Dodvellus arripuit, contra doctiſſimos Viros illos exponam; adeoque ſuperioribus exemplis aliis, quibus Pythia *tertiis* Olympiadum annis celebrata fuiſſe demonſtravi, exemplum etiam illud adiiciam, quo clariſſimi Viri manifeſtiſſime deduci poſſe putarunt *ſecundis* annis haec peragi conſueviſſe? Graviſſimus, & coaevus Scriptor Thucydides aſſerit quod exeunte *octavo* Belli Peloponneſiaci anno, hoc eſt anno 1. Olymp. LXXXIX. *decimaquarta* Elaphebolionis menſis die annuae induciae inter Lacedaemonios, atque Athenienſes conſtitutae ſunt [2]; cumque plura, quae induciarum ipſarum tempore contigerant, memoraſſet, repente ſubdit: *τῦ δὲ ἐπιγιγνομένυ θέρυς αἱ μὲν ἐνιαύσιοι σπονδαὶ διελέλυντο μέχρι Πυθίων.* [3] Certe, ſi graviſſimi Scriptoris verba ita cum Hudſono latine reddenda forent *ſequenti aeſtate induciae, quae in ſpatium annuum, ad Pythia uſque, factae fuerant, ſolutae ſunt*; ſive cum Valla, *induciae, quae ad Pythia uſque proceſſerant*; ſive denique cum Interpretibus aliis: *annuae induciae ſolutae fuerunt in feſto Pythiorum*, nullus propemodum dubitandi locus eſſe poſſet quin annuum induciarum tempus Elaphebolione menſe ſequentis anni *ſecundi* exceſſerit, adeoque Pythia vel Elaphebolione ipſo, ut putavit Petavius, vel Munychionis initio, ut Dodvellus exiſtimat, eiuſdem anni *ſecundi* ſolemni, conſtantique ritu peracta fuerint. At obſcurior ille, paulloque

 in-

(1) Lib. IV. & Oratio. de Ageſilao. (2) Lib. IV. c. 117. & 118. (3) Lib. V. c. 1.

intricatior Thucydidis locus, praeſertim vero vulgaris illa Interpretum omnium opinio doctiſſimis Viris impoſuit, ut Thucydidis verba alienum in ſenſum inflecterent. Etenim, niſi mea me fallit opinio, non ea Thucydidi mens fuerat, neque ex ſuperioribus ipſius verbis inferri repente poterit quod annuae induciae ad Pythia uſque vel conſtitutae, vel obſervatae fuerint: perinde quaſi Pythia ipſa veluti induciarum adhuc manentium terminus extiterint; ſed ita potius intelligi profecto debet ut annuae induciae, exacto anni ſpatio, ſequentis aeſtatis initio diremptae fuerint, atque ita diremptae ad Pythia uſque perſeveraverint; adeoque Pythia induciarum ita diremptarum, hoc eſt belli iterum poſt diremptas inducias inſtaurati, terminus fuerint. Itaque voces illae μέχρι Πυθίων *uſque ad Pythia* non ad σπονδαὶ *induciae* cum Hudſono, Valla, Petavio, Dodvello, ceteriſque Interpretibus omnibus referri debent, ſed ad finitimam vocem aliam διελέλυνθο *ſunt ſolutae*; ut nempe exprimatur non *inducias* ipſas, ſed induciarum *ſolutionem* ad Pythia uſque proceſſiſſe. At certe quidem id ipſa in primis verborum ſeries, ſermoniſque contextus omnino poſtulat; cum Thucydides ipſe Pythia veluti terminum, aut temporis characterem non induciis ipſis, ſed illarum diremptioni repente adiecerit. Sed certius hoc tamen, longeque, ut opinor, illuſtrius ex integro Thucydidis ipſius contextu deprehendi poterit. Ubi nimirum inducias, exacto anni tempore, Elaphebolione menſe anno 2. Olymp. LXXXIX. diremptas, adeoque bellum inſtauratum eſſe dixiſſet, nitide diſerteque teſtatur Elaphebolione menſe ſequentis anni, Alcaeo Athenis Archonte, Ephoroque Spartae Pliſtola *viceſimaquinta* eius menſis die inducias, quae diremptae iam fuerant, iterum in quinquageſimum annum renovatas eſſe [1]. Ergo quemadmodum Thucydides annuarum induciarum terminum ſatis expreſſerat ubi inducias ipſas decimaquarta Elaphebolionis die incepiſſe, ſimulque ineunte vere ſequentis anni ſolutas eſſe notavit; ita quoque diremptarum induciarum finem, vel belli inſtaurati terminum ſubtiliter, accurateque nobis expreſſit ubi teſtatur bellum ipſum uſque ad Pythia, hoc eſt ſolemnes illas ſacraſque inducias, duraſſe, quae Ludorum cauſſa indicebantur, ac iuxta veriſimillimam Dodvelli hypotheſim quin-

(1) Lib. V. c. 18. 24.

quindecim diebus Ludos ipſos praecedebant: atque hoc ipſo ſacrarum induciarum tempore pacem, vel diuturniores inducias alias ſancitas fuiſſe. Itaque, ſi rem hic acu tetigerim, verumque Thucydidis ſenſum Scriptoribus aliis incompertum expreſſerim, adeoque Pythia Thucydidi memorata induciarum diremptarum finis, vel belli terminus haberi debeant; cum finis ille, vel terminus, Thucydide ipſo teſte, in Elaphebolionem menſem anni 3. Olympiadis LXXXIX. inciderit, manifeſtiſſime inferri poterit Pythicos Ludos a Thucydide memoratos non *ſecundo*, quod hactenus Viri doctiſſimi exiſtimarunt, ſed *tertio* ſolum Olympiadis anno peractos eſſe: adeoque tantum aberit ut Petavii, Dodvellique ſententia ſuperiori Thucydidis teſtimonio probari unquam poſſit, ut oppoſita potius opinio exinde quoque manifeſtiſſime demonſtretur.

XII. Nihil eſt autem cur in excutiendis, ac refellendis iis hic immorer, quae maximo ingenii acumine, ac eruditonis copia variis in locis excogitavit Dodvellus ut Iaſonis mortem, ſimulque Pauſaniae, Diodori, ac Euſebii calculos ad *ſecundos* Olympiadum annos revocaret, ipſorumque teſtimonia cum ſuperiori Thucydidis loco, quem ceteris Scriptoribus omnibus praeferendum eſſe putaverat, conciliaret. Etenim, ſi Thucydides ipſe rite explicatus cum Scriptoribus aliis mire conſpirat, ut a me demoſtratum eſſe confido, facile ſubtiliores illae Dodvelli coniecturae refelli poterunt; adeoque Iaſonis mors, aliaque id genus plurima Graecae hiſtoriae capita, quae Pythicis Ludis, veluti perſpicuo conſtantique temporis charactere, decorantur, ad *tertios* Olympiadum annos perſpicue, certiſſimeque referri debebunt. Facile quoque Scaligeri, Palmerii, Valerii, aliorumque ſententia refelli iam poterit, qui Pythia ineuntibus vel *ſecundis*, vel *tertiis* Olympiadum annis celebrari conſueviſſe putarunt. Siquidem, ut exemplis, & argumentis aliis abſtineam, inſignis ille Thucydidis locus, quem ſuperius expoſui, perſpicue demonſtrat Pythicos Ludos circa Elaphebolionis menſis finem peractos eſſe; cumque Delphis oracula, Plutarcho teſte, veris initio, Byſioque Delphenſium menſe reddi conſueverint, optime accurateque coniecit Dodvellus Pythicos Ludos *prima*, vel *ſeptima* Byſii ipſius, hoc eſt Munichionis Attici, die celebratos eſſe: quod cum ſuperiori Thucydidis teſtimonio mi-

ri-

rifice conſpirat, qui inducias Pythiorum cauſſa obſervatas ante viceſimam quintam Elaphebolionis Attici diem incepiſſe demonſtrat; adeoque non obſcure ſignificat Pythicos Ludos proxime poſt illam Elaphebolionis diem incidiſſe. Addi poſtremo etiam poterit quod fortaſſe Pythia eodem illo tempore facile peragi, vel celebrari conſueverant, quo vernus Amphictyonum Conventus habebatur; ut ſacra nimirum, ac ſolemnis illa Ludorum celebritas, quae ab Amphictyonum conſeſſu decreta, vel inſtaurata iam fuerat, proxime in dies, vel tempus illud incideret, quo Amphictyones, ſive Pylagorae ad Pylas, vel Delphicum Templum conveniebant. At vernus ille Amphictyonum conſeſſus veris initio habebatur, ut teſtatur Pauſanias [1]; atque ineunte ſolum Elaphebolione menſe peragebatur, ut eximio Demoſthenis teſtimonio opportunius alibi oſtendi [2]; ergo Pythici Ludi, ſi vernum illum Amphictyonum conventum proxime, ut videtur, exceperint, ad Elaphebolionis finem, ſive potius ſequentis Munychionis initium referri debent. Itaque praeclare feliciterque Dodvellus Byſium menſem non Thargelioni, ut immerito Scaliger [3] exiſtimaverat, ſed Munychioni menſi reſpondiſſe putavit [4]; Pythicoſque Ludos non *prima*, ut alibi Dodvellus ipſe iam dixerat, ſed *ſeptima* potius Byſii menſis die celebratos fuiſſe coniecit: [5] quod nimirum Pindari Scholiaſtes perſpicue diſerteque de Apolline dixerit ἀποκτείνας τὸν ὄφιν τὸν Πυθῶνα, ἀγωνίζεται τὸν Πυθικὸν Α᾽γῶνα καὶὰ ἑβδόμην ἡμέραν [6] *cum Pythonem ſerpentem occidiſſet, Agonem Pythicum ſeptima die celebravit.*

XIII. Ceterum an una eademque die omnis Pythiorum celebritas abſolvi, peragique conſueverit, an vero potius varios, plureſque dies occupaverit, adeoque in *primam*, vel *ſeptimam* quoque, ſi libeat, Munychionis Attici diem Ludorum finis, aut initium inciderit, definiri non poteſt. Suſpicor tamen, longeque veriſimilius exiſtimo Pythiades, Olympiadum inſtar, non unica, ſed pluribus diebus peractas eſſe; idque ex ipſo certaminum numero, ac varietate deduci poſſe putaverim. Siquidem

I. Pythiade, quam in Olymp. XLVIII. an. 3. incidiſſe iam diximus, non modo cantus ad citharam, qui iam obtinuerat, ſed

(1) In Phocic. (2) Faſt. Attic. Diſſert. III. Numer. 24. (3) Emend. Temp. Lib. I. pag. 52. (4) Diſſert. V. Sect. 2. & Pag. 799. (5) Pag. 779. (6) Argum. I.

ſed tibiae quoque, ſimulque cantus ad tibiam eſt uſurpatus, eademque prorſus certamina ſunt inſtituta, quae in Olympicis Ludis, quadrigis tamen exceptis, adhibebantur; niſi quod Pueri ſolum tum δολίχῳ tum διαύλῳ, hoc eſt tum *longiore*, tum *iterato* curſu certabant. (1)

II. Pythiade, qua certamen coronarium evaſiſſe diximus, auloedorum quidem certamen abolitum eſt; ſed equorum tamen, quadrigarumque curſus adiectus fuit.

VIII. Qui aſſis fidibus, hoc eſt ſine chori voce, canerent ſunt inſtituti.

XXIII. Armatorum curſus acceſſit.

XLVIII. Bigis certari coeptum.

LIII. Pullis ad currum iunctis decurſum eſt.

LXI. Puerorum Pancratium eſt inſtitutum.

LXIII. Pullus iniugis inter Pueros receptus fuit.

LXIX. Pullorum Bigae admiſſae fuerunt.

Denique non equiriis ſolum, gymnicis, muſiciſque certaminibus, ſed picturae quoque contentione Pythicos Ludos exornatos fuiſſe, idque vel ipſa Phidiae aetate obtinuiſſe, facile ex Plinio deprehendit Faber (2), qui Panaeum Phidiae fratrem omnium primum cum Timagora Chalcidenſi *picturae certamine* contendiſſe, atque ab eo Pythiis ſuperatum eſſe teſtatur; (3) idque in Iſthmicis etiam Plinius, in Olympicis vero obtinuiſſe Lucianus (4) aſſerit. Itaque tanta Ludorum varietas ferre vix poterat ut ipſorum ſingula una eademque die commode peragerentur; adeoque veriſimilius eſt certe Pythiorum celebritatem pluribus diebus abſolvi conſueviſſe. Qua vero ſerie, vel ordine certamina committerentur divinari certe vix poterit. Id unum ex Pindaro deprehendiſſe videor quod ſtadii, diaulique curſus una, eademque die committebatur; cum Pindarus ipſe diſerte dixerit quod Theſſalus

Πυθοῖτ' ἔχει ςαδίυ τιμὰν,
Διαύλυθ' ἁλίῳ ἀμφ' ἑνί. (5)

In Pythiis etiam habet ſtadii honorem,
Diaulique ſole, hoc eſt die, *in uno*.

XIV. Quaecumque vero de Pythiis illis hic diximus, quae Del-

(1) Pauſan Phocic. c. 7. (2) Agoniſt. Lib. II. c. 24. (3) Lib. XXXV. c. 9. (4) In Aëtione. (5) Olymp. XIII ver. 50.

Delphis celebrari conſueverunt, cumque ceteris omnibus & antiquiora, & nobiliora merito cenſerentur, *κατ' ἐξοχὴν* *Pythiorum* nomine diſtinguebantur, facile de Pythiis etiam illis intelligi fortaſſe debent, quae in variis etiam Vrbibus aliis agebantur. Ita Pythiades Megarae celebratae a Philoſtrato memorantur [1]. In Oxonienſi Marmore ſuperius etiam laudato *C. Antonius Septimius Publius Citharoedus* viciſſe dicitur Πύθια ἐν Δελφοῖς *Pythia in Delphis*, ſimulque Τραλλεῖς Πύθια *Trallibus Pythia*: [2] quod nimirum Trallibus etiam Pythici Ludi peragerentur, fortaſſe, ut coniecit Prideauxius, in Gymnaſio, quod Strabone teſte [3] terraemotus impetu prius collapſum ſequioribus facile temporibus eſt inſtauratum. Ita quoque in Caracallae Numo conſpicitur Κοινον Θρακων. Αλεξανδρι. Αιν. Φιλιππο. Πυθια; nimirum, ut interpretatur Scaliger [4]: *Communia tria Thraciae*, ſcilicet *Alexandriae, Aeni*, *Philippopolis* celebrabant *Pythia* Thracica. Denique Pythia Mileti, Magneſiae, Side, Perge, Theſſalonicae celebrata in eximio Marmore apud Sponium [5] occurrunt. Itaque dubitari certe non poterit quin in Vrbibus etiam illis Pythia agerentur; idque facile de Gentibus etiam aliis oſtendi poſſet. Quemadmodum vero Ludos Olympicos, qui ceteros omnes ſplendore longiſſime ſuperarunt, adulta iam, atque florente Chriſtiana religione, quintoque Eccleſiae ſeculo ineunte ſublatos, atque abrogatos eſſe iam diximus, ita quoque veriſimillimum haberi poterit iiſdem fere temporibus Pythicos etiam Ludos non Delphis ſolum, ſed Trallibus etiam, alibique ſublatos eſſe; quamvis id nullo Veterum teſtimonio oſtendi poſſit. Certe Pythicos Ludos apud Delphenſes ad Iuliani Caeſaris aetatem perveniſſe, ibique veteri ſolemnique pompa adhuc exhiberi conſueviſſe, ex ipſius Epiſtola *pro Argivis* erudimur; ubi, poſtquam dixerat quatuor eſſe celeberrimos in Graecia Ludos, ſubdit: πρὸς δὲ τούτοις Ἠλεῖοι μὲν, καὶ Δελφοὶ διὰ τῆς πολυθρυλλήτου πενταετηρίδος ἅπαξ ἐπιτελεῖν εἰώθασι. διττὰ δὲ ἐστι Νέμεα παρὰ τοῖς Ἀργείοις, καθάπερ Ἴσθμια παρὰ Κορινθίοις: *Ad haec Elidenſes quidem, & Delphi celeberrimae illius pentaeteridis*, vel quinquennii *ſpatio ſemel tantummodo celebritatem obire conſueverunt; duplices vero ſunt Nemeaei Ludi apud Argivos, ſicuti apud Corinthios Iſthmia.*

Ita-

(1) Vitae Sophiſt. (2) Marm Oxon. III. Pag. 50. (3) Strabo Libr. XII. (4) De Emend. Lib. V pag. 479. (5) Itiner Tom III. Pag. 222.

Itaque mirari certe quis poterit quod Dodvellus ipſe, qui ſingula Veterum teſtimonia diligentiſſime conſuluerat, ſuperioremque Iuliani locum laudaverat, adeoque Pythicos Ludos, Olympicorum inſtar, *pentaetericos* eſſe iam dixerat, alibi tamen aſſeruerit quod *Pythii, ſimiliter ut Nemei, atque Iſthmii Ludi, trieterici erant* (1); cumque Pythicos Ludos ſecundis Olympiadum annis peractos eſſe putaſſet, iterum *Pythia anno Olympico quarto futura* (2) dixerit: quorum tamen utrumque ab innumeris, certiſque Veterum teſtimoniis abhorret, quibus perſpicue erudimur Pythicos Ludos non *trietericos*, ſed *pentaetericos* ſolum fuiſſe; ipſoſque non *ſecundis*, aut *quartis*, ſed *tertiis* ſolum Olympicis annis celebratos eſſe perſpicue ſatis contra Petavii, Dodvellique ſententiam a me demonſtratum eſſe confido.

(1) Diſſert. VII. Sect. 1. (2) Sect. 4.

DISSERTATIO III.

NEMEA.

I. ARchemorus, vel, ut alio nomine prius appellabatur, Opheltes Euphetae, & Creuſae, ſive potius Eurydices, & Lycurgi Nemeaeorum regis filius, cum ab Hypſipyle ipſius nutrice puerulus in prato relictus eſſet, a ſerpente occiſus fuit. Leniendo nutricis, vel parentum dolori Heroes illi, vel Argivi reges, qui Adraſto duce Thebas obſidebant, prope Nemeaeum nemus, aut pagum, qui inter Cleonas, & Phlyuntem reperiebatur, funebres quoſdam Ludos celebrarunt, in quibus Adraſtus equo, Eteoclus curſu, caeſtibus Tydeus, curſu diſcoque Amphiaraus, Laodochus iaculo, lucta Polynices, arcu denique Parthenopaeus palmam retulit. Eiuſmodi regum exemplo, vel etiam fortaſſe lege, funebres Agones ipſi poſteris etiam aetatibus celebrati ſunt: ipſorumque praeſides, qui olim ex Corintho, Argis, & Cleonis eligebantur, lugubri, vel atra veſte ornari, victorique corona ex viridi apio contexta concedi conſueverat; ut ex Apollodoro [1], Pindarique Scholiaſte [2] erudimur, qui Nemeaeorum originem accuratiſſime deſcripſerunt. Haec ipſa quoque Nemeaeorum origo in Oxonienſi Marmore, ſive Marmoreo Chronico memoratur, ſimulque tempus exprimitur, in quod primus Nemeacus Agon, adeoque Archemori mors, Thebanumque bellum inciderit. Etenim, ubi lacerae, mutilaeque Marmoris voces rite feliciterque, partim cum Palmerio, partim cum Prideauxio ſuppletae fuerint, in Epocha

XXIII.

(1) Biblioth. Lib. III. (2) Argum. in Nemea.

XXIII. ita legitur: Ἀφ' ȣ̓ Ἀργείων Ἐτέοκλος, Ἄδρασος, ϗ Ἀμφιάραος ἐβασίλευσαν, ϗ τὸν Ἀγῶνα ἐν Νεμέᾳ συνήθλευσαν πρῶτοι ἔτη ΗΗΗΗΗΗΗΔΔΔΠΙΙ. βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Θησέως *Ex quo Eteoclus, Adraſtus, & Amphiaraus Argis regnarunt, & in Nemea certamen primi celebrarunt, anni 987. regnante Athenis Theſeo.* Itaque ex Marmoris huius hypotheſi inter primam Nemeaeorum originem, atque Olymp. CXXIX. annum 1. quo Marmor ipſum ſculptum fuit, 987. anni interceſſerunt; adeoque Nemeacus Agon Archemoro celebratus, ſive ab Argivorum regibus inſtitutus, 475. annis Olympiadem primam praeceſſit. Plurimi (1) tamen eiuſmodi Ludos non a ſeptem illis Argivorum ducibus, ſed ab Hercule ſolum, poſtquam Nemeaeum leonem occiderat, inſtitutos eſſe putarunt; aut certe, cum veteres Archemoro conſecrati ſenſim obſolevisſent, Agones alios ab Hercule conſtitutos, Iovique Nemeaeo dicatos eſſe dixerunt; quemadmodum certe Pindari aetate Ludos illos Iovi conſecratos fuiſſe conſpicimus. (2)

II. Verum quaecumque demum hypotheſis in explicanda Nemeorum cauſa, & origine ſeligatur, perſpicuum eſt ſane Agonem illum, ſive Archemoro, ſive Iovi ſacer is fuerit, ita excidiſſe, ut Solonis aetate, ſive Olympiade XLVI. neque ſolemni conſtantique ritu peragi, neque inter alios Graecorum Ludos haberi videretur. Etenim Solon Athenienſibus, qui in Olympicis Ludis victoriam adepti forent, *quingentas*, Iſthmionicis vero *centum* drachmas Atticas veluti praemium conſtituit; nihilque tamen de Nemeonicis, vel Nemeaeorum victoribus ille decrevit: quod argumento ſane eſſe poterit ipſius aetate Nemeacos Ludos intercidiſſe. Quo vero tempore vel reſtituti, vel inſtaurati illi fuerint definiri non poteſt. Euſebius quidem ad annum 1. Olymp LIII. ſcribit Νέμεα πρῶτον ἤχθη Ἀγὼν ὑπ' Ἀργείων μετὰ τὴν ἐπ' Ἀρχεμόρῳ *Agon Nemeacus primum actus ab Argivis poſt eum, qui ſub Archemoro fuit*, ſive potius *poſt eum, qui in honorem Archemori celebratus eſt*. Sed inſignis ille Euſebii locus non ita intelligi profecto debet ut Nemeaci Ludi ſub Archemoro primum, ſive in Archemori funere celebrati, moxque Olympiade ſolum LIII. inſtaurati fuerint: perinde quaſi ſecundus ſolum Nemeacus Agon in Olympiadem illam incide-

 rit.

(1) Schol. Pind. Arg I. (2) Nemeac. II verſ. 8.

rit. Itaque ſuſpicor Euſebii verba ſic intelligi, vel explicari fortaſſe poſſe quod Ludis illis initio Corinthii, Cleonaei, ſimulque Argivi; moxque, ut Pindaricus Scholiaſtes ait, Cleonaei, tandemque Corinthii ſoli praeſederint (1); Olympiade vero LIII. Nemeacis Ludis Argivi ſoli praeeſſe coeperint; quemadmodum certe Iuliani Caeſaris aetate non alii, quam Argivi, Nemeades ipſas curarunt (2). Fieri quoque fortaſſe potuit ut Nemeaei Ludi priſcis illis temporibus vel incerti temporis, vel *pentaeterici* ſolum fuerint; atque Olympiade LIII. *trieterici* decreti ſint; ſive potius, cum ab Archemori, ſive, ſi malis, Herculis aetate vel inglorii, vel infrequentes illi fuiſſent, Olympiadis LIII. anno 1. florentibus Argivorum rebus, magnifice inſtaurati, ceteriſque ſacris Graecorum certaminibus aequati fuerint.

III. Quamvis autem Nemea, Pythiorum inſtar, antiquiſſima fuerint; atque Olympiade LIII. proxime nimirum poſt Pythia, inſtaurata ſint; Nemeades tamen ipſae ſequioribus ſolum temporibus, Pindarique aetate numerari coeperunt; ut prima proinde Nemeas numerata poſt Olympiadem LXV. collocari debeat. Etenim vetus ille Pindari Scholiaſtes ait quod πένταθλον *pentathlum*, ſive *quinquertium* in Nemeaeis Ludis *decimatertia* Nemeade inſtitutum fuit; proximaque Nemeade *decimaquarta* Sogenes ille *quinquertio* victoriam retulit, qui a Pindaro Nemeaca VII. celebratur (3). Itaque, cum Pindarus exeunte anno 3. Olymp. LXV. in lucem prodierit, ut in Faſtis Atticis demonſtravi (4), ipſius Ode in Sogenem, Sogeniſque victoria ante Olympiadem LXX. collocari certe non poterit; adeoque Nemeas illa, ex qua, veluti cardine, ceterae mox inſequutae numerari coeperunt, Olympiade LXIV. antiquior eſſe non poterit. At neque Olympiade LXXIII. recentior, ſive poſterior eſſe illa poteſt. Siquidem Pindarus Olympiadis LXXX. anno 3. Bione Athenis Archonte, e vivis exceſſit (5); adeoque, ſi *decimaquarta* Nemeas, qua Sogenes palmam retulit, Pindaro ſuperſtite peracta fuit, prima Nemeas ante Olympiadem LXXIII. incidiſſe debuit. Hinc ego ſuſpicor Olympiadis LXXII. anno 4. proxima nimirum Nemeade poſtquam celeberrima Ma-

ra-

(1) Argum. V. (2) Iulian. Epiſt. pro Argivis. (3) Argum. ad Neme. VII. (4) Diſſert. IX. Numer. 37. (5) Vid. Diſſert. IX. Num. 35.

rathonia pugna contigerat, Nemeacos Ludos ſplendidiori pompa, maiorique Graecarum gentium frequentia mirifice celebratos eſſe; adeoque Nemeadem illam, veluti Iovi Eleutherio, ſive Graecorum *Liberatori* ſacram, tanquam Nemeadem *primam* numeratam fuiſſe. Certe Pindaricus Scholiaſtes ait in Nemeacis Ludis poſt Marathoniam pugnam, quae in ſextam Boedromionis Attici diem anno 3. Olympiadis LXXII. certiſſime inciderat, victorum coronam variatam fuiſſe; cumque prius olea redimiri ſolerent, tunc apii coronam invectam eſſe: ἐστέφοντο δὲ τὸ παλαιὸν ἐλαίᾳ· ὕστερον δὲ μετὰ τὴν συμφορὰν τῶν Μηδικῶν, ἐπὶ τιμῇ τῶν κατοιχομένων, σελίνῳ (1). *coronabantur autem antiquitus olea, deinde vero poſt illatam a Medis calamitatem, in occiſorum honorem, apio*. Quod ſi non infeliciter id ego coniecerim, *decimaquarta* Nemeas, adeoque Sogenis victoria quinquertio parta, atque a Pindaro celebrata, in Gamelionem menſem anni 2. Olympiadis LXXIX. incidiſſet. Proxime fortaſſe poſt Sogenem, adeoque ineunte anno 4. Olymp. LXXIX. eamdem illam quinquertio victoriam retulerit Mantheus ille, cuius memoria, victoriaeque monimentum in eximio Marmore conſervatur, quod a doctiſſimo Viro Bimardo (2) nuperrime illuſtratum eſſe conſpicimus. Siquidem in illo characteribus βουστροφηδόν, hoc eſt partim recta, partim inverſa, vel retrograda ſerie diſpoſitis, ita legitur:

ΜΑΝΘΕΟΣ : ΑΙΘΟΥ : ΕΥ
ΙΠΕ: ΙΙΔ : ΙΕΤΣΙΡΑΧ
ΝΙΚΕΙ : ΠΕΝΤΑΘΛΟΥ
ΣΟΔΙΑΠ

Mantheus Aethi filius *donum*
dat Iovi pro
victoria Quinquertio
puerili relata.

Itaque, ut optime obſervavit Bimardus, cum in alio Marmore, quod ipſe quoque opportunius alibi expoſui, antiquior illa ſcribendi ratio, ſive alterna verſuum ſeries minime reperiatur, inferri facile poterit Olympiadis LXXX. anno 3. quo Marmor ipſum ſculptum fuit, recentem aliam ſcribendi methodum obtinuiſſe; adeoque ſuperius Marmor a Mantheo dedicatum, eiuſque

(1) Argum. III. (2) Diſſert. apud Murator. in Praef. ad Tom. I. Inſcript. pag. 36.

eiuſque proinde victoriam quinquertio partam procul dubio ante annum 3. Olymp. LXXX. collocandam, ſeu referendam eſſe. Certe Bimardus ipſe Manthei victoriam quinquertii palma a Sogene omnium primo relata, atque a Pindaro celebrata poſteriorem eſſe, adeoque poſt Olymp. LXX. contigiſſe voluit; neque tamen poſt Olympiadem LXXX. referri poſſe putavit, quod veterem illum ſcribendi morem Olympiade LXXX. ſublatum eſſe cenſeret. Quamvis tamen haec ille ſubtiliter ingenioſeque coniecerit, nihil eſt tamen cur ex ſola characterum forma, ſive retrogrado, vel alterno ipſorum ductu, Manthei Marmor poſt Olymp. LXXX. revocari non poſſe arbitremur. Etenim, licet prolixius Marmor illud, quod anno 3. Olymp. LXXX. Athenis poſitum fuit, non veterem, ſed recentem illum ſcribendi morem exhibeat, fieri tamen fortaſſe potuit ut in aliis Graeciae Vrbibus, vel Athenis etiam ipſis vetus ſcribendi forma in brevioribus praeſertim titulis uſurpata ſubinde fuerit; quemadmodum certe in Numis aliquibus poſt Olymp. LXXX. cuſis alternus ille, ſive retrogradus literarum ordo conſpicitur. Sed haec, aliaque id genus plura alterius certe loci eſſe debent. Id unum ex Pindari aetate accuratius, ut opinor, a me conſtituta, ceteriſque, quae ſuperius expoſui, facile intelligi, vel inferri nunc poterit primam Nemeadem numeratam neque Olympiade LXV. antiquiorem, neque LXXIII. recentiorem eſſe: ut nimirum *quartadecima* Nemeas a Pindaro ſuperſtite, & ingenii gloria florente celebrari potuerit.

IV. Atque iſta quidem de Nemeorum origine, ritibus, ſimulque tempore, quo Nemeades ipſae vel inſtitutae, vel inſtauratae, vel denique numeratae fuerint. Ceterum Nemeades ipſas non *pentaetericas*, ſed Iſthmiadum inſtar *trietericas* ſolum fuiſse, adeoque ſingulis Olympiadibus ſemel iterumque peragi conſueviſſe, perſpicuis Statii, (1) Pindarici Scholiaſtae (2), Iuliani Caeſaris (3), aliorumque teſtimoniis erudimur: quemadmodum certe Nemeades alias *aeſtivas*, *hybernas* alias fuiſſe nitide, diſerteque Pauſanias ipſe demonſtrat (4) ubi equeſtrem puerorum curriculum iteratum in *hybernis* Nemeis Hadriani Caeſaris iuſſu reſtitutum aſſerit; adeoque Nemeades alias ſupponit, quas aeſta-

(1) Thebaid Lib. IV. verſ 722. & VII. ver. 94. (2) Argum. II. & V. (3) Epiſt. pro Argivis. (4) Eliac. II. c. 16. & Corinth. c. 15.

aeſtatis initio, ſive ineuntibus Olympiadis annis celebratas eſſe oſtendemus. Itaque id unum inquirendum, vel oſtendendum occurrit quo vere Olympiadis anno Nemeades, ſive *hybernae*, ſive *aeſtivae* illae fuerint, celebrari conſueverint: quod doctiſſimis etiam Viris hactenus obſcurum, atque incompertum eſſe demonſtrabimus. Doctiſſimus, atque immortalis Scaliger, cum in Euſebii Chronico Iſthmia quidem 3. Olymp. IL. Nemea vero anno 1. Olymp. LIII. celebrata, vel conſignata conſpiceret, Iſthmiadas, atque Nemeadas etiam *primis*, ſimulque *tertiis* Olympiadum annis, *ſed diverſis tamen menſibus*, redire, vel inſtaurari conſueviſſe putavit; (1) adeoque Diodorum deceptum eſſe contendit, qui Nemeorum agonem, Praxibulo Athenis Archonte, ſive anno 2. Olymp. CXVI. peractum eſſe teſtatur (2). Scaligero facem hanc praeferente Petavius Nemeadas *primis*, ac *tertiis* Olympiadum annis adſcripſit (3); quamvis in digerenda temporum, rerumque geſtarum ſerie Nemeades quaſdam in *quartis* Olympicis annis collocaverit. Denique Dodvellus, qui ſingula Nemeadum exempla ex Latinis, Graeciſque Scriptoribus accuratiſſime collegit, quamvis Nemeadas aliquando *ſecundis*, vel *quartis* Olympiadum annis celebratas, vel memoratas eſſe concederet; aſſerit tamen quod *ex variis exemplis, qua quidem ſibi invicem conſentiunt, apparet Olympiadum annis primis, & tertiis fuiſſe Nemea*; (4) adeoque Nemeades illas, quae in alios fortaſſe Olympiadum annos inciderint, vel perperam a Scriptoribus collocatas, vel alieno potius tempore celebratas eſſe arbitratur. Ita vero trietericos Ludos illos in Olympicis annis diſtributos eſſe contendit ut Nemeades ipſae alterne aeſtivae, hybernaeque forent: cumque varia ipſarum exempla protuliſſet, ait: *inde conficimus Nemea annorum Olympicorum tertiorum aeſtiva fuiſſe, nec ab aeſtatis etiam initio admodum remota ... &, ſi aliqua Nemea fuerint hyberna, ea primorum fuerint oportet annorum Olympicorum: Nec ſane aliter ſe rem habuiſſe veriſimillimum eſt* (5). Quandoquidem vero Petitus ex Ariſtotelis verbis πρότερον Νέμεα τῶν Πυθίων (6) *prius Nemea quam Pythia* collegerat (7) Nemeades ante Pythiades celebrari; adeoque, cum Pythia *ſecundis* Olympiadum annis agerentur, intulerat Nemea quo-

(1) Ad annum 1435. 1449. 1821. & de Emend. Tempor. Lib I. (2) Lib. XIV. c. 74. (3) De Doctr. Temp. Lib. I. c. 33. (4) Diſſert. VII. Sect. 1. (5) Sect. 2. (6) Metaphyſ. Lib. IV. c. 11. (7) Ad Leges Attic.

quoque in *ſecundos* ipſos incidere; plurima ſubtiliter excogigitavit Dodvellus [1] ut Pythicos quidem Ludos *ſecundis*, (ſic enim ille cum Petito, ceteriſque putaverat) Nemeacos vero *tertiis* Olympiadum annis celebratos eſſe defenderet. Itaque, cum principes illi, maiorumque gentium Chronologi Nemeadas primis, tertiiſque Olympicis annis conceſſerint, mirari certe non poſſumus ſi ceteri Scriptores, ac Interpretes omnes ipſorum veſtigiis inſtiterint; adeoque hac in parte mirifice conſpirent. Quamvis autem clariſſimos Viros illos ſuſpicere, atque admirari conſueverim, ubi tamen in definiendo Pythiorum tempore ipſorum ſingulos deceptos eſſe conſpexi, ſuſpicari ſubinde coepi quod in aſſerendis etiam Nemeadum annis aberraverint; adeoque Nemeadum exempla a Cl. Dodvello propoſita ſubtilius adhuc exploranda fore putavi, ut ipſorum tempus accuratiori certiorique methodo, ſi fieri id quidem poterat, oſtenderetur. An ex voto mihi, feliciterque res ceſſerit, alii viderint. Ex pluribus certe, melioribuſque Nemeadum exemplis ſatis aperte deprehendiſſe videor, atque oſtendi poſſe putaverim Nemeades ipſas non *primis*, ac *tertiis*, ſed *ſecundis* potius, & *quartis* Olympiadum annis peragi conſueviſſe; ut ineuntibus nimirum *quartis* aeſtivae Nemeades agerentur, hybernae vero in *ſecundos* fere exeuntes inciderent.

V. Ac initio quidem illuſtre quoddam Nemeadis exemplum aſſeram perſpicuis adeo, certiſque temporum characteribus inſignitum, ut nullus propemodum ambigendi locus ſupereſſe videatur an aeſtivae Nemeades ineuntibus *quartis* Olympiadum annis celebrari conſueverint. Polybius res in Italia, Graecia, Syriaque geſtas anno 3. Olymp. CXL. accuratiſſime deſcribens aſſerit quod Philippus Macedonum rex Thebarum urbem obſedit, eodemque tempore, quo Thebana civitas obſidebatur, Hannibal ingenti clade Romanos ad Traſymenum lacum ſuperavit; eiuſque cladis nuncium Philippus Argis accepit, quo, captis iam Thebis, ad Nemea Feſta convolaverat: Αὐτὸς δὲ κατὰ σπουδὴν ἧκε μετὰ φίλων ἐπὶ τὴν τῶν Νεμέων πανήγυριν εἰς Ἄργος. Ἄρτι δ' αὐτοῦ θεωμένου τὸν ἀγῶνα τὸν γυμνικὸν, παρῆν ἐκ Μακεδονίας γραμματοφόρος διασαφῶν ὅτι λείπονται Ῥωμαῖοι μάχῃ μεγάλῃ, καὶ κρατεῖ τῶν ὑπαίθρων Ἀννίβαλ: [2] *ipſe cum amicis Argos ad Nemeorum Ludorum conventum citatim con-*

(1) Sect. 3. (2) Lib. V. pag. 439.

contendit. Spect abat ibi cum maxime certamen gymnicum quando advenit e Macedonia tabellarius victos Romanos memoranda pugna nuncians, & Hannibalem, quaecumque extra munitiones eſſent, omnia obtinere. Ingens illa Romanorum clades ad Thraſymenum lacum ad annum V. C. 537. Varr. certiſſime referri debet, quo *tertius* Olympiadis CXL. deſinere, ſimulque proxime *quartus* incipere debebat, ut accuratiſſime, invicteque demonſtravit Petavius (1); cum praeſertim cladem illam ſolis eclipſis a Livio (2) memorata praeceſſerit, quae *undecima* Februarii Iuliani die anno 3. Olymp. CXL. V. C. 537. contigerat. Itaque, cum Hannibal *vere*, adeoque *tertio* Olympiadis anno iam exeunte, Romanos ſuperaverit, victoriae nuntius in Macedoniam venire, atque exinde Argos contendere non potuit priuſquam ver ipſum excederet. Ergo, ſi Philippus Nemeorum tempore nuncium illum accepit, Nemea illa vel exeunte *tertio*, vel ineunte *quarto* Olympiadis anno celebrari debebant; ſed exeunte anno *tertio* Nemeades nullae eſſe poterant, cum hybernae quidem ante vernum tempus, aeſtivae vero duodecima Panemi, hoc eſt, ut inferius oſtendam, Hecatombaeonis Attici die peragerentur; ergo Nemeorum Ludicrum, cui Philippus intererat, ad ineuntem *quartum* Olympiadis annum manifeſtiſſime referri debet. Video quidem Polybium haec omnia ita ſimul complecti: perinde quaſi pax a Philippo Aetolis, atque Achaeis conceſſa, adeoque Nemea, quae inita iam pace peracta fuerant, ad *tertium* Olympiadis annum ſpectaverint. Ait enim: Ταῦτα δὲ πάντα συνέβη γενέσθαι κατὰ τρίτον ἐνιαυτὸν τῆς ἑκατοστῆς καὶ τετταρακοστῆς ὀλυμπιάδος. λέγω δὲ τὴν τῶν Ῥωμαίων περὶ Τυῤῥηνίαν μάχην, καὶ τὴν Ἀντιόχου περὶ Κοίλην Συρίαν, ἔτι δὲ τὰς Ἀχαίων καὶ Φιλίππου πρὸς Αἰτωλοὺς διαλύσεις. (3) *Geſta autem omnia haec ſunt, Romanorum inquam pugna in Etruria pugnata, Antiochi bellum pro Coela Syria, & Achaeorum, ac Philippi pax cum Aetolis, Olympiadis centeſimae quadrigeſimae anno tertio*. At ex perſpicuis illis Polybii verbis id unum certiſſime deduci debet quod Romanorum clades, Thebarum occupatio, ipſa denique pax a Philippo, Thebis iam captis, Aetolis conceſſa contigerant antequam *tertius* Olympiadis annus excederet. Nemeacos tamen Ludos eodem ipſo Olympiadis anno peractos eſſe quis dixerit, cum Hecatombaeo-

(1) Doctr. Temp. Lib. IX. c. 47. & Lib. I. c. 33. (2) Lib. XXII. (3) Lib. V. Pag. 432.

ne menſe, adeoque non exeunte, ſed ineunte ſolum Olympiadis anno committerentur; eoſque pace iam conſtituta poſteriores fuiſſe Polybius ipſe fateatur? Itaque fallitur Caſaubonus, qui Romanorum cladem, ſimulque Nemea anno 3. Olymp. CXL. contigiſſe voluit; quemadmodum certe clariſſimum Virum in contexenda Achaicorum Praetorum ſerie a Polybii mente diffidere, adeoque ſubinde deceptum eſſe conſpicio. Ita Timoxenem Achaeorum Praetorem fuiſſe dicit anno 2. Olymp. CXXXIX. cum tamen ex Polybii calculo Timoxenes ille exeunte ſolum anno 3. imperium ſuſceperit. Siquidem Polybius ipſe nitide, diſerteque teſtatur [1] Achaeos ineunte vere, vel circa ortum Pleiadum, magiſtratum inire conſueviſſe; Aetolos vero ineunte autumno, ſive circa autumnale aequinoctium; ſimulque docet Aratum ſeniorem, qui certiſſime durante Ariſtonis anno [2], & exeunte fere *quarto* Olympiadis anno [3] imperium ſuſcepit, proxime Timoxeni ſucceſſiſſe. Itaque Praetorum illorum ſeries ex perſpicua Polybii mente ita contexi, certiſſimeque componi debet:

Achaei	*electus*		Olymp.	*Aetoli*	*electus*	
1. Timoxenes	*exeunte*	3.		1. Ariſton	*ineunte*	4.
2. Aratus ſen.	*ex.*	4.	139	2. Scopas	*ineun.*	1.
3. Aratus iun.	*ex.*	1.		3. Dorimachus	*ineun.*	2.
4. Eparetus	*ex.*	2.	140	4. Agetor	*ineun.*	3.
5. Aratus ſen.	*ex.*	3.		5 Agelaus	*ineun.*	4.
6. Timoxenes	*ex.*	4.				

Exinde vero perſpicue apparet pacem Aetolis a Philippo ineunte Arati ſenioris anno, hoc eſt exeunte 3. Olymp. CXL. conceſſam fuiſſe: quemadmodum Polybius ipſe teſtatur [4] inita iam pace Agelaum ideo ab Aetolis comitiis proximis Praetorem electum eſſe quod in promovendis pacis conſiliis praeclare de univerſa Aetolorum Republica meritus foret; atque ab Achaeis Timoxenem iterum, ὡς θᾶττον ἀπέθεντο τὸν πόλεμον [5] *ut primum bello ſunt defuncti*, Praetorem creatum fuiſſe, ultimo nimirum Olymp. CXL. anno, quo ineunte Nemeadem illam celebratam eſſe iam diximus. Itaque cum Nemeas iſta perſpicuis adeo, certiſque characteribus inſignita ſit, nec ab ineunte 4. Olympiadis

an-

(1) Lib. IV. Pag. 305. & V. initio. (2) Lib. IV. Pag. 275. & 276. (3) Pag. 284. (4) Lib. V. Pag. 444 & 440. (5) pag. 443.

anno divelli poſſit, id optime certiſſimeque deduci iam poterit Nemeadas etiam alias ineuntibus *quartis* Olympiadum annis peragi conſueviſſe; niſi fortaſſe quis temere ſuſpicetur Nemeadem iſtam non ſtato, legitimoque, ſed alieno tempore celebratam fuiſſe. Id libere quidem, nitideque Dodvellus hic aſſerit; ubi, Nemeadas *alieno tempore* celebratas enumerans, ait talia fuiſſe *Nemea, quibus aderat Rex Philippus cum nuncium de Hannibalis victoria Cannenſi acciperet: nempe, ut docet Livius, anno V. C. Varroniano* 538. *qui cum Olympiadis CXXXIX.* 4. & *CXL.* 1. *concurrebat* (1). At clariſsimo, doctiſſimoque Viro inſignis error obrepſit, quo perſpicuam temporum ſeriem, neſcio quo fato, mirifice perturbaret. Etenim, Livio, Polybioque teſte, victoria, quae Philippo Nemea ſpectanti nunciata fuit, non ad Cannas, ſed ad Thraſymenum ab Hannibale parta fuerat; adeoque non ad annum V. C. 538. quo Cannenſis certe pugna contigerat, ſed ad ſuperiorem 537. hoc eſt $\frac{1}{4}$ Olymp. CXXXIX. certiſſime referri debet: quemadmodum cladem illam, quae Philippo regi nunciata fuit, atque Nemea praeceſſit, *tertio* Olympiadis anno contigiſſe planiſſimis Polybii verbis oſtendi.

VI. Superiori Nemeadis exemplo alterius etiam exemplum accedat, quae perſpicuo Polybii ipſius teſtimonio ineunte 4. Olympiadis anno peracta fuerit. Narrat Polybius Antigonum Macedoniae regem Argis hyemaſse; cumque Cleomenes Lacedaemoniorum rex comparato exercitu in Argivorum fines excurreret, Antigonum ipſum ἅμα τῷ τὴν ἐαρινὴν ὥραν ἐνίςασθαι (2) *ineunte ſtatim vere* Argis in Laconiam contendiſse: Cleomenem ingenti praelio ab Antigono ſuperatum in Aegyptum profugiſse; Antigonum vero, occupata iam Lacedaemone, iterum Argos Nemeorum tempore conceſſiſse: ἐπ' ἀυτὴν ἦλθε τὴν τῶν Νεμέων πανήγυριν (3) *ſub ipſum Ludicri Nemeaci tempus pervenit*. Peracto Nemeorum Ludicro ſubdit Polybius Antigonum in Macedoniam, quae ab Illyriis occupata fuerat, convolaſse, ibique Olympiade CXXXIX. qua Seleucus etiam Syriae, & Ptolemaeus Aegypti reges exceſserunt, obiiſse. Perſpicua rerum temporumque ſeries hic poſtulat ut Antigoni mors, ac Philippi regis initium ad annum 4. Olymp. CXXXIX. referatur; ut accuratiſſime a Petavio factum conſpicimus. Ac certe, ut cha-

(1) Lib. XXII. c. 35. (2) Lib. II. Pag. 151. & 152. (3) Lib. II. Pag. 154.

racteres alios a Petavio obſervatos praeteream, narrat Polybius Spartanos, audita Cleomenis morte, Ageſipolin elegiſse poſtquam σχεδὸν ἤδη τρεῖς ἐνιαυτοὺς μετὰ τὴν Κλεομένους ἔκπλωσιν (1) *tertium iam fere annum a Cleomenis fuga* ſine Regibus fuerant. Itaque, cum Ageſipolis, Scopa Aetolorum Praetore, & exeunte iam anno 1. Olymp. CXL. regnum ſuſceperit, Cleomenis fuga, ſive Antigoni victoria ad ver anni 3. ſuperioris Olympiadis referri debet; adeoque Nemeaci Ludi poſt Antigoni victoriam, & ante ipſius mortem celebrati non alterius, quam ineuntis *quarti* Olympiadis, anni eſse poſsunt.

VII. At, ne ſubobſcuris eiuſmodi, vel ambiguis fortaſse temporum characteribus hic uti videar, clarioribus argumentis aliis oſtendam Cleomenis fugam exeunte *tertio* Olympiadis anno certiſſime contigiſse, adeoque Nemeacos Ludos, Antigoni, ac Evergetis mortem, Philippi, ac Philopatoris initium ad annum *quartum* referendum eſse. Plutarchus res ab Arato, & Cleomene geſtas accuratiſſime deſcribens, eaſque ex Polybio, atque Arati Commentariis excerpens aſserit Ariſtomachi Praetoris anno Cleomenem ad Palantion copias eduxiſse, Aratique fraude, ſive conſilio factum eſse ne Ariſtomachus copias illas invaderet. (2) Comitiis proximis Aratum ipſum, reluctante licet Lyſiade, Praetorem duodecimo electum eſse, Mantineam occupaſse; ſed a Cleomene tamen prope Lyceum, ac Laodiciam ſuperatum eſse. (3) Mox Hyperbati Praetoris anno Cleomenem ipſum de Achaeis victoriam ad Dymam, & Hecatombeum maximo cum Arati dedecore retuliſse. Tum Plutarchus ipſe, qui de Arato iam dixerat: αὐτὸς μὲν γὰρ παρ' ἐνιαυτὸν ἦρχε *ipſe alternis annis imperavit*, ſubdit εἰωθὼς δὲ στρατηγεῖν παρ' ἐνιαυτὸν, ὡς ἡ τάξις αὐτῷ περιῆλθε, καλούμενος ἐξώμοσατο, καὶ Τιμόξενος ἡρέθη Στρατηγός (4); *ſolitus autem alternis annis Praetura fungi, ut vices ſuae rediere, & vocatus eſt, eiuravit Praeturam, & Timoxenus electus eſt Praetor*. Huius Timoxeni Praetoris anno narrat Plutarchus Cleomenem ab Antigono, quem Aratus ex Macedonia iampridem acciverat, prope Sellaſiam ſuperatum eſse, atque in Aegyptum, antequam Evergetes moriens Philopatori regnum relinqueret, confugiſse (5): tandemque res poſt Antigoni.

(1) Lib. IV. pag. 304. (2) In Arato & in Agide. (3) In Arato & Agide. (4) In Arato. Vid. etiam in Agide. (5) In Arato.

goni mortem ab Arato geſtas deſcribens ait : *τελευτήσαντος δὲ Ἀντιγόνου . . . Ἄρατος ἀγανακτῶν, καὶ τὸν στρατηγοῦντα τότε τῶν Ἀχαιῶν Τιμόξενον ὁρῶν ὀκνοῦντα, καὶ διατρίβοντα τὸν χρόνον, ἤδη τῆς στρατηγίας αὐτῷ τελευτώσης αὐτὸς ᾑρημένος ἄρχειν μετ᾽ ἐκεῖνον, προέλαβεν ἡμέραις πέντε τὴν ἀρχὴν ἕνεκα τοῦ βοηθῆσαι Μεσσηνίοις.* [1] *defuncto Antigono . . . Aratus moleſte ferens , & eum, qui Praeturam Achaeorum id temporis obtinebat, Timoxenum cernens ſocordem, & tempus terentem, ſub finem Praeturae eius, cum eſſet ipſe ſucceſſor declaratus, magiſtratum quinque dies, quo ſuppetias ferret Meſſeniis, anticipavit.* Qui perſpicuam hanc temporum , rerumque ſeriem a Plutarcho traditam accurate perſpexerit, ipſamque a Polybio quoque maxima ex parte acceptam intellexerit, dubitare certe non poterit quin Antigoni victoria, Cleomeniſque clades ad Sellaſiam, Cleomenis fuga in Aegyptum , ipſa denique Antigoni, ac Evergetis mors in Timoxeni Praetoris annum inciderit; adeoque, cum Timoxenes magiſtratum illum exeunte ſolum anno 3. Olymp. CXXXIX. ſuſceperit, ut ſuperius oſtendi, Antigoni victoria ad extremos anni *tertii* dies, Nemeique Ludi victoria parta celebrati ad ineuntis anni proximi Hecatombaeonem certiſſime referri debent. Itaque hyberna duo , quae, Polybio teſte, Antigonus egit in Graecia, non ad *primum*, & *ſecundum* Olympiadis annum ſpectaverint, quod volebat Dodvellus; ſed ad *ſecundum* potius, ac *tertium*: ut nimirum exeunte fere *ſecundi* hyeme copias Antigonus prope Corinthi, Sicyoniſque fines eduxerit, poſtquam Cleomenes Argivorum urbem in ipſa Nemeorum celebritate occupaverat, adeoque Cleomenicum bellum, quod biennii tempore duravit , primum exarſerat. Ergo Nemeas illa , quae pacatis in Graecia rebus ab Argivis ſtato ſolemnique tempore peragebatur, hyberna eſse debuit, atque ad medium fere *ſecundum* Olympiadis annum ſpectaverit, poſtquam Aratus exeunte 1. Olympiadis anno Achaeorum Praetor electus, adhuc Antigono infeſtus, Corinthum occupaverat.

VIII Facile vero iam dirimi, refellique poterunt quaecumque Dodvellus, ſubtiliter ille quidem, hic protulit, ut Cleomenici belli initium, ſimulque primam Nemeadem anno *primo*; Cleomenis vero fugam, aeſtivamque Nemeadem ineunte *ſecundo* Olymp.

(1) In Arato.

Olymp. CXXXIX. contigiſſe oſtenderet. Obſervat ille quod medium inter duo Antigoni hyberna annum, quo certe Cleomenes, Polybio teſte [1], Megalopolim occupavit, cum *trigeſimo* Philopoemenis anno nectit Plutarchus [2]. Itaque, cum Philopoemenes, Plutarcho ipſo teſte, *ſeptuageſimo* aetatis anno e vivis exceſſerit, eiuſque mors, ut auctor eſt Livius [3], in annum V. C. Var. 571. hoc eſt $\frac{1}{2}$ CXLIX. Olymp. inciderit, *trigeſimus* aetatis annus in annum V. C. Var. 531. ſive $\frac{1}{2}$ Olymp. CXXXIX. incidiſſe debuit; adeoque Nemeadum altera ad *primum*; ad *tertium* altera manifeſtiſſime referri debet. Accedit etiam quod Plutarchus [4] ipſe Cleomenicum bellum cum 33. πολιτείας Arati componit; adeoque, cum Aratus Praeturam *primam* ex Polybii calculo anno $\frac{1}{2}$ Olymp. CXXXI. geſſerit, *annus* 33. *labens erit Olymp. CXXXIX.* $\frac{1}{2}$. *Quod ſcilicet, paullo antea quam annus Olympiadis ſecundus inierit, Praeturam inierit Aratus: anno ſcilicet eodem deſinente, quo medio fuerunt Nemea; ſed poſt priora tamen Antigoni hyberna* [5]. Nollem clariſſimum doctiſſimumque virum obſcuris adeo, atque ambiguis temporum characteribus inſtitiſſe. Quis enim facile cum Dodvello dixerit an *trigeſimus* annus ille a Plutarcho expreſſus inchoatus ſolum, an completus etiam exactuſque iam fuerit; adeoque ad annum $\frac{1}{2}$ non vero potius ad $\frac{2}{3}$ referri ille debeat? Quis coniicere, vel divinare unquam poterit an *trigeſimus tertius* πολιτείας annus, qui in Cleomenicum bellum inciderat, ad initia belli, vel finem potius ſpectaverit? Tantum certe abeſt ut Arati Praetoris annos accurate Dodvellus ex Plutarcho, Polybioque digeſſerit, ut perſpicue potius ab utriuſque mente aberraverit. Siquidem Aratus, Plutarcho ipſo teſte, poſt Ariſtomachum Praetor *duodecimum* electus fuit; idque certiſſime exeunte anno *primo*, cum nondum Cleomenes Argos occupaſſet, adeoque nondum Nemea peracta forent, nondumque Antigonus in Graeciam adveniſſet.

IX. Longe tamen clarius, atque, ut ingenue fatear, vividius eſt argumentum aliud, quo Cleomenis fugam, Evergetis mortem, ac Philopatoris initium ineunte *tertio* Olympiadis anno contigiſſe probat Dodvellus: quod nimirum in accuratiſſimo

(1) Lib. II. (2) In Philopoem. (3) Lib. XXXIX. (4) In Arato & Agide. (5) Diſſert. VII. Sect. 1.

mo Aſtronomorum Canone Thot anni Nabonaſſarei 527. hoc eſt V.C. Var. 532. & $\frac{2}{3}$ Olymp. CXXXIX. cuius initium in 18. Octobris Iuliani, adeoque 19. Maemacterionis Attici diem inciderat, non Evergeti, ſed Philopatori concedatur; unde concludit Dodvellus: *inde conficimus Nemea annorum Olympicorum tertiorum aeſtiva fuiſſe; nec ab aeſtatis etiam initio admodum remota. Itaque, ſi aliqua Nemea fuerint hyberna, ea primorum fuerint oportet annorum Olympicorum. Nec ſane aliter ſe rem habuiſſe veriſimillimum eſt* (1). Atque optime id ille quidem, ſubtiliter, accurateque oſtendiſset, ſi Thot Philopatoris & ipſius initio, & Evergetis morte poſterior eſſe deberet, ut Petavius, ac Dodvellus ipſe putaverat. Ita nimirum Cleomenis fuga, Nemeorum Ludicrum, Evergetis mors, ac Philopatoris ipſius initium ad ineuntem *tertium* Olympiadis annum referenda forent, ante nimirum quam 18. Octobris die novus ille Philopatoris Thot inciperet. Clariſſimi tamen Petavii, Dodvellique pace Thot Philopatoris in accuratiſſimo Aſtronomorum Canone non alium eſſe putaverim, quam qui Philopatoris ipſius initium, adeoque Evergetis mortem proxime praeceſſit; a quo nimirum annus ille incepit, quo labente, atque exeunte fere Philopater Evergeti ſucceſſit. Facile id primum ex Plutarchi, Polybiique calculo deprehendi poterit, quo perſpicue, ſimulque certiſſime demonſtratur Evergetem ad Timoxenis Praetoris annum, adeoque exeuntem *tertium* Olympiadis annum perveniſſe, ut proinde Canonis auctoritas, atque ſententia in ſenſum illum inflecti debeat, qui cum graviſſimo Plutarchi teſtimonio conſpiret. Deinde vero, ne coniecturis aliis hic immorer, perſpicuum exemplum aliud hic proferam, quo certe oſtendatur aliorum quoque Regum annos, ſive Thot, hac ipſa methodo deſignari, vel indicari conſueviſſe. Thot Philippi, vel annus ille, a quo haec Aera ducitur, *duodecima* Novembris Iuliani die anno 1. Olymp. CXIV. ac P. I. 4390. certiſſime incepit, ut Scaliger (2), Petavius (3), Dodvellus (4), ceterique Scriptores omnes una veluti voce teſtantur; ut proinde primus Philippi annus cum 425. Nabonaſſari anno concurrerit. Tantum autem abeſt ut Alexandri mors, Philippique regis initium Thot illum praeceſſerit, ut ſex fere men-

(1) Sect. 2. (2) De Emen. Temp. Lib. V. Pag. 423. (3) Doctr. Temp. Lib. X c. 33. (4) Diſſert. VII. Sect. 1. & 2.

menſibus poſterior eſſe debuerit. Quamvis enim Petavius (1), ac Scaliger (2) Alexandri mortem ineunte 1. Olympiadis anno, hoc eſt Hecatombaeone menſe anni P. I. 4390. contigiſſe velint, idque ex celeberrimo Demoſthenis loco deducant, quem ipſe omnium primus depravatum eſſe manifeſte oſtendi, perſpicuum eſt tamen Alexandri mortem in 28. (3) Daeſii Macedonici, ſive Thargelionis Attici diem (4), adeoque exeuntem fere Olympiadis annum, hoc eſt annum P. I. 4391. incidiſſe, poſtquam Alexander ipſe, qui Plutarcho teſte *ſexta* Loi Macedonici, Atticique Hecatombaeonis die in lucem prodierat, 32. annos, atque 8. menſes exegerat (5), ut nitide diſerteque teſtatur Arrianus. Ergo Thot Philippi, ſive celeberrimus Aerae cardo, quae Cenſorino teſte (6) *ab exceſſu Alexandri* ducitur, Alexandri mortem, ac Philippi Arrhidaei initium praeceſſit, hoc eſt Philippo annus ille, ſeu Thot, veluti *primus*, tribuitur, qui proxime Alexandri mortem, Philippique initium praeceſſit. Quid itaque prohibet quin Philopatori quoque Thot ille veluti proximus in Aſtronomorum Canone concedatur, qui proxime Evergetis obitum, ac Philopatoris eiuſdem initium proxime anteceſſit; adeoque, licet Thot ille, quo 102. Philippi annus incepit, in 18. Octobris Iuliani diem anni 3. Olymp. CXXXIX. inciderit, Evergetis tamen mors, ac Philopatoris initium ad ineuntem potius 4. Olympiadis annum referatur; paullo nimirum poſt quam Cleomenes ab Antigono ſuperatus in Aegyptum conceſſerat, atque Antigonus ipſe victoria parta Nemeorum Ludos inſpexerat? Hac ſane methodo Canonis, Plutarchi, Polybiique teſtimonia mirifice conſpirarent; neque ſola, & ambigua illa certe Canonis auctoritate celeberrima quaeſtio dirimeretur, quod a Dodvello factum eſſe conſpicimus.

X. Nemeadis etiam alterius, quae in *quartum* Olympiadis annum inciderit, atque Macedonum Regis auſpicio peracta fuerit, exemplum Livius conſervavit. Siquidem res *M. Marcello*, & *T. Quinctio Criſpino* Coſs. in Graecia geſtas deſcribens ait Philippum Macedonum Regem cum Achaeis contra Machanidam Lacedaemoniorum tyrannum *eadem aeſtate* feliciter dimicaſſe; cumque victoria parta Argos veniſſet, *curationem Hereorum*,

(1) Lib. X c. 33. & 34. (2) Lib. I. Pag. 84. (3) Plutar. in Alexan. (4) Aelian. Var. Hiſt. Lib. XII. (5) Vid. Diſſert. III. Num. 20. (6) De die Natali c. 18.

rum, Nemeorumque ſuffragiis Populi ad eum delatam fuiſſe, *quia ſe Macedonum reges ex ea Civitate oriundos referunt*. Hereis celebratis induciarum tempore ad concilium, quod ineundae pacis cauſſa indictum fuerat, contendiſſe; infectaque re Philippum *ipſum ab eo Concilio Argos regreſſum* eſſe: *iam enim Nemeorum appetebat tempus, quae celebrari volebat praeſentia ſua*. (1) Itaque dubitari certe non poterit quin Nemeas illa Argivi Populi ſuffragiis indicta ſtato, ſolemnique tempore peracta fuerit; idque non alio, quam aeſtatis, tempore contigiſſe exinde quoque deprehendiſſe videor quod Attalus Aſiae rex, *ad quem Aetoli ſummum Gentis ſuae magiſtratum proximo concilio*, hoc eſt ſuperiori autumno, *detulerant*, nondum annuo magiſtratu illo exceſſerat; Cycliades vero Nemeorum tempore iam ſummus Achaeorum magiſtratus, aut Praetor electus erat, quod ineunte vere iuxta Achaeorum morem contigerat. Quod autem Nemeas, ac aeſtas illa in *quartum* Olympiadis annum ineuntem inciderit ex ipſo Livio maniſeſtiſſime deduci poteſt. Etenim *exitu huius anni*, dum Attalus rex, ac Sulpicius Romanorum Praetor Aeginae hybernabant, Romae novos Conſules electos eſſe teſtatur *C. Claudium Neronem*, & *M. Livium Salinatorem*: ſimulque a Senatu decretum *ut L. Manlius trans Mare Legatus iret, viſeretque quae res ibi gererentur: ſimul quod Olympiae Ludicrum ea aeſtate futurum erat, quod maximo coetu Graeciae celebratur*; quemadmodum ſequenti Libro XVIII. Olympicos Ludos illos celebratos eſſe teſtatur, poſtquam Sulpicius Aeginam claſſem receperat, unde initio veris profectus erat. Ergo Nemeaci Ludi, qui ſtatos ſolemneſque Olympicos Ludos integro anni ſpatio praeceſſerant, ad ineuntem *quartum* Olympiadis annum certiſſime referri debent; ut, cum ſequenti aeſtate *primus* Olymp. CXLIII. annus inceperit, Nemeas ſuperiori aeſtate peracta in *quarti* Olympiadis peraecedentis initium inciderit. Optime quidem novi graviſſimum alioquin Scriptorem Livium in Romanis Conſulibus, ac Olympicis annis invicem committendis ita deceptum eſſe, ut Olympiadem illam, quae *Marcello*, & *Criſpino* Conſulibus vere contigerat, ad *Livii*, & *Neronis* annum, proxime nimirum ſequentem, revocaverit: ut optime proinde Cl. Petavius (2) Scaligerum, ac Panvinium Faſtorum patres hac in

 par-

(1) Liv. Lib. XXVII. (2) Doctr. Temp. Libr. IX. c. 53. & Lib. I. c. 33.

parte Livii teſtimonio in errorem abreptos eſſe demonſtraverit. Vnde vero error ille profluxerit, alii viderint. Id unum certiſſime ex perſpicua rerum geſtarum ſerie conſtitui poterit quod Nemeaci Ludi, quocumque demum Vrbis Romanae conditae anno, quibuſcumque demum Conſulibus peracti illi fuerint, integro anni ſpatio Ludos Olympicos praeceſſere, adeoque aeſtate anni *quarti* Olymp. CXLII. ineuntis ſunt celebrati.

XI. Quid vero ſi ex eadem ipſa Livii hiſtoria, ſimulque Plutarchi narratione, Nemeadem aliam ineunte *quarto* Olympiadis ſequentis anno celebratam eſſe demonſtrem? Dixerat Livius *Marcello*, & *Criſpino* Coſs. *Cycliadem* Achaeorum Praetorem fuiſſe (1); proximoque anno, quo *Livius*, ac *Nero* Conſulatum geſſere, *Niciam* Praetoris munere perfunctum eſſe (2). Ergo Cycliades ineunte vere, hoc eſt exeunte 4. Olympiadis anno imperium ſuſcepit; ipſique peracto anni ſpatio exeunte 1. Olymp. CXLIII. anno Nicias ſucceſſit. At Plutarchus, ſimulque Polybius aſſerit quod Philopoemenes Achaeorum Praetor prope Mantineam Machanidam Lacedaemoniorum tyrannum acerrimo inſignique certamine interemit; tum ſubdit Plutarchus λέγεται δὲ τῆς τῶν Νεμέων πανηγυρέως συνεςώσης, ςραληγοῦντα τὸν Φιλοποίμεναν τὸν δεύτερον ᾗ νενικηκότα μὲν ἐ πάλαι τὴν ἐν Μαντινεία μάχην, τότε δὲ σχολὴν ἄγοντα διὰ τὴν ἑορτὴν πρῶτον μὲν ἐπιδεῖξαι τοῖς Ἕλλησι κεκοσμένην τὴν φάλαγγα: *fertur Nemeorum Conventu Philopoemenen; cum ſecundo Praetor eſſet, atque non ita pridem Mantineam pugnam viciſſet, tunc vero temporis ob Feſti celebritatem in ocio ageret, Graecis adornatam phalangem primum oſtendiſſe*. Machanidae tyranni caedes, ſimulque celeberrima Philopoemenis victoria ineunte *quarto* Olympiadis anno poſterior eſſe non poteſt. Etenim, Livio teſte, P. Sempronius, priuſquam Romam ad Conſulatum decederet, pacem cum Nabide, qui ſublato Machanida Spartae tyrannidem occupaverat, ceteriſque Graecis iam fecerat. Ergo, cum *P. Sempronius Tuditanus* una cum *M. Cornelio Cethego* anno V. C. 550. adeoque 4. Olymp. CXLIII. propemodum exeunte, Conſulatum ſuſceperit, Machanidae mors, Nabidiſque initium poſt ineuntem 4. Olympiadis annum collocari certe non poterit. Quandoquidem vero Livius pacem inter Philippum Achaeorum ſocium, atque Aetolos initam eſſe

te-

(1) Lib. XXVII. (2) Lib. XXVIII.

teſtatur antequam Sempronius Sulpicii ſucceſſor incunte anno V. C. 549. adeoque exeunte 3. Olympiadis CXLIII. in Graeciam appelleret, Mantinea pugna non alteri, quam ineunti 3. Olympiadis, anno concedi poterit, brevi nimirum poſtquam Philopoemenes exeunte 2. Olympiadis anno Niciae Achaeorum Praetori ſucceſſerat, primumque ſupremam illam dignitatem acceperat. Ergo, ſi Nemeacis Ludis *non diu* poſt Machanidae caedem, Praetoris munere non *primo*, ſed *ſecundo* fungens, interfuit, Nemeaci Ludi non ad ineuntem 3. cum Caſaubono, vel exeuntem 1. cum Dodvello revocari, ſed ad ineuntem potius 4. Olympiadis annum referri debent, ut optime, accurateque a Petavio factum conſpicimus. Ita nimirum Philopoemenes ineunte ſuperiori vere, hoc eſt exeunte fere anno 3. Olympiadis, Achaeorum Praetor τὸ δεύτερον *ſecundo* electus eſſet, eoque munere decoratus Nemeorum celebritati interfuiſſet. Facile id quoque ex Pauſania, atque Polybio deprehendi poterit, ſimulque verus Lyſippi Praetoris annus, quem Caſaubonus incertum eſſe putaverat, definiri. Aſſerit Polybius quod Nabis ἔτος ἤδη τρίτον ἔχων τὴν ἀρχὴν *cum iam triennium principatu potitus eſſet, prorſus quidem nihil tum moliri aggreſſus eſt, neque aliquid tentare audebat propterea quod Machanidas recens ab Achaeis extinctus eſſet* (1). Pauſanias vero teſtatur quod *Nabis prae ceteris Peloponneſiorum Populis primos Meſſenios bello laceſſivit* (2); ac Philpoemenes, poſtquam expulſo Nabide Meſſenem liberaverat, *cum imperandi finem tempus attuliſſet, & novi imperatores ab Achaeis delecti eſſent, in Cretam tranſmiſit*: quemadmodum Plutarchus ait Meſſenii huius belli tempore Lyſippum Achaeorum Praetorem fuiſſe, eaque de cauſſa Philopoemenen in Cretam conceſſiſſe quod Praetoris dignitas non ſibi, ſed alteri, conceſſa foret. Ergo Lyſippus ille proxime poſt ſecundum Philopoemenis magiſtratum, adeoque exeunte anno 4. Olympiadis CXLIII. imperium ſuſcepit; cumque Nabis Meſſenios omnium primos inceſſerit, poſtquam *triennium* principatu, ſive tyrannide potiretur, Nabidis initium, ac Machanidae caedes, quae Philopoemene *primum* Praetore contigerat, ad ineuntem 3. Olympiadis annum manifeſtiſſime referri debet, ut Meſſenes obſidio, ſimulque libertas ipſi a Philopoemene tunc privato contra leges,

I 2   Prae-

(1) Lib. XII. Pag. 674. (2) Arcad.

Praetoriſque decretum reſtituta [1] labente 1. Olymp. CXLIV. anno concedatur. Itaque perſpicue fallitur Dodvellus ubi *Nemea, quibus interfuit ſecunda ſua Praetura Philopoemen, paullo poſt victoriam ad Mantineam in tyrannum Lacedaemoniorum Machanidam, plane eadem* fuiſſe ſcribit, *quibus praeſedit rex Macedonum Philippus, qui Achaeis venit in ſubſidium in illum ipſum Machanidam* [2], atque a Livio in annum V. C. Varr. 546. hoc eſt 4. Olymp. CXLII. ſimulque 1. Olymp. CXLIII. referuntur. Etenim, ut perſpicuos characteres alios antea memoratos omittam, Nemeorum tempore, quibus Philippus interfuit, non Philopoemen, ſed Cycliades Praetoris munere fungebatur.

XII. Quod ſi Nemeades illae, quae aeſtate, hoc eſt, ut inferius oſtendetur, duodecima Hecatombaeonis Attici die peragebantur, ineunte *quarto* Olympiadis anno redire, vel inſtaurari conſueverant, dubitari certe non poterit quin Nemeades aliae, quas hybernas eſſe iam diximus, in medios fere *ſecundos* Olympiadum annos inciderint. Eiuſmodi tamen Nemeadum hybernarum exempla nullibi, quod quidem noverim, apud Scriptores occurrunt, ſi Diodorum unum exceperis, qui res a Caſſandro Macedonum rege Praxibuli Archontis anno, hoc eſt 2. Olymp. CXVI. geſtas enumerans ait quod Caſſander ipſe, qui iampridem Argivorum Vrbi Apollonidem veluti ducem praefecerat, ex Meſſenia, Arcadiaque in Argolidem reverſus eſt, ϗ θεὶς τῶν Νεμέων ἀγῶνα τὴν εἰς Μακεδονίαν ἐπάνοδον ἐποιήσατο. [3] *Ludiſque Nemeorum celebratis in Macedoniam reditum inſtituit*. Scaliger, qui *primis*, ac *tertiis* Olympiadum annis celebratas eſſe putavit, Diodorum hoc loci deceptum eſſe contendit: quemadmodum certe Petavius, aliique plurimi Nemeadem hanc a Diodoro memoratam non ſtata legitimaque die, ſed alieno potius tempore, celebratam eſſe arbitrantur. Denique Dodvellus ipſe coniecit quod Diodorus *accepit illa ab Annaliſta aliquo Horographo, qui totum annum ad illum Olympiadis annum retulerit, quo ver inierit. Ita ergo coeperit annus ille Olympiadis anno 2. deſinente, ut 3. tamen ineunte fuerint Nemea* [4]; adeoque Nemeadem hanc a Diodoro memoratam non *hybernam*, ſed *aeſtivam eſſe* putavit. Sed gravior hic certe Diodori auctoritas eſſe debet quam ut praeconceptis opinionibus in dubium revocari, plane-

que

(1) Plutar. in Philop. (2) Diſſert. VII. Sect. 1. (3) Lib. XIX. c. 74. (4) Diſſert. VII. Sect. 1.

PRAETORVM SERIES

QVAE IN DISSERT. III. MEMORATUR

Achaei	*electi*	*anno*	*Aetoli*	*electi*	*anno*
Ariſtomachus [1]	exeunte 4. Ol.	138.	. . . .		
Aratus XII. [2]	ex. 1.	139.	. . . .		
Hyperbatus [3]	ex. 2.		. . . .		
Timoxenus [4]	ex. 3.		Ariſto [16]	ineunte 4. Ol.	139.
Aratus XIII. [5]	ex. 4.		Scopas [17]	in. 1.	140.
Aratus iun. [6]	ex. 1.	140.	Dorimachus [18]	in. 2.	
Eparetus [7]	ex. 2.		Agetor [19]	in. 3.	
Aratus XIV. [8]	ex. 3.		Agelaus [20]	in. 4.	
Timoxenus [9]	ex. 4.		. . . .		
Aratus XV. [10]	ex. 1.	141.	. . . .		
. . . .			Attalus rex [21]	in. 4.	142.
Cycliades [11]	ex. 4.	142.	. . . .		
Nicias [12]	ex. 1.	143.			
Philopoemen I. [13]	ex. 2.				
Philopoemen II. [14]	ex. 3.				
Lyſippus [15]	ex. 4.				

Prae-

(1) Plutar. in Arato. (2) Ibi. (3) Ibi. (4) Ibi, & in Agide; & Polyb. Lib. IV. pag. 276. (5) Plut. in Arato; & Polyb IV. p. 279. & 285. (6) Polyb. IV. p. 305. (7) Polyb. V. initio. (8) Polyb. V. p. 377 & 431. (9) Polyb. V. p. 443. (10) Polyb. V. p. 505. (11) Livius Lib XXVII. c. 33. (12) Liv. XXVIII. c. 8. (13) Plutar. in Philopoem. (14) Plut. ibi. (15) Plutar. ibi. (16) Polyb. IV. p. 274. & 286. (17) Polyb. IV. p. 305. & 330. (18) Polyb. V. initio. (19) Polyb. V. p. 431. (20) Polyb. V. p. 444. (21) Livius XXVII. c. 31.

PRaetorum illorum ſitus, qui Oly. 138. tribuſque ſequentibus imperarunt, ex certiſſimo Timoxeni, Arati, ſimulque Ariſtonis, & Scopae ſitu, ſuperius conſtituto, deducitur. Quod vero ad regis Attali, Cycliadis, aliorumque ſequentium ſitum attinet, hunc Livii perplexitas, & error incertum reddit. Etenim ille tum Attalum, tum Cycliadem cum Marcello, & Criſpino Coss. ſimulque cum anno $\frac{3}{4}$ Olymp. 142. coniunxit: quorum utrumque verum eſſe non poteſt; cum in Marcelli, & Criſpini Conſulis annum Olympias 143. certiſſime inciderit, ut ſuperius eſt obſervatum. Itaque, ſi Livius Praetores illos rite cum Conſulibus commiſit, ideoque non Conſules ſolum, ſed Praetores etiam cum Olympicis annis male coniunxit, Attalus ineunte 4. eodemque exeunte 4. Cycliades electus erit; ut iſti exeunte anno 1. Oly. 143. Nicias, mox Philopoemen, ac Lyſippus ſucceſſerint, ut in ſuperiori Serie conſpicitur, & Pag. 66. iam dixi. Sin vero Livius Praetores ipſos cum Conſulibus quidem male, ſed cum Olympicis tamen annis rite commiſit, Attalus ineunte anno 3. eodemque 3. exeunte Cycliades electus erit, ut Pag. 65. obſervavi; ideoque, cum ſecunda Philopoemenis praetura ab anno $\frac{3}{4}$ Olymp. 143. dimoveri non poſſit, inter Niciam, ac primam Philopoemenis praeturam, ſive inter duas Philopoemenis ipſius praeturas, Praetor alius inſerendus erit: niſi fortaſſe Cycliades ipſe duobus continuis annis imperaverit, atque exinde Livii error manaverit.

[illegible]

que refelli illa poſſit. Quamvis enim Diodorus ambigere, vel ignorare potuerit quo Olympiadis anno res quaedam contigerit; adeoque res ipſas non ad Olympicos annos illos, quibus vere contigerant, ſed aliquando ad proxime ſequentes annos revocaverit; verum tamen Olympicum annum, quo Nemeades ipſius etiam aetate peragi, vel celebrari conſueverant, ignorare certe non potuit; adeoque, ſi Nemeadem illam anno *ſecundo* Olympiadis celebratam eſſe teſtatur, illa non alteri, quam *ſecundo*, concedi debet; quemadmodum prorſus Iſthmiadem, quam Diodorus ipſe anno *tertio* Olymp. XCVI. celebratam eſſe teſtatur (1), non alterius, quam *tertii*, anni fuiſſe tum Scaliger, tum Dodvellus etiam exiſtimavit. Itaque Nemeas illa anno 2. Olympiadis certiſſime peracta fuit; nihilque eſt certe cur ipſam non ſtato legitimoque, ſed alieno tempore celebratam eſſe putemus; cum Caſſander ipſe iampridem Argolide potiretur, antequam in Meſſeniam, Arcadiamque contenderet; & eodem anno Argis moram traxiſſet, facile Nemeorum Ludos tunc habiturus ſi aut illi dilati iam fuiſſent, aut praeſente Rege peragi debuiſſent.

XIII. Nihil eſt autem cur in exponendis, refellendiſque Nemeadum exemplis illis hic immorer, quibus Dodvellus oſtendi poſse putaverat Nemeades ipſas in *primos*, ac *tertios* Olympiadum annos incidere, iiſque veteri conſtantique lege peragi conſueviſſe: cum non alia propemodum exempla diligentiſſimus Scriptor ille protulerit, quam quae ſuperius expoſui; ut iiſdem exemplis illis oſtenderem ſtatas, legitimaſque Nemeades in *ſecundos*, ſimulque *quartos* Olympiadum annos incidiſſe. Vt omnia tamen Dodvelli argumenta breviſſime complectar, Nemeadis exemplum initio ille protulit, quae Euſebio teſte anno 1. Olymp. LIII. ab Argivis celebrata fuit; quaeque Scaligerum, Petavium, ceteroſque Scriptores omnes abripuit ut Nemea *primis*, *tertiiſque* Olympiadum annis tribuerent. At reponi facile id poterit, quod repente Dodvellus ipſe ſubiecit: *Nos Hiſtoriae Mythicae exemplis plane non credimus* (2). Quod ſi Nemeadis huius exemplum non ex *mythica*, ſed ex *vera* potius hiſtoria deſumptum merito videatur, reſponderi poterit aut in Euſebii textum errorem aliquem irrepſiſſe; aut Euſebium in exprimendo Nemeadis eius anno deceptum eſ-

ſe;

(1) Lib. XIV. c. 86. (2) Differt. VII. Sect. 1.

ſe; aut potius Nemeadem quidem illam anno 1. Olympiadis, ſed ceteras tamen omnes *ſecundis* celebratas eſſe: quemadmodum prorſus Dodvellus ipſe Pythiades omnes ſemper *ſecundis* Olympiadum annis edi conſueviſſe contendit, quamvis Euſebius *primam* Pythiadem in anno *tertio* Olymp. IL. collocaverit. At, quocumque demum ex fonte Euſebii error, aut opinio profluxerit, ipſius auctoritas, & exemplum illud perſpicuis teſtimoniis, & exemplis aliis, quae ſuperius expoſui, praeferri certe non poterit. Proximo deinde loco Dodvellus Nemeadem Diodoro memoratam exhibet, ipſamque non 2. ſed 3. potius Olympiadis anno peractam eſſe arbitratur, quod horographus Diodori annus non ab *aeſtate*, ſed a praecedenti *vere* inciperet. Liberius haec tamen, prorſuſque immerito fingi iam diximus; cum praeſertim Diodorus, ut eſt a Petavio, Dodvello, ceteriſque ſubinde obſervatum, Olympici anni principium ſerius arceſſere, vel conſtituere videatur; adeoque res Olympicis annis illis geſtas uno ſerius anno conſignare conſueverit. Denique, ſi liberior illa Dodvelli hypotheſis hic admittatur, Iſthmiaci Ludi, quos Diodorus in anno 3. Olymp. XCVI. collocavit, ad ſequentem annum referendi forent; quod certe Dodvellus ipſe non dixerit. Tertio loco Dodvellus Nemeadas illas exponit, quae Cleomenici belli tempore contigerunt, ipſaſque *primo*, ac *tertio* Olympiadis anno celebratas eſſe contendit. At Nemeades illas non alteri, quam *ſecundo*, & *quarto*, Olympiadis anno tribuendas eſſe iam vidimus. Nemeadem aliam ab Arato celebratam aſſerit, ipſamque, *ut videtur*, anno $\frac{2}{3}$ Olympiadis CXXXIV. peractam eſſe opinatur, proximo nimirum poſt ſecundam Arati Praeturam anno. Nullus hic tamen a Plutarcho [1] character exprimitur, adeoque nihil hic facile conſtitui poteſt. Nemeacis Ludis iſtis, quos ſtato, ſolemnique tempore celebratos eſſe defendit, alios adtexuit Dodvellus, quos *alieno tempore* commiſſos aſſerit; eos nimirum, qui Philopoemene [2], ſimulque rege Philippo praeſente ſunt inſtituti [3]: atque illos etiam, in quibus Philippus ipſe Hannibalis victoriae nuncium accepit. Nemeades tamen iſtas, quas non *duas*, ſed *tres* fuiſſe iam diximus, temere a Dodvello conſignatas, ſimulque legitimas, ac ſtatas eſſe demonſtravi. Denique perſpicuum

(1) In Arato (2) Ex Plutar. in Philopoem. (3) Ex Livio Lib XXVII.

cuum aliud Nemeadis exemplum attulit, quae quamvis alieno tempore peracta fuerit, verum tamen, legitimumque Nemeadum tempus oſtendit. Narrat Livius Argivos anno V. C. Var. 559. Nemeadem diſtuliſſe, ut Flamininum, ſimulque Romanum exercitum, qui in hybernis agebat, expectarent. Itaque, cum Flamininus ineunte anno 1. Olymp. CXLVI. in Graecia foret, confectoque bello Iſthmia celebraſſet, perſpicue apparet Nemeadem illam, quae ineunte anno 2. peracta fuit, non ſuperioris anni aeſtate, ſed hyeme potius anni 1. celebrari debuiſſe. *Commode autem ſtatum Ludorum hibernorum diem in illius adventum diſtulerint, quo Ludi ipſi tanto praeſide ornarentur* (1)... *Sed Ludos aeſtivos in alium uſque annum differendi, ut Quintium praeſidem haberent, nulla erat certe ratio* (2). Ergo, concludit Dodvellus, *primis* Olympiadum annis hybernae Nemeades adſcribi debent, adeoque ineuntibus *tertiis* aeſtivae. Atque optime id ille quidem, accurateque, ſi non alia de cauſſa Ludi dilati forent, quam ut Flaminini, Romanique exercitus adventus expectaretur. At Livius, quem Dodvellus auctorem, & vadem exhibet, Nemeacos Ludos alia de cauſſa dilatos eſſe teſtatur. Siquidem, ubi dixiſſet quod Flamininus in ipſa Iſthmiorum celebritate pacem, libertatemque Graecis conceſſit, ſubdit Quinctium ipſum in Graecia hybernaſſe, mox Lacedaemonem obſediſſe, poſtquam Nabis Lacedaemoniorum tyrannus arma in Romanos converterat; tum Argivos eiecto Lacedaemoniorum praeſidio, quod a Nabide impoſitum fuerat, libertatem adeptos eſſe; tandemque concludit: *laeta Civitas celeberrimum Feſtorum dierum, ac nobile Ludicrum Nemeorum die ſtata propter belli mala praetermiſſum in adventu Romani exercitus, Duciſque indixerunt, praefeceruntque Ludis ipſum Imperatorem* (3). Ergo *Nemeorum Ludicrum die ſtata* non Romani exercitus ac Imperatoris expectandi cauſſa, ut putavit Dodvellus, ſed *propter belli mala praetermiſſum* fuerat; tantumque abeſt ut ea de cauſſa Nemeacos Ludos illos Argivi diſtulerint, ut, ex hybernis exercitum praeſtolati, Flamininum ipſis praeficerent; ut Nabidis potius tyrannide, bellique calamitatibus adhuc oppreſſi ne quidem Flamininum ipſum venturum eſſe confiderent. Ac certe pax illa, quae ineunte anno 1. Olympiadis a Flaminino conceſ-

(1) Lib. XXXIV. (2) Sect. 2. (3) Libr. XXXIII.

ceſſa fuit, non ad Nabidem, adeoque Lacedaemonios, atque Argivos ipſius tyrannide adhuc oppreſſos, ſed Philippum regem, plurimaſque Graecorum Vrbes ſpectarit; ut proinde cum Nabide ceteriſque bellum recruduerit, donec, erepta iam Sparta, Flamininus Nabidi quoque pacem conceſſit: eamque in ipſo Nemeorum Ludicro praeconis voce publicavit. Eiuſmodi vero belli, ſive tyrannidis initium, qua Argivi miſere premebantur, adeoque ſolemnes Ludos *die ſtata praetermittere* ſunt coacti, ad Olympiadis CXLV. annum $\frac{1}{4}$, ſive V. C. Varr. 557. manifeſtiſſime referri debet; quo, Livio ipſo teſte, Argivorum Civitas a Philippo rege Nabidi conceſſa fuit. Itaque Nemeas illa, quae *propter belli mala* praetermiſſa fuit, non hyeme anni 1. ut volebat Dodvellus, ſed ineunte 4. Olympiadis ſuperioris anno celebranda fuerat, quo *Nicoſtratus*, Livio teſte, apud Achaeos Praetoris munere fungebatur; cumque Argivorum Civitas a Flaminino recepta, adeoque Nemeaci Ludi peracti fuerint dum *Ariſtaenus* Praetoris munus obiret, manifeſtiſſime deduci debet quod exeunte anno 1. ſive, ſi mavis, ineunte quoque 2. peracti fuerint, ſed *aliena* tamen, non *ſtata* die: quod nimirum *ſecundis* Olympiadum annis Nemea non *aeſtiva*, ſed *hyberna* forent, ut ſuperius eſt obſervatum.

XIV. Olympicis autem annis ita a me conſtitutis, quibus Nemeades omnes, ſive *hybernae*, ſive *aeſtivae* illae fuerint, redire, vel inſtaurari conſueverant, id unum explorandum ſupererit quo vere tempore, ſive anni menſe, Nemeades aeſtivae, quae ceteris ſplendidiores fortaſſe fuerant, ac frequentius certe a Scriptoribus memorantur, peragerentur; ſic enim facile menſis etiam ille oſtendetur, in quem Nemeades aliae, hybernae nimirum, inciderint. Verus, ac elegans Pindari Scholiaſtes aſſerit quod Nemeacus Agon duodecima Panemi cuiuſdam die agebatur: τελούμενος μηνὶ Πανέμῳ δωδεκάτῃ (1) Nemeorum Agon *celebratus* erat *menſe Panemo, duodecima* die. Petavius hic aſſerit quod Panemus ille *eſt Iunius circiter* (2); quod nimirum in nova Macedonicorum menſium ſolarium ſerie Panemus Iunio fere reſpondeat. Dodvellus etiam Panemum iſtum Sholiaſtae Pindarico memoratum non Corinthium, ſed Argolicum potius, vel Macedonicum eſſe putavit, quod Argivi Nemeis praeſiderent, ac Ma-

cc-

(1) Argum IV. & V. (2) Doctr. Temp. Libr. I. c. 33.

cedonum colonia forent, adeoque non aliis, quam Macedonum, menſibus uterentur; quod denique Corinthiorum Panemus, Demoſthene teſte, Attico Boedromioni reſponderet, ideoque non aeſtivus, ſed autumnalis potius, menſis videretur; cum tamen exemplis ipſis appareat Nemeades aeſtate, hoc eſt Metagitnione menſe, celebratas eſſe, qui Macedonico, vel Argolico Panemo accuratiſſime coniungebatur [1]. Sed doctiſſimum certe Virum depravatus ille Demoſthenis locus, quem opportunius in Faſtis Atticis expoſui, & emendavi, hic, alibique ſaepius in errorem abripuit; ut Corinthiorum Panemum, ſimulque Panemum Macedonicum omnino temere collocaret. Etenim Corinthiorum quidem Panemus non Boedromioni, ut in vitiato Demoſthenis textu nunc legitur, ſed Hecatombaeoni Attico, Looque Macedonum reſpondebat; adeoque Macedonum Panemus, qui proxime Loum praecedebat, non Metagitnioni, ut putavit Dodvellus, ſed Scirrhophorioni potius accuratiſſime coniungebatur; ut in ſubiecta menſium illorum ſerie conſpicitur

Corinthii	*Attici*	*Macedonici*
. . . . . .	Scirrhophorion	Panemus
Panemus	Hecatombaeon	Lous
. . . . . .	Metagitnion	Gorpiaeus
. . . . . .	Boedromion	Hyperberetaeus.

Exinde vero iam facile clariſſimeque deduci debet quod Panemus ille, quo Nemeadas aeſtivas *tertiis* Olympiadum annis celebrari conſueviſſe Dodvellus ipſe iam dixerat, Argolicus, vel Macedonicus eſſe non poteſt; alioquin Nemeades ipſae non *aeſtivae*, ſed *vernae* potius dicendae forent; quodque gravius eſſe debet illae non in *tertios* Olympiadum annos Hecatombaeone ineuntes, ſed in *ſecundos* potius exeuntes inciderent: quod ab ipſa Dodvelli hypotheſi, ſimulque variis Scriptorum teſtimoniis, ſive Nemeadum exemplis abhorret. Itaque Panemus ille Nemeacus non alius, opinor, quam Corinthius, habendus erit; adeoque Nemeades aeſtivae ad *duodecimam* Hecatombaeonis Attici diem manifeſtiſſime referri debent; qua in aliis Olympiadum annis Iſthmia aeſtiva peragi conſueviſſe demonſtravimus. Ea vero de cauſſa Corinthium hic potius, quam Macedonicum, menſem deſignando Nemeorum tempori uſurparum eſ-

(1) Diſſert. VII. Sect. 5. & 6.

ſe putaverim quod Corinthii quoque Ludis eiuſmodi praeſiderent; niſi fortaſſe putaveris Argivos ipſos iiſdem omnino menſium Corinthiorum nominibus uſos eſſe. Quod enim Dodvellus ait Argivos Macedonum coloniam fuiſſe, adeoque non alios, quam Macedonum, menſes uſurpaſſe, probari certe non poterit. Vt enim praeteream Gentium plurimas, quae a nationibus aliis originem ſortitae fuerant, variis omnino menſium nominibus, atque annis civilibus uſas eſſe, ut in Faſtis Atticis Diſſertatione XIV. demonſtravi, perſpicuo Plutarchi teſtimonio erudimur Argivorum menſes non antiquioribus ſolum, ſed recentioribus etiam temporibus, non Macedonicis, ſed aliis omnino nominibus appellari conſueviſſe. Etenim diligens Scriptor ille teſtatur Argivarum mulierum victoriam *prima*, vel iuxta alios *ſeptima* menſis illius die contigiſſe τȣ͂ νῦν μὲν Τετάρτȣ, πάλαι δὲ Ἑρμαίȣ παρ' Ἀργείοις (1) *qui nunc quidem Quartus, olim vero Hermaeus apud Argivos* dicebatur. Itaque, ſicuti *quartus* Argivorum menſis non Macedonico, ſed peculiari potius Argolico nomine deſignabatur, ita quoque ceteri Argivorum menſes a Macedonicis accuratiſſime diſtingui debent: cumque civilis annus ex Dodvelli ſententia (2) a vere inciperet, adeoque *Hermaeus* ille Hecatombaeoni Attico coniungeretur (3), perſpicue apparet quod menſis ille, quo Nemeades aeſtivae peragebantur, a Corinthiis quidem *Panemus*, a Macedonibus autem *Lous*, atque ab Argivis ipſis *Hermaeus* appellabatur; ut Pindaricus proinde Scholiaſtes *Panemi* nomine non Macedonicum, non Argolicum, ſed Corinthium potius menſem expreſſerit. Haec omnia tamen de antiquioribus ſolum temporibus illis intelligi profecto debent, quibus apud Argivos, Corinthios, Macedones, alioſque Graeciae Populos Lunares anni adhiberi conſueverant; adeoque Ludi, quamvis eadem menſis lunaris die acti forent, atque aeſtivae Nemeades in duodecimam Hecatombaeonis Attici, Corinthii Panemi, Loique Macedonici diem inciderent, a Solaris tamen anni cardine, ſive Solſtitio, inaequalibus ſubinde intervallis, diſtabant. Vbi vero Solaris anni periodus in civiles uſus invecta, ſimulque veterum Macedonicorum menſium ſedes alicubi perturbata fuit, mirari certe non poſſumus ſi Nemeades etiam ipſae, quae Hecatombaeone Attico, ſive Macedonum

Leo

(1) De Virt. Mulier. (2) Diſſert. VII. Sect. 9. (3) Diſſert. V. Sect. 22.

Loo redibant, in Macedonicum menſem alium, ac fortaſſe Panemum ipſum, inciderint. Cum enim civilis Macedonici anni cardo a pluribus, qui Macedonicis Menſium nominibus utebantur, integro menſis ſpatio in anteriora protruſus eſſet, adeoque menſis ille, qui Hecatombaeoni Attico reſpondebat, a Macedonibus quidem Europaeis, Antiochenis etiam, Pergamenis, & Epheſiis *Lous*, a Smyrneis autem, ac Syro-Macedonibus *Panemus* appellaretur, fieri fortaſſe potuit ut Nemeades illae, quae veteri Loo, ſimulque Attico Hecatombaeone committebantur, in recentiorem Panemum illum incurrerent. Itaque in hac hypotheſi Pindaricus etiam Scholiaſtas ille, qui Nemeades *duodecima Panemi die* celebratas aſſeruit, non de Corinthio, ſed de Macedonico quoque Panemo intelligi fortaſſe poterit; quod ſuis nimirum temporibus Hecatombaeon Atticus, quo Nemeades conſtantiſſime peragebantur, apud Gentes illas, quas Pindaricus Scholiaſtes incolebat, non Loo, ſed Panemo ſolum, coniungeretur.

XV. At graviſſima exinde, atque inextricabilis propemodum difficultas alia ex Pindari Scholiaſte ſuboritur, quae Nemeorum diem hactenus conſtitutam mirifice perturbat. Etenim Scholiaſtes ille de Tlepolemiis Rhodiorum Feſtis diſſerens ait: τελεῖται δὲ Ἀγὼν μηνὸς Γορπιαίου εἰκοστῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ. Ἀπέχει δὲ τῶν Νεμέων ἡμέρας ἕξ. (1) *celebratur autem Agon Gorpiaei menſis viceſima quarta die. Diſtat vero a Nemeis diebus ſex.* Ex eiuſmodi Scholiaſtae loco magnus Scaliger Nemea Tlepolemiis ipſis poſteriora fuiſſe putavit; adeoque Nemeades Hyperberetaei novilunio inſtauratas eſſe contendit (2). Dodvellus autem, quamvis Panemum ab alio Scholiaſte Pindarico memoratum Macedonicum eſſe, adeoque Auguſto Iuliano accuratiſſime reſpondere cenſeret (3), Vſſerio tamen Duce obſervavit Gorpiaeum iuxta Macedonas Europaeos, Pergamenos etiam, ac Epheſios 25. Iuliani Quintilis die incepiſſe; adeoque *viceſimam quartam* Gorpiaei diem, ſimulque Tlepolemia Feſta in 17. Auguſti Iuliani diem incidiſſe: quo plane fieret Nemeades 12. eiuſdem Auguſti Iuliani die celebratas *ſex* ſolum diebus, utroque termino incluſo, a Tlepolemiis diſſidere (4). At doctiſſimi Dodvelli pace ve-

 tus,

(1) Ad Olymp VII. (2) Ad Chron. Euſeb. anno 1449. (3) De Anno Sol. Macod. c. 4. (4) Diſſert. VII. Sect. 10.

tus, & lunaris ille Panemus a Pindari Scholiaſte memoratus Macedonicus eſſe non poterat; & quamvis etiam Macedonicus eſſe dicatur, ſi Nemeades ex Dodvelli hypotheſi in 12. Auguſti Iuliani diem incidiſſent, ad *duodecimam Panemi diem* referri certe non poſſent; adeoque ſubtilior ille Dodvelli calculus, & coniectura diſſidentes iſtas Interpretum ſententias componere, vel conciliare non poterit. Itaque, ſi Nemeades ſemper una, eademque Macedonici menſis die, ſive olim lunaris, ſive deinde ſolaris etiam is fuerit, peractae ſint, Pindarici Scholiaſtae locum omnino vitiatum eſſe putaverim, nec alia certe ratione corrigi, ſanarique ille poterit, quam ſi numeri temere tranſpoſiti ſuis in locis accurate reſtituantur. Scripſerat, ut opinor, Scholiaſtes μηνὸς Γορπιαίυ ϛ' ἡμέρᾳ. Α'πέχει δὲ τῶν Νεμέων ἡμέρας κδ'. *menſis Gorpiaei 6. die. Diſtat vero a Nemeis dies* 24. Imperitus, ac feſtinans Librarius numeros illos ita viciſſim tranſpoſuit, ut in depravato deinde codice legeretur μηνὸς Γορπιαίυ κδ' ἡμέρᾳ. Α'πέχει δὲ τῶν Νεμέων ἡμέρας ϛ'. *menſis Gorpiaei* 24. *die: diſtat vero a Nemeis dies* 6. atque exinde in alios Codices omnes error ille manavit. Suſpicionem hanc mihi pridem iniecerant plurimi id genus errores alii, qui ex numeris temere tranſpoſitis irrepſere; & coniecturam hanc meam ſatis, ut arbitror, confirmat quod numeris iterum tranſpoſitis, vel a me reſtitutis, omnia ſibi mirifice conſentiant, atque obſcuriſſimus locus ille iam nitidus haberi debeat. Etenim inter *duodecimam* Macedonici Loi, ſive Corinthii Panemi, diem, qua aeſtivas Nemeadas celebratas eſſe iam diximus, ad *ſextam* ſequentis Gorpiaei diem, qua Tlepolemia peracta fuerint, *vigintiquatuor* dies accurate intercesſerunt. Quod ſi vulgatus ille Scholiaſtae locus retineri fortaſſe debeat, Nemeades a 12. Loi ad 18. Gorpiaei diem transferendae forent, quod ab omni tamen veritatis ſpecie maxime abhorrere Dodvellus ipſe concederet; qui ſacros ſolemneſque Ludorum dies conſtantes eſſe iam dixerat. Quaecumque tamen hypotheſis in definienda Nemeorum die pro ſequioribus eiuſmodi temporibus eligatur, dubitari certe non poterit quin antiquioribus aliis aeſtivae Nemeades in Hecatombaeonem Atticum, adeoque Macedonicum Loum, ſimulque Corinthium Panemum inciderint.

XVI. Exinde vero Delphinii menſis ſitus in civilibus Aegi-

ginetarum annis conſtitui, vel definiri facile poterit. Pindarus Pytheam Aeginetam, qui pancratio Nemea vicerat, laudans ait:

> Αʽ Νεμέα μὲν ἄρηρε,
> Μεἰςτ' ἐπιχώριος, ὃν φίλησ' Αʼπόλλων. (1)
> *Nemea quidem adaptata eſt ei,*
> *Menſiſque patrius, quem amat Apollo.*

Ad eiuſmodi Pindari verba Scholiaſtes adnotavit παρ' Αἰγινήταις Δελφίνιος μεὶς ἄγεται Δελφινίῳ Αʼπόλλωνος ἱερὸς, ἐν ῷ ἴσως φησὶ γεγενῆσθαι τὰ Νέμεα *apud Aeginetas Delphinius menſis agitur Delphinio Apollini ſacer, in quo* Delphinio Aeginetarum menſe *Nemea quoque peracta fuiſſe dicit*. Itaque Dodvellus (2) Delphinium Aeginetarum menſem Attico Metagitnioni reſpondiſſe voluit; quod illo nimirum Nemea celebrata fuiſſe arbitretur. Obſervat etiam Metagitnionem ipſum, Delphinii inſtar, Apollini ſacrum fuiſſe; adeoque nihil veriſimilius eſſe, quam menſes illos uni eidemque Apollini ſacros ſibi accuratiſſime reſpondiſſe. Verum Nemeades non Metagitnione, ſed Hecatombaeone, menſe celebratas eſſe iam diximus; adeoque, ſi Delphinius Aeginetarum menſis cum Nemeaco menſe coniungebatur, Hecatombaeoni Attico, ſive Corinthiorum Panemo, reſpondiſſe debuit. Quandoquidem vero Nemeades ipſae, quae aeſtivae fuerant, Hecatombaeone menſe peragebantur, nihil certe veriſimilius eſſe unquam poterit, quam Nemeades alias, quas hybernas eſſe iam diximus, ſex menſium intervallo ab aeſtivis remotas fuiſſe; adeoque Gamelione Attico, Peritioque Macedonico celebrari conſueviſſe. Itaque hoc etiam loci Dodvelli ſententia corrigi, vel emendari iam poterit, qui cum aeſtivas Nemeadas Metagitnioni conceſſerit, hybernas non alteri, quam Antheſterioni, tribuendas eſſe contendit (3). Optime id tamen, accurateque Dodvellus quod, licet Nemeades alterne aeſtivas, ac hybernas eſſe demonſtraverit, ipſas tamen a primis uſque temporibus *trietericas* extitiſſe, atque ad extrema uſque tempora, quibus aliorum inſtar abolitae ſive ſublatae fuerunt, alternis annis celebrari conſueviſſe, perſpicuis Pindarici Scholiaſtae (4), aliorumque teſtimoniis ſuperius etiam a me laudatis oſtendit. Itaque mirari plane quis poterit quod eruditiſſimus Faber, quo nemo certe uberius

(1) Nem. V. ver. 81. (2) Diſſert. VII. Sect. 11. (3) Diſſert. VII. Sect. 7. (4) Nem IV.

rius, & elegantius eiuſmodi Ludorum omnium originem, ac ritus expoſuit, *etiam annuos Nemeorum Agones Argis exhibitos ſingulis quadriennis quaternos* (1) fuiſſe dixerit; idque Fabro duce Prideauxius ipſe temere exiſtimaverit (2). Doctiſſimo certe Fabro (quid enim Prideauxium hic memorem, qui Scriptores alios ſolum exſcribere ſubinde ſolet?) ambiguus quidam Iuliani locus impoſuit, ubi Caeſar ille, poſtquam dixiſſet pentaeteridis, ſive quadriennii completi ſpatio Olympicos quidem, Pythicoſque Ludos ſemel, Iſthmicos vero bis celebrari, repente ſubdit ἐν μέντοι τύτῳ τῷ χρόνῳ κ̀ δύο πρόκειν]αι παρὰ τοῖς Α'ργείοις Α'γῶνες ἕτεροι οἵδε. ὥςε εἶναι τέσσαρας πάντας ἐνιαυ]οῖς τέσσαρσι. (3) *in hoc vero tempore duo etiam propoſiti ſunt apud Argivos alii Ludi, ut in univerſum per quadriennium quatuor ſint* Ludi: quod de Nemeacis ſolum Ludis intelligendum eſſe tum Faber, tum Prideauxius immerito exiſtimarunt. Etenim Iulianus ipſe nitide diſerteque iam dixerat quod Ἠ'λεῖοι μὲν κ̀ Δελφοὶ διὰ τῆς πολυθρυλλήθυ πεν]αετηρίδος ἅπαξ ἐπιτέλειν εἰώθασι. διττὰ δὲ ἐςι Νέμεα παρὰ τοῖς Α'ργείοις, καθάπερ Ι''σθμια παρὰ Κορινθίοις *Elidenſes quidem, & Delphi per celeberrimum quinquennium illud ſemel tantummodo celebritatem obire conſueverunt; duplicia vero ſunt Nemea apud Argivos, ſicut Iſthmia apud Corinthios*. Itaque tantum abeſt ut ex celeberrima Iuliani Caeſaris Epiſtola inferri poſſit ipſius aetate Nemeades *annuas* evaſiſſe, ut exinde potius manifeſtiſſime confirmetur Nemeades, Iſthmiadum inſtar, integro pentaeteridis ſpatio bis tantum peragi conſueviſſe, adeoque ſemper *trietericas* extitiſſe. Vbi vero Caeſar ipſe teſtatur apud Argivos *quatuor* Agones quadriennii tempore, ideoque ſingulis annis Agonem aliquem, celebrari, perſpicue Nemeacos a duobus Ludis aliis diſtinguit, aſſerens quod praeter bina Nemea κ̀ δύο πρόκειν]αι Α'γῶνες ἕτεροι οἵδε *duo etiam Agones alii proponuntur*. Quinetiam, niſi plurimum hic ego fallor, duorum eiuſmodi Ludorum nomen Iulianus expreſſerat, adeoque inſignis hic locus perſpicue mutilus habendus erit, nec aliter ille corrigi, ſanarique poterit, quam ſi duorum Agonum nomina, quae prorſus exciderant, inſerantur. Atque alterum quidem ex Ludis illis non alium eſſe putaverim, quam qui τῆς Α'σπίδος *Scuti* vocatur, atque in Athleticis Marmoribus ceteris Graeciae Ludis, vel

(1) Agoniſt. Libr. II. c. 23. (2) Ad Marm. Oxon Pag. 191. (3) Epiſt. pro Argiv.

vel Certaminibus accenſetur. Ita in Oxonienſi Marmore (1) ſuperius memorato C. Antonius Septimius Citharoedus viciſſe dicitur τὴν ἐξ Α''ργυς Α'σπίδα. Νέμεα Γ. *Argis Scutum. Nemea ter.* Sic in alio Marmore, quod Megaris Sponius exſcripſit (2), inter Agones alios memoratur Πύθια ἐν Δελφοῖς Β. Νέμεια ἐν Α''ργει Γ. Ι''σθμια Β...... τὴν ΕΙΖ ΑΡΓΟC ΑCΠΙΔΑ. *Pythia in Delphis bis. Nemea in Argis ter. Iſtmia bis. . . . Argis Scutum.* Denique in Gruteriano Marmore dicitur quod Aſclepiades, ſive Hermodorus, vicit Ολύμπια τὰ ἐν Πείσῃ CM ὀλυμπιάδι. Πύθια ἐν Δελφοῖς. Ι''σθμια δίς. Νέμεα. δὶς τὸ δεύτερον στήσας τὺς Α'νταγωνιςὰς. κ̀ τὴν Α'σπίδα ΗΡΑCΕΜ ΜΙ. Καπειτώλια &c. quae in aeterno Gruteri Opere ita latine redduntur. *Olympia, quae in Piſa CXL. Olympiade, Pythia in Delphis. Iſtmia bis. Nemea bis ſecundum ſiſtens adverſarios, & Clypeum attollens .... Capitolinos Romae bis &c.* At immortalis Scaliger, cum Marmoris voces depravatas eſſe intelligeret, mutilum potius hiantemque Marmoris textum ita nobis exhibuit κ̀ τὴν Α'σπίδα .... Καπειτώλια... (3) Ex duobus tamen exemplis illis, quae ſuperius expoſui, Marmorumque illorum praeſidio Gruteri quoque Marmor hic corrigi, ſupplerique facile poterit. Itaque non ΕΜΜΙ ſed ΕΝΑΡΓΕΙ certiſſime reſcribi debet: cum praeſertim priores quidem literae duae in ſuperioris verſus fine, poſteriores vero in ſequentis initio reperiantur; adeoque facile vel quadratarii, vel potius exſcriptoris vitio ex evanidis diſiectiſque literis illis incondita vox alia procudi potuerit; atque ita voces illae latine reddendae ſunt, *& Scutum Iunonis in Argo*: quod nimirum Agon ille Η''ρας Α''γων Pindaro (4) quoque memoratus Iunoni ſacer foret, ut Rheineſius (5), Meurſius (6), aliique plurimi demonſtrarunt, qui varios eiuſmodi Agonis ritus accuratiſſime deſcripſerunt. Ergo, cum *Iunonis Scutum*, ſive *Scutum in Argo* ceteris Graeciae, ſive Argivorum Ludis accenſeatur, dubitari certe non poterit, quin Iulianus Caeſar Agonem iſtum hic deſignaverit, atque Agon ipſe *pentaetericus* potius, quam *annuus*, haberi fortaſſe debeat. Ita quoque Ludicrum, vel Feſtum aliud ab Argivis ſplendido ſolemnique ritu in Iunonis ipſius honorem agebatur, in quo puellae virgines omnibus certaminum generibus, quae in

(1) Marm. Oxon. III. Pag. 70. (2) Itiner. Tom. III. Pag 221. (3) De Emend Temp Libr V. Pag. 476. (4) Pyth. VIII. ver. 113. & Nem. X. verſ. 41. (5) Var. Lect. (6) Graec. Feriata.

in Olympicis, aliiſque Agonibus habebantur, certare conſueverant; ut a Pauſania [1] erudimur. Hinc illa Ἡραῖα ſive *Iunonia* Feſta vocabantur; ut Feſta illa, quorum curationem Philippo regi ab Argivis delatam eſſe Livius [2] teſtatur. Eiuſmodi quoque Hereorum, ſimulque Feſtorum in Antinoi honorem in eximio Marmore apud Muratorium mentionem invenio Pag. 561. Num. 2. in quo Argivorum Civitas honorat Titum Statilium ϛρατηγήσαντα τῶν Ἀχαίων, τὸν Ἀγωνοθέταν Ἡραίων, ϗ Νεμείων, ϗ Σεβαϛείων, ϗ Νεμείων, ϗ Ἀντινοείων ἐν Ἄργει, ϗ Ἀντινοείων ἐν Μαντινέᾳ, ϗ Ἀσκλαπίων ἐν Ἐπιδαύρῳ. *Achaeorum Praetura functum, Agonothetam Ludorum Iunoniorum, & Nemeorum, & Auguſtalium, & Nemeorum, & Antinoiorum in Argis, & Antinoiorum Mantineae, & Aeſculapiorum in Epidauro*. Itaque, cum Livius ipſe diſerte dixerit prius Herea, tum Nemea celebrata fuiſſe, ac Nemeas illa ineunte 4. Olympiadis anno peracta fuerit, exinde facile inferri poterit Herea, ſive Iunonia Feſta, ſi *pentaetcrica* & ipſa fuerint, exeuntibus *tertiis* Olympiadum annis peragi conſueviſſe: ut optime proinde dixerit Iulianus quod ϗ δύο πρόκεινται Ἀγῶνες ἕτεροι ὅιδε *hi duo etiam Agones alii praeponuntur*: quod nimirum Iunonia Feſta *aeſtivas* Nemeades, Scutum vero *hybernas* praeceſſerint; adeoque Scuti Certamen in *primos* fortaſſe Olympicos annos inciderit. Sed celebres illos Argivorum Ludos, ipſorumque tempus alii diligentius inquirant. Id unum mihi perſpicuis, opinor, certiſque characteribus oſtendiſſe ſufficiat Nemeades ipſas nunquam *annuas*, ſed *trietericas* ſemper fuiſſe; atque alternis annis ita peragi conſueviſſe, ut *hybernae* quidem in medios *ſecundos*, *aeſtivae* vero in *quartos* ineuntes Olympiadum annos inciderint.

(1) Eliac. I. (2) Lib XXVII

DISSERTATIO IV.

ISTHMIA.

I. CVm Athamas Siſyphi Corinthiorum regis frater Learchum filium furore percitus occidiſſet, Ino Athamantis uxor dolore correpta una cum Melicerta filio in mare ſe praecipitem dedit. Melicertae corpus ad Corinthiacum Iſthmum a Delphino delatum, atque a Siſypho tumulatum fuit. Tunc Melicerta ſub *Palaemonis* nomine inter Daemonas, aut Genios; atque Ino ſub *Leucotheae* appellatione inter Nereidas haberi coepit: ac utrique, Nereidum iuſſu, funebris Agon ille inſtitutus fuit; qui, cum in ipſo Corinthi Iſthmo perageretur, *Iſthmiacus* eſt appellatus (1). Deinde vero, cum Sinis Neptuni filius, ac latrones alii confluentibus ad Ludos Graecis infeſti forent, ipſorum celebritas aliquandiu intermiſſa fuit; donec Theſeus ſublato Sinide veteres Ludos illos inſtauravit, ipſoſque non Ino, ac Melicertae, ſed Neptuno potius Oceani, bimariſque Corinthi praeſidi dedicavit (2). Ac Iſthmiacos certe Ludos a Theſeo celebratos eſſe non modo Plutarchus (3), ac Pindari Scholiaſtes, ſed Oxonienſis etiam Marmoris auctor oſtendit, qui varia Theſei facinora ſimul complexus ait: Ἀφʼ οὗ Θησεὺς . . . τὸν τῶν Ἰσθμίων Ἀγῶνα ἔθηκε Σίνιν ἀποκλείνας ἔτη 𐅅ΗΗΗΗ𐅄ΔΔΔΔΠ (4) *Ex quo Theſeus . . . Iſtmiorum Certamen conſtituit, poſtquam Sinin occiderat; anni* 995. adeoque ex Marmoris huius hypotheſi Iſthmiaci Ludi tunc a Theſeo conſtituti 1483. annis pri-

(1) Schol. Pind. in Argum. Iſthm. & Pauſan. Attic. in fine & Corinth. c. 1. (2) Schol. Pind. Argum. II. (3) In Theſeo. (4) Epoch. 21.

mam Olympiadem praeceſſerunt; ſeptemque ſolidis annis ante primam Nemeadem ab Argivorum regibus celebratam contigerunt. Verum an Iſthmiaci Ludi a Theſeo non inſtaurati ſolum, ſed inſtituti etiam fuerint, an Melicertae prius, aut Neptuno ſacri eſſe coeperint, definiri vix poterit: cum ipſa quoque Plutarchi aetate maxima opinionum varietas haberetur, quas diligens Scriptor ille ſincere accurateque complectitur. Vtraque tamen opinio probari, ſimulque facile componi poterit, ſi Muſaei hypotheſis eligatur, qui Agones duos in Iſthmo peragi conſueviſſe teſtatur, quorum alter Neptuno, alter Melicertae ſacer foret; quamvis idem ille Apollonii Scholiaſtes (1), qui Muſaei teſtimonium exſcripſerat, Iſthmiacos Ludos prius Neptuno, deinde Siſyphi regis aetate Melicertae dicatos eſſe teſtetur; moxque Neptuno ſoli, Theſeo fortaſſe auctore, (2) conſecrati ii videantur; ut Neptuni proinde Pindarus (3), Xenophon (4), Auſonius (5), aliique plurimi, non Melicertae, meminerint. Atque ex hoc ipſo, ut opinor, veterum Ludorum diſcrimine coronae quoque varietas oriri fortaſſe potuit, ut antiquitus quidem, in Neptuni honorem, ex pinu, arbore nimirum Neptuno ſacra; deinde vero, exprimendo Melicertae, funeri ex apio contexeretur; quamvis Plutarchus in Agonibus etiam illis, qui Melicertae dicati fuerant, antiquitus quidem ex pinu, mox, Nemeorum inſtar, ex apio, iterumque tandem ex pinu coronam uſurpatam eſſe demonſtret (6); ut optime proinde dixerit Apollonii Scholiaſtes prius ex pinu, deinde ex arido apio coronam Iſthmionicis conceſſam eſſe; optimeque viciſſim Pindaricus etiam Scholiaſtes ille (7), qui prius ex apio, deinde ex pinu contextam aſſeruit: quod nimirum, Plutarcho teſte, prius haec pinea, deinde ex apio, iterumque mox pinea uſurpata fuerit. Quo vero tempore varietas illa invecta ſit facile coniici, vel divinari non poteſt. Id unum perſpicue ex Pindaro deduci poterit quod ipſius aetate corona ex apio victori concedebatur, cum ille victores illos celebrans *Δωρίων σελίνων Doricorum apiorum* ſaepiſſime meminerit (8). Id vero Timoleontis etiam aetate, ſive Olympiadis CX. anno 1. atque Antigoni regis temporibus, hoc eſt Olympiade CXX. obtinuiſſe Plutarchus ipſe de-

(1) Schol. Apollon. Lib. III. (2) Plutarch. in Theſeo. (3) Iſthm. I. II. (4) Hellen. Lib. IV. (5) In Eclog. (6) Sympoſ. Lib. V. quaeſt 3. (7) Argum. II. (8) Iſthm II. ver. 23. & VIII ver. 137. & Nem. IV. ver. 142. & Olymp. XIII. ver. 45.

demonſtrat [1]; adeoque antiquior illa corona ex pinu contexta Caeſarum fortaſſe temporibus iterum uſurpata videtur, ut Iſthmiacam proinde coronam Plinius [2], & Archias [3] pineam fuiſſe dixerint.

II. Perſpicuo quoque Pindari teſtimonio erudimur quod ipſius aetate Iſthmiaci Ludi, Nemeorum inſtar, *trieterici* fuerant, cum ipſos ἐν ταυροφόνῳ τριετηρίδι [4] *mactatrice bovum trieteride* celebrari conſueviſſe dixerit. Pindaricus etiam Scholiaſtes [5], ceterique Scriptores [6] omnes, ſi Suidam [7] unum exceperis, qui *annua*, ſimulque Plinium [8], & Auſonium [9], qui *pentacterica* fuiſſe temere exiſtimarunt, Iſthmia *trieterica* fuiſſe docent; nec ullibi tamen oſtendunt an illa a primis uſque temporibus tertio quolibet anno peragerentur; aut triererides illae ſequioribus ſolum temporibus invectae fuerint, poſtquam Iſthmiaci Ludi, qui iam fere obſolverant, ſunt inſtaurati. Certe Euſebius ab ipſo Melicertae funere uſque ad Olympiadis IL. annum 3. Iſthmia, ſimulque Pythia defeciſſe teſtatur, cum ad annum illum adnotavit: Ι᾿σθμια, κὴ Πύθια πρῶτον ἤχθη μετὰ Μελικέρτην: quae Euſebius latine reddidit *Iſthmia poſt Melicertem, & Pythia primum acta;* quemadmodum Scaliger in *Collectaneis Hiſtoriarum* ad annum 1. ipſius Olympiadis obſervavit: τὰ Ι᾿σθμια ἀπὸ τῶν χρόνων Κυψέλυ τῦ Κορινθίων τυράννυ παρημελημένα ἀνήχθη *Iſthmiaca Cypſeli Corinthiorum tyranni temporibus neglecta iterum acta ſunt*. Haec tamen Euſebius minus feliciter, accurateque expreſſit; cum Iſthmiades poſt Melicertae funus a Corinthiis celebratae mox a Theſeo inſtauratae fuerint, ut ſuperius oſtendi; Herculiſque aetate illas tertio peractas eſſe teſtetur Apollodorus. Quod vero Iſthmiadas a Cypſeli temporibus intermiſſas eſſe dixerit Scaliger, Scaligerique veſtigiis inſiſtens Dodvellus [10], id Solino quidem, ut arbitror, auctore ille didicit, qui Corinthios Cypſeli tyrannide oppreſſos a veteri, ſolemnique Iſthmiorum celebritate abſtinuiſſe teſtatur [11]. Sed levior hic certe Solini auctoritas eſſe debet, quam ut ipſius praeſidio in tanto veterum Graecorum ſilentio de priſtinis illis temporibus decernatur. Certe Pauſanias [12] Iſthmiacos Ludos ne exciſa quidem a Romanis Corintho deſiiſſe ſcribit; nihilque tamen

L 2

(1) Symp. Lib V. quaeſt. 3. vid. Poliaen. Lib. V. c. 12. (2) Lib. XV. c. 10. (3) Anthol. Lib. I. Epigr. I. (4) Nem. VI verſ. 69. (5) Ad Iſthm I. (6) Statius Lib IV. & VII Theb. (7) In Νέμεα (8) Lib. IV. c. 5. (9) In Eclog. Num. 388. (10) Diſſert. VI. Sect. 3 (11) Cap. 12 (12) Corinth. c. 2.

men de antiquioribus temporibus aliis adiecit, quibus illi obſoleverint. Quinetiam, ubi poſt Cypſeli tempora Eleos ab Iſthmiacis Ludis veteri conſtantique more ſemper abſtinuiſſe teſtatur [1], perſpicue, ut opinor, oſtendit Iſthmiades ipſas etiam poſt Cypſelum celebrari conſueviſſe. At, ne coniecturis hic tantum, aut ſolo veterum ſilentio Scaligeri, ſive Solini potius, ſententiam refutaſſe videar, obſervari maxime velim quod ceteras inter Solonis leges, atque inſtituta illud etiam a Plutarcho [2], Laertio [3], aliiſque pluribus [4] recenſetur: quod ille Olympiorum victoribus *quingentas*, Iſthmionicis vero *centum* drachmas veluti praemium decrevit. Itaque, cum Solon anno 3. Olymp. XLVI. Eponymus Athenis Archon fuerit, legeſque civibus ſuis poſuerit, dubitari certe non poterit quin iis temporibus Iſthmiacus Agon perageretur; cumque Cypſelus anno 4. Olymp. XXXVIII. e vivis exceſſerit, eiuſque ſucceſſor, ac filius Periander tyrannidem ipſam ad annum uſque 4. Olymp. XLVIII. Corinthi occupaverit, perſpicuum fiet Cypſelidarum aetate Iſthmia veteri conſtantique ritu celebrari conſueviſſe; non vero Cypſelidarum temporibus intermiſſa, Olympiade ſolum IL. proxima nempe poſt Periandri mortem, inſtaurata fuiſſe: quod Scaliger [5] Solini teſtimonio perperam exiſtimaverat. Quid vero quod Solinus ipſe Iſthmiacos Agones *pentaetericos* fuiſſe dicit, ipſorumque cauſſam, & originem hanc eſſe ſcribit quod Peloponneſus *quinque* maribus allueretur? cum tamen pentaeteris illa, ſimulque lepida Ludorum origo a Solino tradita a nullis omnino Scriptoribus memoretur? Haec, aliaque id genus plura argumento eſſe poterunt Iſthmiadas aliquando quidem, ſed longe tamen prius, quam Solinus, & ſerius, quam Euſebius putaverat, obſoleviſſe; nec alia de cauſſa ipſarum celebritatem ab Euſebio, ſimulque Solino Olympiade IL. inſtauratam aſſeri, niſi quod illae ſplendidiori pompa tunc agi coeperint; cum prius incerti fortaſſe temporis forent, tunc Nemeorum inſtar trietericae decretae fuerint; cumque prius victori pinea corona concederetur, Olympiade IL. ex apio contexi illa coeperit; ut nimirum Iſthmiaci Ludi Nemeacis hac etiam in parte conferri poſſent.

III.

(1) Eliac. I. c. 2. (2) In Solone. (3) Lib. I. Segm. 55. (4) Vid. Meurſ. in Solone. (5) Canon. Iſagog. Lib. III. pag. 334.

III. Ceterum Iſthmiades ipſas *primis*, ſimulque *tertiis* Olympiadum annis redire, vel inſtaurari conſueviſſe perſpicuis adeo Veterum teſtimoniis, variiſque illarum exemplis, quae apud Graecos, Latinoſque Scriptores ſubinde occurrunt, demonſtravit Dodvellus (1), ut nullus omnino dubitandi locus ſuperſit quin in definiendo illarum tempore non modo Dodvellus ipſe, ſed etiam Scaliger (2), ac Petavius (3), qui Dodvello praeluxerant, accuratiſſime diſputarint; ut ex illuſtri quoque Xenophontis loco deduci poterit, quem opportunius ſubiiciam. Quo vero civilis Corinthiaci, vel Attici anni menſe Iſthmiades agerentur nullus omnino Veterum indicavit; idque omnium primus ex illuſtri Pindarici Scholiaſtae loco Dodvellus ſubtiliter inveſtigavit (4). Pindarus Epharmoſti, qui Olympiadem LXXIII. *palaeſtra* vicerat, laudes celebrans ad Lampromachi Iſthmionicae laudes repente digreſſus ait:

. . ἦλθον τιμάορος Ἰσθμίαι-
σι Λαμπρομάχυ μί-
τραις, ὅτ' ἀμφότεροι κράτησαν
μίαν ἔργον ἀν' ἁμέραν.
Ἄλλαι δὲ δύ' ἐν Κορίν-
θυ πύλαις ἐγένοντ' ἔπει-
τα χάρμαι.
Ταὶ δέ ϗ Νεμέας Ἐφαρ-
μόστῳ κατὰ κόλπον. (5)

acceſſi honorem afferens Iſthmia-
cis Lampromachi coro-
nis: quando ambo adepti ſunt
eandem *rem*, ſeu victoriam, *eodem die*.
Alia vero duo in Corin-
thi portis contigerunt
poſtea gaudia;
Alia vero & Nemeae in
ſinu Epharmoſto.

Hic vetus Interpres ille adnotavit: Κατὰ μίαν ἡμέραν οἱ δύο ἐνίκησαν, ὁ μὲν Ἐφάρμοσος Ὀλύμπια, ὁ δὲ Λαμπρόμαχος Ἴσθμια *uno*, eodemque *die ambo vicerunt; Epharmoſtus quidem Olympia, Lampromachus*

(1) Diſſert. VI. Sect. 2. (2) De Emend. Temp. Lib. I. Pag. 39. & ad Chron. Euſ. Num. 1435. & 1821. (3) De Doctr. Temp. Lib. I. c. 33. (4) Diſſert. VI. Sect. 1. (5) Olymp. IX. verſ. 124.

machus vero Iſthmia. Itaque, concludit Dodvellus [1], cum Olympici Ludi ab *undecima* Hecatombaeonis Attici die ad *ſextam decimam* extenderentur, Iſthmiacus agon inter *undecimam*, ac *ſextam decimam* eiuſdem Attici menſis diem incidiſſe debuit; cumque veriſimilius cenſeri debeat Iſthmiades unico die peragi, abſolvique conſueviſſe, ad *duodecimam* potius, quam aliam, Hecatombaeonis Attici diem Iſthmiades aeſtivae referri poterunt. Quandoquidem vero primus Corinthiorum menſis erat Panemus, atque menſis ille Demoſthene teſte Boedromioni Attico reſpondebat, quemadmodum Carnius Siculorum, adeoque Corinthiorum menſium poſtremus Metagitnioni Attico coniungebatur, ut Plutarchus aſſeruit [2], exinde fieri putavit Dodvellus quod Iſthmiaci *Ludi menſi anni penultimo adſtringebantur, quicumque demum is fuerit* [3]; ſive nimirum in communibus annis *undecimus*, vel *Carnius I.* ſive in embolimaeis *duodecimus*, vel *Carnius II.* eſſe debuerit; ut ſemper nimirum Iſthmiacus menſis Olympico, vel Hecatombaeoni menſi coniungeretur [4]. Ac poſtremam hanc quidem doctiſſimi Viri ſententiam, qua Corinthiorum menſes cum Atticis committendos eſſe putavit, hic nihil moror, cum accuratius illam, atque opportunius in Faſtis Atticis excutiendam, ſimulque perſpicue refellendam ſuſceperim [5]. Id unum obiter indicaſſe nunc iuverit, quod ſuperius etiam eſt obſervatum, ubi de Nemeis agebatur, nempe Corinthiorum Panemum non Boedromioni, ut ex depravato Demoſthenis textu putavit Dodvellus, ſed Hecatombaeoni potius Attico reſpondiſſe; adeoque, ſi Iſthmiades Olympico menſe, vel Hecatombaeone Attico agebantur, non alteri, quam Panemo, Corinthiorum menſi concedi illae debent, quo Nemeades etiam celebratas eſſe Pindarici Scholiaſtae teſtimonio Dodvellus oſtenderat.

IV. Quid vero ſi ex alio Pindarici Scholiaſtae loco Iſthmiadas in eandem illam, *duodecimam* nimirum, Panemi diem incidiſse nunc dixerim, qua aeſtivae Nemeades agebantur; adeoque veram Iſthmiorum diem, quam Dodvellus felicibus quidem, ſed ambiguis tamen conjecturis indicaverat, clarioribus conjecturis aliis oſtendam? Scholiaſtes ille, ubi verbis a Dod-vel-

(1) Diſſert. VI. Sect. 1. (2) Sect 5. 6. 7. 10. 11. (3) Sect. 10. & 18. (4) Diſſert. VII. Sect. 7. (5) Diſſert III. Num. 20. & Diſſert. XIV.

vello citatis dixiſset ideo Pindarum Epharmoſti, ſimulque Lampromachi laudes coniunxiſse quod una eademque die ipſorum prior Olympicis, poſterior Iſthmicis Ludis palmam retuliſset, repente ſubdit: ἔνιοι δὲ ὅτι οἱ δύο Ἴσθμια ἐν μιᾷ ἡμέρα ἐνίκησαν *iuxta alios vero quia ambo Iſthmia una* eademque *die vicerunt*; quemadmodum Scholiaſtes alius adnotavit Λαμπρόμαχος συγγενὴς Ἐφαρμόςου καὶ μίαν ἡμέραν Ἴσθμια σὺν αὐτῷ νικήσας *Lampromachus Epharmoſti cognatus eadem die Iſthmicis Ludis cum illo victoriam adeptus*; quod nimirum in Iſtmicis Ludis non palaeſtra ſolum, ſed plura etiam alia certamina committerentur, adeoque plures ex Ludis ipſis una eademque die veluti victores diſcederent. At Scholiaſtes alius eadem illa Pindari verba declarans ait: ὁμοῦ δὲ νενικήκασιν Ἴσθμια, καὶ Νέμεα τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ αὐτὸς, καὶ Ἐφάρμοςος *ſimul autem vicerunt Iſthmia, & Nemea eadem die* Lampromachus *ipſe, & Ephamoſtus*. An Scholiaſtes iſte veram Pindari ſententiam nobis expreſserit non facile profecto ego dixerim; cum Iſthmiacam Lampromachi victoriam hic Pindarus, ſimulque binas in Iſthmo, aliamque in Nemea Epharmoſti palmam coniunxerit; adeoque incertum plane, obſcurum, atque Interpretibus divinandum reliquerit quae fuerint coronae, quas uno eodemque die victores illic retulerunt. Cum tamen Pindarus ipſe diſerte dixerit Iſthmiacam, atque Nemeacam Epharmoſti victoriam contigiſse ἔπειτα *poſtea* quam Lampromachus in Iſthmo palmam retulerat, atque Lampromachum ipſum non Nemea, ſed Iſthmia ſolum viciſse oſtenderit, perſpicue apparet Lampromachum Iſthmiacam ſolum coronam adeptum eſse, idque prius, & alio prorſus anno, quam Epharmaſtus ex Nemeis Ludis victor excederet: Ergo, ſi Scholiaſtes ille Nemeacam huius victoriam, ſimulque Iſthmiacam alterius palmam τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ *eadem die* contigiſse ſcribit, manifeſtiſſime inferri poterit quod ex Scholiaſtis huius hypotheſi, qui veram Iſthmiadum, atque Nemeadum diem ignorare certe non poterat, Nemeaci, ac Iſthmiaci Ludi una eademque eiuſdem civilis menſis die, diverſis tamen annis, redire, vel celebrari conſueverant; adeoque, ſi Nemea *duodecima* Panemi, ſive Hecatombaeonis Attici die peragebantur, ut ſuperius eſt obſervatum, Iſthmia quoque ad eandem illam Hecatombaeonis Attici diem referri debent. Exinde vero iam facile Scaligeri ſenten-

tentia refelli poterit, qui Iſthmiadas ineunte Hyperberetaeo Macedonum menſe, prima nimirum ipſius die, peractas eſſe putavit (1); ſimulque Olympia, quae primo Elidenſium menſe celebrata teſtatur, in Hyperberetaei plenilunium incidiſſe voluit (2), idque ex ſuperiori Pindarici Scholiaſtae loco deduci poſſe contendit. At ambiguus ille Scholiaſtae locus, ſimulque depravatus Demoſthenis textus doctiſſimo, atque immortali Viro facile impoſuit. Etenim, ut in Faſtis Atticis, paulloque ſuperius oſtendi, primus Elidenſium menſis, atque Atticus Hecatombaeon non Hyperberetaeo, ſed Loo Macedonum menſi accuratiſſime coniungebatur; adeoque, ſi Scaligero ipſo teſte Iſthmiaci Ludi in Olympicos dies incidebant, Iſthmiades ipſae, ac Olympia non Hyperberetaeo, ſed Loo Macedonico adſcribi, atque Iſthmiades non *novilunio*, ſed, Olympiadum inſtar, *plenilunio* potius concedi debent..

V. Atque hactenus quidem de Iſthmiacis Ludis illis, qui in *primos* Olympiadum annos incidere conſueverant, atque certiſſime aeſtate peragebantur, ut ex Thucydide, (3), Livio (4), aliiſque facile oſtendi poteſt. Quod vero ad Iſthmiades alias attinet, quae *tertiis* Olympiadum annis celebrabantur, illas non ineuntibus quidem, ſed *mediis* ſolum Olympicis annis redire conſueviſſe putavit Dodvellus (5); adeoque Iſthmiadas ipſas, Nemeadum inſtar, alterne *aeſtivas*, ac *hybernas* eſſe contendit; ut *primis* nimirum annis in duodecimam Hecatombaeonis Attici diem, *tertiis* vero in duodecimam Gamelionis inciderent: idque facile Iſthmiadum exemplis, quae ſuperſunt, oſtendi poſſe putavit. Doctiſſimi tamen, atque erudititiſſimi Viri pace tantum abeſt ut illuſtribus illis Iſthmiadum exemplis ipſius hypotheſis oſtendatur, ut exinde potius manifeſtiſſime deduci poſſit Iſthmiades illas, quae *tertiis* Olympiadum annis redibant, exeunte fere Olympico anno, hoc eſt Munychione, vel Thargelione menſe, peragi conſueviſſe. Id ego primum ex pulcherrimo Xenophontis teſtimonio deprehendiſſe videor, quo nullum certe gravius, aut illuſtrius afferri poſſe putaverim, ſive Scriptoris indolem, ac gravitatem, ſive perſpicuos temporum characteres ſpectaveris, quibus hiſtoriam ipſam veluti luminibus

exor-

(1) De Emend. Temp Lib. I. Pag. 39. (2) Lib. V. Pag. 382. (3) Lib. VIII. c. 10. (4) Lib. XXXII. (5) Diſſert. VI. Sect. 2. & 18 & Diſſer. VII. Sect. 7.

exornavit. Accuratiſſimus Scriptor ille res ab Ageſilao ex Aſia reduce in Graecia geſtas complexus ait Ageſilao Boeotorum fines ingreſſo Solis eclipſim contigiſſe; ipſique victoriam ſupra Lacedaemonios apud Gnidum a Conone partam nunciatam eſſe; mox Thebanos ingenti praelio prope Coroneam ab Ageſilao ſuperatos eſſe; Ageſilaum ipſum vulneribus in pugna acceptis ſaucium Delphos delatum fuiſſe; Delphis Lacedaemonem contendiſſe; indeque comparato exercitu ad Corinthiacum Iſthmum acceſſiſſe: ϗ πρῶτον μὲν ἦλθεν ἐς Ἴσθμόν. ϗ γὰρ ἦν ὁ μὴν, ἐν ὧ Ἴσθμια γίγνεται. ϗ οἱ Ἀργεῖοι αὐτοῦ ἐτύγχανον τότε ποιοῦντες τὴν θυσίαν τῷ Ποσειδῶνι, ὡς Ἄργους ϗ Κορίνθου ὄντος: *primum quidem ad Iſthmum progreſſus eſt; erat enim menſis, quo Iſthmia celebrari conſueverant. Aderant tum Argivi, Neptunoque ſacra inſtaurabant, tanquam plane Corinthus ſub Argivis eſſet.* Tum ſubdit Xenophon ab exſulibus etiam Corinthiis, qui cum Ageſilao erant, Iſthmiacos Ludos celebratos eſſe, quartaque inde die Ageſilaum cum militibus, qui *aeſtivis veſtibus* induti erant, montes occupaſſe; ipſique tum cladem a Lacedaemoniis prope Lechaeum acceptam nunciatam eſſe; quod Amyclaei nimirum Lechaei cuſtodes Spartam ad Hyacinthia feſta convolaſſent. Denique concludit Xenophon Ageſilaum inſtante autumno Spartam rediiſſe, veriſque ſequentis initio in Acarnanas exercitum duxiſſe (1). Haec ipſa rerum, temporumque ſeries, quae a Xenophonte, coaevo nimirum, diligentiſſimo, atque Ageſilai ipſius comite Scriptore prodita fuerat, a Plutarcho quoque eodem prorſus ordine, expreſſis etiam *eclipſis Pythiorum*, ac *Iſthmiorum* characteribus, accurate deſcribitur (2); ut nihil proinde in temporum illorum hiſtoria, vel certius, vel illuſtrius haberi poſſe merito videatur. Itaque, cum eclipſis decimaquarta Auguſti die anno 3. Olymp. XCVI contigerit; navalis Cononis victoria ἐπ' Εὐβούλου Ἄρχοντος *Eubulide* Athenis *Archonte*, hoc eſt 3. ipſo Olympiadis parta fuerit, ut coaevus Scriptor Lyſias (3) teſtatur; Pythicique Ludi mox inſequuti ad Munychionem menſem eiuſdem anni manifeſtiſſime referri debeant, ut ſuperius oſtendi (4); quis aperte non videat Iſthmiacos Ludos, qui inſtante iam proximae aeſtatis tempore ſunt celebrati, non ad medium, ut Dodvellus exiſtimavit, ſed ad exeuntem potius tertium Olympiadis an-

M num

(1) Lib IV. c. 5. (2) In Ageſilao. (3) Orat. pro Ariſtoph. (4) Diſſer. II. Num. X.

num ſpectaſſe? cumque Xenophon nitide, diſerteque dixerit tunc menſem illum fuiſſe, quo *Iſthmia peragi conſueverant*, manifeſtiſſime inferri debet quod Iſthmiades exeuntibus tertiis Olympiadum annis veteri, ſolemnique ritu peragebantur.

VI. Video quidem clariſſimum, atque in excutiendis eiuſmodi rebus principem virum Dodvellum Iſthmiacos Ludos a Xenophonte, ceteriſque Scriptoribus memoratos ad annum 1. Olymp. XCVII. revocaſſe (1): perinde quaſi in *decimum nonum* Xenophontis annum inciderint. Sed elegans hypotheſis illa de alternis Iſthmiis, quam Dodvellus ipſe conceperat, in errorem ipſum abripuit; cumque Xenophonteam Iſthmiadem ad hiemem anni *tertii* referri non poſſe intelligeret, ad *primum* ſequentis Olympiadis annum revocandam eſſe putavit; ut nimirum *aeſtiva* fieret, quandoquidem ex recepta ſemel hypotheſi *hiberna* eſſe non poterat. Perſpicua tamen, ſibique mirifice connexa rerum ſeries, quae a Xenophonte utrobique contexitur pati non poteſt ut aeſtas illa, vel Iſthmiadis tempus, ſive Ageſilai expeditio a Pythiorum tempore, victoriaque Coroneae parta divellatur, ac ingens hiatus ille in Xenophontis hiſtoria admittatur, qui res omnes ab illo exeunte *tertio*, integroque *quarto* Olympiadis anno praeclare geſtas abſorbuerit. Accedit etiam quod Lechaei expugnatio, atque Lacedaemoniorum clades anno 4. ut teſtatur Diodorus, ſive potius 3 Olymp. XCVI. ut ex Ariſtide mox oſtendetur, contigiſſe debuit; adeoque, cum Iſthmiaci Ludi cladem illam praeceſſerint, ipſi ad *primum* ſequentis Olympiadis annum diferri certe non poterunt. Itaque non alteri, quam *tertio*, Olympiadis anno Iſthmias illa concedi debet; cumque poſt Pythia, ac ineunte aeſtate peracta illa fuerit, manifeſtiſſime inferri debet quod *tertiorum* annorum Iſthmiades non mediis, ut volebat Dodvellus, ſed exeuntibus fere Olympiadum annis committebantur.

VII. Clarius id etiam oſtendi, ſimulque verus Iſthmiadum menſis ex Hyacinthiorum tempore deduci poterit. Etenim Xenophon laudato ſuperius loco, iterumque in *Oratione de Laudibus Ageſilai* nitide, diſerteque teſtatur Iſthmiadem illam poſt Pythia quidem, ſed ante Hyacinthia peractam eſſe: quemadmodum Pauſanias, (2) ubi dixiſſet Ageſilaum celebratis non ita mul-

(1) Diſſert. VI. Sect. 2. (2) Laconic. c. 10.

multo poſt victoriam Coroneae partam Iſthmiis Spartam rediiſſe, ſubdit ipſum Corinthum rurſus conceſſiſſe, Amyclaeos ad Hyacinthia feſta dimiſiſſe, ipſoſque ab Athenienſibus Iphicrate duce ſuperatos fuiſſe priuſquam rex in Aetoliam, atque Acarnaniam contenderet. Itaque, cum Hyacinthia Feſta veteri conſtantique more Thargelione menſe celebrarentur, ut ex Thucydide Dodvellus (1) ipſe obſervavit; ac Pythia in *primam*, ſive *ſeptimam* Munychionis praecedentis diem inciderent, Iſthmiaci Ludi, vel Munychioni exeunti, vel affecto potius Thargelioni adſcribi debent; ut illa rerum, itinerumque ſuſceptorum varietas exponi poſſit, quae a Xenophonte, Plutarcho, & Pauſania memoratur. Quo quidem loco Dodvellum ipſum falli, ſibique non conſtare putaverim, ubi Hecatombeum Laconum menſem, quo Hyacinthia Feſta celebrari conſueviſſe ſcribit Heſychius, Hecatombaeoni Attico committendum eſſe putavit; cumque Hyacinthia ipſa Thargelioni menſi pridem conceſſerit, hypotheſis huius immemor non alio, quam Hecatombaeone, menſe ea peragi conſueviſſe teſtatur: *erant enim*, inquit, *Iſthmiis, quae vere ineunte celebrari ſolebant, ſeriora* (2); idque pulcherrimo Iſthmiadis illius exemplo perſpicuum eſſe contendit, quae a Xenophonte memoratur: quamvis Iſthmiadem illam Dodvellus non *ineunte vere*, ſed *aeſtate* potius, hoc eſt duodecima Hecatombaeonis Attici die peractam eſſe iam dixerit; atque Iſthmiades alias non *veri*, ſed *hiemi* potius conceſſerit. Ceterum, ne fluxis eiuſmodi Dodvelli coniecturis hic immorer, Hyacinthia Feſta, vel Thargelioni, vel Scirrhophorioni quoque, ſi libeat, adſcribenda putaverim. Perſpicua nimirum rerum ſeries a Thucydide, & Xenophonte expoſita oſtendit Hyacinthia Feſta celebrata fore antequam Olympicus annus excederet; & quamvis etiam aliquis Feſtorum dies in Hecatombaeonem menſem, novumque Olympicum annum incidiſſe dicatur, Iſthmiaci tamen Ludi, atque Athenienſium victoria ad Lechaeum, quae proxime Ludos ipſos eſt conſequuta, ad exeuntem *tertium* Olympiadis annum certiſſime referri debet: cum Ariſtides etiam aperte dixerit quod τῆς ἐν Κορίνθῳ μάχης, κ̣ τῆς ἐν Λεχαίῳ μέσων Ἄρχων Εὐβυλίδης (3) *inter praelium autem, quod Corinthi, & quod in Lechaeo geſtum eſt, medius Archon Eubulides*; ac Diodo-

(1) Annal. Thucyd. ad an I. Olym. 90. (2) Diſſert. VIII. Sect 17. (3) Platonica II.

rus [1] ipſe, qui Lechaei cuſtodes anno 4. Olymp. XCVI interemptos eſse ſcribit, Lechaeum tamen ipſum a Lacedaemoniis occupatum, Iſthmiacoſque Ludos celebratos eſse teſtatur anno 3. quo Eubulides Archon erat.

VIII. Denique, ne coniecturas alias, aut argumenta nunc proſequar, *vernarum* Iſthmiadum tempus ex pulcherrimo quoque Demoſthenis loco deprehendiſse videor, quem ceteris tamen Scriptoribus omnibus ignoratum, vel diſſimulatum eſse conſpicio; quamvis illo non Iſthmiadum ſolum, ſed Nemeadum quoque tempus a me conſtitutum perſpicue confirmari videatur. Graviſſimus, atque accuratiſſimus Orator ille Decretum exhibet [2], quo Byzantiorum, ſimulque Perinthiorum Senatus illuſtres Athenienſi Populo honores conſtituit quod Byzantiis, ac Perinthiis incredibili ſtudio, atque ardore opem tuliſset, dum ipſorum Civitas acri bello a Philippo Macedone premeretur. Itaque poſt honores alios, iura, immunitates, coronas, praeconia Athenienſi Populo liberaliſſime conceſsa ſtatuitur: ἀποϛεῖλαι ϗ τὰς δωρεὰς ἐς τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι Πανεγύριας, Ἴσθμια, ϗ Νέμεα, ϗ Ὀλύμπια, ϗ Πύθια. ϗ ἀνακαρύξαι τῷ ϛεφάνῳ, ᾧ συϛεφάνωται ὁ δᾶμος ὁ Ἀθηναίων: *mittenda etiam eſſe munera in celebres Graeciae Conventus, Iſthmia, & Nemea, & Olympia, & Pythia; & proclamandam coronam, qua donatus eſt Populus Athenienſis.* Quis in eiuſmodi Graeciae Conventibus hic ordine recenſendis ipſorum nomina temere ſolum, atque inconſulto memorata fore putaverit, non vero potius intelligat, atque ingenue fateatur cauſsam aliquam, vel rationem eſse oportere, qua Ludorum ſeries in publico, ſolemnique Monumento hoc uno potius, quam alio, ordine contexeretur? At ſeries illa, vel ratio ex eiuſmodi Ludorum praeſtantia, ac celebritate pendere certe non poterat: alioquin Olympici, Pythicique Ludi, qui ceteros omnes excellere videbantur, non poſtremum, ſed principem ſane locum occupaſsent. Ergo ſeries illa, vel ordinis cauſsa alio prorſus ex fonte deduci debet. Vndenam vero veriſimilius repetendam hanc eſse putabimus, quam ex ipſa temporum ſerie, vel ordine, quo, dum celebre Decretum illud a Byzantiis edebatur, Agones ipſi celebrandi fuerant; ut ille proinde omnium primus hic ordine recenſeretur, qui proxime erat futurus? Id ipſe

(1) Lib. XIV. c. 86. & ſequ (2) Orat. de Corona Pag. 325.

ipſe certe maximus, atque incredibilis Byzantiorum ardor exigere videbatur; ut quemadmodum perenni quodam, ac illuſtri Monimento gratum animum Athenienſi Populo teſtari voluerunt, ita quoque coronam, laudiſque praeconium prius in Ludis illis publicandum decernerent, qui proxime celebrandi fuerant: quemadmodum fere Athenienſes, atque Argivi foedera inter ipſos inita Ὀλυμπίοις τοῖς νυνί *Olympiis*, *quae nunc ſunt*, publicari voluerunt, ut in ipſo Foederis Pſephiſmate apud Thucydidem (1) obſervavi. Accedit etiam quod Perinthi, ſimulque Byzantii obſidio, quamvis a Diodoro, qui res geſtas uno ſerius anno conſignare ſolet, in annum 4. Olymp. CIX. conferatur (2), ad ſuperiorem, ſive 3. Olympiadis annum propemodum exeuntem, certiſſime referri debet; ideoque, ſi Decretum poſt diremptam obſidionem, adeoque *tertio* Olympiadis anno editum fuit, proxime poſt editi Decreti tempus non alii, quam Iſthmiaci, Ludi erant futuri. Itaque, ſi veram ordinis cauſſam, atque originem hic ego deprehenderim, proxime poſt editi Decreti tempus *Iſthmia*, tum *Nemea*, mox *Olympia*, tandemque *Pythia* erant futura. Id vero facile intelligi, atque mirifice componi poterit ſi hypotheſis illa eligatur, quam ipſe omnium primus expoſui; adeoque Nemeades quidem ad *quartos* ineuntes, Iſthmiades autem ad *tertios* propemodum exeuntes Olympiadum annos, nimirum poſt Pythia vere peracta, referantur. Ita nimirum Decretum ipſum poſt Pythia, vel labente vere anno 3. Olymp. CIX. editum fuerit. Proxime *verna* Iſthmias eodem anno *tertio* celebranda fuerat; ineunte *quarto* eiuſdem Olympiadis anno *aeſtiva* Nemeas erat futura: anno ſequentis Olympiadis *primo* celebrari debebant Olympia; *tertii* denique ſequentis vere Pythia peragenda fuerant: quatuor nimirum Agones illi eodem prorſus ordine celebrandi, quo illos in Decreto recenſitos eſſe conſpicimus. Sin vero quaecumque hypotheſis alia cum Scaligero, ſive Dodvello eligatur, atque Nemeades ad *primos*, & *tertios* Olympiadum annos referantur, hibernaeque Iſthmiades anno *tertio* ante Pythia collocentur, perſpicuus, & conſtans Ludorum ordo exſculpi certe non poterit, quo prius *Iſthmia*, mox *Nemea*, tum *Olympia*, ac poſtremo *Pythia* celebrari debuerint. Ergo, vel Ludos illos in pulcher-

(1) Lib. V. c. 47. (2) Lib. XVI. c. 75

cherrimo Demoſthenis loco temere prorſus, & inconſulto nominatos eſſe putabimus; vel potius Iſthmiades *tertiis* annis propemodum exeuntibus adſcribi debent. Quamvis tamen Iſthmiades ipſae, quae ineuntibus *primis* Olympiadum annis peractae fuerant, non mediis, ut volebat Dodvellus, ſed exeuntibus ſolum *tertiis* Olympiadum annis redire, vel iuſtaurari conſueverint, optime tamen illae non *tetraetericae*, ſed *trietericae* potius vocari, cenſerique poterant; quod nimirum duobus abſolutis annis, tertioque affecto quidem, ſed nondum tamen exacto, peragerentur: quemadmodum prorſus Nemeades etiam ipſae *trietericae* vocabantur, quamvis ab *aeſtivis* ad *hibernas* uſque *triginta* ſaltem menſes, adeoque tres integri propemodum anni, intercederent.

IX. Exinde vero iam facile intelligi, exponique poterit inſignis ille Ariſtotelis locus, quem ex Fabro Petitus arripuerat, quique a Dodvello ſubtiliter quidem, ac ingenioſe, ſed infeliciter tamen, expoſitus fuit; quod temere nimirum ille Nemeadas, Pythiadas, atque Iſthmiadas collocarit: quarum ſitus, verumque tempus a me conſtitutum eodem ipſo Philoſophi loco pulcherrime confirmatur. Itaque obſervat Ariſtoteles quod, ubi de praeteritis quidem rebus agitur, *priora* dicuntur illa, quae ab ipſo *nunc*, ſive praeſenti tempore, remotiora fuerint; ubi vero de futuris diſſeritur, *priora* viciſſim vocantur illa, quae ipſi *nunc*, praeſentique tempori proximiora ſint: idque ut exemplis etiam oſtenderet ait: πρότερον γὰρ Νέμεα τῶν Πυθίων, ὅτι ἐγγύτερον τοῦ νῦν (1) *etenim Nemea ſunt Pythiis priora: quod ipſi nunc proximiora* illa ſint. Verus, ſimulque perſpicuus Ariſtotelis ſenſus hic eſſe debet quod proxime poſt tempus illud, quo Philoſophus iſta ſcribebat, *Nemea*, ſimulque *Pythia* erant *futura*, ſed ita tamen ut prius Nemea, quam Pythia, celebranda forent, nullumque Ludicrum, aut Feſtum aliud inter Nemea, & Pythia mox futura incidere, vel celebrari deberet; ne ſcilicet Ariſtoteles, proximioribus Feſtis aliis omiſſis, ad remotiora ſolum, atque diſiecta temere tranſiliret. Id vero perſpicue, mireque conſpirat ſi Ariſtoteles illa, ut veriſimillimum exiſtimo, labente *primo*, ſive ineunte *ſecundo*, Olympiadis anno ſcriptis ediderit, atque in definiendo Nemeadum, Pythiadum,

ac

(1) M. 'ap'. IV. c. 11.

ac Iſthmiadum ſitu hypotheſis eligatur, quam ſuperius expoſui. Siquidem Nemea *biberna* in medium *ſecundum* annum incidiſſent. Proxime poſt illa Pythici Ludi Munychione menſe anni *tertii* celebrandi fuiſſent; eodemque *tertio* propemodum exeunte Iſthmiaci poſt Pythicos peragendi. Sin vero quamlibet hypotheſim, vel opinionem aliam elegeris, tertiorumque annorum Iſthmiades Gamelione menſe celebratas eſſe cum Dodvello putaveris, ſemper obſcuritas, atque perplexitas offendetur; ut Pythici nimirum Ludi Nemeacos non ſequi, ſed praecedere, videantur; aut certe, ſi Nemeaci praeceſſerint, ſemper tamen inter Nemeacos ipſos, ac Pythicos Iſthmiaci incidere debeant: quorum utrumque a perſpicuo, nativoque Ariſtotelis ſenſu diſſidere iam diximus. Atque optime id quidem Dodvellus ipſe iam viderat, qui quamvis in definiendo Ludorum omnium tempore mirifice aberraverit, Pythicos tamen Ludos proxime poſt Nemeacos ex Ariſtotelis mente collocandos eſſe putavit; adeoque Ariſtotelem ante Nemeos hibernos ſcripſiſſe voluit. *Si enim*, inquit ille, *initio* anni Olympici *tertii, ante Nemea tamen, tunc aeſtiva, ſcripſiſſet, ſic ante Pythia proxima anno Olympico quarto exeunte futura* media *fuiſſent illius anni Olympici tertii* hiberna *Iſthmia. Hoc autem incommodum nullum fuiſſet ſi ante Nemea anni Olympici primi ſcripſerit* hiberna. *Sic enim nulli Ludorum quatuor celebrium* Pythiis *anni* Olympici *ſecundi deſinentis priores occurriſſent* (1). Quo certe loco Dodvellus ipſe decipitur non modo quod Iſthmiades quaſdam *bibernas* eſſe putavit, atque Nemeades *primis*, ac *tertiis* Olympiadum annis conceſſerit; verum etiam quod Pythia *anno Olympico quarto exeunte futura*, adeoque *trieterica* fuiſſe credidit; quemadmodum certe alibi quoque perſpicue, diſerteque dixerat quod *Nemei*, *ſimiliter ut Pythii*, *atque Iſthmii Ludi*, *trieterici erant* (2): cum tamen Nemei quidem, atque Iſthmii *trieterici* forent, Pythii vero, Olympicorum inſtar, *pentaeterici* ſolum fuerint; ut una, conſtantique Scriptorum omnium voce erudimur, alibique Dodvellus ipſe teſtatur.

X. Ex ipſo quoque Iſthmiadum vernarum tempore inſignem etiam Pindarici Scholiaſtae locum intelligi, ſimulque ve-

(1) Diſſert. VII. Sect. 4. (2) Diſſert. VII Sect. 1.

verum Aſclepiorum tempus definiri poſſe putaverim. Dixerat Pindarus [1] Ariſtoclidem Aeginetam non ſolum Nemea pancratio viciſſe, ſed in Aſclepiis etiam Epidauri, & Megaris Ludis palmam retuliſſe. Ad illa Pindari verba adnotavit Scholiaſtes: *τίθεται δὲ ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἀγὼν Ἀσκληπιῷ, τῶν Ἀσκληπιαδῶν πρώτων θέντων, μετὰ ταῦτα δὲ Ἀργείων Ἀσκληπιῷ διὰ πενταετηρίδος. Τίθεται δὲ ἐν τῷ ἄλσει τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Ἄγεται δὲ μετὰ ἐννέα ἡμέρας τῶν Ἰσθμίων. Τὰ Μέγαρα δὲ προάγεται, εὐθέως ἔαρος ἀρχομένου: celebratur vero Aeſculapio Agon in Epidauro, ab Aſclepiadeis quidem primum, deinde vero ab Argivis conſtitutus. Celebratur autem in Aeſculapii luco; agiturque novem diebus poſt Iſthmia. Megara vero prius celebrantur in ipſo veris initio*. Clariſſimus Dodvellus hic aſſerit *de Iſthmiis aeſtivis hoc in loco agi manifeſtum eſſe, cum Megara praecedere dicantur, primo nempe vere ineunte celebrata;* adeoque concludit *fieri poſſe ut hiberna fuerint illius anni Nemea, cuius pancratium vicerit Ariſtoclides Aegineta, in quem ſcripſit Odem illam Pindarus* [2]. Ego vero doctiſſimi Dodvelli pace de *vernis* potius, quam *aeſtivis*, Iſthmiis hic agi putaverim. Cum enim *aeſtiva* Iſthmia in ipſos Olympiorum dies inciderent, ſi Aſclepia Feſta poſt Iſthmiadas aeſtivas celebrari conſueviſſent, facile Scholiaſtes ille non Iſthmia, ſed Olympia potius, veluti perſpicuum certumque temporis characterem, expreſſiſſet. Ad haec Plato Socratem cum Ione quodam Epheſio loquentem inducit, qui in Epidauriis Aſclepiis prima inter Rhapſodos tunc temporis primum admiſſos praemia retulerat, nuperque victoria parta Athenas conceſſerat. Itaque, cum Socrates, atque Ion futurum facile dixerit ut in Panathenaeis etiam victoriam conſequatur, non obſcure, ut opinor, ſignificat certaminis huius, victoriaeque amore Ionem Epidauro Athenas conceſſiſſe; adeoque Panathenaea Feſta non diu poſt Aſclepia celebranda fore. Id vero facile intelligi, vel explicari commode poterit ſi Aſclepia Feſta poſt *vernas* Iſthmiades celebrata fuerint. Ita nimirum Megara *ineunte vere* praeceſſiſſent; tum Iſthmia Thargelione menſe peracta; poſt novem dies in Epidauro Aſclepia; duodecima vero ſequentis Hecatombaeonis Attici die Panathenaea. Etenim, quamvis Meurſius maiora quidem Panathenaea, quae *pentaeterica* fuerant, ac *ter-*

(1) Nem. III. verſ. 135. (2) Diſſert. VI. Sect. 19. (3) In Ione.

tertiis Olympiadum annis celebrari conſueverant, Hecatombaeoni menſi conceſſerit [1], minora vero, vel annua, Thargelione menſe peragi exiſtimaverit [2]; utraque tamen, ſive *maiora*, ſive *minora* illa fuerint, eodem ipſo Hecatombaeone menſe redibant, ut in Faſtis Atticis opportunius oſtendi [3]; ſimulque novam Dodvelli [4] hypotheſim confutavi, qui ambiguo Thucydidis [5] teſtimonio fretus Panathenaea Feſta 21. Scirrhophorionis die celebrata fore putavit. Itaque, ſi Iſthmias illa, quae Aſclepia Feſta proxime praecedebat, *aeſtiva* fuiſſet, minora Panathenaea nonniſi peracto integri anni ſpatio redire poterant, maiora vero, vel pentaeterica nonniſi poſt duos integros annos erant futura: quod a perſpicuo Socratis, ſive Platonis ſenſu facile abhorrebit, qui Panathenaea non diu poſt Aſclepia Feſta celebranda fore ſignificat. Denique, ne coniecturas alias hic perſequar, tota Dodvelli hypotheſis in definiendo Aſclepiorum tempore exinde veluti fonte deducitur, quod Iſthmiadas omnes vel *hibernas*, vel *aeſtivas* eſſe crediderit, nullamque prorſus Iſthmiadem poſt Megara, ſive veris initium, celebrari potuiſſe putavit, niſi in aeſtatem, primoſque Oympiadum annos incideret. Itaque, cum argumentis aliis oſtenderim Iſthmiades non *hibernas*, ſed *vernas* ſolum fuiſſe, Iſthmiades nimirum illas, quae *tertiis* Olympicis annis redibant, poſt Pythia, adeoque poſt Megara, veriſque initium peractas eſſe, veriſimilius eſt certe Aſclepia Feſta, quae Megara, ſimulque Iſthmia proxime conſequebantur, ad *vernas* Iſthmiadas, adeoque *tertios* Olympiadum annos referenda fore; ut proinde Aſclepia Epidauri non *viceſima* Hecatombaeonis Attici die, ſed exeunte potius Thargelione menſe peragerentur; quemadmodum Athenis Aſclepia Feſta *octava* Elaphebolionis die celebrari conſueviſſe perſpicuo Aeſchinis teſtimonio ipſe omnium primus oſtendi [6].

XI. Quo vero tempore conſtans illa, ac ſolemnis Iſthmiorum celebritas tandem abolita, ſive ſublata fuerit certo coniicere, vel definire non poſſumus. Ipſa quoque Iuliani Caeſaris aetate Iſthmiacos etiam Ludos una cum ceteris adhuc peragi conſueviſſe illuſtri Caeſaris ipſius teſtimonio erudimur, quod op-

 por-

(1) Panathen. c. 16. (2) Ibi & c. 8. (3) Differt. XIII. (4) Annal. Thucyd. ad an. 4. Olymp. 89.
(5) Lib. V. c. 42. (6) Differt. III. Num. 24. & XIII.

portunius expoſui ubi de Nemeis, atque Olympicis ageretur. Id vero facile perſpicuo quoque Libanii teſtimonio, qui iiſdem fere temporibus cum Iuliano floruerat, uberius confirmari poſſe conſpicio. Etenim in Oratione VII. ad Iulianum Caeſarem dicitur: ἐλαύνων δὲ εἰς Ἴσθμὸν ὑπὲρ τῶν τῇδε Μυστηρίων (1) *tendens porro ad Iſthmum ob initia*, vel Myſteria, *Iſthmica*. Quamvis enim elegans Scriptor ille non *Agonis*, aut *Panegyris*, aliorum inſtar, ſed inſolitam hanc *Myſteriorum* vocem hic uſurpaverit; perſpicuum eſt tamen ipſius verba de Iſthmiacis ſolum Ludis intelligenda fore, ut ex ipſa temporum ſerie, integroque Orationis contextu deducitur. Ita quoque Libanius ipſe *Olympiorum* ſemel, iterumque meminit; quamvis id non de *Elidenſibus*, ſed *Antiochenis* ſolum Olympiis intelligi profecto debeat. Etenim Oratione *de Vita ſua* ait ἦν μὲν Ὀλύμπια τὰ παρ' ἡμῖν, ἔτος δὲ ἐμοὶ πεντηκοστὸν (2) *erant quidem Olympia, quae apud nos Antiochenos celebrantur, mihique quinquageſimus aetatis annus agebatur*; quemadmodum Orat. XXII. in *quartum decimum* ſuae aetatis annum eadem illa Antiochena Olympia incidiſſe teſtatur. Itaque praeclare fallitur Van-Dalius, qui *de Ludis Olympicis Antiochenſibus nullam fieri alicubi mentionem* ait, *niſi apud ineditum adhuc Iohannem Antiochenum* (3), ſive Malelam; adeoque, cum Malelae hiſtoriolam fabuloſam, *pictoriſque pergulae* ſimilem eſſe putaverit, Prideauxio vitio vertit quod Olympiis aliis *Antiochenſia* quoque accenſuerit, ut opportune iam monui ubi de Olympiis ageretur. Illud hic etiam obſervari merito velim quod Antiochenorum Olympia, Elidenſium inſtar, aeſtate peragebantur. Siquidem Libanius (4) ipſe diſerte dicit καίτοι τὰ μὲν Ὀλύμπια θέρους ἐστὶ ἑορτή *& tamen Olympia aeſtivae tempeſtatis Feſta ſunt*: etſi non facile profecto ego dixerim an eodem ipſo menſe committerentur, quo in Elide celebrari conſueverant; cum praeſertim Malela calendis ipſis Hyperberetaei Ludos illos Antiochiae celebratos fuiſſe ſcripſerit; perinde quaſi in dies, vel calendas illas inciderint, a quibus civiles Antiochenorum annos, veluti cardine, deductos eſſe iam diximus. Illud hic etiam obſervari facile poterit quod ex Malelae hypotheſi Olympici Antiochenorum Ludi ab Afranio ſunt inſtaurati anno Chriſti

213.

(1) Pag. 211. Tomi II. (2) Pag. 6. Tomi I. (3) De Marmor. Diſſert. VII. c. 1. Pag. 524. (4) Pag. 222.

213. adeoque, ſi perenni quadam, conſtantique periodo ſingulis quadrienniis illi redire conſueverint, in annum Chriſti 329. incidiſſent, quo Libanius anno Chr. 314. certiſſime in lucem editus *quartum decimum* aetatis annum agebat: quippe qui facile poſt Olympicum menſem, adeoque exeunte fere anno Chr. 314. natus erat.

XII. Valentiniani quoque Caeſaris temporibus, qui proximo poſt Iuliani Parabatae caedem anno imperium ſuſcepit, *Athletica Certamina* adhuc in variis Orientis, ac Occidentis regionibus extitiſſe ex illuſtri Marmore deprehendi poterit; in quo, licet Olympia, vel ceteri tres celeberrimi Graeciae Ludi minime memorentur, perſpicue tamen inferri poſſe putaverim ipſos etiam cum ceteris Certaminibus adhuc peragi conſueviſſe. Rheineſius omnium primus Marmor illud exhibuit Claſſe V. Num. 44. & ex illo Van-Dalius Diſſert. VIII. Pag. 638. quamvis Sponius, cuius exemplar hic exprimam, emendatius illud ediderit in Miſcell. Erudit. Antiqu. Sect. X. Num. 108.

Romae in Palatio Chigi

FILVMENVM
DDD. ET PRINCIPES N̄ VALENTINIAN.
VALENS ET GRATIANVS SEMP. AVGG.
FILVMENVM IN OMNI ACLHETICO CER
TAMINE AB ORIENTE AD OCCIDENTE VSQ.
VICTOREM PAMMACHO LVCTA PRANCATI
CESTIBVSQ. ID EST PYCME LOCATIONE STA
TVAE IN ACLETARVM CVRIA ETERNITA
TIS GLORIA DIGNVM ESSE IVDICARVNT
QVOD OMNES XYSTICI GRATANTER
ACCEPERVNT SEN. PARITER SIMVLQ.
P. R. INGENTI FABORE PROSECVTVS EST

Itaque, ſi Philumenus ille, qui in Graeca Olympiadum Recenſione Philadelphienſis ex Lydia fuiſſe, magnique Theodoſii aetate vixiſſe dicitur, *in omni Athletico Certamine ad Oriente ad Occidentem uſque victor* fuit, dubitari certe non poterit quin is aut in omnibus, aut in aliquo ſaltem ex illuſtrioribus Grae-

ciae Ludis palmam retulerit; &, quamvis etiam id temere, atque immerito prorſus in dubium revocetur, perſpicuum tamen erit athleticos Ludos alios iis temporibus extitiſſe; adeoque Olympia quoque, Pythia, Nemea, atque Iſthmia adhuc peragi conſueviſſe, quae ceteros Ludos omnes excellere merito videbantur. Quaecumque vero de Philumeno Certaminum omnium victore iam diximus de Hieronicis etiam illis intelligi profecto debent, qui *Periodonicae*, vel interdum etiam *Periodi* nominantur; ſicuti viciſſim perſpicuo Periodonicarum ipſorum exemplo obſcuriores illae Philumeni victoriae confirmari. Itaque *in Gymnicis Certaminibus*, ut Feſtus obſervavit, *Peribodon viciſſe dicitur, qui Pythia, Iſthmia, Nemea, Olympia vicit; a circumitu eorum Spectaculorum*: quamvis alia fortaſſe vocis ſignificatio ex variis exemplis inferatur; perinde quaſi unius ſolum Ludi, ſive Agonis victori *periodus* illa concedatur. Frequentiſſima eiuſmodi Victorum mentio in Scriptoribus, atque Marmoribus etiam occurrit. Ita Nero Caeſar *Periodonices* appellatur [1]: Herodorus Megarenſis viciſſe dicitur cantu ἐπὶ περίοδον *in Periodo*: apud Africanum Antenor Athenienſis viciſſe legitur Olymp. CXVIII. παγκράτιον περίοδον *pancratio Periodum*; Moſchus Colophonius Olymp. CXLV. παιδικὴν περίοδον *Puerorum Periodum*: Cleoxenus Alexandrinus Olymp. CXXXV. περιοδονίκης πύγμην *Periodonices pugil* vocatur; quod pluribus etiam perſpicuis exemplis aliis oſtendi poſſet. Sin vero Marmora conſulantur, ut pluribus exemplis aliis abſtineam, in pulcherrimo, alibique laudato Marmore, quod a Grutero Pag. 313. & 314. exhibetur, M. Aurelius Aſclepiades, itidemque eius pater Demetrius Hermapolites Παγκρατιάστης Περιοδονίκης *Pancratiaſta Periodonices* appellatur; quemadmodum prorſus in lapidibus aliis M. Aurelius Demoſtratus, & M. Vlpius Domeſticus eodem *Periodonicae* nomine decorantur: quamvis in alio Marmore Cl. Rufus δὶς Περίοδος *bis Periodus*, ſive Periodi victor, dicatur: eiuſque etiam pater Cl. Apollonius Περίοδος τέλειος ἄνδρων, ſive, ut Van-Dalius reſcribendum aſſerit, [3] τελείων ἄνδρων *Victor in Periodo adultorum Virorum* vocatur.

XIII. Denique non Iſthmiis ſolum, ſed pluribus etiam Agoni-

1) Zonar. Annal. II. (2) Athen. Lib. X. c. 3. & Pollux IV. c. 11. (3) Vid. Van-Dale Diſſert. VIII. Pag. 640.

nibus aliis opportune illuſtrandis eximium Marmor aliud coronidis loco ſubieciſſe nunc iuverit; ut viciſſim perſpicui temporum characteres in illo expreſſi, atque a Rheineſio [1], Sponio [2], ſimulque Van-Dalio, qui Marmor ipſum explicarunt, diſſimulati accurate obſerventur.

Neapoli

Τ. ΦΛΑΥΙΟΣ. ΑΡΤΕΜΙΔΟΡΟΥ. ΥΙΟΣ. ΚΥΡΕΙΝΑ. ΑΡΤΕΜΙΔΟΡΟΣ
ΑΔΑΝΕΥΣ. ΚΑΙ ΑΝΤΙΟΧΕΥΣ. ΝΙΚΗΣΑΣ. ΤΟΝ. ΑΓΩΝΑ. ΤΩΝ
ΜΕΓΑΛΩΝ. ΚΑΠΙΤΩΛΕΙΩΝ. ΤΟΝ. ΠΡΩΤΩΣ. ΑΧΘΕΝΤΑ
ΑΝΔΡΩΝ. ΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝ. ΟΛΥΜΠΙΑ. Β. ΠΥΘΙΑ. Β. ΝΕΜΕΙΑ. Β.
ΕΝ. ΝΕΑΠΟΛΙ. ΑΝΔΡΩΝ. ΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝ. ΙΣΘΜΙΑ. ΑΓΕΝΕΙΩΝ
ΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝ. ΚΑΙ. ΤΗΙ. ΕΞΗΣ. ΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΔΙ. ΑΝΔΡΩΝ
ΠΑΛΗΝ. ΚΑΙ. ΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝ. ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΑΝΔΡΩΝ
ΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝ. ΠΡΩΤΟΣ. ΑΝΘΡΩΠΩΝ. ΚΟΙΝΟΝΙΑΣ
ΕΝ. ΠΕΡΓΑΜΩ. ΑΝΔΡΩΝ. ΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝ . . . . . .

T. Flavius Artemidori filius ex Tribu *Quirina Artemidorus*
Adanenſis, & Antiochenus, qui vicit Agonem
Magnorum Capitolinorum, cum is primum ageretur,
Virorum Pancratio. Olympia bis. Pythia bis.
Neapoli Virorum Pancratio. Iſthmia imberbium
Pancratio; proximaque pentaeteride Virorum
Lucta, & Pancratio, rurſuſque Virorum
Pancratio, idque *hominum primus. Commune Aſiae.*
In Pergamo Virorum Pancratio . . . . . .

Itaque id primum obſervari facile poterit, quod, ſi Artemidorus ille viciſſe dicitur Agonem Capitolinum ubi is primum edebatur, ipſius victoria ad annum V. C. 839. ſive ½ Olymp. CCXVI. hoc eſt 86. a Chriſto nato certiſſime referri debet, quo Domitianus Caeſar, Suetonio teſte, *inſtituit quinquennale Certamen Capitolino Iovi triplex, muſicum, equeſtre, gymnicum* [3]; adeoque ceterae Artemidori Victoriae, quae in Marmore recenſentur, circa eadem tempora contigerunt. Obſervari etiam pote-

(1) Claſſe V. Num. 22. (2) Miſcell. Erud. Ant. Sect. X. Num. 110. (3) Vide Petav. Doctr. Temp. Libr. XI. c. 21. 22.

poterit quod Artemidorus ipſe, quamvis inter Hieronicas a Dodvello minime memoretur, in Iſthmiacis tamen Ludis non ſemel tantum, ſed iterum, tertioque palmam obtinuit; ut primo quidem ex pueris, proximoque deinde *quadriennio* ex viris lucta, ſimulque pancratio, tum proxima Iſthmiade pancratio ſolum coronam retulerit: quod argumento eſſe poteſt Iſthmiacos Ludos iis etiam temporibus *pentaeteridis*, vel integri *quadriennii*, ſpatio bis peragi conſueviſſe, adeoque *trietericos* extitiſſe. Vbi vero in Marmore depravate legitur ΚΟΙΝΟΝΙΑΣ feliciciter quidem, accurateque Rheineſius reſcribendum vidit ΚΟΙΝΟΝ ΑΣΙΑΣ. At ubi doctiſſimus Scriptor ille contendit voces illas ita cum inferioribus coniungendas eſſe, ut *Commune Aſiae* Feſtum Pergami celebratum dicatur, fortaſſe fallitur. Quamvis enim *Commune Aſiae Feſtum* variis in Vrbibus ſubinde celebrari potuerit, atque in Sponiano Marmore legatur Κοινα Ασιας εν Φιλαδελφεια (1) *Communia Aſiae in Philadelphia* Vrbe; in Oxonienſi tamen Marmore legitur Σμύρναν Κοινὸν Α'σίας, Πέργαμον Α'υγύςεια (2) *Smyrnae Commune Aſiae, Pergami Auguſtalia:* quemadmodum in pulcherrimo Gruteri Marmore dicitur Ζμυρναν Ε Κοινα Ασιας δις (3) *Smyrnae Quinquennalia Communia Aſiae bis*. Ita nimirum ſiglam illam Ε, cuius vim & latinus Gruteriani Marmoris Interpres, & magnus etiam Scaliger ignoravit, explicandam eſſe monuit Prideauxius (4). Itaque fortaſſe *Commune Aſiae Feſtum* a Pergamenis *Auguſtalium* Ludis in Marmore diſtingui debet: ut quemadmodum nempe Artemidorus *Neapoli Virorum pancratio*, diſſimulato Ludorum nomine, viciſſe dicitur; ita quoque *Pergami Virorum pancratio*, ſuppreſſo Feſtorum genere, viciſſe exprimatur: cum praeſertim eadem illa *Auguſtalia* Feſta, ſive Certamina, quae Auguſto Caeſari conſecrata fuerant, a Pergamenis quidem Α'υγύςεια, a Neapolitanis vero Σέβαςα vocarentur: ut in Gruteriano, atque Oxonienſi etiam Marmore Σέβαςα ἐν Νεαπόλει, & Νεαπόλιν Σέβαςα recenſentur.

XIV. At neque *Sebaſta* ſolum, ſive *Auguſtalia*; ſed *Italica* quoque, *Romana*, *Iſelaſtica*, & *Olympia* vocari conſueviſſe Certamina, quae Neapoli committebantur, ex pulcherrimo, exi-

(1) Miſcell. Erud. Antiq. Sect. X. num. 112. (2) Marm. III. Pag. 70. (3) Pag. 314. (4) Ad Marm. Oxon. Pag. 74.

eximioque Marmore deprehendi poterit, quod ibi nuperrime repertum fuit. Eius apographum Neapoli nuper acceptum mihi perhumaniter communicavit Clar. atque doctiſſimus Gorius, ſimulque ſpem fecit fore ut ſingulae Marmoris partes ab erudito Viro Neapolitano accuratis adnotationibus illuſtrentur. Itaque, ne ab operis huiuſce mei argumento digrediar, atque ut intactam, integramque meſſem Cl. Viro relinquam, Marmor ipſum latine a me redditum ita ſubiiciam, ut ea ſolum breviſſime diſſerendo complectar, quae ad *Olympia* Feſta in illo memorata, adeoque ad Spartam ipſam, quam Diſſertationibus iſtis exornandam ſuſceperam, aliqua ratione ſpectare poſſe videbantur.

In principe, ſive antica Marmoris facie

T̄ ΦΛΑΒΙΩΙ. Τ. ΥΙΩΙ
ΕΥΑΝΘΗΙ ΝΙΚΗΣΑΝΤΙ
ΙΤΑΛΙΚΑ ΡΩΜΑΙΑ ΣΕΒΑΣΤΑ
ΙΣ ΟΛΥΜΠΙΑ ΤΗΣ. Μ̄. Γ̄.
ΙΤΑΛΙΔΟΣ. ΠΑΙΔΩΝ
ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ. ΔΙΑΥΛΟΝ
ΑΝΑΘΕΝΤΙ. ΕΝΤΗΙ ΦΡΗΤΡΙΑΙ
ΑΝΔΡΙΑΝΤΑΣ. ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΝ
ΣΥΝ. Τ. ΦΛΑΒΙΩΙ. ΖΩΣΙΜΩΙ
ΑΔΕΛΦΩΙ ΤΩ ΑΥΤΩ ΑΓΩΝΙ
ΤΑΓΜΑ ΝΙΚΗΣΑΝΤΙ ΚΑΙ
ΒΡΑΒΙΟΝ. ΛΑΒΟΝΤΙ
ΕΥΜΗΛΕΙΔΑΙ. ΦΡΗΤΟΡΕΣ
ΑΜΟΙΒΗΣ. ΕΝΕΚΕΝ

T. Flavio T. filio
Evanthi, qui vicit
Italica, Romana, Auguſtalia,
*Iſ*elaſtica *Olympia XLIII.*
Italicae Olympiadis *duplicato Puerorum*
urbanorum curriculo,
& dedicavit in Fratria
Statuas Dioſcurorum
una cum T. Flavio Zoſimo

fra-

fratre ſuo: atque *in eodem Agone*
aciem ſuperavit , &
bravium obtinuit .
Eumelidae ipſius *Fratores*
remunerationis cauſſa .

In altera Marmoris facie

ΣΕΟΥ. ΗΡΩΙ. ΚΑΙ ΕΡΕΝΝΙΑΝ. ΥΠΑΤ
ΠΡΟ. Ε. ΕΙΔΩΝ ΜΑΡΤΙΩ
Τ. ΦΛΑΒΙΟΣ ΖΩΣΙΜΟΣ. ΚΑΙ
ΦΛΑΒΙΑ ΦΟΡΤΟΥΝΑΤΑ ΓΟΝΕΙΣ
ΧΑΡΙΣΑΜΕΝΟΙ. ΛΥΚΝΙΑΣΜΕΤΑ
ΛΥΧΝΩΝ. ΚΑΙ ΒΩΜΟΥΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡ
ΑΥΘΙΣ ΚΑΘΙΕΡΩΣΑΝ.

Severo, & *Herenniano Conſulibus*,
ante diem V. Idus Martias.
T. Flavius Zoſimus, &
Flavia Fortunata parentes
filiis *obſequentes candelabra cum*
lucernis, & *aras Dioſcurorum*
iterum conſecrarunt.

In tertia Marmoris facie laurea corona reperitur,
in cuius medio legitur

ΣΕΒΑΣΤΑ AVGVSTALIA

Marmoris aetas, ut hinc exordiar, ſimulque tempus, quo T. Flavius ille palmam retulerit, facile ex adſcriptis Conſulum nominibus inferri poteſt. Itaque, cum *L. Septimius Severus*, & *L. Alfidius Herennianus* anno V. C. 924. ſive Chr. 171. Faſtos ſignaverint [1], Marmor quidem ipſum eo anno excitatum, ſive dicatum eſſe conſpicitur; victoria vero Auguſtalibus, vel Olympiis Ludis a Flavio parta ad proxime ſuperiorem annum 170. ſive, ſi libeat, ad 166. referri debet, ut mox oſten-

de-

(1) Vide Noris Epiſt. Conſul. pag. 108.

detur. Quandoquidem vero in Marmore & *Eumelidarum Fratria*, & gymnicus *Agon* ille memoratur, qui Neapoli peragebatur, plurima certe tum Fratriis ipſis, tum Certaminibus illuſtrandis ex Van-Dalio (1), ceteriſque Scriptoribus (2) afferri poſſent, ut ipſarum varietas, munera, ac inſtitutio oſtenderetur. Sed illuſtrem unum Strabonis locum ſubieciſſe nunc iuverit, quo pentaetericus Neapolitanorum Agon, ſimulque Fratriae deſcribuntur. Itaque Strabo de Neapolitanorum inſtitutis, origine, moribuſque diſſerens ait *πλεῖςα δὲ ἴχνη τῆς Ἑλληνικῆς ἀγωγῆς ἐνταῦθα σώζεται, Γυμνάσιάτε, καὶ Ἐφηβικὰ, Φρατρίαι, καὶ ὀνόματα Ἑλληνικὰ, καίπερ ὄντων Ῥωμαίων. Νυνὶ δὲ πεντηρικὸς ἱερὸς Ἀγὼν συντελεῖται παρ' αὐτοῖς μουσικόςτε, καὶ γυμνικὸς ἐπὶ πλείους ἡμέρας ἐνάμιλλος τοῖς ἐπιφανεςάτοις τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα* (3) *plurima Graecorum inſtitutorum ſuperſunt veſtigia, ut virorum Gymnaſia, & Epheborum; Fratriae, & Graeca nomina etiam illis, quae Romanorum ſunt, impoſita. Hoc tempore ſacrum quinquennale Certamen muſicum, & gymnicum per aliquot dies agitur Ludis Graecorum nobiliſſimis aemulum.* Perſpicuo Strabonis teſtimonio plurima etiam Marmora adiungi poſſent, in quibus *Onionaeorum*, *Artemiſiorum*, *Panclidarum*, *Cynaeorum*, *Eumelidarum* Fratriae, ipſarumque principes, ac miniſtri memorantur. Sic, ut exemplum unum hic proferam, apud Rheineſium Claſ. I. num. 156. hoc Marmor Neapoli poſitum reperitur

ΕΥΜΗΛΟΝ ΘΕΟΝ ΠΑΤΡΩΟΝ
ΦΡΗΤΟΡΣΙΝ ΕΥΜΗΛΕΙΔΩΝ
Τ. ΦΛΑΥΙΟΣ ΠΙΟΣ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΣ ΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΣΥΝ Τ. ΦΛΑΥΙΩΙ ΤΕΚΝΩΙ

Eumelum Deum patrium
Phratoribus Eumelidarum
T. Flavius Pius
Curator dedicavit
una *cum T. Flavio filio* ſuo

Hic eadem illa *Eumenidarum Fratria*, quae in noſtro Marmo-

O re

(1) De Marmor. Diſſer. IX. (2) Rhein. Claſ. I, Num. 156. & Epiſt. 35. (3) Lib. V. Pag. 246.

re nominatur, occurrit; ſimulque *Flavia* gens utrobique laudatur, ac T. etiam Flavius: ut proinde utrumque Marmor ad eadem fere tempora ſpectare poſſe videatur. Pentaeterici quoque Certaminis mentio una cum Onionaeorum nomine, Van-Dalio quidem iudice, in alio Marmore habetur, ubi *Onionaeorum Fratria* honorat L. Herennium Demarchi munere functum, & Ἄρχοντα τὸν πενταετηρικόν (1) *Archontem Quinquennalem*; ubi Van-Dalius τοῦ πενταετηρικοῦ *quinquennalis* legendum exiſtimat; ut nempe exprimatur Herennium illum Agoni, ſive Certamini *quinquennali* praefuiſſe. Quem vero pentaetericum Agonem illum fuiſſe putabimus, cui L. Herennius praefuerit; ſive potius, ne a Marmore nunc illuſtrando digrediar, Agonem illum, quo T. Flavius Evanthes *diaulo* coronam obtinuit? Certe, ſi Marmor illud cum Athleticis aliis conferatur, voceſque ſingulae in ipſo expreſſae obſerventur, facile ſuſpicari, vel exiſtimare quis poterit plures in illo Ludos, atque Certamina, *Italica* nimirum, *Romana*, *Auguſtalia*, *Olympia*, fortaſſe & *Iſelaſtica* recenſeri, ut T. Flavius in ipſorum ſingulis *diaulo* palmam retulerit. Quamvis tamen haec optimo, maximoque iure defendi poſſint; longe veriſimilius exiſtimo unum eundemque prorſus Agonem, unicamque victoriam in eximio hoc Marmore memorari, qui variis tamen, diſtinctiſque nominibus exprimatur; ut, cum certamina, quae Neapoli peragebantur, in Marmoribus aliis *Auguſtalia* ſolum dicantur, hic *Italica* quoque, *Romana*, & *Olympia* nuncupentur. Atque illud in primis obſervari facile poterit quod Agones iſti, ſive plures fortaſſe, diſtinctique illi fuerint, ſive potius ad Agonem unicum referantur, non pluribus, diverſiſque in locis, ſed Neapoli ſolum, celebrati videntur; cum nulla locorum varietas, atque diſtinctio in hoc Marmore, ſicut in aliis, obſervetur; ac Evanthes ille *inter urbanos Pueros* certaſſe, coronamque retuliſſe dicatur: quod argumento eſſe poterit ipſum in patria ſolum Vrbe viciſſe. Itaque, cum *Auguſtalia* quidem Neapoli celebrata ſaepius in Scriptoribus, ac veteribus etiam Monimentis aliis occurrant; *Italica* vero, *Romana*, & *Olympia* nullibi ſane, quod noverim, memorentur, veroſimilius eſt certe haec Italica, Romana, & Olympia cum Auguſtalibus ipſis ita coniungenda fore, ut unus idem-

(1) Claſſ. I. Num. 203.

idemque Auguſtalium Agon variis illis, diſtinctiſque nominibus decoretur. Accedit etiam quod Scriptor diligens, & accuratiſſimus Strabo, ubi de Neapolitanorum origine, gloria, moribuſque diſſerit, ut oſtenderet apud illos plurima Graecorum inſtituta conſervari, aſſerit ab illis *pentaetericum Agonem* Graecorum Ludis aemulum celebrari; nihilque tamen de ceteris Agonibus, Olympiis praeſertim, adiecit; de iis profecto facile loquuturus, ſi, Auguſtalium, ac Elidenſium Olympiorum inſtar, haec pentaeterica, atque ab Auguſtalibus ipſis diſtincta fuiſſent. Ita quoque, ſi in Marmore ſuperius expoſito L. Herennius ex optima Van-Dalii coniectura *pentaeterico* Neapolitanorum *Agoni*, diſſimulato Ludorum nomine, praefuiſſe dicitur, perſpicue apparet *pentaetericum* Agonem unicum Neapoli celebrari conſueviſſe; ideoque *Olympia*, quae *numerata*, ac *pentaeterica* quoque fuiſſe videntur, ab Auguſtalibus, quae Suetonio, & Strabone teſte *pentaeterica* profecto fuerant, diſtingui non poſſe. Certius id etiam, longeque illuſtrius ex integra Marmoris ſerie deducitur. Etenim, memorata T. Flavii Evanthis victoria in *Italicis*, *Romanis*, *Auguſtalibus*, ac *Olympiis diaulo* parta, repente dicitur quod T. Flavius Zoſimus eiuſdem frater τῷ ἀυΐῳ Α̉γωνι *in eodem* ipſo *Agone* aciem ſuperavit, & bravium obtinuit. Ergo Agon ille, quo T. Flavius Evanthes palmam retulit, quamvis variis nominibus decoretur, non multiplex tamen, ſed *unicus* habendus erit: alioquin, ſi Agones illi plures, diſtinctique fuiſſent, T. Flavius Zoſimus non *in eodem Agone*, ſed in iiſdem Agonibus victor diceretur; aut certe ex pluribus iam memoratis peculiaris Agon ille exprimeretur, ex quo Zoſimus victor exceſſerat. Denique, ne levioribus argumentis aliis hic immorer, id ex Corona, quae Marmori inſculpta conſpicitur, perſpicue, certoque deduci poſſe putaverim. Victoribus enim illis, qui pluribus, diſtinctiſque Ludis palmam obtinuerant, plures etiam, diſtinctaeque Coronae in Athleticis ipſorum Marmoribus, ſive victoriae monimentis, exprimi, vel inſculpi conſueverant, ut facile pluribus exemplis oſtendi poſſet (1). Itaque, cum in eximio hoc Marmore unica prorſus Corona reperiatur, dubitari certe vix poterit quin unica quoque victoria, adeoque unicum prorſus Certamen exprimatur; alioquin, ſi

 Evan-

(1) Vide Gruter. Pag. 316. & 317.

Evanthes ille in pluribus, diſtinctiſque Agonibus plures, diſtinctaſque palmas retuliſſet, fieri certe, vel explicari vix poterit cur ipſius Fratores, aut Parentes Coronas etiam alias in vacua alioquin futura Marmoris parte exprimendas non curaverint. Quandoquidem vero Coronae, quae hic expreſſa conſpicitur, Agonis nomen, prorſus ut in Marmoribus aliis, inſcriptum reperitur ΣΕΒΑΣΤΑ AVGVSTALIA, unicus Agon ille, qui in Marmore memoratur, non alius eſſe, vel cenſeri poterit, quam *Auguſtalium* Certamen. Quis vero coniicere, vel explicare nunc poſſit cur celeberrimus ille Neapolitanorum Agon non ſolo *Auguſtalium* nomine, quod in Scriptoribus, ac Marmoribus aliis occurrit, ſed pluribus etiam nominibus aliis hic exprimatur? Si in re ſubobſcura, pluribuſque difficultatibus impedita coniecturae locus hic eſſe poteſt, ſuſpicor *Auguſtalia* non alia de cauſſa in inſigni hoc Marmore ſplendido quoque *Olympiorum* nomine decorari, quam quod illa, Olympiorum Elidenſium inſtar, *pentaeterica* forent; Olympiadum inſtar, numerari ſolerent; atque omnia certaminum genera complecterentur, quae in Elidenſibus, veriſque Olympiis exhiberi conſueverant. Ita propemodum Actiaci quoque Ludi non *Actiades* ſolum vocari, atque Olympiadum inſtar numerari ſolebant, ut perſpicuo Ioſephi, aliorumque teſtimonio erudimur; verum etiam Olympiadis, aut *Olympici* Agonis nomine decorari, ut optime proinde dixerit Strabo ὁ Ἀγὼν ὀλύμπιος τὰ Ἄκτια (1) *Olympicum Certamen Actia*: quemadmodum victores illi, qui in *Actiis*, & *Auguſtalibus*, ſive *Sebaſtis* palmam retulerant, Olympionicarum inſtar, *Actionicae*, *Sebaſtonicae* vocabantur; ut in Marmore conſpicitur, quod in Grutero (2) quidem mirifice depravatum, in Gudio (3) vero accurate expreſſum reperitur. *Italica* vero vocata fuiſſe putaverim haec Neapolitanorum Auguſtalia, ut ab Auguſtalibus illis diſtinguerentur, quae Pergami, Caeſareae (4), alibique celebrari conſueverant; nam Suetonius de Auguſto diſſerens ait *Provinciarum pleraeque ſuper Templa, & aras Ludos quoque quinquennales pene oppidatim conſtituerunt*. (5) *Iſelaſtica* vero quod ipſorum victor diruta moenium parte, triumphantis inſtar, Vrbem ingrederetur: unde Certamina quoque Puteolis ab An-

(1) Lib. VII. Pag. 325. (2) Pag. 1035. num. 11. (3) Pag. 217. num. 1. (4) Ioſeph. de Bello Iud. Lib. I. c. 8. & Antiq. XV. c. 11. (5) Cap. 59.

Antonino inſtituta [1], Sardibus [2] etiam, atque in Bythinia [3] celebrata, *Iſelaſtica* ſunt appellata. *Romana* denique quod eadem illa Certamina Auguſto ſacra Romae quoque inſtituta fuerint [4] anno V. C. 744. ibique quarto Idus Octobres celebrari conſueverint; ideoque, cum Neapolitanorum Auguſtalium victores, ac Ludus ipſe eodem fortaſſe iure, & honore, quo Romanorum Auguſtalium victores, atque Certamen, frueretur, non *Italica* ſolum, ſed *Romana* quoque appellari potuerint. Quod ſi non obſcuris fortaſſe characteribus, & argumentis iſtis oſtenderim *Olympiades* illas, quae in Marmore memorantur, ab Auguſtalibus minime diſtinguendas eſſe, iam facile & Olympiadum, & Auguſtalium Neapolitanorum origo hactenus incomperta conſtitui, vel definiri poterit. Narrat Suetonius Auguſtum affecta iam valetudine Capreis Neapolim traieciſſe, ibique *quinquennale Certamen gymnicum honori ſuo inſtitutum perſpectaſſe; ſed in redeundo, aggravata valetudine, tandem Nolae ſuccubuiſſe.* [5] Cl. atque immortalis Scaliger, cum Auguſti ipsius mortem in diem 14. calend. Septembr. anno V. C. 767. ſive 2. Olymp. CIIC. incidiſſe intelligeret, Neapolitanum Luſtrum, hoc eſt Auguſtalia Sextili menſe celebrata obſervavit; ſed ingenue fatetur *quotum fuit illud Luſtrum a primi editione, nondum ſcire potui.* [6] Marmoris tamen huius praeſidio primam Auguſtalium originem ad annum V. C. 751. ſive potius 755. referendam eſſe putaverim. Etenim, ſi Auguſtalia praeſente Caeſare Auguſto celebrata in annum V. C. 767. ſive Chr. 14. inciderunt, dubitari certe non poterit quin pentaetericus Agon ille anno V. C. 919. ſive Chr. 166. iterumque anno V. C. 923. ſive Chr. 170 redire, vel inſtaurari debuerit. Ergo, cum Marmor anno V. C. 924. ſive Chr. 171. proxime poſt victoriam ab Evanthe adhuc puero partam poſitum fuerit, victoria illa ad annum V. C. 919. ſive potius 923. referri debet; ideoque, ſi *quadrageſimatertia* Olympias Italica, hoc eſt Auguſtalium Agon, anno V. C. 923. celebratus fuit, prima Auguſtalium, ſive Olympiadum harum inſtitutio, primumque Luſtrum non alteri veriſimilius, quam 755. V. C. anno, ſive Chr. 2. adſcribi poterit. Sed haec, aliaque id genus plurima, quae de Feſtis

(1) Scalig. de Emend. Lib. V. pag 447. (2) Spon. Miſc. Erud. Antiq. Sect. X. Num. 100
(3) Plin. Epiſt. Lib. X. (4) Dio. Lib. LI. (5) Cap. 98. (6) De Emend. Lib. V. pag. 448.

ſtis, aut Certaminibus in variis Italiae, Graeciae, vel Aſiae Vrbibus celebratis afferri facile poſſent, alterius certe loci, vel operis eſſe debent; cum Olympicos ſolum, Pythicos, Nemeacos, atque Iſthmiacos Ludos meliori, quo poterat, ordine illuſtrandos ſuſceperim, qui ceteros Ludos omnes antiquitate, gloria, celebritate longiſſime ſuperarunt: cumque a Scriptoribus, veluti perſpicui, certique temporum characteres, uſurpari conſueverint, maximo in Hiſtoria ſplendori, riteque diſponenda temporum ſerie praeſidio eſſe poterunt. Hinc plurima quoque, quae de quatuor ipſis Graeciae Ludis ex Fabro, ceteriſque Scriptoribus excerpi facile poterant, omittenda putavi, ut ea ſolum complecterer, quae ad Chronologiam ſpectarent; rerumque tempus oſtenderem, quo ipſorum quilibet redire, vel inſtaurari ſoleret: quod clariſſimis etiam Viris hactenus obſcurum, vel incompertum eſſe iam videram. Quod ſi feliciter mihi, atque ex animi ſententia fortaſſe res ceſſerit, idque eruditis, doctiſque Viris probari unquam poſſit, uberem certe mihi laboris huius, induſtriae, ſtudiique fructum gratulabor. Etenim, ut a Pindari verbis exorſus cum Pindari quoque verbis hic deſinam,

Εὖ δὲ παθεῖν, τὸ πρῶτον ἄθλων.
Εὖ δ' ἀκούειν, δευτέρα μοῖ-
ρ. Α'μφοτέροισι δ' ανὴρ
Ο'ς ἂν ἐγκύρσῃ, καὶ ἕλῃ,
Στέφανον ὕψιστον δέδεκται (1)

Bona fortuna uti, primum praemiorum.
Bene vero audire, ſecunda eſt felici-
tas. In *utraque autem vir*
Quicumque inciderit, & ea acceperit,
Is *coronam ſummam accepit.*

(1) Pyth. I. ver. 191.

HIE-

Ex Num. ant. et Gemma ant.

HIERONICARVM CATALOGVS.

QVamvis plurima, ac infinita fere ſint illa, ex quibus maximus Olympiorum, aliorumque Graeciae Ludorum ſplendor, atque praeſtantia facile intelligi, oſtendique poſſit, ut in ipſo *Diſſertationum Agoniſticarum* limine eſt obſervatum; nihil eſt tamen, quo clarius illa, ſive vividius effulgeat, quam incredibilis honor, & gloria, quae *Hieronicis* omnibus, hoc eſt ſacrorum Certaminum Victoribus, veteri, conſtantique lege concedi conſueverat. Etenim ipſa quidem Ludorum celebritas in peculiaribus ſolum, nec iis certe illuſtrioribus, Peloponneſi Vrbibus, Elide nimirum, Delphis, Argis, & Corinthi, exiguo ſolum temporis ſpatio peragebatur: at Victorum gloria, ſimulque Certaminum fama ad exteras etiam, diſſitaſque Gentes uberrime diffundebatur; ut illa perenni quodam, conſtantique ſplendore perennibus etiam monimentis expreſſa, atque aeternitati conſecrata propemodum videretur. Vt enim omittam Hieronicas ipſos victoria, coronaque parta non legitimo ſolum, ſolemnique *Cerycum* praeconio, ſed etiam effuſis univerſae Graeciae, quae ſpectatum confluxerat, vocibus plauſibuſque ad caelum efferri, digito monſtrari, iniectis ſparſiſque floribus, accenſis facibus, thure,

cae-

caeſis etiam interdum hoſtiis, illuſtriorum denique Poetarum carminibus honorari conſueviſſe; illi in Patriam reduces diruta moenium parte recipiebantur: [1] perinde quaſi Vrbs illa, quae Hieronicam alere, atque obtinere meruiſſet, moenium praeſidio, ſive cuſtodia non indigeret. Publicus etiam Hieronicae victus in Prytaneo, annonaria commoda, immunitas a civilibus, publiciſque muneribus, ac praeſtatione; icones etiam aere publico conſecratae, aliaque plurima honorum genera concedebantur, quae maxima, atque incredibili profanae, ſacraeque eruditionis copia doctiſſimus Faber Libro II. c. 10. ceteriſque duodecim pone ſequentibus uberrime expoſuit. Eiuſmodi vero Hieronicarum decus, & gloria apud univerſos Graeciae, ac Orientis Populos conſtans adeo, ac pervagata fuit, ut ipſi quoque Lacedaemonii ceteris ſane Graeciae Populis ſeveriores, neque alterius, quam bellicae, virtutis ſtudio incenſi, quamvis alias honoris ſignificationes, veluti leviores, Spartanoque Viro prorſus indignas, contempſerint; id tamen gloriae Hieronicis ipſis tribuerint ut in acie Regum lateri veluti comites, ac defenſores adeſſe poſſent. [2] Itaque mirari plane non poſſumus, ſi Victores ipſi ἰσόθεοὶ *Diis ſimiles* Luciano teſte [3] vocarentur; Horatius illos *caeleſtes* appellaverit [4]; aperteque etiam dixerit quod Hieronicas victoria *palmaque nobilis*

Terrarum Dominos evehit ad Deos; [5]

atque, ut innumeris teſtimoniis aliis abſtineam, Cicero Olympicam victoriam a plurimis Romano Conſulatu nobiliorem cenſeri dixerit [6]; ac *prope maius, & glorioſius haberi apud Graecos Olympionicem fuiſſe, quam Romae triumphaſſe*. [7]

Sed haec, aliaque id genus Hieronicarum decora, atque ornamenta nihil moror: quippequae & a doctiſſimo Fabro luculentiſſime ſint explicata, & ab operis huius inſtituto, ſive ratione fortaſſe abhorreant. Illud unum hic addere, vel obſervari nunc libet quod Hieronicarum nomina publicis Monimentis inſcribi, atque immortalitati, ſi fieri id quidem poterat, conſecrari conſueverant; ut in iis Agonothetae, qui Ludis praefuerant, ac Athletae ſinguli, qui variis Certaminum generibus palmam retulerant, accuratiſſime recenſerentur. [8] Eiuſmodi vero

Re-

(1) Plutar. Symp. II. quae. 5. (2) Plutar. ibi. (3) In Anacharſi. (4) Lib. IV. Ode 2. (5) Lib. I. Ode 1. (6) Tuſcul. II. c. 17. & I. c. 46. (7) Orat. pro Flacco. (8) Plutar. in Ageſilao.

Recenſionum, ſive Monimentorum mentio apud veteres Scriptores omnes, & Pauſaniam in primis frequentiſſima nobis occurrit; qui ſubinde de Olympionicis praeſertim differens ad Commentarios illos provocavit, ut de vero Victorum nomine, ſive patria, ſive aetate decerneret. (1) Commentarios autem illos, ſive Victorum nomina, ab Elidenſibus in Olympico Gymnaſio ſervari conſueviſſe, idque fortaſſe Paraballontis Olympionicae inſtituto, Pauſanias ipſe teſtatur (2): quemadmodum is alibi dicit quod Evanorides Eleus, qui puerili lucta iampridem vicerat, moxque Hellanodicae munus obtinuit, ἔγραψε καὶ οὗτος τὰ ὀνόματα ἐν Ὀλυμπίᾳ τῶν νενικηκότων *& ipſe eorum, qui in Olympia vicerant, nomina conſcripſit*. (3) Itaque, cum Victorum omnium ſeries, atque memoria publicis monimentis illis accuratiſſime inſcripta foret, mirari certe non ſubeat ſi plurimi ex veteribus Graeciae Scriptoribus memorentur, qui ex perſpicuis, certiſque monimentis illis integram Hieronicarum omnium ſeriem, vel Recenſionem illuſtrandae Temporum doctrinae, ſive Pindari, aliorumque Scriptorum teſtimoniis explicandis adornarint. Ac *Olympionicarum* quidem *Elenchum* edidiſſe fertur Hippias Eleus Platoni coaevus, qui a Plutarcho memoratur. (4) Ariſtarchus etiam, qui Pauſaniam erudivit, ὁ τῶν Ὀλυμπιάσιν Ἐξηγητής (5) *Olympiadum Enarrator* ab illo vocatur; ideoque facile & ipſarum, & Victorum ſeriem concinnaſſe videtur. Ita Eratoſthenes *in Olympionicis* ab Athenaeo (6), & Laertio (7) laudatur. Agriopas etiam, ſive, ut in Codicibus aliis vocatur, Copas *Olympionicas ſcripſiſſe* dicitur a Plinio (8). Olympionicarum ſeries a Steſiclide contexta citatur a Laertio (9): quemadmodum *de Olympiorum origine, ac Olympionicis* Ariſtodemus, Callimachus, ac Polybius quidam a Syncello (10) laudatur; atque integrum Phlegontis Tralliani Opus, quod *Olympionicarum, & Chronicorum Sylloge* inſcribebatur, ipſis Photii temporibus circumferebatur (11); quamvis nunc prorſus exciderit, ſolumque fragmentum *de Olympiis* a Meurſio illuſtratum ſuperſit. Quid vero quod Ariſtoteles ipſe, qui ingenii gloria, ceteriſque ſcriptis editis immortalem ſibi nominis laudem pepererat, *Olympionicarum* quoque, & *Pythionicarum* Seriem contexuit; quarum illa quidem a Plutar-

P cho

(1) Eliac. I. c. 21. & II. c. 13. & Lacon. c. 21. (2) Eliac. II. c. 6 (3) Ibi c. 8. (4) In Numa init. & Schol. Theocr. ad Idyl. 4. (5) Eliac. I. c. 20. (6) Libr. IV. c. 13. (7) Lib. VIII. ſeg. 51. (8) Lib. VIII. c. 22. (9) Lib. II. ſeg. 55. (10) Pag. 196. (11) Codic. 97.

cho [1], & Laertio [2]; haec autem a Pindari Scholiaſte [3], Plutarcho ipſo [4], Laertio [5], & Heſychio [6] memoratur. Atque utinam quidem aureolus hic ſapientiſſimi Viri Liber ad haec uſque tempora perveniſſet! Sed Arabes illi, ac interpretes, qui Metaphyſica, aliaque id genus Ariſtotelis Opera, quibus & facile, & libenter etiam carere poſſemus, conſervarunt, egregia iſta Eruditionis, ac Hiſtoriae praeſidia nobis inviderunt. Quemadmodum vero Ariſtoteles, ceterique ſuperius memorati ſolam Hieronicarum, aut Olympionicarum Seriem peculiari quodam Opere ſunt proſequuti, ita quoque Scriptores alii, qui Graecarum rerum Hiſtoriam accuratiori, meliorique methodo tradiderunt, ceteris temporum characteribus, quos exprimere, vel uſurpare ſubinde ſolent, ipſa quoque Olympionicarum nomina adiecere; ut rerum geſtarum tempus ſubtilius adhuc, & certius oſtenderetur. Ita Philochorus [7] Athenienſis in Libris illis, quos *Atthidis* inſcripſit, Olympionicas omnes memoravit. Dexippus autem Athenienſis Hiſtoriam, ac Olympionicarum Seriem deduxit uſque ad Olymp. CCXLII. qua Dionyſius Alexandrinus ſtadio vicit [8]. Timaeus etiam Siculus Hiſtoriarum Scriptor iiſdem Victorum nominibus Olympiadas, ac tempora deſignavit. Agaclytus quidam ἐν τῇ π´ Ὀλυμπιάδι *in octogeſima Olympiade* citatur a Suida [9], perinde quaſi ipſe quoque Olympiades, ipſarumque Victores expreſſerit. Denique, ne obſcurioribus, aut deperditis Scriptoribus iſtis hic immorer, tres illi Hiſtoricorum principes Thucydides, Diodorus Siculus, Dionyſius Halicarnaſſeus ubique fere in deſignandis rerum geſtarum temporibus Olympionicarum nominibus uti ſolent, ut iis, veluti perſpicuo certoque diſcrimine, & charactere, Olympias aliqua diſtinguatur. Atque ita quidem Victorum nomen plerumque ab Hiſtoricis illis expreſſum conſpicitur, ut Olympiadis numerus, Victoris nomen, ac patria, certaminis etiam genus exponatur; interdum vero vel patria, vel certamen ipſum reticeatur: quod tamen ab Hiſtoricis illis aliud intelligi, vel memorari non ſolet, quam *ſtadium*. Quinetiam alicubi ſolum Victoris nomen, diſſimulato Olympiadis numero, memoratur: perinde quaſi, ut expreſſo Conſu-

(1) In Lycurgo. (2) Libr. V. ſeg. 26. & VIII. ſeg. 51. (3) Ad Iſthm. II. (4) In Solone. (5) Loc. cit. (6) In Βιτός. (7) Laert. II. ſeg. 56. (8) Excerpta Euſeb. apud Scalig. Pag. 266. Vide Phot. Cod. 82. (9) In Κυψελίδῃ.

ſolum nomine quilibet V. C. annus accurate cognoſcitur, ita quoque ſolo Victoris nomine Olympias illa, qua is palmam retulerat, facile ac repente diſtingui poſſit. Ita Thucydides de Olympiade LXXXVIII. loquens ait ἦν δὲ Ὀλυμπίας, ᾗ Δωριεὺς Ῥόδιος τὸ δεύτερον ἐνίκα (1) *erat autem Olympias illa, qua Dorieus Rhodius ſecundo vicit*: idque facile pluribus etiam exemplis aliis oſtendi poſſet.

Quemadmodum vero Olympionicarum memoria in publicis Eleorum archiis religioſe conſervata ad ceteros Graeciae Scriptores, & Hiſtoricos omnes profluxit; ita profecto dubitari non poterit quin a Delphis etiam *Pythionicarum*, ab Argivis *Nemeonicarum*, a Corinthiis denique *Iſthmionicarum* nomina, ac monimenta cuſtodirentur. Ac Pythionicarum quidem Seriem ab Ariſtotele contextam fuiſſe iam vidimus; Iſthmionicarum vero Catalogus, quo non Victores ſolum, ſed etiam victi diſtincte recenſerentur, a Plutarcho memoratur (2); quamvis Pauſanias, ubi Tiſandrum Naxium Olympica, Pythicaque corona celebratum fuiſſe dixiſſet, ſubdit καὶ Κορινθίοις δὲ οὐκ ἦν πω τηνικαῦτα, οὐδὲ Ἀργείοις ἐς ἅπαντας Ὑπομνήματα τοὺς Νεμεάτας (3) *nondum vero tunc neque a Corinthiis, neque ab Argivis omnes* Iſthmionicae, & *Nemeonicae in Commentariis referebantur*: ut nimirum innueret Tiſandrum ipſum facile Argolica quoque, & Corinthiaca palma decoratum fuiſſe, quamvis id nullo veteri monimento probari poſſet: quod Tiſandri ſcilicet aetate Victores ipſi minori ſtudio Commentariis inſcriberentur. Quod ſi diligens, & accuratus ille Graecarum rerum Enarrator Pauſanias merito querebatur plurima Iſthmionicarum, & Nemeonicarum nomina ſuis temporibus intercidiſſe, maiori certe nunc iure conqueri, vel indignari nos poſſumus, quibus pleraque Hieronicarum nomina, atque ipſam quoque Olympionicarum Seriem, quae Pauſaniae temporibus circumferebatur, temporis iniuria, ſequiorumque Scriptorum barbaries, & ſocordia prorſus eripuit: perinde quaſi una cum celeberrimis Graeciae Ludis ipſa quoque Victorum memoria aboleri debuerit. Certe ex plurimis Scriptoribus antea memoratis, qui integram plenamque Hieronicarum Seriem ediderant, nullus omnino ad haec uſque tempora pervenit; ut paucorum proinde nomina teme-

(1) Lib. III. c. 8. (2) In Ageſilao. (3) Eliac. II. c. 13.

re diſiecta in Diodoro, Dionyſio, Pindaro, praeſertim vero in Pauſania ſubinde nobis occurrant: ex quibus integra, & accurata ipſorum Series concinnari non poſſit; cum plerique ad certam Olympiadem referri nequeant, ideoque incertae ſolum aetatis haberi, vocarique debent.

Immanem hanc tamen Scriptorum, & Hieronicarum iacturam aliqua ex parte ſarcivit Iulius Africanus, qui Olympionicarum Catalogum ab Olympiade *prima*, qua Coroebus victor exceſſerat, ad ſua uſque tempora, hoc eſt Olymp. CCIL. ita deduxit, ut in illo Athletas omnes, qui *ſtadio* palmam retulerant, memoraverit; atque, ubi novum aliquod certaminis genus additum, vel Olympiade quadam inſtitutum eſſe notavit, Athletam illum, qui eodem certamine primum vicerit, exprimat; denique Victores illos, qui, Herculis inſtar, *lucta* ſimulque *pancratio* palmam obtinuerint, ſuis in locis accurate recenſeat. Quandoquidem vero Graecam hanc Olympionicarum Anagraphen, ſive Recenſionem, Chronico ſuo inſeruit Euſebius, ipſamque in pulcherrima Euſebiani Chronici editione Scaliger adiecit, illa ſub *Euſebii* nomine a Meurſio, aliiſque pluribus laudari ſolet; quamvis Africano potius, quam Euſebio, tribuenda ſit; ideoque illam non Euſebii, ſed Africani nomine in Catalogo mox proferendo decorandam eſſe putaverim. Praeter eximiam hanc Africani Recenſionem altera quoque itidem Graeca Olympionicarum Series alphabetico ordine concinnata in eadem illa Scaligeri editione Euſebiano Chronico ſubiecta conſpicitur: quemadmodum plurima Olympionicarum, & Pythionicarum nomina ſuis in locis in Graeca Hiſtoriarum, ac Olympiadum deſcriptione recenſentur, quae a Scaligero Graecis Euſebii, aliorumque Collectaneis adiuncta fuit (1). Ac Rheineſius (2) quidem alphabeticam illam Olympionicarum Seriem a Scaligero editam non aliam eſſe putavit, quam quae a Phlegonte contexta iam fuerat. Graeca vero Olympiadum, ac Hiſtoriarum Sylloge a Cl. Viris Gerardo Ioanne Voſſio (3), Meurſioque (4), veluti antiqui cuiuſdam Anonymi Scriptoris Opus, citari, laudarique ſolet; cum tamen Scaliger ipſe variis in locis nitide diſerteque teſtetur

tur

(1) Pag. 216. & 317. (2) Epiſt. ad Hofman. Pag. 585. (3) De Hiſtor. Graecis Lib. IV. c. 8. (4) De Arch. Athen. alibique ſaepe.

tur [1] ſeſe Graeca illa Hiſtoriarum Collectanea, atque Olympiadum Recenſionem digeſſiſſe; ut Petavius [2], ac Fabricius [3] obſervavit. Scaligero facem hanc praeferente doctiſſimi deinde Viri Series alias, ſed longe tamen uberiores, noſtris fere temporibus adornarunt. Quemadmodum enim Scaliger Olympionicas omnes, ac Pythionicarum plurimos, quorum aetas, aut Victoriae tempus exploratum fuerat, uſque ad Olymp. CCIL. in qua Africanus defierat, accurate recenſuit; ita quoque Guillelmus Loydius anno 1700. integram Olympionicarum, ſimulque Pythionicarum, Nemeonicarum, atque Iſthmionicarum Seriem exhibuit, quorum aetas ex Pindaro, Pauſania, aliiſque Scriptoribus comperta fuerat; quamvis eiuſmodi Scriptorum loca, vel teſtimonia non indicaverit. Proxime poſt editam Loydii Seriem, hoc eſt anno 1701. Loydii ipſius, aliorumque omnium induſtriam longiſſime ſuperavit Dodvellus in aureo, atque immortali opere *De Cyclis*. Etenim ille non ſolum Olympiadum, ac Pythiadum Seriem perſpicuo ordine contextam edidit, in qua Victores omnes ad ſua quique tempora, vel Olympicos annos, referrentur; verum etiam tres alias Hieronicarum Series ita diſpoſuit, ut in prima Olympionicas, in altera Pythionicas, in ultima Nemeonicas ſimulque Iſthmionicas, ſive certae, ſive incertae potius aetatis illi forent, alphabetico ordine accuratiſſime recenſerentur; atque certaminis etiam, & victoriae genus, quo ipſorum quilibet palmam retulerat, exprimeretur.

Quandoquidem vero praeſtantiſſimum illud eruditiſſimi Viri Opus eximiae raritatis eſſe iam coepit; ideoque non Africani ſolum, Scaligeri, & Loydii, ſed recentior etiam ille, longeque plenior Dodvelli Catalogus eruditorum hominum oculis obverſari, manibuſque teri vix poteſt; e re futurum putavi, ſi Dodvelli ipſius exemplo incitatus integram prorſus, novamque Hieronicarum omnium Seriem & ipſe quoque contexerem, eamque *Agoniſticis Diſſertationibus*, veluti coronidem quandam, adnecterem; ut haec etiam, illarum inſtar, ingenuis Adoleſcentibus Eruditae Antiquitatis, Hiſtoriaeque cultoribus uſui, praeſidioque eſſe poſſet. Ita vero moleſtam hanc, iniucun-

(1) Ad Chron. Euſeb. anno 1630. 1650. & Pag 265. 266. (2) Doctr. Temp. Libr. XIII. ad an. P. I. 4029. (3) Bibl. Graec. Libr. IV. c. 15. num. 2.

cundam, atque, ut ingenue fatear, plurimis difficultatum ambagibus impeditam operis partem exegi, ut Series iſta, niſi mea me fallit opinio, ceteris omnibus hactenus editis longe uberior, atque accuratior ſit futura: quippequae plura complectatur, quae in ipſa quoque Dodvelli Serie ceteris accuratiore optari poſſe merito videbantur. Etenim ſingula Victorum omnium nomina ſuis ex fontibus, hoc eſt ex ipſis Scriptoribus, expreſſi; ſimulque ſingula Scriptorum loca, vel teſtimonia indicavi, quibus Victoris nomen, aut patria, aut certaminis genus, aut aetas memoratur: quamvis Dodvellus, ſi Pauſaniam, Pindarum, alioſque paucos exceperis, Scriptorum nomina prorſus omiſerit. Diligenter etiam ſingula Veterum teſtimonia in Graeco textu, nitidioribuſque Scriptorum editionibus conſului: ideoque facile errores aliquos, qui in Dodvelli Seriem irrepſerant, deprehendere, ac emendare ſubinde potui. Sic, ut exempla quaedam hic afferam, Dodvellus ambigua, ut opinor, Pauſaniani Interpretis phraſi deceptus inter Pythionicas Caprum Eleum, veluti Paeanii victorem, exhibet: cum tamen in Graeco Pauſaniae textu non Caper ipſe Paeanii, ſed Paeanius Capri victor dicatur. Ita Chromium Aetnaeum Pythicis Delphorum Ludis *curru* viciſſe dicit, eamque victoriam a Pindaro Neme. IX. memoratam aſſerit. At Certamen illud Apollini ſacrum in Adraſtea ditione celebratum, quod ibi a Pindaro memoratur, non Nemea, ut Didymus (1), aut Delphica Pythia, ut Dodvellus exiſtimat, ſed Pythia ſolum Sicyone celebrata intelligi, cenſerique debet: quod ad Aſopi fluenta peragi, argenteaſque phialas vino repletas in illo Victoribus concedi Pindarus ipſe teſtatur (2). Ita Theognetum Olympiae victorem Synnoontis filium fuiſſe dicit, cum tamen Pauſanias ab illo citatus Synnoontem non Theogneti, ſed Polichi, qui Olympionicae ſtatuam fecerat, patrem fuiſſe dicat. In definiendis etiam Pythiadum annis ſententiam illam ubique conſtanter adhibui, quam Diſſert. II. pluribus, ut opinor, certiſque argumentis demonſtraveram; ideoque Pythiadas, ipſarumque Victores non ad *ſecundos*, ut Dodvellus, ſed ad *tertios* Olympiadum annos revocavi. Nemeonicas autem peculiari potius, diſtinctaque Serie recenſendos eſſe putavi; quamvis

(1) Ad Oly. X. ver. 52. (2) Neme. IX. v. 121. & X. ver. 80.

vis Dodvellus ipſos cum Iſthmionicis confuderit, hoc eſt una eademque alphabetica ſerie ſimul utroſque coniunxerit. Plurimos etiam Victores, quamvis Anonymi forent, in qualibet Victorum Serie ſubtexui: non modo quod exinde quoque Hiſtoriae praeſidium, ac ſplendor aliquis oriatur; verum etiam quod verum ipſorum nomen, atque aetas ex coniecturis, ac monimentis aliis aliquando exſculpi fortaſſe poſſit. Denique praeter Hieronicas illos, qui a Dodvello recenſiti iam fuerant, *centum ac quinquaginta* fere Victores alios Graecis, Latiniſque Scriptoribus memoratos, mihique omnium primo nunc obſervatos, ſuis in locis inſerui; ipſorumque ſingulos aſteriſco notavi, ut facile ceteris a Dodvello recenſitis in Doctiſſimi Viri Catalogo adiungi illi poſſint. Tantum tamen abeſt ut Hieronicas omnes mihi nunc exploratos, vel recenſitos eſſe confidam; ut nitide potius intelligam, ingenueque profitear facile ipſorum plurimos non mihi ſolum, ſed acutioribus etiam aliis, obſcuros, & incompertos eſſe oportere. Eſt enim hic, ut Auſonii verbis utar, campus, *in quo alius alio plura invenire poteſt, nemo omnia* (1). Itaque, ſi cui fortaſſe Hieronica, ſeu Victor aliquis repente affulgeat, is ceteris hactenus a me recenſitis ipſius nomen inſerere facile poterit: quemadmodum ipſe quoque Victores omnes, qui in Scriptoribus, ac Monimentis aliis ſubinde occurrent, opportune complectar; ut haec ipſa Hieronicarum Series ſecundis aliquando curis uberior, atque emendatior prodire poſſit. Ita quoque praeter hanc Seriem, in qua Hieronicarum nomina, ſive certae, ſive incertae potius aetatis illi fuerint, alphabetico ſolum ordine recenſentur, brevior, & concinnior alius, ſaltem Olympionicarum, Catalogus contexi facile poterit, in quo Victorum plurimi iuxta temporum ſeriem exhibeantur; hoc eſt in expanſa quadam, perenni, continuaque Olympiadum Recenſione in ipſarum qualibet Victores illi memorentur, qui aliquo certaminis genere palmam retulerunt: quemadmodum prorſus a Loydio, ac Dodvello factum conſpicimus. Atque eiuſmodi quidem Olympionicarum, ſive potius Olympiadum Series facile diſponi, contexique poteſt, ſi Victorum nomina literarum ordine a me recenſita ad annos illos Olympicos referantur, quos in alphabetico Hieronica-

rum

(1) Num. 335 in Grypo.

rum Catalogo expreſſi: quod etiam in pluribus Pythionicis illis praeſtari poterit, quorum aetas, ſive victoriae tempus exploratum perſpectumque ſit. Alteram hanc tamen Victorum Recenſionem, licet clariorem, faciliorem que, nunc omittendam eſſe putavi, non modo quod illam diligens Eruditionis, ac Hiſtoriae cultor ex Serie mox proferenda adornare facile poſſit; verum etiam quod in *Faſtis Atticis* haec opportune complectar, atque in ſingulis Olympiadum annis Victores illos exponam, qui tum in Olympicis, tum in Pythicis etiam Ludis coronam obtinuerint. Ceterum perſpicuus ille ſplendor, atque praeſidium, quod in re chronologica ex Hieronicarum nominibus ſperari poſſe iam diximus, ex alphabetica potius, quam chronologica, Serie deducitur. Siquidem, ubi Victoris alicuius nomen aut in Scriptoribus, aut in veteribus Monimentis aliis, veluti temporis nota, ſive character, occurrat, ex eiuſmodi Serie intelligi repente poterit ad quem Olympicum annum Victor ille ſpectaverit; ideoque rei geſtae tempus perſpicue, certoque deprehendetur: quod ex chronologica Victorum Serie longe difficilius, & obſcurius agnoſceretur.

OLYM-

OLYMPIONICAE.

A

ACanthus Lacon *dolicho*. Olympiade 15. ex Africano, & Pauſania Eliacorum I. c. 8.

Aceſilaus Megalopolita *ſtadio*. Olymp. 148. Afric.

Achilleus Alexandrinus *ſtadio*. Olymp. 220. Afric.

Acochas Tarentinus *ſtadio*. Olymp. 65. Afric. Vide in *Anochus*.

Acuſilaus Cyrenaeus *ſtadio*. Olymp. 165. Afric.

Acuſilaus Rhodius Diagorae filius *pugilatu virorum*. Olymp. 86. Etenim Pauſanias Eliac. II. c. 7. ſcribit ipſum eadem Olymp. cum Damageto fratre, ſed ante Dorieum fratrem alium, viciſſe. Itaque, cum Dorieus Oly. 87. vicerit, Acuſilai victoria ad Oly. 86. referri debet. Acuſilaum ipſum Olympiae victorem memorat Schol. Pind. ad Olymp. VII.

Aeithales Alexandrinus *ſtadio*. Olymp. 236. Afric.

Aenethus Lacon *pentathlo*. Olymp. *incerta*. Pauſ. Lacon. c. 18. Facile Amyclaeus erat.

Aeſchines Eleus *ſtadio*. Olymp. 5. Afric.

Aeſchines Eleus alius *pentathlo* bis. Olymp. *incertis*. Pauſ. Eliac. II. c. 14.

Aeſchines Mileſius *ſtadio*. Olymp. 199. Afric. Is Glaucias etiam Africano teſte vocabatur.

Aeſypus Eleus Timonis fil. Aegypti nep. *celete puerorum*. Olymp. *incerta*. Pauſ. Eliac. II. c. 2. Timon eius pater *tethrippo* vicerat. Pauſ. Eliac. II. c. 12.

Agametor Mantinenſis *pugilatu puer*. Olymp. *incerta*. Pauſ. Eliac. II. c. 9.

Agatharchus Corcyraeus *ſtadio*. Olymp. 61. Afric. & Dionyſ. Halic. Libr. IV.

Agathinus Eleus Thraſibuli fil. *certamine*, & Olymp. *incertis*. Pauſan. Eliac. II. c. 13.

Agathopus Apinites, ſive, ut Scaliger reſcribendum exiſtimat, Αἰγινήτης Aegineta *ſtadio*. Olymp. 238. 239. Afric.

Ageles Chius *pugil. puer*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 15.

Agemachus Cyzicenus *ſtadio*. Olymp. 147. Afric. Meminit etiam Pauſ. Eliac. II. c. 13.

Agemon Eleus *celete*. Olymp. 177. Phleg. apud Phot. Codice 97.

Agenor Thebanus Theopompi fil. *lucta pueror*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 6.

Ageſias Syracuſius Soſtrati fil. *apene*. Olymp. *incer*. Pindar. Olympiaca VI. Hierone iam regnante ex Pind. ver. 156. adeoque Olymp. 76. vel 77. vel 78.

Ageſidamus Locrus Epizephyrius Archeſtrati fil. *pugil. puer*. Olymp. 74. Schol. Pind. ad Olymp. X.

Agiadas Eleus *pugil. puer*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 10.

Agis Eleus *ſtadio*. Olymp. 52. Afric.

Agnon Peparethius *ſtadio*. Olymp. 53. Afric.

Alcaenetus Lepreates Theanti fil. *pugil. puer. & viror*. Pauſ. Eliac. II. c. 7. Ante Olymp. 89. qua Hellanicus eius filius vicit; ſicuti Theantus filiorum alter Olymp. 90. ex Pauſ.

Alcetus Clitorius Arcas Alcinoi fil. *pugil. puer*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 9.

Alcibiades Athenienſis Cliniae fil. *tethrippo*. Plutar. in Alcib. Athen. Lib. I. c. 2. Iſocrat. Orat. de Bigis. Oly. *incer*. ſed ante expeditionem Sicu-

lam ex Thucyd. Libr. VI. c. 16. adeoque an. 2. Olymp. 91.

Alcidas Lacon *ſtadio*. Olymp. 134. Afric.

Alcimedon Aegineta Iphionis fil. *lucta puer*. Pindar. Olymp. VIII. Olymp. 80. ex Schol. Pind.

Alcimus Cyzicenus *ſtadio*. Olymp. 159. Afric.

* Alcmaeon Athenienſis Megaclis fil. *tethrippo*. Herodot. Libr. VI. c. 125. Fortaſſe Oly. 47. qua Megaclem Alcmaeonidam viciſſe ſcribit Schol. Pind. ad Pythic. VII. cum Pindarus Alcmaeonidas *ſemel* tantum Olympia viciſſe dicat Pyth. VII. verſ. 12. Iſocrates Orat. de Bigis aſſerit Alcmaeonem omnium Athenienſium primum tethrippo viciſſe.

Alexander Alexandrinus *ſtadio*. Olymp. 245. Afric.

Alexibius Heraeenſis Arcas *pentathlo*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 17.

Alexinicus Eleus *lucta puer*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 17.

Amertes Eleus *lucta puer*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 8.

Ameſinas Barcaeus *lucta*. Olymp. 80. Afric.

Ammonius Alexandrinus *ſtadio*. Olymp. 229. Afric. Epidaurus etiam is vocabatur.

Amyntas Epheſius Hellanici fil. *pancratio puer*. Oly. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 4.

Anauchidas Eleus Philyis fil. *lucta puer*. mox etiam *viror*. Oly. *incer*. Pauſan. Eliac. II. c. 14.

* Anauchidas alius Eleus & ipſe *lucta pueror*. Oly. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 16. Etenim a ſuperiori diſtinguendum hunc eſſe tum varium victoriae genus, tum diverſus etiam ſtatuae locus oſtendit. De hoc fortaſſe Pauſ. ipſe Eliac. I. c. 27.

Anaxander Lacon *curru*. Pauſ. Eliac. II. c. 1. Laconum omnium primus; adeoque ante Olymp. 90. qua Lichas Arceſilai fil. Lacon *quadriga* vicit.

Anaxilas Meſſenius Rheginorum tyrannus *apene*. Ex Heracl. de Polit. Epinicium ipſi cecinit Simonides.

Anchionis Lacon *ſtadio* quater, *diaulo* ter; ſed non ſemper in Olympiis. Pauſan. Lacon. c. 14. Quod autem is unus idemque fuerit, qui Meſſen. c. 23. & Eliac. II. c. 13. *Chionis* appellatur, Pauſanias ipſe demonſtrat ubi cum Chionidis Eliac. II. c. 13. tum Anchionidis Lacon. c. 14. victorias columnae inſcriptas memorans, utrobique notat ipſius aetate nondum *armatorum curſum* inventum fuiſſe. Itaque Anchionidis aetas oſtendetur in *Chionis*.

Andreas Lacedaemonius *ſtadio*. Olymp. 179. Afric.

Androcles Meſſenius *ſtadio*. Olymp. 3. Afric.

Andromachus Ambraciota *ſtadio*. Oly. 180. Afric.

Andromenes Corinthius *ſtadio*. Oly. 118. 119. Afric.

Androſthenes Arcas *pancratio prima vice*. Olymp. 90. ex Thucyd. V. c. 49. Pauſaniae *Maenalius*, & Lochaei filius fuiſſe dicitur Eliac. II. c. 6. Iterum quoque pancratio eum viciſſe indicat Thucydides, diſerteque ſcribit Pauſanias. Facile ſecunda haec victoria Olymp. 91. vel 92. nam 93. vicit Polydamas ex Afric.

Anochus Tarentinus Adamatae fil. *ſtadio*, & *diaulo*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 14. Idem fortaſſe cum *Anocha* Tarentino, qui *ſtadio* Olymp. 65. viciſſe dicitur ab Afric.

Anodochus Cyzicenus *ſtadio*. Olymp. 160. Afric.

Antenor Athenienſis, vel Mileſius *pancratio*, *periodo*. Olymp. 118. ex Afric. Itaque diverſis annis, & Ludis. Vide Diſſert. IV. Num. 12.

Anticles Athenienſis *ſtadio*. Olymp. 110. Diod. Libr. XVI. c. 78. Olympia-

piadis huius victor excidit in Africano.

Anticles Meſſenius *ſtadio*. Olymp. 8. Afric.

Anticrates Epidaurius *ſtadio*. Olymp. 45. Afric.

Antigonus Macedo *ſtadio*. Oymp. 122. 123. Afric.

Antimachus Eleus *ſtadio*. Olymp. 12. Afric.

Antiochus Lepreates *pancratio*. Oly. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 3.

Antipater Epirota *ſtadio*. Olymp. 161. Afric.

Antipater Mileſius Clinopatri fil. *pugil. puer.* quem Dionyſii Legati Syracuſium renunciari curarunt: ex Pauſ. Eliac. II. c. 2. Itaque fortaſſe Olymp. 98. qua a Dionyſio Theoros quadrigas cum pompa, ac muneribus ad Olympia miſſos fuiſſe ſcribit Diodorus Libr. XIV. c. 108.

Anubi, vel Fiolus Alexandrinus *ſtadio*. Oly. 240. Afric.

Apellaeus Eleus *ſtadio*. Olymp. 60. Afric.

Apollonides Tegeates *ſtadio*. Oly. 118. Diod. Libr. XX. c. 38. ſed Afric. Andromenem Corinthium viciſſe dicit.

Apollonius, alioque nomine Heliodorus, Alexandrinus *ſtadio*. Olymp. 218. Afric.

Apollonius Epidaurius *ſtadio*. Olymp. 203. Afric.

Apollonius Piſaeus, alioque nomine Cl. Rufus, Cl. Apollonii fil. *bis periodo* viciſſe dicitur. Falcon. Inſcr. Athlet. III.

Cl. Apollonius Smyrnaeus Piſaei pater *periodonica*. Oly. *incer*. Falcon. ib.

Apollophanes Cypariſſienſis *lucta puer.* Olymp. 177. Phot. Cod. 97.

Apollophanes, alioque nomine Papes, Tarſenſis *ſtadio*. Olymp. 216. Afric.

Aptotus *periodo*. Phot. Cod. 97.

Aratus Sicyonius *curru*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 12.

Arceſilaus Cyrenaeus Polymneſti fil. *curru*. Pindar. Pyth. IV. V. VI. Olymp. 80. ex Schol.

Arceſilaus Laco Lychae pater *equis bis*. Pauſ. Eliac. II. c. 2. Ante Olymp. 90. qua Lycas victor fuit.

Archias Hyblaeus Euclei fil. *praeconio* tribus continuis, ſed *incertis*, Olymp. Pollux Libr. IV. c. 12. ſegm. 92. Certe poſt Olymp. 96. qua adiecti Ceryces, ſive praecones; iſque omnium peregrinorum Cerycum primus fuit.

Archidamus Eleus *tethrippo*. Olymp. *incert*. Pauſ. Eliac. II. c. 17.

Archidamus alius Eleus Xeniae fil. *lucta puer*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 1.

Archilochus Corcyraeus *ſtadio*. Oly. 59. Afric.

Archippus Mitylenaeus *pugil. vir.* Oly. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 15.

Argeus Argivus *dolicho*. Olymp. 113. Afric.

* Arias Tarſenſis Meneclis fil. *ſtadio*. Olymp. *incer*. Ex Anthol. Libr. I. c. 1. Num. 3.

Arichion, ſive ut appellat Pauſ. Arcad. c. 40. Arrachion Phigalenſis *pancratio*. Olymp. 52. 53. 54. Afric. & Pauſ. ibi.

Ariſtander Lesbius *ſtadio*. Olymp. 153. Afric.

Ariſteas Mileſius *ſtadio*. Olymp. 225. Afric.

Ariſteas Stratonicenſis, vel Meandrius *lucta, & pancrat.* ſeptimus ab Hercule. Olymp. 198. Afric. Meminit etiam Pauſ. Eliac. I. c. 21.

Ariſteus Argivus Chimonis fil. *dolicho*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 9.

Ariſtides Eleus *armat. curſu*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 16.

Ariſtion Epidaurius Theophili fil. *pugil. viror.* Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 13.

Ariſto Thurius *ſtadio*. Olymp. 185. Afric.

* Ariſtodamas, ſive Ariſtodemus, ſive potius Dorice Ariſtodamus, Aleus Thraſydis fil. *lucta* duabus *incertis* Olymp. ante Simonidis mortem, cuius eſt Epigrammia apud Hephaeſtionem

Ἴσθμια, δὶς Νέμεα. δὶς Ὀλύμπια ἐστεφανώθην
Οὐ πλάτει νικῶν σώματος, ἀλλὰ τέχνᾳ.
Ἀριστοδάμας θρασὺς Ἄλειος πάλᾳ.

Quae Henricus Stephanus ita reddidit
Iſthmia, bis Nemea, & bis Olympia magna coronor
Corpore non lato victa, ſed arte mihi.
Ariſtodamas ego palaeſtrita bonus.

Sed ibi Θράσυδος *Thraſydis*, & Ἀλεῖος *Aleus* reſcribendum arbitror: ut exprimatur illum & *Thraſydis* filium, & ex *Alea* Arcadiae Vrbe fuiſſe: ſiquidem *Eleus* eſſe non poterat, cum Elei ab Iſthmiis prohiberentur, ut Diſſ. IV. Num. 2. iam dixi; neque cum ſequente confundi poteſt, cum Simonides Olymp. 78. non exceſſerit.

Ariſtodemus Eleus Thraſydis fil. *lucta*. Olymp. 98. Afric. Meminit etiam, ſed non expreſſa Oly. Pauſ. Eliac. II. c. 3. aſſeritque Pythiis etiam *bis* viciſſe.

Ariſtolochus Athenienſis *ſtadio*. Oly. 109. Afric.

Ariſtolochus Eleus *tethrippo*. Olymp. 177. Phot. Cod. 97.

Ariſtomenes Rhodius *lucta*, & *pancrat.* Pauſ. Eliac. I. c. 21. Poſt Caprum, & ante Protophanem ex Pauſania; adeoque poſt Olymp. 142. & ante 172. quibus illi vicerunt ex Afric. Fortaſſe Olymp. 156. qua Rhodius quidam, ſed omiſſo nomine, ab Afric. viciſſe dicitur *lucta*, & *pancratio*; cum Leonidas Rhodius *ſtadio* ſolum, & *diaulo* vicerit ex Afric. & Pauſ.

Ariſtophon Athenienſis Lycini fil. *pancr. vir.* Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 13.

Aritonymias Cous *pentathlo*. Olymp. 177. Phot. Cod. 97.

Artemidorus Thyatirenus *ſtadio*. Oly. 193. Afric.

Artemidorus Trallianus *pancr. vir.* Olymp. 212. Pauſ. Eliac. II. c. 14.

Arytamas Lacon *ſtadio*. Olymp. 36. ex Antigono Caryſt. Mirab. c. 133. Sed fortaſſe mendoſe. Vide Faſt. Attic. Diſſert. VIII. Num. 6. Ea certe Olymp. Phryno Athenienſis *ſtadii* victor ponitur ab Afric.

Aſamon Eleus *pugil. vir.* Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 16.

Aſclepiades Sidonius *ſtadio*. Olymp. 189. Afric.

Aſiaticus Halicarnaſſaeus *ſtadio*. Oly. 197. Afric.

Aſophicus Orchomenius Cleodami filius *ſtadio puer.* Pind. Olymp. XIV. Olymp. 76. ex Schol. Pind.

* Aſtydamas Mileſius tribus, ſed *incer.* Olymp. Athen. Libr. X. c. 2. Ariobarzanis aetate.

Aſtylus Crotoniates *ſtadio*, & *diaulo* tribus continuis Olymp. vicit; quarum ultimis in Hieronis gratiam Syracuſius eſt appellatus. Pauſ. Eliac. II. c. 13. Vicit Olymp. 73. 74. 75. ex Afric. qui Aſtyalum ipſum vocat; ſicuti Diodorus Aſychum, & Aſylum Syracuſium; victoremque dicit Olymp. 75. Dionyſius Halic. Libr. VIII. Num. 1. in Olymp. 73. Crotoniatem; at Libr. VIII. Num. 77. in Oly. 74. Syracuſium ipſum appellat. Meminit Aſtyli Olympionicae etiam Plato de Leg. VIII. Plin. XXXIV. c. 8. & Clem. Strom. III.

Athenaeus Epheſius *pugil. puer.* Oly. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 4.

Athenodorus Aegienſis *ſtadio*. Olymp. 207. 208. 210. Afric.

Atheradas Lacon *ſtadio*. Oly. 20. Afric.

Atticus Sardianus *ſtadio*. Olymp. 232. Afric.

Atyanas Atramytenus Hippocratis fil. *pugil.* Olymp. 177. Phot. Cod. Facile *pugil. vir.* nam *pugil. puer.* eadem Oly. viciſſe dicitur Soterichus.

Au-

Aufidius Patrenſis *ſtadio*. Olymp. 190. Afric.

M. Aurelius Aſclepiades Alexandrinus Demetrii fil. *pancratio*. Olymp. 240. Gruter. Pag. 314. Vicit etiam Oly. 6. Alexandriae, quam perperam Dodvellus exiſtimat in 240. Eliden-ſem incidiſſe. Vid. Diſſ. I. Num. 12.

M. Aurelius Demoſtratus Damas Sardianus *periodonica*. Olymp. *incer*. Falconer. Inſcr. Athlet. II. Periodonica *pancratiaſtes*, & bis *pugilatu* victor vocatur.

B

BAcis Troezenius *lucta*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 8.

Beleſtiche mulier Macedonica *biga pullorum equorum*. Olymp. 128. Pauſ. Eliac. I. c. 8.

Boeotorum Commune, ſive potius Thebarum Civitas loco Lichae Lacedaemonii, qui *curru* vicerat. Pauſ. Eliac. II. c. 2. Olymp. 90. ex Thucyd. Libr. V. c. 50.

Boeotus Sicyonius *ſtadio*. Olymp. 164. Afric.

Brimias Eleus *pugil. vir*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 16.

Bucellus Sicyonius *pugil. puer*. Pauſ. Eliac. II. c. 13. Sicyoniorum primus.

Butas Mileſius Polynicis fil. *pugil. puer*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 17.

C

CAius Romanus *dolicho*. Oly. 177. Phot. Cod. 97. Fortaſſe *puer*. nam Hypſicles etiam Sicyonius eadem Olymp. *dolicho* viciſſe dicitur.

Calas Eleus *pancrat. puer*. Olymp. 177. Phot. Cod. 97.

Callias Athenienſis Phanippi fil. *celete*. Olymp. 74. Schol. Ariſtoph. ad Aves: ita nimirum, non Olymp. 54. legendum eſſe monuit Meurſ. Arch. Athen. II. c. 4. Vicit is iterum Olymp. 77. *pancrat*. Pauſ. Eliac. I. c. 9. & II. c. 6. Eius victoriae meminit etiam Herodotus Libr. VI. additque Calliam ipſum *tethrippo* ſecundum fuiſſe.

Callicles Sidonius *ſtadio*. Olymp. 209. Afric.

Callicrates e Magneſia ad Lethaeum *arm. curſu* bis. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 17.

Callippus Athenienſis *pentathlo*. Olymp. 112. Pauſ. Eliac. I. c. 21.

Callippus Peleus *celete pullo*. Olymp. 177. Phot. Cod. 97.

Calliſthenes Lacon *ſtadio*. Olymp. 26. Afric.

Calliſtus Sidetes *ſtadio*. Olymp. 222. Afric.

Calliteles Lacon Polypithis pater *lucta*. Olymp. *incer*. Eliac. II. c. 16.

Callo Harmodii fil. *pugil. puer*. Pauſ. Eliac. II. c. 12.

Caper, ſive, ut Africanus appellat, Carus Eleus Pythagorae fil. *lucta*, & *pancr*. ſecundus ab Hercule. Pauſ. Eliac. I. c. 21. Olymp. 142. ex Afric. Meminit etiam Suidas in *Clitomachus*.

Ceras Argivus *lucta*. Olymp. 120. Afric.

Chaereas Sicyonius Chaeremonis fil. *pugil. puer*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliae. II. c. 3.

Charinus Eleus *diaulo*, & *armat curſu*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 15. & Attic. c. 23.

Charmides Eleus *pugil. puer*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 7.

Charmis Lacon *ſtadio*. Oly. 28. Afric.

Chilo Patrenſis Achaeus *lucta vir*. Olymp. *incer*. ſed ante Olymp. 110. vel 114. hoc eſt bellum Chaeronenſe, vel Lamiacum, in quorum alterutro periit. Pauſ. Eliac. II. c. 4. & Achaic. c. 6.

Chimon Argivus Ariſtei pater *lucta*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 9.

Chionis Lacon *ſtadio*. Olymp. 28. 29. 30. 31. Afric. illi Olymp. 29. 30. 31. vi-

victoriam tribuit, Charmidique 28. Pauſanias Meſſen. c. 23. & Arcad. c. 39. Olymp. 28. 29. 30. viciſſe eum ſcribit; licet Meſſen. c. 24. Xenophon Corinthius Olymp. 29. pro 79. librarii errore victor dicatur. Lacon. c. 14. dicit Anchionidem Laconem quater *ſtadio*, ter *diaulo* viciſſe; ſed non ſemper Olympiae.

Chromius Aetnaeus Ageſidami fil. *curru*. Schol. Pind. Neme. I. Sed in Nemea ſolum, & Sicyone viciſſe videtur. Vide in Pythionic.

Chryſamaxus, ſive, ut Scaligero legendum videtur, Chryſomachus Lacon *ſtadio*. Olymp. 46. Afric.

Chryſogonus Nicaeenſis *ſtadio*. Olymp. 166. 167. Afric.

* Cimon Coalemus vocatus, Miltiadis Imperatoris pater, *tethrippo* tribus, ſed *incertis*, Olymp. Herod. Lib. VII. Primam victoriam Miltiadi uterino fratri, alteram Piſiſtrato conceſſit; ideoque circa Olymp. 60. antequam a Piſiſtrati filiis occideretur. Vid. Palmer. Exerc. Pag. 201.

Cleareſtus Eleus *pentathlo*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 16.

Cleogenes Eleus Silani fil. *celete*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 1.

Cleomantis Clitorius *ſtadio*. Olymp. III. Afric.

Cleomedes Aſtypalaeus *pugil*. Oly. 72. ſed negata palma. Pauſ. El. II. c. 5.

Cleon Epidaurius *ſtadio*. Oly. 43. Afric.

Cleondas Thebanus *ſtadio*. Olymp. 41. Afric.

Cleoptolemus Lacon *ſtadio*. Olymp. 24. Afric.

Cleoſthenes Epidamnius *curru*. Olymp. 66. Pauſan. Eliac. II. c. 10. Memoratur etiam in Anth. Lib. IV. c. 2.

Cleoxenus Alexandrinus *period. pugil.* Olymp. 135. Afric.

Cletias Eleus *biga pull. equ.* Olymp. 177. Phot. Cod. 97.

Clinomachus Eleus *pentathlo*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 15.

Clito Macedo *ſtadio*. Olymp. 113. Afric.

Clitomachus Thebanus *pancr. & pugil.* Olymp. 142. & *pancr.* ſolo. Olymp. 141. Pauſan. Eliac. II. c. 15. Meminit etiam Suidas.

Clitus, vel Clitoſtus, vel, ut Scaligero legendum videtur, Cleoſtratus Rhodius *lucta*. Olymp. 147. Afric.

Comaeus *ſtadio*. Olymp. 32. Afric.

Corcinas, ſive Crocinas, ut legit Scaliger, ex Xenophonte Lariſſaeus *ſtadio*. Olymp. 94. Afric. & Xenophon Libr. II. Hellenic.

Coroebus Eleus *ſtadio*. Oly. 1. Afric. & Pauſan. Eliac. I. c. 8.

Cranaus Sicyonius *ſtadio*. Olymp. 231. Afric.

Crates Alexandrinus *ſtadio*. Olymp. 142. Afric.

Crates Eleus *praeco*. Omnium primus Olymp. 96. Afric.

Cratinus Aegiraeus Achaeus *lucta puer.* Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 3.

Cratinus Megarenſis *ſtadio*. Olymp. 32. Afric.

Cratiſthenes Cyrenaeus Mnaſeae fil. *curru*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 18.

Craoxidas Cranonius *celete*. Olymp. 33. Pauſ. Eliac. I. c. 8. ſed Afric. dicit Praxillam Theſſalum, ubi Scaliger Crauxillam, ſive Crauxidam legendum putat.

Crianius Eleus *armat. curſu*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 17.

Criſon, vel Criſſon Himeraeus *ſtadio*. Olymp. 83. 84. 85. Afric. & Diod. Libr. XII. c. 5. 23. 29. Meminit Criſſonis Olympionicae etiam Plato de Leg. VIII. Clem. Alex. Strom. III. Heſych. & Dionyſ. Halicarnaſſ. Lib. XI.

Critodamus Clitorius *pugil. puer.* Oly. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 8.

* Crocon Eretrienſis *celete*. Pauſ. Eliac. II. c. 14.

Cylo Athenienſis *diaulo*. Olymp. 35. Afric.

Afric. Meminit victoris huius etiam Herodot. VI. c. 71. & Pauſ. Attic. c. 28.

Cynas, ſive Epinicius, Cyzicenus *ſtadio*. Olymp. 246. Afric.

Cyniſca Archidami filia, & Ageſilai Lacedaemoniorum regis ſoror *curru*. Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 1. & Lacon. c. 8. & 15. Meminit huius victoriae Xenophon in Ageſilao, & Plutar. Apopht. Lacon.

Cyniſcus Mantinenſis *pugil. puer.* Oly. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 4.

D

DAicles Meſſenius *ſtadio*. Olymp. 7. Halicar. Libr. I. Phlegon, & Afric. a quo tamen Diocles appellatur. Is omnium victorum primus corona donatus fuit.

Damagetus Rhodius Diagorae fil. *pancr.* ante Dorieum ipſius fratrem. Pauſan. Eliac. II. c. 7. Itaque Olymp. 86. Vide in *Dorieus*.

Damarchus, ſive Demarchus Parrhaſius Dinyittae fil. *pugil. vir.* Oly. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 8.

Damaretus Heraeenſis, ſive, ut perperam ab Africano vocatur, Heraclides, *armat. curſu*. Olymp. 65. ex Afric. etiam 66. ex Pauſ. Eliac. II. c. 10. & Phoc. c. 7. Meminit etiam Eliac. I. c. 8. & Arcad. c. 26.

Damaretus Meſſenius *pugil. puer.* Oly. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 14.

Damaſias Amphipolites *ſtadio*. Olymp. 115. Afric.

Damaſias Cydoniates *ſtadio*. Olymp. 201. Afric.

Damiſcus Meſſenius *ſtadio puer.* Oly. 103. Pauſan. Eliac. II. c. 2.

Damon Delphus *ſtadio*. Olymp. 162. Afric.

Damon Thurius *ſtadio*. Olymp. 101. & 102. Afric. Diod. Libr. XV. c. 36. & 50. Pauſ. Achaic. c. 25. Arcad. item c. 27.

Damoxenidas Maenalius *pugil. vir.* Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 6.

Dandes Argivus *ſtadio*. Olymp. 77. Afric. Ita Halic. Libr. IX. num. 37. ſed Datem ipſum appellat.

Daſmon Corinthius *ſtadio*. Olymp. 14. Afric. & Pauſ. Meſſen. c. 13. Ab Afric. Deſmon vocatur.

Demaratus Epheſius *ſtadio*. Olymp. 194. & 195. Afric.

Demetrius Alexandrinus M. Aurelii pater *periodonica*. Falcon. Inſcr. Athlet. Olymp. *incer.* ſed ante Oly. 240. qua vicit M. Aurelius.

Demetrius Alexandrinus *ſtadio*. Olymp. 238. Afric. Vnus idemque facile cenſeri iſte poterit cum ſuperiori Demetrio Alexandrino M. Aurelii Aſclepiadis patre, qui etiam apud Gruterum Pag. 313. *periodonices* appellatur. Siquidem M. Aurelius Olymp. 240. victor fuit.

Demetrius Chius *ſtadio*. Olymp. 233. Afric.

Democrates Tenedius *lucta vir.* Oly. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 17. Idem facile, qui ab Aeliano memoratur V. H. lib. IV. c. 15.

Democritus Megarenſis *ſtadio*. Olymp. 152. Afric.

Demoſthenes Lacon *ſtadio*. Olymp. 116. Afric. Dinomenes a Diodoro vocatur Libr. XIX. c. 17. Deinoſthenes a Scaligero.

Deutelidas Lacon *pentathlo puer.* Oly. 38. Afric. Is Eutelidas a Pauſ. Eliac. I. c. 9. vocatur, & II. c. 15.

Diagoras Rhodius Damageti fil. *pugil. vir.* Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 7. Ante Olymp. 87. qua vicit Dorieus eius filius. Diagorae cecinit Epinicium Pindarus Olympiaca VII.

Diallus Smyrnaeus Pollidis fil. *pancrat. puer.* Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 13.

Dicon Syracuſius Callibroti fil. *ſtadio*. Olymp. 99. Afric. & Diod. Libr. XV. c. 14. & etiam alia, ſed *incer-*

ta, Olympiade. Cauloniates erat, ſeque Syracuſium appellari pretio paſſus eſt. Vicerat etiam inter pueros, ſed ignoto certamine. Pauſ. Eliac. II. c. 3.

Didas Arſinoita *pugilatu* vicit Olymp. 226. ſed multatus quod cum Garapammone pacta pecunia conveniſſet. Pauſ. Eliac. I. c. 21.

Didymus Alexandrinus *ſtadio*. Olymp. 230. Afric.

Dinolochus Eleus Alcinoi fil. *ſtadio puer.* Olymp. 102. Pauſ. Eliac. II. c. 2.

Dinomenes Lacon. Vide *Demoſthenes*.

* Dinomenes Hieronis *tethrippo*. Oly. *incer.* Anthol. Libr. IV. c. 2.

Dinoſthenes Lacon *ſtadio vir.* Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 16.

Diocles Corinthius *ſtadio*. Olymp. 13. Afric.

Diocles Hypepaenus *ſtadio*. Olymp. 178. Afric.

Diocles Meſſenius. Vide *Daicles*.

Diodorus Sicyonius vicit Olymp. 158. ex Pauſ. Achaic. c. 16. Ita nimirum in Pauſ. & Plinio Lib. XXXIV. c. 2. reſcribendum, ut cum Memmii Achaici conſulatu conſpiret. Fortaſſe vero vel *lucta*, vel *pugilatu* vicit. Certe non *ſtadio*, cum Ortho Syracuſius tunc *ſtadio* vicerit.

Diodotus Tyaneus *ſtadio*. Olymp. 191. Afric.

Diognetus Crotoniates *ſtadio*. Olymp. 58. Afric.

Dion Cypariſſienſis *ſtadio*. Olymp. 176. Afric.

* Dionyſius Alexandrinus *ſtadio*. Oly. 262. Scaliger in Serie Alphab. Sed ignotum mihi unde acceperit.

Dionyſius Alexandrinus Oſameumys, ſive Sameumus *ſtadio*. Olymp. 226. & 227. Afric.

Dionyſius Seleucienſis *lucta*, *&* *pancr.* Olymp. 232. Afric.

Dionyſodorus Tarentinus *ſtadio*. Oly. 100. Afric. & Diod. Libr. XV. c. 23.

Diophanes Aeolenſis *ſtadio*. Olymp. 192. Afric.

Diophanes Pruſaenſis *ſtadio*. Olymp. 198. Afric.

* Diopompus *athleta* una cum Criſſone, & Aſtylo *Olympionicis* a Platone recenſetur Libr. III. de Leg. Meurſius tamen de Arch. Ath. III. c. 2. unum hunc eundemque eſſe putat, qui Theopompus ab aliis appellatur.

Dioxippus Athenienſis *pugilatu*. Oly. *incer.* Aetate Alexandri Magni ex Diod. Libr. XVII. c. 101. & Diogenis Cynici ex Aelian. V. H. Lib. XII. c. 58. & Plutar. de Curios. Mortem ſibi conſcivit an. 3. Oly. 113. Diod. ibi.

Dorieus Rhodius Diagorae fil. *pancratio*. Olymp. 87. 88. & 89. Thucyd. Lib. III. c. 8. Olympiade 88. *ſecundo* viciſſe dicit. Ita Pauſ. Eliac. II. c. 7. ipſum poſt Damagetum fratrem, adeoque poſt Olympiadem 86. ſive Olympiade 87. viciſſe teſtatur, proximiſque etiam duabus Olymp. A Pindari Schol. Olymp. VII. *pugilatu* viciſſe dicitur.

Dorotheus Rhodius *ſtadio*. Oly. 141. Afric.

Dotades Meſſenius *ſtadio*. Olymp. 10. Afric.

Dromeus Mantinenſis *pancratio*. Oly. 75. Etenim Pauſanias Eliac. II. c. 11. ipſum viciſſe dicit cum Theagenes Euthymum pugilem perculit, adeoque *pancratii* coronam non obtinuit: quod 75. Olymp. contigiſſe dixerat c. 6. Hinc etiam Dromeus ἀκονιτί *intacto pulvere* viciſſe dicitur quod in Certamen non deſcenderit, reiectoque Theagene victoria ipſi decreta fuerit.

Dromeus Stymphalius *dolicho*. Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 7.

Duris Samius *pugil. puer.* Oylmp. *incer.*

cer. cum Samii ex Inſula ſunt eiecti. Pauſ. Eliac. II. c. 13. ipſiſque demum reſtitutis ſtatua Duridi conſtituta fuit. Ea vero Samiorum fuga fortaſſe hic innuitur, quae ab Herodoto memoratur Libr. III. c. 149. Darii temporibus paullo ante Oly. 67. Vid. etiam Strabo Libr. XIV.

E

EMaution Arcas *ſtadio puer.* Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 17.

Empedocles Agrigentinus Metonis fil. Philoſophus *celete*. Laertius ex Satyro Libr. VIII. ſeg. 53. Athen. I. c. 2. & Suidas in Ἀ'θῆναι. Olymp. *incer.* Sed circa Olymp. 86. qua floruit: quum is eadem Olymp. una cum Exaeneto filio viciſſe dicatur, annoſque vixerit ſolum 60. ex Laertio.

* Empedocles Agrigentinus Metonis pater, & Philoſophi avus *celete*. Oly. 71. ex Ariſtotele apud Laert. VIII. ſeg. 51.

* Endymion Aetolus *celete* bis. Oly. *incer.* Anthol. Libr. III. c. 2.

Epaenetus Argivus *ſtadio puer.* Olymp. 175. Afric.

Eperaſtus Eleus Theogoni fil. *armat. curſu*. Pauſan. Eliac. II. c. 17.

Epharmoſtus Opuntius *lucta*. Pindar. Olymp. IX. Olymp. 73. ex Schol. ad verſ. 15.

Epicradius Mantinenſis *pugil. puer.* Olymp. *incer.* Pauſan. Eliac. II. c. 10.

Epidaurus, alioque nomine Ammonius, Alexandrinus *ſtadio*. Olymp. 229. Afric.

Epinicius, ſive Cynas, Cyzicenus *ſtadio*. Olymp. 246. Afric.

Epitelidas, ſive Epitelides Lacon *ſtadio*. Olymp. 50. Afric. & Halic. Lib. IV. num. 1.

* Epitherſes Erythraeus Metrodori fil. *pugil.* Duabus, ſed *incertis*, Olymp. Pauſ. Eliac. II. c. 15.

Erato Aetolus *ſtadio*. Oly. 135. Afric.

Eratoſthenes Crotoniata *ſtadio*. Oly. 51. Afric.

Ergoteles Cretenſis Philanoris fil. *dolicho*. Pind. Olympiaca XII. Olymp. 77. ex Schol. Pind. Pauſanias Eliac. II. c. 4. iterum *dolicho* viciſſe eum ſcribit; ideoque Himeraeum appellari, quod ex Cnoſſo patria Vrbe fugiens Himeram conceſſiſſet.

Eryxias Chalcidenſis *ſtadio*. Olymp. 62. Afric.

Evagoras Eleus *biga adult. equorum*. Oly. 93. qua inſtituta illa fuit. Afric. & Xenoph. Hellen. I. & Pauſ. Eliac. I. c. 8.

Evagoras Lacon *curru*. Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 10. Sed ante Cleoſthenem, ſive Olympiadem 66. qua ille vicit. Meminit ipſius Herodotus Libr. VII. atque ante Cimonem viciſſe eum dicit ibi c. 103.

Evalcis Eleus *pugil. puer*. Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 16.

Evander Theſſalus *ſtadio*. Oly. 64. Afric.

Evanoridas Eleus *lucta puer.* Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 8.

Evanthes Cyzicenus *pugil. vir.* Olymp. *incer.* Pauſ. II. c. 4.

Eubatus Cyrenaeus *ſtadio*. Olymp. 93. Diod. Lib. XIII. c. 68. & Xenophon Hellenic. Lib. I. qui Eubotam ipſum vocat; Africanus autem Eucatum. Meminit etiam Aelianus V. H. Lib. X. c. 2.

Eubotas Cyrenaeus *ſtadio*, ſimulque, ut fertur, *curru*. Olymp. 104. qua Arcades Ludis praeerant; ex Pauſ. Eliac. II. c. 8. Diodorus tamen Lib. XV. c. 78. Phocidem Athenienſem tunc *ſtadio* viciſſe dicit; & Africanus Phocidem ipſum non *ſtadio*, ſed *lucta* victorem ponit. Ceterum, ſive ſtadio, ſive lucta is vicerit, a ſuperiori diſtingui debet; cum & aliqua in nominibus varietas reperiatur; & Pauſanias, ſingulas huius victorias enumerans, victoriam aliam, quae ante undecim Olymp. parta fuiſſet, omiſerit.

Eubulidas Laodicenus *ſtadio*. Olymp. 205. Afric.

Eucles Rhodius Callianactis fil. & Callipatirae, quae Diagorae filia fuit, *pugil. vir.* Olymp. *incerta*. Pauſ. Eliac. II. c. 7. Is Euclon a Schol. Pindari vocatur ad Olymp. VII.

* Eudaemon Aegyptius *pugil.* Olymp. *incerta*. Philoſtr. Heroic. c. 2. §. 6. Circa Olymp. 100. Vivebat enim eo tempore, quo Philoſtratus Vinitorem de Proteſilao loquentem inducit; ac Vinitor ipſe dicit Proteſilai ſacellum a Medis *patrum* aetate, hoc eſt Olymp. 75. violatum fuiſſe.

Eudaemon Alexandrinus *ſtadio*. Oly. 237. Afric.

Eudamus Cous *ſtadio*. Olymp. 172. Afric.

Eupolemus Eleus *ſtadio*. Olymp. 96. Afric. & Pauſ. Arcadic. c. 45. At in Eliac. II. c. 3. Leonti Ambraciotae ſtadii palmam conceſſam ait. Diodorus ſtadii victorem Eupolidem Eleum vocat Lib. XIV. c. 55.

Eupolus Theſſalus *pugil.* Olymp. 98. Pauſ. Eliac. I. c. 21.

* Eurybates Lacon *pentathlo*. Olymp. *incer.* Sed ante proelium Marathonium, adeoque Olymp. 72. Herod. Lib. VI. c. 92.

Eurybatus Lacon *lucta*. Olymp. 18. Pauſ. Eliac. I. c. 8.

Eurybatus Lacon alius *tethrippo pull.* Olymp. 99. Afric. ſed Pauſaniae Eliac. I. c. 8. Sybariades vocatur.

Eurybus Athenienſis *ſtadio*. Olymp. 27. Afric. & Halicarnaſſ. Lib. II. Sed hic Euribatem vocat; ſicuti Pauſan. Corinth. c. 24. Euribotum.

Eurycles Lacon *ſtadio*. Olymp. 47. Afric.

Euryclidas Lacon *ſtadio*. Olymp. 37. Afric.

* Eurydamas Cyrenaeus *pugil.* Olymp. *incerta*. Hic dentes ab Adverſario ſibi excuſſos deglutivit. Scalig. Pag. 354. & Rhodig. Ant. Lect. XXI. c. 41. ex Aeliano V. H. lib. X. c. 19.

Eurylas Chalcidenſis *ſtadio*. Olymp. 112. Afric. & Diodoro: a quo tamen Grylus vocatur. Lib. XVII. c. 40.

Euryleonis mulier Lacaena *biga equor.* Olymp. *incerta*. Pauſ. Lacon. c. 17.

Euſtolus Sidetes *ſtadio*. Olymp. 223. Afric.

Eutelidas Lacon *lucta*, ſimulque *pentathlo puer.* Olymp. 38. Pauſ. Eliac. II. c. 15. & I. c. 9. Vide *Deutelidas*.

Euthymenes Maenalius *lucta puer.* & *vir.* Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II c. 8.

Euthymus Locrus Epizephyrius Aſtyclis fil. *pugil.* Olymp. 74. 76. 77. Victus a Theagene Olymp. 75. Pauſ. Eliac. II. c. 6.

Exagentus Agrigentinus *ſtadio*. Oly. 91. & 92. Afric. Diod. Lib. XII. c. 82. & XIII. c. 34. ſed ille Exaenetum appellat: ut Aelianus etiam V. H. Lib. II. c. 8.

* Exaenetus Agrigentinus Empedoclis Philoſophi fil. eadem Olymp. una cum patre vicit *lucta*, ſive, ut alii ferunt, *curſu*. Laert. Libr. VIII. ſeg. 53. Itaque vicit ante Olymp. 91. adeoque a ſuperiori diſtingui debet.

F

Fidus, alioque nomine Anubi, Alexandrinus *ſtadio*. Oly. 240. Afric.

* T. Flavius Artemidorus Adanenſis duabus *incertis* Olymp. *incerto* certamine. Ex Marm. apud Rhein. Claſ. V. Num. 22. Spon. Miſc. Er. Ant. Sect. X. num. I. Van-Dale de Marm. Diſſ. VIII. Pag. 655. Vid. Diſſ. IV. Num. 13.

G

Garapammon Arſinoita *pugil.* malis artibus; adeoque una cum Di-

da

da multatus. Olymp. 226. Pauſ. Eliac. I. c. 21.

Gelo Gelous Dinomenis fil. *curru*. Oly. 73. Pauſ. Eliac. II. c. 9. ubi demonſtrat hunc a Gelone tyranno diſtinguendum.

Gelo Lacon *ſtadio*. Oly. 44. Afric.

Glaucias Crotoniata *ſtadio*. Olymp. 48. Pauſ. Phoc. c. 7. & Afric. ſed Glycon ab iſto vocatur.

Glaucias, alioque nomine Aeſchines, Mileſius *ſtadio*. Olymp. 199. Afric.

Glaucon Athenienſis Eteoclis fil. *curru adult. equorum*. Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 16.

Glaucus Caryſtius Demyli fil. *pugil.* Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 10. Demoſthenes ipſius, tanquam *antiqui* pugilis, meminit Orat. de Falſa Legat. Vide in *Philammon*.

Glycon. Vide *Glaucias Crotoniata*.

Gnatho Dipaeenſis Maenalius *pugil. puer.* Oly. *incer.* Pauſ. El. II. c. 7.

Gorgias Leontinus Carmantidae fil. *oratione*. Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 17.

Gorgus Eleus *pentathlo* quater; *diaulo* ſemel; & ſemel *armat. curſu*. Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 15.

Gorgus Meſſenius Eucleti fil. *pentathlo*. Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 14.

Granianus Sicyonius *ſtadio*. Olymp. 231. Afric. Pauſ. Corinth. c. 11. dicit illum etiam *pentathlo* bis, *diaulo* ſemel, & ſemel *armat. curſu* viciſſe. Ab Africano tamen Cranaus vocatur.

Grylus. Vide *Eurylas*.

Gryſon. Vide *Criſſon*.

Gygis Lacon *ſtadio*. Oly. 33. Afric.

H

HEcatomnus Eleus *ſtadio*. Olymp. 177. Afric. & Phlegonti apud Phot. Cod. 97. ſed Phlegon Mileſium dicit.

Hegeſarchus Tritaeenſis Haemoſtrati fil. *pugil.* Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 12.

Heliodorus Alexandrinus. Vide *Apollonius*.

* Helix *lucta vir.* & *pancratio*. Olymp. *incerta*. Philoſtr. Heroic. c. 2. §. 6. Poſtquam vicerat *lucta*, conatus eſt etiam *lucta* & *pancratio* vincere; ſed *pancratii* ſolum corona ipſi conceſſa fuit. Circa Olymp. 100. Coaevus Eudaemonis. Vide in *Eudaemon*.

Hellanicus Eleus *biga*, & *tethrippo pullor. equ.* Oly. 177. Phot. Cod. 97.

Hellanicus Lepreates Alcaeneti fil. *pugil. puer.* Olymp. 89. Pauſ. Eliac. II. c. 7.

Heraclides Alexandrinus *pugil.* Olymp. 218. Pauſ. Eliac. I. c. 21. Meminit ipſius Plutar. Symp. Lib. I. quae. 6.

Heraclides Salaminius *ſtadio*. Olymp. 144. Afric.

Heraclitus Samius *ſtadio*. Oly. 143. Afric.

Heras Chius *ſtadio*. Oly. 234. Afric.

Heras Laodicenus *periodo*. Olymp. *incer.* Anth. Lib. IV. c. 2. Num. 2. Ante Philippum Epigr. auctorem, qui ſub Auguſto floruit.

Hermeſianax Colophonius Agonei fil. *lucta puer.* Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 17.

Hermodorus. Vide *M. Aurelius Aſclepiades*.

Hermogenes Pergamenus *ſtadio*. Oly. 202. Afric.

Hermogenes Xanthius *ſtadio*. Olymp. 215. 217. Afric. Tribus Ludis hunc *octies* viciſſe ſcribit Pauſ. Eliac. II. c. 13. ideoque Hippus, ideſt *equus*, vocatus fuit.

Hero Alexandrinus *ſtadio*. Olymp. 241. Afric.

Herodorus Megarenſis *cantu in periodo*. Olymp. *incer.* Athen. X. c. 3. & Poll. Lib. IV. ſegm. 89. 90. Demetrii Poliorcetae aetate, adeoque circa Olymp. 120. Athen. *decem*, Pollux *ſeptemdecim* vicibus viciſſe refert *periodum*.

Herodotus Clazomenius *ſtadio puer*. Oly. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 17.

Herodotus Halicarnaſſaeus Hiſtoricus *oratione*. Olymp. *incerta*. Lucian. in Herod.

Hetoemocles Lacon *lucta* qninquies. Pauſ. Lacon. c. 13. Oly. *incer*. ſed poſt Hippoſthenem eius patrem, qui vicit Olymp. 37. 39. & quatuor ſequ.

Hiero Aetnaeus Dinomenis fil. *celete* Pind. Oly. I. ſive *carru*. Sch. ibi. Oly. 73. iterumque *celete*. Olymp. 78. Schol. ibi. Syracuſius etiam vocatur. Pindarus victoriam equo Pherenico partam laudavit; adeoque *celete* vicit Olymp. 73. Pauſanias quoque Hieronem *curru* viciſſe ſubindicat Eliac. II. c. 12.

Hieronymus Andrius *pentathlo*. Oly. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 14. & Lacon. c. 11. Tiſamenum Eleum *lucta* vicit ante proelium Plataeenſe; adeoque Olymp. 75. an. 2.

Hippo Eleus *pugil. puer*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 3.

Hippocleas Theſſalus Phriciae fil. *diaulo*. Olymp. 72. 73. Schol. Pindari ad Pyth. X.

Hippomachus Eleus Moſchionis fil. *pugil. puer*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 12.

Hippoſthenes Lacon *lucta puer*. Oly. 37. Mox *lucta vir*. Olymp. 39. 40. 41. 42. 43. Afric. Pauſanias quoque Lacon. c. 13. ipſum ſexies *lucta* viciſſe memorat.

Hippoſtratus Crotoniata *ſtadio*. Olymp. 54. & 55. Afric.

Hippoſtratus Seleucienſis *ſtadio*. Oly. 149. Afric.

Hippus. Vide *Hermogenes*.

Hyllus Rhodius annos natus 18. *lucta vir*. Oly. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 14.

Hypenus Eleus *diaulo*. Olymp. 14. Afric. & Pauſ. Eliac. I. c. 8. Sed is Piſaeum illum vocat.

Hyperbius Syracuſius *ſtadio*. Olymp. 90. Afric.

Hypſicles Sicyonius *dolicho*. Oly. 177. Phot. Cod. 97.

Hyſmon Eleus *pentathlo*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 3.

I

ICarius Hypereſſienſis *ſtadio*. Olymp. 23. Afric. & Pauſ. Meſſen. c. 15.

Icaſius Colophonius Lucini fil. *lucta puer*. Olymp. *incer*. ſed poſt Hermeſianactem maternum avum. Pauſ. Eliac. II. c. 17.

Iccus Tarentinus Nicolaidae fil. *pentathlo*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 10.

Idaeus Cyrenaeus, alioque nomine Nicator, *ſtadio*. Olymp. 126. Afric. In Pauſania tamen dicitur ipſum viciſſe Olymp. 120. Eliac. II. c. 12. ſed errore librarii.

Iolaidas Argivus *ſtadio*. Olymp. 139. Afric.

Iſarion Alexandrinus *ſtadio*. Olymp. 224. Afric. Scaliger legendum putat Ilarion.

Iſchomachus Crotoniates *ſtadio*. Oly. 68. & 69. Halicar. Lib. V. num. 1. & 37. & Afric. a quo tamen Iſomachus appellatur.

Iſchyrus Himeraeus *ſtadio*. Olymp. 66. Afric.

Iſidorus Alexandrinus *lucta*. Olymp. 177. Phot. Cod. 97.

Iſidorus Alexandrinus *ſtadio*. Olymp. 243. & 244. ex Afric.

L

LAbax Eleus ex Lepreo Euphronis fil. *pugil*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 3.

Ladas Aegienſis *ſtadio*. Olymp. 125. Afric. & Pauſan. Phoc. c. 23. Meminit iterum Pauſ. Laconic. c. 21.

Ladas Lacon *dolicho*. Olymp. *incer*. Pauſ. Lacon. c. 25. Corinth. c. 19. Arcad. 12. & Anthol. Lib. IV. c. 2.

La-

Ladromus Lacon *ſtadio*. Olymp. 57. Afric.

Lamachus Tauromenites *ſtadio*. Oly. 181. Afric.

Lampis *pentathlo*. Olymp. 18. Pauſ. Eliac. I. c. 8. & Afric. qui Lampiam appellat.

Lampus Philippenſis *curru*. Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 4.

Laſthenes Thebanus Olymp. 94. fortaſſe *celete*. Etenim Diodorus, qui Libr. XIV. c. 3. dixerat Corcinam *ſtadio* viciſſe, ſubdit c. 11. Laſthenem quoque hac Olymp. viciſſe, ipſumque equo Coronea Thebas contendiſſe; quod non de Olympico, ſed de Thebano fortaſſe Ludo intelligendum. Fortaſſe Agon ille Cheroneae celebratus a Diodoro hic innuitur, quo Promachus Pellenenſis lucta vicit. Pauſan. Achaic. c. 27.

Laſtratidas Eleus Paraballontis fil. *lucta puer*. Olymp. *incer*. Pauſan. Eliac. II. c. 6.

* Lelegetes ex Callipatira, vel Aſtypatira potius Diagorae filia natus, & Euclis; ſive Euclonis frater, *certamine*, & Olymp. *incer*. Schol. Pind. ad Olymp. VII.

Leo Ambraciota *ſtadio*. Olymp. 96. Pauſ. Eliac. II. c. 3. contra Eupolemum Eleum, qui hac Olymp. *ſtadio* viciſſe dicitur ab Afric.

Leochares Meſſenius *ſtadio*. Olymp. 11. Afric.

Leonidas Rhodius *ſtadio*. Olymp. 154. 155. 156. 157. & *lucta*, *&* *pancr*. Oly. 156. Tertius ab Hercule. Afric. Pauſ. Eliac. II. c. 13. dicit ipſum *quater* Olympia viciſſe, palmaſque *duodecim* obtinuiſſe.

* Leontiſcus Meſſanenſis Siculus *lucta*. Olymp. *incerta*. Pauſ. Eliac. II. c. 4. Certe a ſequenti diſtinguendus, quem Siculi, ut aliqua ratione ſuum facerent, non Meſſenium, ſed Zanclaeum dixere: hic vero perſpicue, certoque Meſſanenſis, adeoque Siculus dicebatur.

Leontiſcus Zanclaeus, ſive Meſſenius, *certamine*, & Olymp. *incer*. Pauſan. Eliac. II. c. 2. Poſt Olym. 31. qua Meſſenii extorres ſunt facti ex Peloponneſo; & ante Olymp. 103. qua reſtituti. Pauſ. Meſſen. c. 27.

Leophron *certamine*, & Olymp. *incer*. ex Athen. Lib. I. c. 1. & Suida in Ἀ'θήναις.

Lichas Lacon *curru*. Olymp. 90. Pauſ. Eliac. II. c. 2. & Thucyd. Lib. V. c. 50. Vide *Boeotorum Commune*.

Lucas Alexandrinus *ſtadio*. Oly. 228. Afric.

Lycinus Crotoniata *ſtadio*. Olymp. 49. Afric.

Lycinus Eleus *pugil. puer*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 7.

Lycinus Hereaenſis *curſu*; fortaſſe *ſtadio puer*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 10.

Lycinus Lacon *curru*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 2.

Lycotas Lacon *ſtadio*. Oly. 42. Afric.

Lycus Corinthius Phidolae fil. bis *celete*. Olymp. 68. Pauſ. Eliac. II. c. 13. Antholog. Lib. IV. c. 2.

Lycus Lariſſaeus *ſtadio*. Olymp. 82. Afric. & Halic. Lib. X. num. 53. & XI. num. 1.

Lycus Meſſenius *pentathlo*. Olymp. *incer*. quamvis Pauſanias victoriam hanc a Corinthiis celebratam incognitam ſibi dicat. Corinth. c. 7.

Lygdamis Syracuſius *pancratio*. Oly. 33. Afric. & Pauſan. Eliac. I. c. 8. & Solinus c. 14.

Lyſippus Eleus *lucta puer*. Olymp. *incer*. Pauſan. Eliac. II. c. 16.

M

MAgnes Cyrenaeus *ſtadio*. Olymp. 242. Afric.

Mario Alexandrinus Marionis fil. *lucta*, & *pancr*. Sextus ab Hercule. Olymp. 182. Afric. Meminit etiam Pauſ. El. I. c. 21.

Me-

Megacles Athenienſis fortaſſe *tethrippo*. Olymp. 47. ex Sch. Pind. ad Pyth. VII. qui certaminis tamen genus non exprimit. Cum tamen Pindarus Alcmaeonidas *ſemel* tantum Olympia viciſſe dixerit ver. 12. atque Alcmaeon *Olympionica* ab Herodoto memoretur, facile vel Scholiaſtes fallitur, vel potius Megacles iſte ex Alcmaeonidarum gente non fuerat.

* Melancomas e Caria *certam*. & Oly. *incerta*; ſed ante Titi Caeſaris mortem, cui & coaevus, & carus fuit Melancomas huius Olympionicae fil. & Pythiorum victor. Dion Chryſoſt. Orat. 28. & 29.

Meleſias Olymp. *incer.* ex Pind. Oly. VIII. Scholiaſt. recent. aſſerit illum *lucta puer.* Olympia, ac Nemea viciſſe; mox etiam *pancratio*; ſed incertum an Olympia ipſa. Erat Alcimedontis, ac Timoſthenis fratrum paedotriba.

Menalces Eleus *pentathlo*. Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 16.

Meneſtheus Barcylites *ſtadio*. Olymp. 137. Afric.

Menon Athenienſis *ſtadio*. Olymp. 95. Afric. & Diodor. Lib. XIV. c. 36. a quo Minos vocatur.

Menoptolemus Apolloniates ex Ionia *ſtadio puer.* Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 14.

Menus, vel Menon, Megarenſis *ſtadio*. Olymp. 19. Afric.

Micinnas Rhodius *ſtadio*. Olymp. 114. Afric. & Diodor. Libr. XVII. c. 93.

Micion Boeotus *ſtadio*. Olymp. 146. Afric.

Micrinas Tarentinus *ſtadio*. Oly. 107. Afric. & Diod. Libr. XVI. c. 37. cui Smicrinas vocatur.

Milo Crotoniata *lucta puer.* ſemel; mox *lucta vir.* quinquies. Pauſ. El. II. c. 14. & Scholia. Ariſtoph. ad Ranas. Act. I. Sc. 2. & Diod. Lib. XII. c. 9. Septimo certaturus in Timaſithei civis ſui gratiam abſtinuit. Afric. Olymp. 62. *lucta* victorem ponit; quod illa fortaſſe primum vicerit. Etenim anno 3. Olymp. 83. adhuc ſuperſtes erat ex Diod. ibi. Meminit etiam Simonides in Anthol. Lib. III. c. 2. num. 2. dicitque illum *ſepties* Olympia viciſſe.

Miltiades Athenienſis *curru*. Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 10. ſed ante Olymp. 66. ſive Cleoſthenem, qui ipſa vicerat. Cimonis *Coalemi* filius erat, primuſque ex ea familia Cherroneſo imperavit.

* Miltiades Cypſeli fil. Cherroneſi Dynaſtes, Cimonis Coalemi uterinus frater. Huic Cimon ipſe victoriam *tethrippo* partam, dum Piſiſtratum tyrannum fugeret, attribuit ex Herodoto Libr. VI. c. 47. Itaque paullo poſt Olymp. 54. qua Piſiſtrati tyrannis incepit.

Minos. Vide *Menon*.

Mnaſeas Cyrenaeus *armat. curſu*. Oly. *incer.* Pauſan. Eliac. II. c. 13.

Mnaſibulus Erateus *ſtadio*. Oly. 235. Afric. Pauſ. vero Phoc. c. 34. ipſum *diaulo ſcuto armatum* viciſſe dicit; ſed Mneſibulum Elateum vocat.

* Mnaſitheus. Vide *Timaſitheus*.

Molpio, quem ab Eleis coronatum teſtatur inſcriptio ipſius ſtatuae ſubiecta. Pauſ. Eliac. II. c. 4. Itaque victoria, patria, certamen, ac aetas *incerta*.

Moſchus Colophonius *pugil. puer.* & *puerili periodo*. Oly. 145. Afric.

Myron Sicyonius *curru*. Olymp. 33. Pauſ. Eliac. II. c. 19. Hic Sicyoniorum theſaurum in Olympia dedicavit. Pauſ. ibi. Fortaſſe etiam Delphis.

N

NArycidas Phigalenſis Damareti fil. *lucta vir.* Olymp. *incer.* Pauſ. El. II. c. 6.

*Ne-

* Nelaidas Eleus *ſtadio*, & *armat. curſu*. Olymp. *incer.* Pauſ. El. II. c. 16.

Neolaidas Pheneates ex Arcadia Proxeni fil. *pugil. puer*. Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 1.

Nero Auguſtus *praeconio*, *comoedia*, *tragoedia*, & *curru*. Olymp. 211. anno 3. Afric. Philoſtr. Vita Apollon. Lib. IV. c. 24. Sueton. c. 22. & 24. Dion Lib. 63. Zonar. Annal. XI.

Nicaeas Opuntius Locrus *ſtadio*. Oly. 70. Afric. qui Nicaeſtam vocat, & Halic. Lib. VI. num. 50.

Nicander Eleus *diaulo*. Duabus, ſed *incertis*, Olymp. Pauſ. Eliac. II. c. 16.

Nicator. Vide *Idaeus*.

Nicocles Acriates *curſu* victorias *quinque* duabus, ſed *incertis*, Olymp. obtinuit. Pauſ. Lacon. c. 22.

Nicodemus Lacon *ſtadio*. Olymp. 169. Afric.

Nicomachus Philadelphienſis *ſtadio*. Olymp. 168. Afric.

* Nicon Thaſius *pugil.* Olympia, *lucti*, *pancratio*, *curſu*, aliiſque *certamin.* vicit; idque fortaſſe ſaepius, cum is 1400. coronas ex variis Graeciae Ludis abſtuliſſe dicatur. Sed Oly. *incerta*. Suidas in *Nicon*.

Nicophon Mileſius *pugil.* Olymp. *incer.* Anthol. Lib. I. c. 1. Num. 5. Ante Antipatrum Caeſari coaevum, cuius eſt Epigr.

Nicoſtratus Argeates *lucta*, & *pancratio* ſeptimus ab Hercule. Olymp. 204. Afric. qui tamen ipſum Stratum, vel Stratim appellat. Pauſanias, praeter luctae, pancratiique victoriam, alias etiam ipſi tribuit. Eliac. I. c. 21.

Nicoſtratus Heraeenſis Xenoclidae fil. *lucta puer*. Oly. *incer.* Pauſ. II. c. 3.

O

OEbotas Dymaeus Oeniae fil. *ſtadio*. Olymp. 6. Pauſ. Eliac. II. c. 3. & Achaic. c. 17. & Afric. a quo tamen Oebolas vocatur.

Olyntheus Lacon *ſtadio*. Olymp. 38. & 40. Afric.

Oneſicratus Salaminius *ſtadio*. Olymp. 150. Afric.

Onomaſtus Smyrnaeus *pugil.* Olymp. 23. Afric. & Pauſan. Eliac. I. c. 8.

Orſippus Megarenſis *ſtadio*. Olymp. 15. Afric. & Pauſ. Attic. c. 44. & Euſtath. ad Iliad. ψ Omnium primus nudus curſum abſolvit. In Homericis Scholiis male Lacedaemonius vocatur, & Olymp. 32. victus dicitur.

Ortho Syracuſius *ſtadio*. Olymp. 158. Afric.

Oxythemis Coronaeus *ſtadio*. Oly. 12. Afric.

P

PAeanius Eleus Damatrii fil. *lucta*. Olymp. 41. Pauſ. Eliac. II. c. 15. & 16.

Pagondas Thebanus *curru*. Olym. 25. Pauſan. Eliac. I. c. 8. Idem fortaſſe, qui Pato Thebanus hac Olymp. *tethrippo* victor dicitur ab Afric.

Pammenes Magnes ad Maeandrum *ſtadio*. Olymp. 196. Afric.

Pantacles Athenienſis *ſtadio*. Olymp. 21. & 22. Afric.

Pantarces Eleus *lucta puer*. Olymp. 86. Pauſ. Eliac. II. c. 10. & *celete*. Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 15.

Pappes. Vide *Apollophanes*.

Paraballon Eleus *diaulo*. Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 6.

Parmenidas Poſidoniates *ſtadio*. Oly. 78. Diod. Lib. XI. c. 65. & Halicar. Lib. IX. num. 56. Sed Africanus Xenophontem Corinthium ſtadio victorem dicit.

Parmenides Camarinaeus *ſtadio*. Oly. 63. Afric.

Parmenides Mitylenaeus *ſtadio*. Oly. 117. Afric. & Diod. Lib. XIX. c. 87. ſed Parmenionem appellat.

Parmeniſcus Corcyraeus *ſtadio*. Oly. 171. & 173. Afric.

Pa-

Pataecus Dymaeus Achaeus *calpe*. Olymp. 71. Pauſ. Eliac. I. c. 9.

Pato Thebanus *tethrippo*. Olymp. 25. Afric. Vide *Pagondas*.

Paurus Cyrenaeus *ſtadio*. Olymp. 105. & 106. Afric. & Diod. Lib. XVI. c. 2. ſed Porum ipſe appellat: atque in Olymp. 106. non Cyrenaeum, ſed Malienſem dicit Lib. XVI. c. 15. Pauſanias vero Phoc. c. 2. Prorum Cyrenaeum vocat.

* Pauſanias Cleombroti fil. Lacedaemoniorum rex *certamine*, & Oly. *incertis*. Plutar. Apophth. Lacon. Antequam Delii cum Athenienſibus de Inſulae dominatu diſceptarent; hoc eſt, ut opinor, Ol. 89. an. 3. quo Delios ab Athenienſibus Inſula eiectos ſcribit Diod. Libr. XII. c. 73.

Perigenes Alexandrinus *ſtadio*. Oly. 127. Afric.

Phaedimus Alexandrinus *pancr. puer.* Oly. 145. Afric. Phaedonem etiam appellat Scaliger.

Phaedrus Pharſalius *ſtadio*. Olymp. 56. Afric.

Phanas Pellenenſis *ſtadio*. Olymp. 67. Afric. etiam *dolicho*. Olymp. *incer.* Pauſ. Meſſen. c. 17.

* Phayllus Crotoniata *armat. curſu*, & *pentathlo*. Olymp. *incer.* Schol. Ariſtoph. ad Acharn. Act. I. Sce. 5. Curſus pernicitate inſignis. Meminit etiam Herod. Libr. VIII. c. 47. ac Pythia ter viciſſe dicit. Floruit Olymp. 75. atque in Salaminia pugna Crotoniatum triremi praefuit.

* Phayllus alius, quem *athletam* fuiſſe, atque Olympiade 8. viciſſe ſcribit Ariſtoph. Schol. loco cit. Vtriuſque meminit Suidas in *Phayllus*.

Pheidolas Corinthius *celete*. Pauſ. El. II. c. 13. Olymp. *incer.* ſed ante Oly. 68. qua Lycus eius filius vicit.

Pherenicus Eleus *lucta puer.* Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 16.

Pherias Aegineta *lucta puer.* Olymp. 79. Pauſ. Eliac. II. c. 14.

* Philammon *pugilatu* Olympia vicit, & coronam obtinuit. Glauco Caryſtio iunior, ſed antiquior Oly. 110. qua ipſius meminit Demoſthenes in Orat. *de Falſa Legat.* Non alius, ut opinor, is fuerit, quam qui ab Euſtathio Athenienſis, ſemperque victor vocatur ad Iliad. ✱. Pag. 1324.

Philetas Sybarites *pugil. puer.* Olymp. 41. Pauſ. Eliac. I. c. 1. & Afric. qui Philotam Sycaritem vocat.

Philinus Cous Hegeſipolidis fil. *ſtadio*. Olymp. 129. & 130. Afric. Pauſ. Eliac. II. c. 17. ipſum *curſu* quinquies viciſſe dicit.

Philippus Crotoniata Butiadae fil. *certamine*, & Olymp. *incer.* Herod. Lib. V. c. 47.

* Philippus Macedonum rex *celete*. Oly. 106. cum Philippus nuncium de Alexandri filii ortu, ſimulque de victoria Olympiae parta acceperit; ex Plutar. in Alex. Dicitur etiam viciſſe *curru*, eaſque victorias Numis inſculpſiſſe.

Philippus Pallaneus Azan vocatus, quod ex Azania Arcadiae foret, *pugil. puer.* Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 8.

Philles Eleus *lucta puer.* Oly. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 9.

Philombrotus Lacon *pentathlo*. Oly. 26. 27. & 28. Afric.

Philomelus Pharſalius *ſtadio*. Olymp. 124. Afric.

Philon Corcyraeus Glauci fil. *pugil. puer.* Duabus, ſed *incertis*, Olymp. Pauſ. Eliac. II. c. 9. Ante Simonidem, qui illum Epigrammate laudavit.

* Philo Corcyraeus *curſu inter pueros*. Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 14. Itaque a ſuperiori diſtinguendus; ſicuti ipſorum ſtatuas in Olympia diſtinctas, variiſque in locis poſitas eſſe teſtatur Pauſanias.

* Philonides Zoti fil. ex Creten ſi Cherroneſo *hemerodromus*. Itaque facile

le *curſu* in Olympia victor, licet id a Pauſania diſerte non aſſeratur. Oly. *incer.* Sed Alexandri M. aetate. Pauſan. Eliac. II. c. 16.

Philoſtratus Rhodius *pugil.* Oly. 178. Pauſ. Eliac. I. c. 21.

Philotas. Vide *Philetas*.

Phocides Athenienſis *ſtadio*. Oly. 104. ex Diod. Libr. XV. c. 78. Afric. tamen ipſum tunc *lucta* viciſſe dicit. Vide in *Eubotas*.

Phormio Halicarnaſſenſis *pugil.* Oly. 97. Pauſ. Eliac. I. c. 21.

Phricias Theſſalus *armat. curſu*. Duabus *incertis* Oly. ex Schol. Pind. ad Pyth. X. ver. 21. Sed ante Hippocleam eius filium, qui Pythia vicit anno 3. Olymp. 70.

Phryno Athenienſis *ſtadio*. Oly. 36. Afric. quamvis Antig. Caryſtius ponat Arytamantem.

Piſidorus Rhodius non ex Callipatira, ſed ex alia Diagorae filia natus *pugil. puer.* Pauſ. Eliac. II. c. 7. & Schol. Pindari ad Olymp. VII. Oly. *incer.* ſed poſt Olymp. 86. qua Damagetus avunculus vicit. A Scholiaſte Pind. Piſirrhotius vocatur. De eius matre vide inter Anonymos in *Pherenice*.

* Piſiſtratus Athenienſis tyrannus. Ipſi victoriam ſecundam ſibi *tethrippo* in Olympia partam Cimon conceſſit. Herod. Libr. VI. c. 103. Itaque inter Olymp. 54. qua Piſiſtrati tyrannis incepit, & 62. qua Piſiſtratus obiit.

Plutarchus *pugilatu*. Olymp. *incerta*. Philoſtr. Heroic. c. 2. §. 6. dicit illum viciſſe τὴν δευτέραν Ὀλυμπιάδα ἐπὶ τοὺς ἄνδρας *ſecunda Olympiade in virorum certamine*, atque cum Hermia Aegyptio contendiſſe. Loydius, ac Dodvellus ideo falſum id aſſerunt, quod *pugilatus* Olympiade ſolum 23. uſurpari coeperit. Fieri fortaſſe poteſt ut in Philoſtrato vox, aut numerus alius exciderit; ſed fieri etiam poteſt ut Philoſtratus Oly. illam hic *ſecundam* vocaverit, in qua Plutarchus ipſe, qui fortaſſe prius *in pueris* vicerat, iterum, vel *ſecunda* vice *in viris* coronam obtinuit.

Polemon Petraeus *ſtadio*. Oly. 200. Afric.

Polites Ceramites e Thracia Caria *ſtadio*, *diaulo*, & *dolicho* eadem die. Olymp. 212. Pauſ. Eliac. II. c. 13. Afric. ſolum *ſtadium* memorat.

Polus Epidaurius *ſtadio*. Olymp. 17. Afric.

Polychares Meſſenius *ſtadio*. Oly. 4. Afric. & Pauſ. Meſſen. c. 4.

Polycles Cyrenaeus *ſtadio*. Oly. 108. Afric. & Diod. Lib. XVI. c. 54.

Polycles, Polychalcus, dictus *tethrippo*. Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. I. c. 1.

Polyctor Eleus Damonici fil. *pugil. puer.* Olymp. 192. Pauſ. Eliac. I. c. 21.

Polydamas Scotuſſaeus Niciae fil. *pancratio*. Oly. 93. Afric. Meminit victoriae Pauſ. Eliac. II. c. 5. & Achaic. c. 27.

Polymnaſtus Cyrenaeus *ſtadio*. Oly. 81. Afric. Halic. Libr. X. num. 26. & Diod. Libr. XI. c. 83.

Polymneſtor Mileſius *ſtadio puer.* Oly. 46. Afric. & Solinus c. 5.

Polynices Eleus *ſtadio puer.* Oly. 37. Afric.

Polypithes Laco Callitelis fil. *curru*. Olymp *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 16.

Porus. Vide *Paurus*.

Praxidamas Aegineta *pugil.* Oly. 59. Pauſ. Eliac. II. c. 18. & Pind. Neme. VI. ver. 32.

Praxillas. Vide *Crauxidas*.

Procles Andrius Lycaſtidae fil. *lucta puer.* Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 14.

Promachus Pallenaeus Drionis fil. *pancr.* Olymp. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 8. Polydamanti Scotuſſaeo coaevus; ex Pauſ. Achaic. c. 27. ſimulque Alexandro M. Pallenenſes tamen ipſum *quater* viciſſe dicunt. Pauſ. ibi.

Protolaus Mantinenſis Dialcis fil. *pugil. puer*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 6.

Protophanes Magnes *lucta*, & *pancratio*; quartus ab Hercule. Olymp. 172. Afric. Meminit victoriae etiam Pauſ. Attic. c. 35. & Eliac. I. c. 21.

Pſaumis Camarinaeus Acronis fil. *tethrippo*, *apene*, & *celete*. Pindar. Olymp. IV. & V. Oly. 82. Shol. ib.

Pyrilampes Epheſius *dolicho*. Oly. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 3.

Pyrrhias Aetolus *ſtadio*. Olymp. 145. Afric.

Pyrrhus Eleus *equorum curſu*. Oly. 102. Pauſ. Eliac. II. c. 1.

Pythagoras Lacon *ſtadio*. Olymp. 16. Afric. & Halicar. Lib. II, num. 58.

Pythagoras Magneſius *ſtadio*. Oly. 120. & 121. Afric.

Pythagoras Samius Cratei fil. *pugil. vir*. Olymp. 48. Laert. Libr. VIII. ſeg. 47. & Afric.

Pythagoras *celete*. Oly. 71. Scaliger. At fortaſſe fallitur: etenim hac Oly. Empedocles *celete* viciſſe dicitur.

Pytharchus Mantinenſis *ſtadio puer*. Olymp. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 7.

* Pythes Abderita Andromenis fil. duas hic ſtatuas, Pantarcis inſtar, habuit Olympiae; ex Pauſ. Eliac. II. c. 14. Itaque fortaſſe, ſicuti Pantarces unam habuit ut Olympionica, aliam ut ſequeſter pacis, ita Pythes unam ut militum ductor, aliam ut Olympiorum victor.

Pythocles Eleus *pentathlo*. Oly. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 7.

Pythocles Sicyonius *ſtadio*. Oly. 136. Afric.

Pythocritus Sicyonius *auloedia*. Sex *incertis* Olymp. Pauſ. Eliac. II. c. 7. & 14. ſed circa Oly. 50. cum vicerit etiam Pythiadas 3. 4. 5. 6. & 7. 8. Vide inter Pythionicas.

Pythoſtratus Athenienſis *ſtadio*. Oly. 103. Diod. Lib. XV. c. 71. & Afric. a quo Epheſius appellatur.

Pyttalus Eleus Lampidis fil. *pugil. puer*. Olymp. *incer*. Pauſan. Eliac. II. c. 16. Fortaſſe ante Olymp. 103. qua anno 3. Diod. Lib. XV. c. 77. inter Arcades, atque Eleos de finibus diſputatum dicit; Pauſanias autem Pyttalum ab Eleis ipſis, atque Arcadibus inter ſeſe decertantibus arbitrum electum fuiſſe teſtatur.

R

RHexibius Opuntius *pancratio*. Oly. 61. Pauſ. Eliac. II. c. 18. Rhexillus a Scaligero vocatur.

Rhipſolcus Lacon *ſtadio*. Olymp. 39. Afric.

Rhodon Cumaeus. Vide *Theodotus*.

Cl. Rufus, alioque nomine Apollonius, Piſaeus *periodo*. Olymp. *incer*. Falconer. Inſcript. Athlet. III.

S

SArapion Alexandrinus *ſtadio*. Oly. 204. Afric. Pauſ. Eliac. I. c. 21. Serapionis Alexandrini meminit, qui Oly. 201. *pancratio* certaturus, adverſariorum metu, abſtinuit: & Eliac. II. c. 23. Serapionis etiam Alexandrini, qui Oly. 217. Olympiae coronam obtinuit.

Satornilus Gortynius *ſtadio*. Oly. 247. Afric.

Satyrus Eleus Lyſianactis fil. *pugil*. Duabus, ſed *incertis*, Oly. Pauſ. Eliac. II. c. 4.

Scamander Alexandrinus *ſtadio*. Oly. 186. Afric.

Scamander Mitylenaeus *ſtadio*. Olymp. 76. Afric. & Halic. Lib. VI. num. 18. & Diod. Lib. XI. c. 48. qui Scamandrium appellat.

Seleadas Lacon *lucta vir*. Olymp. *incert*. Pauſ. Eliac. II. c. 16.

Seleucus Macedo *ſtadio*. Ol. 128. Afric.

Simmias Seleucienſis ad Tigrim *ſtadio*. Olymp. 170. Afric.

Si-

Simylus Neapolites *ſtadio*. Oly. 133. Afric.

Smaragdus, alioque nomine Theonas, Alexandrinus *ſtadio*. Olymp. 221. Afric.

Smicrinas. Vide *Micrinas*.

Socrates *lucta*, & *pancratio*; nonus ab Hercule. Oly. 232. Afric.

Socrates Pelleneus *ſtadio puer*. Oly. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 8. & Achaic. c. 17. ubi Soſtratum appellat, ipſumque viciſſe dicit cum ſtatua Oebotae poſita fuit; quod Oly. 80. contigiſſe dixerat Eliac. II. c. 3. & Achaic. c. 17.

Sodamas Aſſius ex Troade *ſtadio puer*. Oly. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 4.

Sopater Argivus *ſtadio*. Olymp. 187. Afric.

Sophius Meſſenius *ſtadio puer*. Olymp. *incer*. Pauſan. Eliac. II. c. 3.

Sophron Ambraciota *ſtadio*. Oly. 87. Afric. & Diod. Lib. XII. c. 37.

Soſander Smyrnaeus Soſandri fil. *pugil. puer*. Olymp. 192. Pauſ. Eliac. I. c. 21.

Soſigenes Aſianus *ſtadio puer*. Oly. 177. Phot. Cod. 97.

Soſippus Athenienſis *ſtadio*. Oly. 98. Diod. Libr. XIV. c. 108. & Afric. qui Delphum fuiſſe dicit.

Soſtratus. Vide *Socrates Pelleneus*.

Soſtratus Sicyonius *pancrat*. Oly. 104. & mox duabus aliis, ſed *incertis*, Oly. Pauſan. Eliac. II. c. 4. Acrocherſites cognomento dictus.

Sotades Cretenſis *dolicho*. Olymp. 99. & 100. Pauſan. Eliac. II. c. 18. Sed Olymp. 100. ſe Epheſium dixit.

Sotericus Eleus *pugil. puer*. Oly. 177. Phot. Cod. 97.

Sphaeſus Lacon *ſtadio*. Olymp. 35. Afric. & Halicar. Lib. III. num. 36.

Sphodrias Sicyonius *pancratio*. Ol. 177. Phot. Cod. 97.

Stephanus Cappadox *ſtadio*. Olym. 219. Afric.

Sthenis Eleus *pugil puer*. Oly. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 17.

Stomas Athenienſis *ſtadio*. Olym. 34. Afric.

Stomius Eleus *pentathlo*. Oly. *incert*. ſed poſt pugnam Leuctricam; adeoque. Oly. 102. Pauſ. Eliac. II. c. 3.

Strato Alexandrinus Corrhagi fil. *lucta*, & *pancratio*; quintus ab Hercule. Olym. 178. Afric. & Aelian. V. H. Lib. IV. c. 15. Ab Afric. Stratonicus appellatur. Meminit Pauſan. El. I. c. 22. & Ach. 23.

Strato Alex. *ſtadio*. Ol. 214. Afric.

Stratus Argeates. Vid. *Nicoſtratus*.

Sybariades Lacon. Vide *Eurybatus*.

Symmachus Eleus Aeſchyli fil. *lucta*. Oly. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 1.

Symmachus Meſſenius *ſtadio*. Oly. 88. & 89. Afric. & Diod. Lib. XII. c. 49. & 65. Meminit etiam Pauſ. El. II. c. 2. ipſumque a Siculis non Meſſenium, ſed Zanclaeum vocari licit.

T

TAuroſthenes Aegineta *lucta*. Oly. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 9. Meminit etiam Aelian. V. H. Lib. IX. c. 2.

Telemachus Eleus *equis*. Oly. *incert*. Pauſ. Eliac. II. c. 13.

Teleſtas Meſſenius *pugil. puer*. Oly. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 14.

Tellis Sicyonius *ſtadio*. Oly. 18. Afric.

Tello Thaſius *pugil*. Oly. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 10.

Terinaeus Eleus *ſtadio* Oly. 97. Afric. & Diod. Lib. XIV. c. 95. qui Terirem appellat.

Thalpius Lacon *ſtadio*. Ol. 25. Afric.

Theagenes Thaſius Timoſthenis fil. *pugil. vir*. Oly. 75. Pauſ. Eliac. II. c. 6. & 11. Meminit Plinius VII. c. 17.

Theantus Lepreates Alcaeneti fil. *pugil. puer*. Oly. 90. Pauſ. El. II. c. 7.

Thebanus Populus. Vide *Boeotorum Commune*.

* Theocreſtus Cyrenaeus *equis*. Oly. *incert*. Pauſ. Eliac. II. c. 12.

* Theocreſtus Cyrenaeus ſuperioris ne-

pos *equis*. Óly. *incer*. Pauſ. ibi. Facile uterque *curru*. Certe avo in Olympia currus eſt dedicatus.

Theocritus *luƈta*. Olym. *incer*. Anthol. Lib. I. c. 1. num. 7. Ante Simonidis mortem, qui ipſum Epigram. laudavit.

Theodorus Eleus *pentathlo*. Oly. *incert*. Pauſ. Eliac. II. c. 16.

Theodorus Meſſenius *ſtadio*. Oly. 183. & 184. ex Afric.

Theodotus, alioque nomine Rhodon, Cumaeus *ſtadio*. Oly. 213. Afric.

Theognetus Aegineta *luƈta puer*. Ol. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 9. & Schol. Pind. ad Pyth. VIII. ver. 49. Erat Ariſtomenis Pythionicae avunculus. Schol. ibi. Ipſius ſtatuam in Olympia fecit Polycles Synnoontis fil. Ante Oly. 83. qua vicit Ariſtomenes. ex Schol. Sed facile is fallitur. Vide inter *Pythionicas*.

Theonas Alexandrinus. Vid. *Smaragdus*.

Theopompus Heraeenſis Demareti fil. *pentathlo*; duabus, ſed *incer*. Olym. Pauſ. Eliac. II. c. 10. Poſt Oly. 65. qua vicit ejus pater.

Theopompus Heraeenſis ſuperioris fil. *luƈta*, & *pentath*. Duabus Oly. *incer*. Pauſ. ibi.

Theopompus Theſſalus *ſtadio*. Ol. 86. Afric. & Diod. Lib. XII. c. 33. Idem fortaſſe qui Diopompus Platoni dicitur.

Theotimus Eleus Moſchionis fil. *pugil. puer*. Oly. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 17. Poſt Alexandrum M. Moſchioni coaevum.

Theron Agrigentinus Aeneſidami fil. *curru*. Pind. Olymp. II. Oly. 77. ex Schol. Pind. ibi. & Iſthm. II. v. 41.

Therſias Theſſalus *apene*. Olymp. 70. Pauſ. Eliac. I. c. 9.

Therſilochus Corcyraeus *pugil. puer*. Oly. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 13.

Theſſalus Corinthius *curſu*, fortaſſe *diaulo*. Pind. Olymp. XIII. verſ. 49. Oly. 69. Schol. ibi.

* Thraſydeus Thebanus *curru*. Pind. Pyth. XI. ver. 70. Oly. *incer*. Vicit Pythia Oly. 76. & 81.

Thymelus Aſpendius *ſtadio*. Ol. 151.

* Tiberius Auguſtus *tethrippo*. Ol. 199. Afric.

Timaeus Eleus *buccina*. Olymp. 96. Afric.

Timanthes Cleonaeus *pancrat. vir*. Ol. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 8.

* Timaſitheus Crotoniata viciſſe videtur Olympia, cum Milo ejus civis *ſeptimo* certaturus ejus amore a certamine abſtinuerit. Pauſ. Eliac. II. c. 14. & Schol. Ariſtoph. ad Ranas Aƈt. I. Scen. 2. Sic etiam Suidas in *Timon*; ubi Timaſitheum, ſive, ut appellat ipſe, Mnaſitheum, viƈtorem fuiſſe dicit.

Timaſitheus Delphus *pancrat*. Duabus Oly. *incert*. Pauſan. Eliac. II. c. 8. Obiit ſub Piſiſtratidis. Pauſan. ibi. & Lacon. c. 4.

Timo Eleus *curru*. Olym. *incert*. qua Aeſypus ejus fil. *celete* vicit. Pauſ. Eliac. II. c. 2. Etiam *pentathlo*. Oly. *incert*. Pauſ. Eliac. I. c. 2. & II. c. 16.

Timo Eleus Aegypti fil. *curru*. Olym. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 12.

Timodemus Athenienſis Timonoi fil. fortaſſe *pancratio*. Oly. *incert*. Scholiaſt. Pindari ad Neme. II. poſtquam *pancratio* vicerat Nemea. Schol. ibi.

Timoſthenes Eleus *ſtadio puer*. Oly. *incer*. Pauſan. Eliac. II. c. 2.

Timotheus Trallianus *ſtadio*. Oly. 163. Afric.

* Tiſamenus Eleus Antiochi fil. *pentathlo*. Hieronymum Andrium ſuperans Olympia vicit. Herod. Lib. IX. c. 32. Ante pugnam Plataeenſem, in qua Spartanorum Dux fuit; adeoque ante Oly. 75. Pauſanias tamen Tiſamenum a Hieronymo ſuperatum dicit. Eliac. II. c. 14.

Tiſander Naxius Cleocriti fil. *pugil. vir*. Quatuor, ſed *incert*. Olym. Pauſan. Eliac. II. c. 13.

Tiſi-

Tiſicrates Crotoniata *ſtadio*. Oly. 71. & 72. Afric. & Halic. Lib. VI. n. 1. & 34. & 49. ſed Steſicratem appellat. Pauſan. Eliac. II. c. 9. meminit victoriae *ſtadio*. Oly. 72.

Tlepolemus Lycius *celete pullor*. Ol. 131. Pauſan. Eliac. I. c. 8.

Toryllas Theſſalus *ſtadio*. Olym. 80. Diod. Lib. XI. c. 77. Halicar. Lib. X. num. 1. a quo Torymbas vocatur; ſicut ab Afric. Tyrymnas.

Troilus Alcinoi fil. *biga adult. equorum*, ſimulque *curru pullorum*. Ol. 102. Pauſ. Eliac. II. c. 1.

Troſidamas. Vide *Heliodorus Alexandrinus*.

Tryphon Philadelphienſis *ſtadio*. Oly. 211. anno 3. in quem Nero Ludos Olympicos differri juſſit. Afric.

* M. Tullius Apamenſis *pugil*. Olym. *incert*. ex Marmore Spon. Miſcell. Erud. Antiq. Sect. X. num. 113.

Tyrymnas. Vid. *Toryllas*.

V

VAlerius Mitylenaeus *ſtadio*. Olym. 206. Afric.

M. Vlpius Domeſticus *periodo*. Olym. *incer*. ſed Hadriani, & Antonini aetate. Falcon. Inſcr. Athl. I.

X

XEnarges Acarnan Philandridae fil. *pancrat*. Oly. *incert*. Pauſ. Eli. II. cap. 2.

* Xenarges Lacon *equis*. Oly. *incert*. ſed poſt irruptionem Xerſis in Graeciam, adeoque Oly. 75. Pauſ. El. II. cap. 2.

Xenocles Maenalius *lucta puer*. Oly. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 9.

Xenocles Meſſenius *ſtadio*. Olymp. 9. Afric. & Pauſ. Meſſen. c. 5. a quo tamen Xenodocus vocatur.

Xenocles *tragoedia*. Olym. 91. Aelian. V. H. Lib. II. c. 8. Euripidem ſuperavit.

Xenocrates Agrigentinus Aeneſidami fil. *equis*. Pythiade 24. hoc eſt Ol. 72. ſed vicit etiam Olympia ex Pindaro Iſthm. II. verſ. 41. & Schol. ibi.

Xenodamas Anticyraeus *pancrat. vir*. Ol. 211. Pauſan. Phoc. c. 36. Hanc Olymp. ab Eleis minime recenſitam notat Pauſanias; quod Olympici nimirum Ludi ad annum 3. dilati fuerint. Vide in *Nero*.

Xenodicus *pugil puer*. Ol. *incert*. Pauſan. Eliac. II. c. 14.

Xenodocus Meſſenius. Vide *Xenocles*.

Xenombrotus e Coo Meropidis *equis* inter *pueros*. Ol. *incer*. Pauſ. El. II. c. 14.

Xenophanes. Aetolus *ſtadio*. Ol. 132. Afric.

Xenophon Aegienſis Achaeus Menephili fil. *pancr*. Oly. *incer*. Pauſan. Eliac. II. c. 3. ſed poſt Olymp. 86. ante quam Achaeorum nullus, Oebota excepto, Olympia vicit. Pauſan. Achaic. c. 17.

Xenophon Corinthius Theſſali filius *ſtadio*, & *pentathlo* eadem die. Pindarus Ol. XIII. & Schol. Olym. 79. Schol. ibi. In Pauſan. Meſſen. c. 24. depravate legitur Olymp. 29. Afric. Olymp. 79. meminit victoriae *ſtadio* partae. Sic quoque Dionyſ. Halic. Lib. IX. num. 61. & Diod. Lib. XI. c. 70.

Z

ZEno Lepreates Callitelis fil. *ſtadio puer*. Oly. *incert*. Pauſ. Eliac. II. c. 15.

Zopyrus Syracuſius *ſtadio*. Olym. 140. Afric.

ANONYMI.

* . . . . . Alcimedontis Aeginetae gentiles. Etenim Pind. Oly. VIII. v.100. dicit Olympicam Alcimedontis victoriam fuiſſe *ſextam* in familia. Itaque, ſi non omnes, aliqua ſaltem Olympica fuit.

* . . . . . Anaxandri Laconis avus *pentathlo*. Ol. *incer.* Pauſ. El. II. c. 1.

* . . . . . Chilonis Lacedaemonii fil. fortaſſe Damagetus nomine, ſi avo cognominis fuit; *pugilatu*. Ol. *incer.* ſed poſt Ol. 56. qua Chilo Spartae Ephorus fuit ex Laert. I. ſeg. 68. Itaque facile Olym. 57. cum Chilo ipſum victoriae potitum amplexatus obierit. Laert. ſeg. 72. & Tertull. de Anima c. 29.

* . . . . . Crotoniata, qui coronam Olympiae partam ab Hellanodicis accepturus interiit ex Aelian. V. H. Lib. IX. c. 31. *Certam.* & Ol. *incer.*

* . . . . . Lyci Corinthii filii, vel certe ipſius fratres, *celete*. Olymp. 68. & 69. Pauſ. Eliac. II. c. 13.

* . . . . . Mendaeus *pentathlo*. Olym. *incert.* Pauſ. Eliac. I. c. 27.

* . . . . . Mileſius, qui Epheſium civem antagoniſtam vicit *lucta*, poſtquam huic Epheſiae literae, vel incantationes ereptae fuerant; ex Suida in Ἐφέσια Γράμματα, & Euſtath. Odyſs. T.

* . . . . . Pherenices pater, & tres fratres Olympia vicerant; adeoque, cum pugilem etiam filium ipſa adduceret, Ludos inſpicere permiſſa fuit. Aelian. V. H. Lib. X. c. 1.

* . . . . . Piſidori, ſive Piſirrhotii, & Lelegetis *pater*, Diagoraeque gener, una cum filiis viciſſe dicitur a Schol. Pind. ad Olymp. VII. Orti videntur ex Ariſtopatira altera Diagorae filia; quae cum patris, fratrumque Olympionicarum ſtatuas oſtendiſſet, ipſa quoque ſpectatum admiſſa fuit. Facile cum Pherenice confundi poſſet, cum certe Pauſanias Eliac. I. c. 6. mulierem hanc ab aliis Cherenicem, ab aliis Callipatiram vocatam eſſe teſtetur.

* . . . . . Samius *pugilatu*. Ol. *incert.* Pauſ. Eliac. II. c. 2.

* . . . . . Senator Romanus *certam.* & Ol. *incert.* ſed aetate Pauſaniae; adeoque circa Adriani tempora. Pauſan. Eliac. I. c. 20.

* . . . . . Thraſydaei Thebani pater Olympia viciſſe dicitur a Scholiaſte Pind. ad Pyth. XI. ver. 79. Sed Pythia ſolum viciſſe videtur.

* . . . . . Vir ignotus fortaſſe Olympionica, cujus ſtatua Olympiae a Ptolomaeo Lagi dicata fuit. Pauſan. Eliac. II. c. 3.

* . . . . . Vir puſillo corpore, qui Pythia *tibiis* vicerat, ſicuti Pythocritus Pythia, & Olympia ex Pauſan. Eliac. II. c. 14. Itaque, cum ejus ſtatua prope Pythocritum in Olympia cum tibiis collocata fuerit, is Olympicis quoque Ludis viciſſe videtur.

PYTHIONICAE.

A

AEchmaeas Parapotamius *pugilatu puerorum* in Pythiade ab Amphictyonibus celebrata. Olymp. 47. vel potius 48. Pauſ. Phocic. c. 33. Vide Diſſer. II. Num. 3.

Ageſilaus Luſenſis *celete*. Pyth. 11. hoc eſt Oly. 59. Pauſ. Arcad. c. 18.

Ageſilaus Tegeates *aſſis fidibus*, hoc eſt *citharoedia ſine cantu*. Pythiade 8. hoc eſt Oly. 56. Pauſ. Phoc. c. 7. & Strabo Libr. IX. pag. 421.

Amertes Eleus *lucta vir*. Pyth. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 8.

* C. Antonius Septimius Publius *citharoedia*; ex Marm. Oxon. III. Pythiade *incer*. ſed certe poſt Commodum: dicitur enim viciſſe etiam *Commodeia*. Vide Diſſert. II. Num. 14. & III. Num. 16.

Apollo dum Pythonem occidit; in prima Pythiorum inſtitutione. Vide Diſſert. II. Num. 12.

* Apollonius Piſaeus. Vide *Cl. Rufus*.

* Cl. Apollonius Smyrnaeus *periodonica*. Falconer. Inſcr. Athlet. III.

Arceſilaus Cyrenaeus *curru*. Pindarus Pythiaca IV. & V. Pythiade 31. & 32. hoc eſt Olymp. 79. & 80. Schol. ib. & ad Pyth. VI.

Archias Hyblaeus *praeconio*. Pyth. *incer*. Pollux Lib. IV. c. 11. ſeq. 92.

Archippus Mitylenaeus *pugil. vir*. Pyth. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 15.

Ariſtides Eleus *diaulo*. Pyth. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 16.

* Ariſtodemus Eleus Thraſyclis fil. *lucta*. Duabus, ſed *incertis*, Pythiad. Pauſ. Eliac. II. c. 3. Circa Oly. 98. qua vicit *lucta*.

Ariſtomenes Aegineta Xenarcis fil. *lucta puer*. Pindarus Pythiaca VIII. nam ver. 39. & 45. *puerum* ipſum vocat. In Odes titulo dicitur viciſſe *curru*. Sed *luctator* etiam vocatur; & ver. 116. innuitur *lucta* ſolum victorem ipſum fuiſſe: ſicuti ver. 94. Pindarus ait ipſum Delphinia iam *pentathlo* viciſſe. Schol. viciſſe dicit Pythiade 35. hoc eſt Oly. 83. Sed Pindari aetas repugnat.

* Ariſtonus *citharoedia*. Sex *incertis* Pythiad. ex Plutar. in Lyſandro; ſed antequam Lyſander Athenas occuparet; ideoque Oly. 94. an. 1.

M. Aurelius Aſclepiades Alexandrinus duabus *incertis* Pythiad. Gruter. Pag. 314. 1. Circa Olymp. 240. Vide Diſſer. III. Num. 16.

* M. Aurelius Demoſtratus Damas Sardianus *periodonica*. Pythi. *incer*. Falconer. Inſcr. Athl. II. *pancratiaſta*, & *pugil* vocatur; & fortaſſe bis *periodo* vicit, quamvis Falconer. de gemino *pugilatu* intelligat. Vide in Olympionicis.

C

CAlais Boreae fil. Argonauta *dolicho*; ex Schol. Pind. in Argum. I. ad Pythia.

Callias Aegineta Creontis fil. *pugil*. Pindarus Neme. VI. ver. 63. & Schol. ibi. Pyth. *incerta*.

* Callias Athenienſis Phanippi fil. *certam*. & Pythi. *incer*. Herod. Lib. VI. c. 122. Circa Olymp. 74. qua *equo* vicerat.

* Caſmylus Rhodius Evagorae fil. *pugilatu*. Pyth. *incer*. Anthol. Lib. III. c. 2. num. 1. Ante Simonidis mortem, cuius eſt Epigr.

Caſtor Iovis fil. Argonauta *ſtadio*; ex Schol. Pind. in Argum. I. ad Pythia.

Ce-

Cephallen Olympi, vel Lampi fil. *citharoedia*. Pythicis Ludis Amphictyonum. Oly. 48. Pauſan. Phocic. c. 7.

Chabrias Aexonenſis *tethrippo*. Pythiade 53. hoc eſt Olymp. 101. anno 3. Demoſth. adver. Neaeram. Vide Differ. II. Num. 7.

Chilo Achaeus Patrenſis *lucta vir*. Pythiad. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 4.

Chryſothemis Cretenſis Carmanoris fil. *hymnodia in Apollinem*. Prima Pythiorum inſtitutione. Pauſ. Phocic. c. 7.

* Clemens Byzantius *tragoedia*. Philoſtr. Vit. Sophiſt. Libr. II. Num. 27. c. 2. anno 3. Olymp. 243. adeoque Pythiade 195. Vide Differ. II. num. 9.

Cliſthenes Sicyonius *curru*. Pyth. 1. Olymp. 49. Pauſ. Phocic. c. 7.

Clitomachus Thebanus Hermocratis fil. *pancratio*. Tribus, ſed *incertis*, Pythiad. Pauſ. Eliac. II. c. 15. Circa Olymp. 141. qua *pancratio* vicit.

D

Diagoras Rhodius Damageti fil. *pugil*. Pythi. *incer*. Schol. Pindari ad Oly. VII. ver. 31.

Dicon Cauloniates, vel Syracuſius, Callibroti fil. *curſu*. Quinque, ſed *incertis*, Pythiad. Pauſ. Eliac. II. c. 3. Circa Oly. 99. qua vicit *curſu*.

* Diophon Philonis fil. *pentathlo*. Pyth. *incer*. Anthol. Lib. I. c. 1. num. 8.

Ἴσθμια, καὶ Πυθοῖ Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκα
Ἅλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην.

Iſthmia, & Pythia Diophon Philonis f. vicit
Saltu, curſu, diſco, iaculo, lucta.

Itaque ante Simonidis mortem, cuius eſt Epigr. Vide Diff. I. Num. 8.

Dorieus Rhodius Diagorae fil. fortaſſe *pancratio*. Pythi. *incer*. Pauſ. El. II. c. 7. Circa Oly. 87. qua vicit *pancratio*. Pythia viciſſe dicitur ἀκονιτί *intacto pulvere*.

Dromeus Stymphalius *dolicho*. Duabus *incertis* Pythiad. Pauſ. Eliac. II. c. 7.

E

Echembrotus Arcas *auloedia*. Pythiade ab Amphicty. celebr. Oly. 48. Pauſ. Phoc. c. 7.

* Eleuther *cantu*. Pauſ. Phoc. c. 7. Longe ante Pythiades numeratas.

Epharmoſtus Opuntius *lucta*. Pythiade 30. Oly. 78. Schol. Pind. ad Oly. IX. ver. 18.

* Epitherſes Erythraeus Metrodori fil. *pugil*. Duabus *incertis* Pythiad. Pauſ. Eliac. II. c 15.

Ergoteles Himeraeus Philanoris fil. *dolicho*. Duabus Pythiad. Pindarus Olymp. XII. ver. 26. Pythiade 29. hoc eſt Oly. 77. viciſſe dicitur a Schol. ibi. Meminit etiam victoriae Pauſ. El. I. c. 4. Sed alterius Pythiadis tempus ignoratur.

* Eumelus Eleus *cithara*, & *cantu*, & Pyth. *incer*. ſuperavit Evangelum Tarentinum. Lucianus *adv. indoctum* Libris ſuperbientem.

* Eunomus Locrus *citharoedia*. Pythiade *incer*. Strabo Lib. VI. pag. 260. Clem. Alex. init. Protrept. Lucian. Anthol. Libr. IV. c. 16. num. 1. & VI. c. 4. num. 1. & Suidas. A Strabone dicitur ſuperaſſe Ariſtonem Rheginum, a Luciano Arionem, ab Epigr. Spartin, vel Parthyn: quod fortaſſe iterato vicerit.

Eupolemus Eleus *pentathlo*. Duabus, ſed *incertis*, Pythiad. Pauſ. Eliac. II. c. 3. Circa Olymp. 96. qua ipſe vicit *ſtadio*.

Execeſtides Phocenſis *biga adult. equorum*. Pythi. 48. hoc eſt Oly. 96. Pauſ. Phocic. c. 7.

F

* T. Flavius Artemidorus Adanenſis *certam.* & duabus Pythiad. *in-*

incertis. Rheineſ. Claſſ. V. Num. 22. Vide Differ. IV. Num. 13. Fortaſse *pancratio*.

G

GLaucus Caryſtius Demyli fil. *pugil.* Duabus, ſed *incertis*, Pythiad. Pauſ. Eliac. II. c. 10.

H

* HAlter Cilix, ita cognomento dictus, *pancratio*. Pyth. *incer.* Philoſtr. in Heroicis c. 2. §. 6. de *halteribus*, unde is nomen accepit. Vide Pauſ. Eliac. I. c. 27. & II. c. 3.

Hegeſarchus Tritaeenſis Hemoſtrati fil. *pugilatu vir.* Pythi. incer. Pauſ. Eliac. II. c. 12.

* Heras Laodiceenus *pammacho*; hoc eſt, ut explicat Faber Agoniſt. Lib. I. c. 30. *pancratio*. Anthol. Lib. IV. c. 2. num. 2.

Ἀλλ' ἴσθι μ' Ἡρᾶν Λαοδικῆα πάμμαχον,
Ὃν Σμύρνα, καὶ δρῦς Περγάμου κάλισφιν,
Δελφοὶ, Κόρινθος, Ἦλις, Ἄργος, Ἄκτιον.

At diſce me Heram Laodicenum pammachum,
Cui Smyrna quercu, & Pergamum cinxit comam,
Delphi, Corinthus, Elis, Argos, Actium.

Pythiade *incer.* ſed ante Philippum Auguſti coaevum, cuius eſt Epigr.

Hercules *pancratio*. Schol. Pind. in Argum. I. ad Pythia.

* Herodotus Megarenſis *cantu in periodo*; decem, ſed *incertis*, Pythiad. Athen. Lib. X. c. 3. Sed Pollux Lib. IV. c. 11. ſeq. 89. dicit *ſeptemdecim* vicibus illum *periodo* viciſſe.

Hiero Aetnaeus *curru*, ſive, ut Pindarus ver. 113. vocat, *tethrippo*. Pindarus Pythia. I. Pythiade 26. ideſt Oly. 74. Schol. ibi. Vicit etiam Pythi. 26. & 27. *celete*, & 29. *curru*. Primam, & ſecundam victoriam laudavit Pindarus Pythia. III. tertiam Pythi. I. & II. Vide Differ. I. num. 9. Coepit regnare Olymp. 76. Schol. ad Pythi. III.

Hippocleas Theſſalus Phriciae fil. *diaulo puer.* Pindarus Pythi. X. Pythiade 22. hoc eſt Oly. 70. Schol. ibi.

L

LAidas Thebanus *pancratio puer.* Pythia. 61. hoc eſt Olymp. 109. Pauſ. Phoc. c. 7.

* Leontiſcus Meſſanenſis Siculus *lucta* Pyth. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 4.

Lycormas Lariſſaeus *celete pullor.* Pythia. 63. hoc eſt Olymp. 111. Pauſ. Phoc. c. 7.

M

MEgacles Athenienſis *tethrippo*. Pindarus Pythia VII. Vicit Pythiade 28. hoc eſt Olymp. 76. Schol. ibi; in cuius textu perperam legitur Pythiade 88. Vide *Faſt. Attic.* Differ. IX. num. 36.

* Melancomas ex Caria Melancomae Olympionicae fil. *pugil.* Pythia. *incerta*. Sed Titi Caeſaris aetate. Dion Chryſoſt. Orat. 28. Sueton. c. 7. & Themiſt. Orat. 10.

Midas Agrigentinus *auloedia*. Pythiad. 24. & 25. hoc eſt Oly. 72. & 73. Pindarus Pythi. XII. & Schol. ibi.

Milo Crotoniata *lucta puer.* mox etiam *lucta vir.* ſex aliis Pythiad. Pauſ. Eliac. II. c. 14. Afric. ad Oly. 62. Schol. Ariſtoph. ad Ranas circa Ol. 62. qua primum viciſſe videtur. Pauſ. El. II. c. 14. Vide inter *Olympion*.

N

* NEro Auguſtus *tragoedia*, *citharoedia*, *praeconio*; anno 3. Olymp. 211. hoc eſt Pythiade 163. Philoſtr. Vit. Soph. Lib. IV. c. 24. & Euſebius. Vide in *Olympion*.

* Nicon Thaſius *pugil.* Suidas enim dicit ipſum *lucta*, *pancratio*, & *curſu* in Olympiis, Iſthmiis, & aliis etiam Ludis viciſſe, ac 1400. coronas retuliſſe. Itaque facile etiam Pythia viciſſe videtur.

O

* ORestes *diaulo* ante Pythiades numeratas. Sophocles in Electra ver. 1152.

Orphondas Thebanus *curru pullorum equorum*. Pythia. 53. hoc eſt Olym. 101. Pauſ. Phocic. c. 7. Itaque Chabrias *adultorum equorum tethrippo* tunc vicit; vel *currus* a *tethrippo* diſtingui debet.

P

* PAeanius Eleus Demetrii fil. *pugil. puer.* Pauſ. El. II. c. 15. 16. moxque *pugilatu*, ſimulque *lucta vir.* eodem die. Circa Oly. 141. qua *lucta* vicit. Meminit Victoris huius etiam Suidas in *Clitomachus*.

* Pammenes Pythia facile *tragoedia* viciſſe videtur; ex Philoſtr. Vit. Sophiſt. Libr. II. num. 1. §. 7. ubi dicit quod ille in Pythiis Ludis ἐπὶ τραγῳδίᾳ ἐθαυμάσθη.

Peleus *diſco*. Schol. Pind. in Argum. I. Pythi.

Phayllus Crotoniata *pentathlo* bis, & *ſtadio* ter. Pauſ. Phoc. c. 9. Herodotus illum *ter* Pythia viciſſe dicit Lib. VIII. c. 47. quod de *ſtadii* victoria intelligi debet. Ante Ol. 75. Vide in *Olympion*. licet ibi Pauſan. in Olympicis viciſſe eum neget.

Philammon *hymno in Apollinem*. Pauſ. Phoc. c. 7. Secundus, nimirum poſt Chryſothemidem.

Philinus Cous Hegeſipolidis fil. *curſu*. Quatuor, ſed *incertis*, Pythiad. Pauſan. Eliac. II. c. 17. circa Oly. 129. qua *ſtadio* vicit.

Phricias Theſſalus Hippocleae pater *curſu*: fortaſſe *armat*. Pindarus Pythi. X. ver. 24. Pythiade *incer.* ſed ante Pyth. 22. hoc eſt Oly. 70. qua vicit Hippocleas. Vicerat autem Olympia *armat. curſu*. Pind. ver. 22.

Pollux *pugilatu*. Schol. Pind. Arg. I. in Pythia.

Polycles, Polychalcus dictus, *equis*. Pythi. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 1.

Ptolemaeus Lagi fil. *biga pull. equor.* Pyth. 69. hoc eſt Ol. 117. Pauſan. Phoc. c. 7.

Pylades Megalopolitanus *citharoedia*. Pythi. *incert.* ſed antequam Philopoemen Machanidam occideret, adeoque ante an. 4. Oly. 143. Pauſ. Arcad. c. 50. Plutar. in Philopoem. Vide Diſſer. III. Num. 11.

Pythocritus Sicyonius *auloedia*. Pythiade 3. 4. 5. 6. 7. 8. Pauſ. Eliac. II. c. 14.

R

* Cl. RUfus, alioque nomine Apollonius, Piſaeus Cl. Apollonii Smyrnaei fil. bis *periodo* viciſſe dicitur. Falcon. Inſcr. Athlet. III.

S

SAcadas Argivus *auloedia*. Pyth. 1. & 2. Pauſan. Eliac. II. c. 14. Phocic. c. 7. & Boeot. c. 30. & Corinth. c. 22. Sed vicerat etiam Ludis praeced. Amphictyonum. Plutar. de Muſica ipſum *ter* Pythia viciſſe ſcribit.

Satyrus Eleus Lyſianactis fil. *pugil.* Duabus *incert.* Pythiad. Pauſ. El. II. c. 4.

* Soſicles Coronenſis *poeſi*. Plutar. Sympoſ. Lib. II. qu. 4. Pyth. *incer.* ſed aetate Plutar.

Soſtratus Sicyonius *pancratio*. Duabus, ſed *incertis*, Pyth. Pauſ. El. II. c. 4. Circa Olym. 104. qua primum vicit.

Strato Alexandrinus Chorragi fil. Aelian. V. H. Libr. IV. c. 15. Pyth.

incert. ſed poſt Oly. 178. qua vicit *lucta*, & *pancratio*; quibus facile in Pythiis etiam viciſſe videtur.

T

TElamon *lucta*. Schol. Pindar. in Argum. I. ad Pythia.

Teleſicrates Cyrenaeus *armator. curſu.* Pindarus Pyth. IX. Pythiade 28. hoc eſt Oly. 76. Schol. ibi. Aſſerit illum etiam Pythiade 30. *ſtadio* viciſſe. At Pindarus huius victoriae non meminit. In titulo Odes dicitur Teleſicratem viciſſe *curru*. Sed Pindarus vocat illum χαλκασπίδα *aereo ſcuto* ornatum, adeoque indicat *armat. curſu* viciſſe.

* Teletias Cleonaeus *certam.* & Pyth. *incert.* Hunc Sicyonii Pythiis in Ludis coronatum diſcerpſere; quod ſe Cleonaeum, non Sicyonium, renunciari voluiſſet. Plutar. de ſera Num. vind. c. 4.

Thamyris Philammonis fil. *hymn. in Apollinem*. Pauſan. Phoc. c. 7. Tertius, ideſt poſt Chryſothemidem, & Philammonem.

Theagenes Thaſius *pancratio*. Tribus, ſed *incertis*, Pyth. Pauſ. El. II. c. 11. Circa Oly. 75. qua vicit *pancratio*.

* Theagenes Theſsalus *armat. curſu*. Pyth. *inc.* Heliod. Aethiop. IV.

Thero Agrigentinus Aeneſidami fil. Xenocratis frater *tethrippo*. Pindarus Olym. II. ver. 88. 90.

* Therpander *citharoed.* Quatuor continuis, ſed *incertis*, Pythiad. Plutar. de Muſica.

* Theſpis Thebanus *cithara*, & *cantu*. Pythi. *incerta*. Lucian. de imperito Lib. empt. Eumelus tamen Eleus tunc ſolus viciſſe videtur.

Theſſalus Corinthius Xenophontis pater *ſtadio*, & *diaulo*; eodem die, Pyth. *incert.* Pindarus Ol. XIII. v. 50.

Thiaeus Uliae fil. *lucta*. Pyth. *incert.* Pind. Neme. X. ver. 47. & Schol. ibi.

Thraſydaeus Thebanus *ſtadio puer.* Pindarus Pyth. XI. Vicit Pythiade 28. hoc eſt Oly. 76. Schol. ibi. iterumque *ſtadio*, vel *diaulo vir.* Pyth. 33. Schol. ibi. Pindarus tamen unicam *ſtadii puer.* victoriam agnoſcit quod altera Oly. 81. adeoque fortaſſe poſt Pindari mortem contigerit. Vide in *Anonymis*.

Timaenetus Phliuntius *armato. curſu*. Pythiade 23. hoc eſt Oly. 71. Pauſan. Phoc. c. 7.

* Timagoras Chalcidenſis *pictura*. Panaeum Phidiae fratrem ſuperavit. Pythi. *incert.* Plinius Lib. XXXV. c. 9. Vide Diſſ. II. Num. 13.

Timaſitheus Delphus *pancratio*. Tribus, ſed *incertis*, Pythiad. Pauſan. Eliac. II. c. 8. Iſagorae Athenienſis aetate; adeoque Piſiſtratidarum temporibus, ſive ante Olymp. 67. qua Athenis ſunt eiecti.

Timo Eleus *pentathlo*. Pythi. *incert.* Pauſ. Eliac. II. c. 16.

Tiſander Naxius Cleocriti fil. *pugil.* Quatuor *incertis* Pythiad. Pauſan. Eliac. II. c. 13.

V

* M. VLpius Domeſticus *periodonica*. Pythiade *incer.* Sed ante an. Chr. 140. Falcon. Inſcr. Athl. I.

X

* XEnarges Lacon *equis*; fortaſse *curru*. Pyth. *inc.* Pauſ. El. II. c. 2.

Xenocrates Agrigentinus Aeneſidami fil. Theronis frater *curru*. Pindarus Pythia. VI. Pythiade 24. hoc eſt Olym. 72. Schol. ibi. & ad Iſthmiacam II. & Oly. II. ver. 88. & 90.

* Xenophon Corinthius Theſſali fil. *certamine incert.* Pindar. Oly. XIII. ver. 60. ubi ipſum, ac Theſſalum patrem ſæpius in Pythiis, ac Nemeis viciſſe dicit.

Z.

ZEtes Boreae filius *armato curſu*. Scholiaſt. Pind. Argum. I. ad Pythia.

* Zoilus Zoili fil. *certam.* & Pythiade *incerti* ex Marmore apud Sponium Miſcell. Erud. Antiq. Sect. X. num. 112. Ζώϊλος Ζωΐλου Πύθια νικήσας Θεοῖς *Zoilus Zoili* fil. *victor in Pythiis Diis* dicavit; idque de Pythiis intelligit Sponius, quae Neapoli peragerentur.

ANONYMI.

* . . . . . Alcimidae Aeginetae gentiles. Pindarus enim Nemea. VI. ver. 99. dicit Alcimidae victoriam eſſe *viceſimam quintam* in familia ex *ſacris* certaminibus partam. Itaque facile aliqua ex ipſis *Pythiaca* fuit.

* . . . . . Alcmaeonidae Athenienſes *bis* Pythia vicerunt ante Megaclem Pind. Pyth. VII. ver. 12.

* . . . . . Diogenis Cynici aetate Pythiis *viros* vicit ex Laer. Libr. VI. ſeg. 33.

* . . . . . Megarenſis; duabus, ſed *incertis*, Pythiad. ex Marmore apud Spon. Itinerar. Tom. III. pag. 222. Certe poſt Antoninum; nam viciſſe dicitur etiam *Pealia* Puteolis.

* . . . . . Thraſydaei Thebani pater, aut certe ex maioribus aliquis Pythia *bis* vicit. Pindarus enim Pythia. XI. ver. 22. dicit Thraſydaei coronam *tertiam* eſſe paternum in larem invectam; & ver. 67. videtur Pythicas has victorias *ſtadii* ipſi patri tribuere, quod veriſimilius exiſtimo.

* . . . . . Timodemidae Timodemi Athenienſis gentiles *quater* Pythia vicerunt. Pindarus Neme. II. v. 30.

* . . . . . Vir puſillo corpore, cuius ſtatua prope Sacadam in Olympia poſita, Pythia *auloedia* vicit. Pyth. *incert*. Pauſ. Eliac. II. c. 14.

N E-

NEMEONICAE.

A

* ADraſtus *equo*; in ipſa Nemeorum inſtitutione. Apollod. Bibl. Lib. II. Vide Diſſ. III. Num. 1.

Alcibiades Athenienſis Cliniae fil. *equis*. Nemeade *incerta*. Pauſ. Attic. c. 22. Ante Oly. 94 qua occiſus fuit. Diod. Lib. XIV. c. 11.

Alcimidas Aegineta Theonis fil. & Praxidamantis nep. *lucta puer*. Nem. *incert*. Pindarus Nemeaca VI. Praxidamas eius avus vicit Olympia Aeginetarum primus. Oly. 59. Pindar. ibi ver. 30.

* Amphiaraus *curſu*, & *diſco*. in Nem. inſtit. Apollod. Lib. II.

* Antias Thiaei gentilis Nemea, ac Iſthmia *quater* vicit. Facile *quater* utrumque Agonem. Pindarus Neme. X. ver. 79. Vide in *Thraſycles*.

Antiochus Lepreates *pancratio*; duabus, ſed *incertis*, Nemead. Pauſ. Eliac. II. c. 3.

C. Antonius Septimius Publius *cythavoedia*; tribus Neme. *incer*. Facile Septimii Severi aetate; ex Marmore Oxon. III. Pag. 70. Certe poſt Commodum, cum *Commodeia* quoque viciſſe dicatur. Vide Differ. III. Num. 16.

* Apollonius Piſaeus. Vide *Cl. Rufus*.

* Cl. Apollonius Smyrnaeus *periodonica*. Falconer. Inſcr. Athl. III. Nemeade, & *certam. incertis*.

Archippus Mitylenaeus *pugil. viror*. Nem. *incerta*. Pauſ. Eliac. II. c. 15.

Ariſtides Eleus puer *diaulo duplici*, qui Nemeis hibernis ab Hadriano Caeſare reſtitutus fuit. Pauſ. El. II. c. 16. Itaque poſt Hadrianum.

Ariſtoclides Aegineta Ariſtophanis fil. *pancratio*. Nem. *incer*. Pind. Nem. III.

* Ariſtodamas, ſive Ariſtodamus Aleus Thraſydis fil. *lucta*. Duabus Nem. *incertis*; ſed ante Simonidem, qui ipſum Epigrammate laudavit. Vide inter *Olympionicas*.

M. Aurelius Aſclepiades Alexandrinus *certamine*, & Nem. duabus *incertis*. Gruter. Pag. 314. num. 1. Sed circa Olymp. 240. Vide Diſſ. I. Num. 12. & III. Num. 16.

* M. Aurelius Demoſtratus Damas Sardianus *periodonica*. Nemeade *inter*. Falcon. Inſcript. Athl. II. *Pancratiaſta*, & *pugil* vocatur. Fortaſſe *bis* periodo viciſſe videtur, quamvis Falcon. de gemino *pugilatu* intelligat.

C

CAllias Aegineta Creontis fil. *pugil*. Nem. *incer*. Pindarus Nemeaca VI. ver. 72. & Schol. ibi.

Chilo Patrenſis Achaeus *lucta viror*. Tribus Nem. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 4. & Achaic. c. 6. Sed ante Olymp. 110. vel 114 qua occiſus. Vide inter *Olympion*.

Chromius Aetnaeus Ageſidami fil. *curru*. Nem. *incer*. Pindarus Neme. I.

Cleander Aegineta Teleſarchi fil. *pancratio*. Nem. *incer*. Pindarus Iſthm. VIII. ver. 6. Poſt pugnam Salaminiam; adeoque Oly. 75. ex Schol. Pind. ibi.

Creugas Epidamnius *pugil*. Nem. *incer*. Pauſ. Arcadic. c. 40. Ipſi iam in pugilatu mortuo palma ab Argivis decreta: poſita etiam ſtatua. Pauſ. Corinth. c. 20.

D

DAmiſcus Meſſenius *certam. incer*. partim Nemea, partim Iſthmia quin-

quinquies. Poſt Olymp. 103. qua duodecennis *ſtadio puer*. vicerat. Pauſ. Eliac. II. c. 2.

* Deiphylus Iaſonis, & Hypſipyles fil. *curſu*. In Nem. inſtit. Hygin. Fab. 173.

Diagoras Rhodius Damageti fil. *pugil*. Duabus, ſed *incertis*, Nemead. ex Pind. Olymp. VII. ver. 148. 150. Ante Oly. 87. qua vicit Dorieus eius fil.

Dicon Cauloniates Callibroti fil. fortaſſe *ſtadio*. Quatuor, ſed *incertis*, Nemead. Pauſ. Eliac. II. c. 3. Circa Oly. 99. qua vicit *ſtadio*; ſeque *Syracuſium* appellari conceſſit.

Dinias Aegineta Megae fil. *ſtadio*. Pindarus Nemeac. VIII. Schol. tamen dicit *diaulo*: idque rectius putat Dodvellus; quod victoriam διςςῶν ςαδίων *duplicium ſtadiorum* a Pindaro nominatam ver. 26. ad ſolum Diniam referendam exiſtimet; cum tamen altera ad Diniam, altera ad Megam patrem referenda ſit; ut mox oſtendetur in *Megas*.

Dorieus Rhodius Diagorae fil. fortaſſe *pancratio*. Septem Nemead. *incertis*. Pauſ. Eliac. II. c. 7. Circa Oly. 87. qua *pancratio* vicerat.

Dromeus Stymphalius *dolicho*: Quinque, ſed *incer*. Nem. Pauſ. El. II. c. 7.

E

EPharmoſtus Opuntius *lucta*. Nemeade incerta: ex Pind. Olymp. IX. ver. 128. Circa Oly. 73. qua *lucta* vicerat. Vide in *Olympion*.

* Epitharſes Erythraeus Metrodori fil. *certam*. & Nemead. *incer*. Pauſ. El. II. c. 15. ſed facile *pugil*. quo Olympia quoque viciſſe dicitur.

* Ergoteles Himeraeus, ſed origine Cnoſſius, Philanoris fil. fort. *dolicho*. Duabus Nemead. *incertis*: Sed circa Oly. 77. qua *dolicho* vicerat. Pauſ. Eliac. II. c. 4.

* Eteoclus *curſu*. In Nemeor. inſtit. Apollod. Libr. II.

Evanoridas Eleus *lucta puer*. Nemeade *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 8.

Evanthes Cyzicenus *pugil. puer*. Nem. *incer*. Pauſ. El. II. c. 4.

* Eunaeus Iaſonis, & Hypſipyles fil. *curſu*. In Nemead. inſtitutione. Hyginus Fab. 173.

Eupolemus Eleus *pentathlo*. Nem. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 3. Sed circa Olymp. 96. qua *ſtadio* viciſſe dicitur ab Afric.

Eurybates Argivus *pentathlo*; quinque, ſed *incertis*, Nemead. Pauſ. Attic. c. 29. Ante pugnam Marathoniam ex Herodoto Lib. VI. c. 92. & 94. adeoque Oly. 72. Occiſus a Sophane Decelenſi, qui & ipſe paullo poſt proelium Plataeenſe, adeoque Oly. 75. interiit. Herod. Lib. IX. c. 74.

* Euthymenes Aegineta Phylacidae, & Pytheae avunculus *pancratio*. Nemeade incer. Schol. Pind. ad Iſthm. VI. Pindarus tamen Iſthmiacae ſolum, non Nemeacae victoriae meminit.

F

T. Flavius Artemidorus Adanenſis; duabus, ſed *incer*. Nemead. Rhein. Cl. V. num. 22. Facile *pancratio*, quo Ludos alios vicerat. Vide Diſſer. IV. Num. 13.

G

GLaucus Caryſtius Demyli fil. *pugil*. Octo, ſed *incer*. Nem. Pauſ. Eliac. II. c. 10.

H

HEgeſarchus Tritaeenſis Haemoſtrati fil. *pugil*. Nem. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 12.

* Heras Laodicenus *pammacho*, ideſt *pancratio*. Nem. *incer*. Anthol. Lib. IV. Vide inter *Pythion*.

Her-

Hermogenes Antiochenus *ſtadio*. Nem. *incer*. Anthol. Lib. VI. c. 2. num. 2.

* Herodorus Megarenſis *cantu in periodo*. Decem *incertis* Nemead. Athen. Libr. X. c. 3. Pollux Lib. IV. c. 11. ſeg. 89. dicit *ſeptemdecim*.

* Hiero Aetnaeus ex Callimacho apud Schol. Pind. Pyth. II. Fortaſſe *curru* vicit.

Hyllus Rhodius *lucta*. Nem. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 14.

Hyſmon Eleus *pentathlo*. Nem. *incer*. Pauſ. Eliac. II. c. 3.

L

* LAodochus *iaculo*. In Nemeorum inſtit. Apollod. Lib. II.

Laſtratidas Eleus Paraballontis fil. *lucta puer*. Nem. *incer*. Pauſ. El. II. cap. 6.

M

* MAntheus Aethi fil. *pentathlo puer*. Nem. *incer*. ex Marmore apud Murat. Circa Olymp. 79. Vide Diſſ. III. Num. 3.

* Megas Aegineta Diniae pater *ſtadio*. Etenim Pindarus Diniae victoriam celebrans Nemeaca VIII. ver. 26. dicit

Διωία διςτᾶν ςαδίων
Καὶ πατρὸς Μέγα Νεμαῖον ἄγαλμα
Diniae, duplicium ſtadiorum,
Et patris Megae Nemeum ornamentum.

Sic ver. 80.

ἐκάλι ποδῶν ἐυωνύμων
Δὶς δὴ δυοῖν
pedum victorias illuſtres
bis ſane duas.

Ergo, cum Pindarus initio dixerit Diniam *ſtadio* viciſſe, nunc vero *duplex ſtadium*, & *duas victorias*, ac Diniam, ſimulque Megam memoret; Megas ipſe Nemeorum victor habendus erit. Dum vero Pindarus Diniae victoriam laudavit, Megas iam obierat; ver. 75.

Meleſias *pancratio puer*. & *vir*. Duabus, ſed *incer*. Nemead. Pindar. Olymp. VIII. ver. 74. Schol. recent. dicit ipſum *lucta puer*. Olympia, ac Nemea viciſſe, antequam *pancratio* certaret.

Meliſſus Thebanus Teleſiadae fil. *equis*. Nemeade *incer*. Pindar. Iſthm. III. ver. 20. Vide inter *Iſthmionicas*.

* Milo Crotoniata; *novem*, ſed *incertis*, Nemead. Afric. ad Olymp. 62. Pauſ. Eliac. I. c. 2. *pentathlo* vicisse dicit; ſed victoriarum numerum non exprimit.

N

NIcander Eleus partim *curſu*, partim *diaulo*. Sex *incer*. Nemead. Pauſ. Eliac. II. c. 16.

* Nicon Thaſius pugil Nemea vicit *lucta*, *pancratio*, *curſu*, aliiſque *certamin*. idque ſaepius, cum 1400. ejus victoriae in Ludis partae memorentur. Nemead. *incert*. Suid. in *Nicon*.

P

* PArthenopeus *arcu*; in Nemeor. inſtit. Apollod. Lib. II.

Perilaus Argivus Alcenoris fil. *lucta*. Nemeade *incert*. Pauſ. Corinth. c. 20.

Philinus Cous Hegepolidis fil. *curſu*. Quatuor *incert*. Nemead. Pauſ. El. II. c. 17. Circa Oly. 129. qua *ſtadio* vicit.

Phylacidas Aegineta Lamponis fil. *pancratio*. Nemea *incert*. Pindar. Iſthmi. V. & VI. & Schol. ad Iſthm. VI. ver. 89. Poſt proelium Salaminium; adeoque Oly. 75. Pind. ibi ver. 63. ubi male Scholiaſtes intelligit de Peloponneſiaco.

Polycles Lacon, Polychalcus dictus, *equis*. Nem. *incer*. Pauſ. El. II. c. 1.

* Polynices *lucta*; in Nemeor. inſtit. Apollod. Lib. II.

Pra-

Praxidamas Aegineta *pugil.* Tribus, ſed *incer.* Nemead. Pind. Nemeaca VI. ver. 34. Circa Oly. 59. qua *pugil.* vicerat.

Promachus Pelleneus Dryonis fil. *pancratio.* Duabus *incert.* Neme. Pauſan. Eliac. II. c. 8. & Achaic. c. 27. Circa Ol. 93. qua *pancratio* vicit.

* Pylades Megalopolitanus vicifse videtur *citharoedia*; Nemeade *incert.* Pauſan. Arcad. cap. 50. Dum Philopoemen Nemeis intererat; ideoque Oly. 143. an. 4. Vide Difs. III. Num. 11.

Pytheas Aegineta Lamponis fil. & Phylacidae frater *pancratio*; Nem. *incer.* Pindarus Neme. V. & Iſthmia. V. ver. 21. & VI. ver. 4. & Scholiaſt. ad VI. ver. 89.

R

* Cl. RUfus, alioque nomine Apollonius, Piſaeus Cl. Apollonii Smyrnaei fil. bis *periodo* vicit. Falcon. Inſcr. Athl. III. Nemeade *incert.*

S

SAtyrus Eleus Lyſianactis fil. *pugil.* Quinque *incert.* Nemead. Pauſan. Eliac. II. c. 4.

Sogenes Aegineta Thearionis fil. *pentathlo. puer.* Pind. Neme. VII. Nemeade 14. Schol. ibi. Facile circa Olym. 79. Vide Difs. III. Num. 3.

Soſtratus Sicyonius *pancratio.* Pluribus, ſed *incert.* Nemead. Etenim *duodecim* palmas partim in Nemeis, partim in Iſthmiis obtinuit. Pauſan. Eliac. II. c. 4. Poſt Olymp. 104. qua *pancratio* vicit.

Stomius Eleus *penta. vir.* Tribus Nem. *incer.* Pauſan. Eliac. II. c. 3. Poſt proelium Leuctricum; adeoque Olymp. 102.

Strato Alexandrinus Chorragi fil. Nemead. *incert.* Aelian. V. H. Lib. IV. c. 15. Fortaſse *lucta*, aut *pancratio*, quibus vicit Oly. 178.

T

THeagenes Thaſius Timoſthenis fil. *pancratio* partim, & *pugilatu.* Novem, ſed *incertis*; Nemead. Pauſan. Eliac. II. c. 11. Circa Oly. 75. qua vicit *pugilatu*.

Thiaeus Uliae fil. *lucta.* Tribus *incertis* Nemead. Pindarus Neme. X. ver. 48. & 50. & Schol. ibi.

* Thraſycles, & Antias Thiaei gentiles Nemea, ac Iſthmia *quater* vicerunt. Pindarus Nemea. X. v. 79. Fortaſse *quater* utrobique. Sed *certam.* incerto. Schol. tamen id de Thiaei maioribus intelligit.

Timaſarchus Aegineta Timocriti fil. *lucta.* Nem. *incer.* Pind. Nem. IV.

Timo Eleus Aegypti fil. *pentathlo.* Neme. *incert.* Pauſ. El. I. c. 2. & II. c. 12. & 16.

* Timocritus Aegineta Timaſarchi pater *certam.* & Nemeade *incert.* Pindar. Neme. IV. ver. 27. Seriem coronarum obtinuiſse dicitur; adeoque ſaepius vicifse videtur.

Timodemus Athenienſis Timonoi fil. *pancratio.* Nem. *incert.* Pindar. Neme. II. antequam vinceret Olympia. Schol. ibi.

Timoſthenes Iphionis fil. Alcimedontis frater *lucta.* Pindar. Oly. VIII. ver. 21. Ante Alcimedontem fratrem, qui vicit Olym. 80. ex Scholiaſt. ibi.

* Tydaeus *pugilatu*; in Nemeor. inſtit. Apollod. Lib. II.

V

* M. VLpius Domeſticus *periodonica.* Nemeade, & *certamine incert.* Sed ante annum Chr. 140. Falcon. Inſcr. Athlet. I.

Xe-

X

* XEnarges Lacon *equis*, fortaſse *curru*. Nemeade *incert.* Pauſ. Eliac. II. c. 2.

Xenophon Corinthius Theſsali fil. *ſtadio*, & *pentathlo*. Pind. Oly. XIII. ver. 47. Circa Oly. 79. qua *ſtadio*, ſimulque *pentath.* ead. die vicit.

A N O N Y M I.

* . . . . . Alcimidae Aeginetae gentiles. Dicit enim Pindarus hanc eſse *viceſimam quintam* victoriam ex *ſacris* Certaminibus. Neme. VI. Itaque facile aliquam ex Nemeis.

* . . . . . Megarenſis; tribus, ſed *incertis*, Nemead. ex Marmore apud Sponium Itin. pag. 222. quod, cum Megaris poſitum fuerit, facile ad Megarenſem civem ſpectavit.

* . . . . . Oligetidae Xenophontis Corinthii gentiles Nemea *triceſies* vicerunt ex Pindaro Olympi. XIII. ver. 141. Ante Xenophontem ipſum, adeoque Oly. 79.

* . . . . . Theandride Timaſarchi Aeginetae gentiles. Pindar. Nem. IV. ver. 121.

* . . . . . Timodemidae Timodemi Athenienſis gentiles; *ſeptem*, ſed *incertis*, Nemead. Pindarus Nem. II. ver. 30.

ISTHMIONICAE.

A

AGeſimachus Aegineta Soſiclis pater, & Praxidamantis avus *pugil.* Pindarus Neme. VI. ver. 21. & 44. & Schol. ibi. Iſthmiade *incerta*; Sed ante Ol. 50. cum Praxidamas vicerit Ol. 59.

* Antias, & Thraſycles Thiaei gentiles Iſthmia, ac Nemea *quater* viciſſe. Pindarus Neme. X. ver. 79. fortaſse *quater* ipſorum ſingula. Iſthmia. & *certam. incertis*.

Antiochus Lepreates *pancratio*; duabus, ſed *incertis*, Iſth. Pauſ. El. II. c. 3.

* Apollonius Piſaeus. Vide *Cl. Rufus*.

* Cl. Apollonius Smyrnaeus *periodonica*. Falcon. Inſcr. Athl. III. *Certam.* & Iſthm. *incertis*.

Archippus Mitylenaeus *pugil. viror.* Iſthm. *incert.* Pauſ. El. II. c. 15.

* Ariſtodamas, ſive Ariſtodemus, Aleus Thraſydis fil. *lucta*. Iſth. *incert.* Sed ante Simonidem. Vide inter *Olymp.*

* Ariſtomacha Ery . . . . fortaſse *Erythraea*, *poeſi*. Plutar. Sympoſ. Lib. V. quaeſt. 2. Eius Libellus aureis characteribus exaratus in Sicyoniorum theſauro Delphis repoſitus fuit. Itaque facile poſt Myronem Sicyonium, qui theſaurum in Olympia dicavit. Vide *Myſon* in *Olympion.*

M. Aurelius Aſclepiades Alexandrinus; duabus, ſed *incertis*, Iſthmiad. Gruter. Pag. 314. Circa Ol. 240. Vide Diſser. III. Num. 16.

* M. Aurelius Demoſtratus Damas Sardianus *periodon.* Iſthm. *incer.* Falcon. Inſcr. Athl. II. *Pancratiaſta*, & *pugil* fuiſſe dicitur. Vide in *Olympion.*

C

CAllias Aegineta Creontis fil. *pugil.* Iſthm. *incert.* Pindarus Nem. VI. ver. 68. & Schol. ibi.

Callicles Aegineta Timaſarchi avunculus *certam.* & Iſthm. *incer.* Pind. Nemea. IV. ver. 130. & 141.

* Charmus Lycini fil. *certam.* & Iſthm. *incert.* Anthol. Lib. VI. c. 2. n. 1.

Chilo Patrenſis *lucta viror.* Quatuor, ſed *incert.* Iſthm. Pauſ. El. II. c. 4. & Achaic. c. 6. Ante Olymp. 110. vel 114. qua occiſus fuit. Vide in *Olympionicis.*

Cleander Aegineta Teleſarchi fil. *pancrat.* Iſthm. *incer.* Sed poſt pugnam Salaminiam, adeoque Ol. 75. Pindarus Iſthm. VIII. & Schol. ibi.

Clitomachus Thebanus Hermocratis fil. *lucta viror. pugil.* & *pancratio* ead. die. Iſthm. *incert.* Pauſan. Eliac. II. c. 15. Circa Olymp. 141. qua vicit *pancratio*. Memoratur etiam in Anthol. Lib. IV. c. 2. num. 5.

Clytomachus Aegineta Ariſtomenis avunculus *lucta*. Iſth. *incert.* Pindar. Pythi. VIII. ver. 51. Ante Ol. 83. qua Ariſtomenes viciſse dicitur Pythia. A Pindari Scholiaſte Cleitomachus vocatur.

D

DAmiſcus Meſsenius *certam.* & Iſthmi. *incert.* partim Iſthmia, partim Nemea *quinquies*. Pauſ. Eli. II. c. 2. Circa Olymp. 103. qua *ſtadio puer.* vicit.

* Damoſtratus Sinopenſis *certam.* ignoto; ſex *incert.* Iſthm. Anth. Lib. III. c. 2. n. 3. Ante Auguſtum, ipſique coaevum Philippum, cuius eſt Epigr.

Diagoras Rhodius Damageti fil. *pugil.* Quatuor *incert.* Iſthmiad. Pindar. Olymp. VII. ver. 148. Ante Olymp. 80. qua obiiſſe dicitur ipſe Pindarus,

rus; vel certe Olymp. 87. qua vicit Dorieus Diagorae fil.

Dicon Cauloniates, moxque Syracuſius, Callibroti fil. tribus *incert.* Iſth. Pauſan. Eliac. II. c. 3. Fortaſse *ſtadio*, quo vicit Oly. 99.

* Diophon Philonis fil. *certam.* & Iſthm. *incert.* Anthol. Lib. I. c. 1. num. 8. Ante Simonidem, cujus eſt Epigramma. Vide in *Pythion.*

Dorieus Rhodius Diagorae fil. fortaſſe *pancratio*. Octo continuis, ſed *incertis*, Iſthmiad. Pauſan. Eliac. II. c. 7. poſtquam viceſat *pancratio* Olym. 87. 88. 89.

Dromeus Stymphalius *dolicho*. Tribus *incertis* Iſthmiad. Pauſan. Eliac. II. c. 7.

E

EPharmoſtus Opuntius *lucta*. Duabus, ſed *incertis*, Iſthmiad. Pindarus Olymp. IX. ver. 128. Circa Oly. 73. qua *lucta* vicerat. Vid. Diſſert. IV. Num. 3.

* Epitherſes Erythraeus Metrodori fil. *certamine*, & Iſthmiade *incert.* Pauſan. Eliac. II. c. 15. Facile *pugilatu*, quo Olympia vicit.

Ergoteles Himeraeus, ſed origine Cnoſſius, *dolicho*; duabus *incertis* Iſthmi. Pauſan. Eliac. II. c. 4. Pindarus Olymp. IX. ver. 26. unius ſolum Iſthmiacae victoriae meminit. Itaque ſecunda poſt Oly. 77. contigit, qua Ergotelis victoriam in Olympia partam Pindarus celebravit.

* Eritimus Corinthius Xenophontis gentilis *ſaepe* in Iſthmiis vicit. Pindarus Olymp. XIII. ver. 58. 59.

Evanthes Cyzicenus Iſth. *incert.* Pauſan. Eliac. II. c. 4. *pugil. puer.* quo Nemea vicerat.

Eubatus Cyrenaeus non modo Ol. 93. *ſtadio*, ſed Iſthmia quoque viciſſe videtur. Etenim Aelian. V. H. Lib. X. c. 2. dicit Laidem ipſum conſpicatam ante certamen adamaſſe. Itaque, cum Lais Corinthi degeret, facile de Iſthmiacis Ludis intelligi id debet. Vide Pauſan. Corinth. c. 2. Meminit etiam Clem. Alex. Str. III. ſed Ariſtotelem vocat.

Euthymenes Aegineta Pytheae avunculus *pancratio*. Iſthm. *incert.* Pindarus Iſth. VI. & Nemea. V. v. 75 & Schol. Pind. ad Iſth. VI. v. 89.

F

* T. FLavius Artemidorus. Iſthmi. *incert.* ex Marmor. Rhein. Claſs. V. n. 22. Vide Diſſert. IV. Num. 13. Facile *pancratio*, quo Ludos alios viciſſe dicitur.

G

GLaucus Caryſtius Demyli fil. octo, ſed *incertis*, Iſthmiad. Facile *pugil.* quo vicit Olympia. Pauſ. Eliac. II. c. 10.

H

HEgeſarchus Tritaeenſis Haemoſtrati fil. *pugil.* Iſthm. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 12.

* Heras Laodicenus *pammacho*, ideſt *pancratio*. Iſthmiad. *incer.* Anthol. Lib. IV. Vide inter *Pythionic.*

* Hermogenes Antiochenus Daemonis fil. *ſtadio*. Iſthm. *incer.* Anthol. Lib. VI. c. 2. num. 2.

* Herodorus Megarenſis *cantu in periodo*. Decem *incertis* Iſthmiad. Athenae. Lib. X. c. 3. Pollux Lib. IV. c. 11. ſeg. 89. dicit *ſeptemdecim*.

Herodotus Thebanus, ſive, ut alii volunt, Orchomenius, Aſopodori fil. *curru*. Iſthmiade *incer.* Pindarus Iſthm. I. dicit ver. 11. coronas *ſex* Iſthmiacas Thebano Populo conceſſas eſſe; eaſque nonnulli ab Herodoto ſolo partas eſſe arbitrantur. Schol. ibi.

Hyllus Rhodius *lucta*. Iſthm. *incer.* Pauſan. Eliac. II. c. 14.

L

LAmpromachus Opuntius Epharmoſti gentilis *lucta*. Oly. 73. Pindarus Olymp. IX. ver. 124. & Schol. ibi. Vide Differ. IV. Num. 4.

Lycus Corinthius Phidolae fil. *celete*. Iſthm. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 13. Circa Oly. 68. qua Olympia vicit *celete*. Memoratur etiam in Anthol. Lib. IV. c. 2.

M

MEliſſus Thebanus Teleſiadae fil. *equis*. Iſthmiade *incer.* Pindarus Iſthm. III. & IV. Innuit Pindarus Iſthm. IV. ver. 70. etiam *pancratio* Meliſſum viciſſe. Itaque facile duas Iſthmiadas, unam *equis*, aliam *pancratio*, vicit.

* Milo Crotoniata; decem, ſed *incertis*, Iſthmiad. Afric. ad Olymp. 62. Fortaſſe *lucta*, qua Olympia vicit.

N

* NEro Auguſtus *citharoedia*, & *praeconio*. Oly. 211. ex Euſeb. ad annum 2. Olymp. 211. & Philoſtr. Vita Apoll. Lib. IV. c. 24. & Lucian. in Nerone. Suet. c. 22. 24. Dion. Libr. 63. & Plutar. in Flamin.

Nicocles Aegineta Cleandri avunculus *pugil.* Iſthm. *incert.* Pindarus Iſthm. VIII. ver. 134. Obierat antequam Pindarus ipſe Cleandri victoriam laudaret.

* Nicon Thaſius pugil Iſthmia vicit *lucta*, *pancratio*, *curſu*, alliſque *certam.* Iſthmiad. *incer.* Quin etiam ſaepius viciſſe videtur, cum 1400. victorias in variis Graeciae Ludis obtinuerit. Suidas in *Nicon*.

P

PHilinus Cous Hegepolidis fil. *curſu*. Vndecim *incertis* Iſthmiadibus. Pauſ. Eliac. II. c. 17. Circa Oly. 129. qua *ſtadio* vicit.

Phylacidas Aegineta Lamponis fil. *pancratio*; duabus *incer.* Iſthmiad. Pindarus Iſthm. V. ver. 21. & VI. ver. 4. & Scholia. ad ver. 89. Sed poſt Oly. 75. ſive pugnam Salaminiam, cuius meminit Pind. V. verſ. 63.

Polycles Lacon, Polychalcus dictus, *equis*. Iſthm. *incer.* Pauſ. El. II. c. 1.

Praxidamas Aegineta Theonis pater, Alcimidae avus *pugil.* Quinque, ſed *incer.* Iſthmiad. Pindarus Nemea. VI. ver. 33. Circa Olymp. 59. qua vicit *pugilatu*.

Promachus Pelleneus Dryonis fil. *pancratio*; tribus *incertis* Iſthm. Pauſ. Eliac. II. c. 8. & Achaic. c. 27. Circa Oly. 93. qua vicit *pancratio*.

* Ptoedorus Corinthius Xenophontis gentilis *certam.* & Iſthm. *incer.* Pindarus Olymp. XIII. ver. 58. ubi plures illi victorias tribuit Iſthmiacas.

R

* CL. Rufus, alioque nomine Apollonius, Piſaeus Cl. Apollonii Smyrnaei fil. bis *periodo* vicit. Falcon. Inſcr. Athl. III. *Certam.* & Iſthm. *incer.*

S

SOſtratus Sicyonius *pancratio*, partim Nemea, partim Iſthmia, *duodecies*. Pauſ. Eliac. II. c. 4. Poſt Olymp. 104. qua primum palmam obtinuit.

Strato Alexandrinus Chorragi fil. Iſthm. *incer.* Facile *lucta*, aut *pancr.* quibus vicit Oly. 178. Aelian. V. H. Lib. IV. c. 15.

Strepſiades Thebanus Diodoti fil. *pancrat.* Iſhtm *incer.* Pindarus Iſthm. VII. Scholiaſtes aſſerit poſt bellum Pe-

Peloponneſiacum; ad ver. 34 Sed ibi *Perſicum*, hoc eſt Salaminium, adeoque Oly. 75. intelligendum eſſe demonſtravi in *Faſtis Atticis* Diſſ. IX. Num. 37.

T

Theagenes Thaſius Timoſthenis fil. partim *pancrat.* partim *pugil.* decem *incertis* Iſthmiad. Pauſ. Eliac. II. c. 11. Circa Olymp. 75. qua vicit *pugilatu virorum*.

Theocreſtus Cyrenaeus alterius Theocreſti avus *curru*. Iſthm. *incer.* Pauſ. Eliac. II. c. 12.

Thero Agrigentinus Aeneſidami fil. *tethrippo*. Iſthm. *incerta*. Pindarus Olymp. II. ver. 89. Circa Oly. 72. antequam ſolus regnaret. Pindarus enim ipſum Pythia, atque Iſthmia una cum Xenocrate fratre viciſſe dicit ver. 88. 89. Vicerat autem Xenocrates Pythiadem 24. hoc eſt Oly. 72. Schol. ad Pyth. VI.

* Therpſias Corinthius Xenophontis gentilis *certam.* & Iſthm. *incer.* Pindarus Olymp. XIII. ver. 58. ubi ſaepius ipſum viciſſe dicit in Iſthmiis.

Thiaeus Vliae fil. *lucta*; tribus, ſed *incer.* Iſthm. Pindarus Nem. X. ver. 50.

* Thraſycles, & Antias Thiaei gentiles *certam.* & Iſthmiad. *incer.* Pindarus Neme. X. ver. 79.

* M. Tullius Apamenſis *pugil.* Iſthm. *incer.* Ex marmore apud Spon. Miſcel. Erud. Antiqu. Sect. X. Num. 113.

V

* M. Vlpius Domeſticus *periodonica*. Iſthmiade, & *certam. incer.* Sed ante annum Chr. 140. Falcon. Inſcr. Athl. I.

X

* Xenarges Lacon *equis*, fortaſſe *curru*. Iſthm. *incer.* Pauſ. El. II. c. 2.

Xenocrates Agrigentinus Aeneſidami fil. Theronis frater *equis*, fortaſſe *tethrippo*, una cum fratre. Iſthm. *incer.* Pindarus Olymp. II. & Iſthm. II. Circa Oly. 72. qua Pythia vicerat.

Xenophon Corinthius *ſtadio*, & *pentathlo*. Duabus, ſed *incertis*, Iſthmiad. Pindarus Olymp. XIII. ver. 45. Circa Oly. 79. qua vicerat ex Schol.

A N O N Y M I.

* . . . Alcimidae Aeginetae gentiles. Nam Pindarus Nemea. VI. ver. 99. dicit Alcimidae victoriam eſſe *viceſimam quintam* ex *ſacris* Certaminibus in familia partam. Itaque facile ipſarum aliqua ex Iſthmiis.

* . . . . Alcmaeonidae Megaclis Athenienſis gentiles Iſthmia *quinquies* vicerunt. Pindarus Pith. VII. ver. 12.

* . . . . Herodis Sophiſtae diſcipulus *oratione*. Plutarchus Sympoſ. Libr. VIII. quaeſt. 4. Iſthmia. *incert.* ſed aetate Plutarchi.

* . . . . Megarenſis; duabus, ſed *incertis*, Iſthmiad. ex Marmore Sponii Itiner. Pag. 222. Marmor enim Megaris poſitum facile ad Megarenſem civem ſpectaverit.

* . . . . Oligetidae Xenophontis Corinthii gentiles Iſthmia *trigeſies* vicerunt; ex Pindaro Olymp. XIII. ver. 141. & Schol. ibi.

* . . . . *ſtadio* viros viciſſe dicitur. Iſthmi. *incerta*; ſed Diogenis Cynici aetate. Dio Chryſoſt. Orat. VIII.

* . . . . Theandridae Timaſarchi Aeginetae gentiles. Pindarus Neme. IV. ver. 121.

The-

* . . . . Thebani cives Iſthmiacas *quinque* coronas ante Herodotum obtinuerunt; cum Pindarus Herodoti victoriam *ſextam* fuiſſe dixerit. Iſthm. I. ver. 11. Vide in *Herodotus*.

* . . . . Timodemidae Athenienſis Timodemi gentiles. *Octo*, ſed *incertis*, Iſthmiad. Pindarus Nem. II. ver. 30.

F I N I S.

Pag. 3. & 13. Coraebus *lege* Coroebus Pag. 16. verſ. 12. quae *l.* qui Pag. 21. v. 4. poſt CCXLI. *l.* poſt CCXXXV. & ſextam poſt CCXLI. Pag. 24. v. 27. Olympico *l.* Olympieo Pag. 37. v. 18. Oly. L. *l.* Oly. LV. Pag. 47 v. 25. ſingula *l.* ſinguli Pag. 56. v. 36 Ἀνίβαλ *l.* Ἀννίβας Pag. 59. v. 16. boc eſt $\frac{3}{4}$ Olymp. CXXXIX. *l.* hoc eſt $\frac{3}{4}$ Olymp. CXL. non, ut ſcribit Dodvellus, Olymp. CXXXIX. Pag. 61. v. ult. *ſecundo l. tertio* Pag. 62. Philopoemenes *l.* Philopoemen Pag. 64. v. 18. proximus *l.* primus Pag. 65. v. 24. Lib. XVIII. *l.* Libro XXVIII. Pag. 78. v. 30. *propónuntur l. praeponuntur* Pag. 104. v. 1. atque *l. qui* Pag. 127. v. 16. Olymp. 238. *l.* Olymp. 138. v. 17. poterit *l.* poſset v. 21. appellatur. Siquidem *l.* appellatur; niſi ipſorum aetas, ac 400. annorum intervallum obſtaret. Siquidem

QVum in Agoniſticis hiſce Diſſertationibus definiendo Ludorum tempori Corinthii, Macedonici, Attici, Romanique menſes ſaepius memorentur, atque interſeſe conferantur, integram demum illorum omnium ſeriem exponere hic libuit, ut verus etiam ipſorum ſitus, atque connexio demonſtretur.

Corinthii	*Macedonici*	*Attici*	*Romani*
Panemus	Lous	Hecatombaeon	Iulius
Carnius	Gorpiaeus	Metagitnion	Auguſtus
. . reliquorum nomina ignota . .	Hyperberetaeus	Boedromion	September
. . . .	Dius	Pyanepſion	October
. . . .	Apellaeus	Maemacterion	November
. . . .	Audynaeus	Poſideon	December
. . . .	Peritius	Gamelion	Ianuarius
. . . .	Dyſtrus	Antheſterion	Februarius
. . . .	Xanthicus	Elaphebolion	Martius
. . . .	Artemiſius	Munychion	Aprilis
. . . .	Daeſius	Thargelion	Maius
. . . .	Panemus	Scirrhophorion	Iunius

Hecatombaeonem Atticum Romano Iulio, ſive Quintili, coniungendum eſſe in Faſtis Atticis obſervavi Diſſert. II. Num. 8. Panemum vero Corinthium, Loumque Macedonicum eidem ipſi Hecatombaeoni non ſequioribus ſolum, ſed antiquioribus etiam, temporibus reſpondiſſe contra Scaligerum, Vſſerium, Petavium, Dodvellum perſpicuis, certiſque rationibus demonſtravi. Etenim celebrem Demoſthenis locum (1), in quo *Panemus*, *Lous*, ac *Boedromion*, veluti menſes ſibi invicem reſpondentes, nominantur, vitiatum eſſe, ibique non *Boedromionis*, ſed *Hecatombaeonis*, nomen legendum eſſe oſtendi Diſſert. III. Num. 21, ut proinde Menſium illorum ſeries, atque connexio ſuperius a me

(1) Orat. de Corona Pag. 335.

me propoſita perſpicua, & accuratiſſima cenſeri debeat. De Pyanepſionis autem ſitu ante Maemacterionem Diſſert. XIV. diſputavi. Denique, quod ad *Carnium* attinet, cum Dodvellus [1] Corinthios, Siculoſque Menſes eoſdem eſſe putaret, atque ex veteri quadam aerea Lamina [2] *Carnium bimeſtrem* ab Agrigentinis uſurpatum eſſe cenſeret, Carnium ipſum in Corinthiis annis *duodecimum* fuiſſe voluit; ut illi in embolimaeis annis *Carnius bimeſtris*, ſive *Carnius II.* velut embolimus, adiungeretur. Itaque, cum Siculorum Carnius ex Plutarcho [3] Metagitnioni, Panemus autem ex Dodvelli ſententia, hoc eſt ex vitiato Demoſthenis loco, Boedromioni Attico reſpondeat, Dodvellus ipſe Carnium ante Panemum proxime collocavit; ut civiles Corinthiorum anni a Panemo, veluti cardine, ducerentur. At in Faſtis Atticis Diſſert. XIV. oſtendo quod in aerea Agrigentinorum Tabula *Carnius* ille *bimeſtris* minime memoratur; quod Panemus ipſe Carnium non proxime ſequitur, ſed praecedit; quod denique Panemus in civilibus Corinthiorum annis non *primum*, ſed *decimum*, vel *undecimum* locum obtinet; cum certe Carnius in Siculis, ideoque facile in Corinthiis etiam, annis *undecimum*, vel *duodecimum* locum occupaverit.

(1) Diſſert. VI. ſect. 10. (2) Gruter. Pag. 401. (3) In Nicia.

VA1 1510825